ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Κ. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Ν. ΛΕΜΠΕΣΗΣ
Β. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΜΠΑΣΤΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56 β ΤΗΛΕΦ. 24-436 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΛ. ΧΑΜΨΑΣ | ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1935 ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 14

ΕΥΡΥΘΜΙΑ

Μολονότι ξένοι αὐστηρῶς πρὸς τὰς πολιτικὰς διαμάχας καὶ ἀντεγκλήσεις, νομίζομεν ὅτι ἔχομεν καθῆκον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ ἕνα σταθμὸν εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου νὰ εἴπωμεν τὴν γνώμην μας, ἐπὶ μιᾶς δραματικῆς καταστάσεως ποὺ συνταράσσει ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ὁ μελετῶν χωρὶς προκατάληψιν τὰ ἑλληνικὰ πράγματα θὰ ἀντιληφθῇ ἀμέσως, ὅτι τὴν προνομιοῦχον αὐτὴν χώραν κατοικεῖ λαὸς φιλόπονος, φιλότιμος καὶ εὐγενὴς καὶ ἑπομένως κατὰ λογικὴν τάξιν θὰ ἔπρεπε νὰ εὐημεροῦμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίζωμεν μὲ ἠρεμίαν καὶ μὲ θάρρος τὴν μελλοντικήν μας ἐξέλιξιν.

Παρὰ ταῦτα ὁ τόπος δὲν ἔπαυσε νὰ ταλαιπωρῆται καὶ νὰ χειμάζεται, μολονότι ὁ Ἕλλην εἴτε ὡς βιομήχανος, εἴτε ὡς ἀγρότης, εἴτε ὡς ἐργάτης, εἴτε ὡς ἔμπορος καὶ ἐπαγγελματίας, ἀναπτύσσει μίαν θαυμασίαν παραγωγικὴν ἐπίδοσιν κινοῦσαν τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ποία ἡ αἰτία; Ἀβίαστος καὶ εὔκολος ἀναβλύζει ἡ ἀπάντησις. Ἡ ἐσωτερική μας πολιτικὴ ἀπαθλίωσις, τὰ πολιτικὰ ψεύδη καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπακόλουθα μιᾶς μικροπολιτικῆς ποῦ προσβάλλει ἀνανταρρήτως τὸν σημερινὸν ἠθικὸν καὶ οἰκονομικὸν πολιτισμόν.

Καὶ ὅμως ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς λαὸς δὲν ζητεῖ τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ὁδηγούς του. Θέλει μίαν ἰσοπολιτείαν καὶ δικαιοσύνην. Μίαν χρηστὴν διοίκησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν του ἐλευθεριῶν. Ὑπάρχουν ὅμως αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ὑπάρχει στοιχειώδης παιδεία καὶ κοινωνικὴ πρόνοια;

Καὶ ὅμως ὁ λαὸς ἐργάζεται μὲ ζέσιν καὶ ἀφοσίωσιν, μοχθεῖ κυριολεκτικῶς διὰ νὰ καταστῇ παραγωγικώτερος, καὶ δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα ὅ,τιαῦτη ἀπαιτεῖ εἴτε εἰς αἷμα, εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς ἐργασίαν

Εἶναι ἑπομένως φυσικὸν νὰ θέλῃ ἀνταλλάγματα ἔστω καὶ στοιχειώδη,τῶν πλουσίων εἰσφορῶν του, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δὲν ἀπολαμβάνει, ἀλλὰ βλέπει καὶ μίαν ἄλυσσον ἀθλιοτήτων πολιτικῶν καὶ ἀντιοικονομικῶν πράξεων, ποῦ πλήττουν κατὰ τρόπον τραγικὸν τὴν ἰδιωτικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν καὶ δημιουργοῦν ἕνα κατώτερον ἐπίπεδον ζωῆς, εἰς ἕνα ἐκλεκτὸν λαόν, ποὺ ἦτο ἄξιος καλλιτέρας τύχης.

Ἡ τραγικὴ ὅμως αὕτη δυσαρμονία τῶν λογαριασμῶν τῶν σκέψεων καὶ τῶν βλέψεων μεταξὺ λαοῦ καὶ πολιτικῶν ἡγητόρων ποὺ φέρει τὴν χώραν μας εἰς μίαν ἀφόρητον κακοδαιμονίαν ἐγκυμονοῦσαν γενικωτέρους κινδύνους, πρέπει πλέον νὰ σταματήσῃ, διὰ νὰ σταματήσῃ ὁ κατατεμαχισμὸς καὶ ἡ μείωσις τῆς ἀξίας τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων.

Πέριξ ἡμῶν γίνονται μεγάλαι πολιτικαὶ ζυμώσεις, νέαι δὲ συγκρούσεις ἀπειλοῦνται εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου μαίνεται εἰς τὸν κόσμον ἀγριώτατος οἰκονομικὸς πόλεμος καὶ νέα δυστυχία ἐλλοχεύει διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ καὶ πάλιν τὸ πένθος εἰς τὴν γῆν.

Καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς καταspαταλώμεθα εἰς ἔριδας καὶ διαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι μοιραίως θὰ ὑποσκάψουν τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

Μᾶς ἐχώρισεν, ὅ,τι μᾶς ἐχώρισεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἂς τὸ λησμονήσωμεν καὶ ἂς τὸ καύσωμεν εἰς μίαν ἐξαγνιστικὴν πυράν, διότι εἰς τὴν ζωὴν ὑπάρχει καὶ ἡ αὔριον.

Εἶνε καιρὸς πλέον ἡ Χώρα μετὰ τὴν τελευταίαν πολιτικὴν καὶ πολιτειακὴν μεταβολὴν νὰ εὕρῃ τὴν ὁμαλότητα, τὴν εὐρυθμίαν, τὴν γαλήνην.

Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐμεγαλούργησε πάντοτε ὁσάκις κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς ἱστορίας της ἐβασίλευεν εἰς τὴν Χώραν ἡ ὁμόνοια.

Οἱ κυβερνῆταί μας τῆς σήμερον ἢ τῆς αὔριον ὑπέχουν ἱστορικὰς πράγματι εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ θαυμασίου τούτου λαοῦ.

Βεβαίως αἱμεταξὺ τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀντιθέσεις, ὁσάκις κινοῦνται ἀπὸ τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν, ποία πολιτικὴ μερὶς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεγαλειτέραν εὐμάριαν τοῦ συνόλου, οὐδόλως εἶναι ἐπιβλαβεῖς, ὑπάρχουν δὲ ὡς στοιχεῖον προόδου καὶ εἰς τὰς μᾶλλον προηγμένας Χώρας.

Δὲν δύνανται ὅμως οἱ πολιτικοὶ ἡγέται, ἀντλοῦντες τὴν δύναμίν των ἐκ τοῦ λαοῦ, νὰ πολιτεύωνται κατὰ τρόπον ὄχι ἁπλῶς διάφορον ἀλλ' ἄντικρυς ἀντίθετον πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς κατευθύνσεις τῶν ἐντολέων των.

Ἀρκετὰ ὡριμάσαμεν εἰς τὴν δίνην τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν.

Εἶνε καιρὸς πλέον καὶ ὁ παραμικρότερος συντελεστὴς τῆς εὐρυθμίας τῆς Χώρας νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του.

Οἱ Κυβερνῆται, ἐὰν θέλουν νὰ εἶναι ἄξιοι τοῦ ὀνόματός των, ὀφείλουν νὰ σωφρονήσουν καὶ νὰ ἐξαρθοῦν εἰς ἀνωτέραν πατριωτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀντίληψιν.

Ὁ λαὸς κατέβαλε πάντοτε τὰς δαπάνας τοῦ διχασμοῦ. Ὁ λαὸς λοιπὸν αὐτός, ὁ κυρίαρχος ἐν τῷ οἴκῳ του, ποθεῖ τὴν γαλήνην καὶ τὴν τάξιν.

Οἱ ἡγέται του ὀφείλουν νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὸ παράδειγμά του καὶ νὰ σεβασθοῦν τὰ δικαιώματα τῆς ἐργασίας.

Ἡ Χώρα μας πρέπει νὰ μεταβληθῇ πλέον εἰς ἕν ἀπέραντον ἐργαστήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπὸ φωτεινὴν καθοδήγησιν νὰ συντελῆται ἐργασία ἐθνική, ἐργασία κοινωνική, ἐργασία παραγωγική.

Τὰ πρόσωπα ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἡ Ἑλλὰς ὅμως πρέπει νὰ ζήσῃ ἐπιτελοῦσα τὸν ἱστορικόντης προορισμόν, διότι ἀξίζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ἀθλιότητας αὐτῶν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ GUSVAT CASSEL

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους τούτου εἴχομεν πλεῖστα ὅσα προγράμματα διὰ τὴν καθιέρωσιν ἑνὸς σταθεροῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀνεπτύχθησαν ἀπόψεις ἀπὸ ὀργανισμούς, ὡς ἡ τράπεζα Διεθνῶν Διακανονισμῶν τῆς Βασιλείας καὶ διαλέξεις, ἐγένετο ὡς αἱ τοῦ Carnegie Foundation τοῦ Λονδίνου, τοῦ διεθνοῦς ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῶν Παρισίων καὶ τῆς συνδιασκέψεως τῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων ἐν Ἀμβέρσῃ. Ἀρμόδιαι ἐπίσης προσωπικότητες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, προέβησαν εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, αἵτινες προσείλκυσαν μεγάλην προσοχήν.

Ἡ γενικὴ ἔννοια τῶν προγραμμάτων τούτων συνίσταται εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ χρυσοῦ κανόνος (gold standart). Διαφέρουσιν ὅμως ὡς πρὸς τὸν χρόνον, τοὺς ὅρους καὶ τοὺς τύπους τῆς σταθεροποιήσεως, ἀλλ' οὐδόλως ἐξετάζουν ὡς αὐτονόητον καὶ δεδομένον, ὅτι ὁ χρυσὸς θὰ ἀνακτήσῃ μίαν ἡμέραν τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχε πρὸ τοῦ πολέμου εἰς τὸ παγκόσμιον νομισματικὸν σύστημα. Ἡ ἄποψις αὕτη εἶναι οὐσιωδῶς δογματικὴ καὶ οὐδόλως βασίζονται ἐπὶ μιᾶς βαθείας ἀναλύσεως τοῦ ζητήματος. Τοὐναντίον ἐπικρατεῖ μία ἀοριστία ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημασίαν, τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα ἀλλ' ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο.

Ὁ προπολεμικὸς χρυσοῦς κανὼν ἦτο ἕνα νόμιμον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐξησφάλιζεν εἰς τὰ ἄτομα τὸ ἀπεριόριστον δικαίωμα νὰ ἀνταλλάσουν τὸ νόμισμα τῆς χώρας διὰ χρυσοῦ ἐπὶ καθωρισμένῃ ἰσοτιμίᾳ. Τὸ νόμιμον τοῦτο σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ οὐσίᾳ ἦτο τὸ σύστημα τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ἐξεμηδενίσθη ἤδη καὶ δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἀποκατασταθῇ.

Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ εἰδικὴ ἀξία τοῦ χρυσοῦ κανόνος συνίστατο εἰς τὸ νὰ παρέχῃ τὴν εὐκολίαν εἰς ὁ ἄτομον νὰ μετατρέπῃ τὸ χρῆμά του ἐν πάσῃ στιγμῇ εἰς «κάτι χειροπιαστὸ» («something tanhible») ἐστερήθη παντελῶς τῆς βάσεώς της μετὰ τὰ πειράματα τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Προτάσεις ἐπίσης ἐγένοντο πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως μόνον αἱ κεντρικαὶ τράπεζαι (ἐκδοτικαί) θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐξουσιοδοτημέναι πρὸς ἀπόκτησιν χρυσοῦ διὰ νομισματικοὺς σκοπούς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προτάσεις ταύτας ὀφείλομεν νὰ εἴπομεν ὅτι εἷς τοιοῦτος χρυσοῦς κανὼν θὰ ἦτο τελείως διάφορον νομισματικὸν αὐστημα ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς προπολεμικῆς περιόδουκαὶδὲνθὰἐξησφάλιζε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς τὰ ἄτομα τὴν ἀσφάλειαν τὴν ὁποίαν ταῦτα συνδέουν μὲ τὸν ὅρον χρυσοῦς κανών. Ἡ σταθερότης τῆς ἀξίας τοῦ αὐτουσίου χρυσοῦ θὰ ἐξηρτᾶτο πάντοτε ἐκ τῆς ζητήσεως χρυσοῦ ἐκ μέρους τῶν Ἐκδοτικῶν τραπεζῶν καὶ γενικῶς ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ τῶν κυριωτέρων χωρῶν. Ἡ διατήρησις λοιπὸν ποίας τινος χρυσῆς ἰσοτιμίας δὲν θὰ ἦτο καμμιὰ ἐγγύησις σταθερότητος τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐπέλθῃ μεταβολή τις εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ, αἱ καθωρισμέναι χρυσαῖ ἰσοτιμίαι θὰ ἐγκατελείποντο ἀσφαλῶς καὶ τὸ διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα θὰ ἐκλονίζετο καὶ πάλιν, χωρὶς νά εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν ἰδιώτην νὰ ἀποφύγῃ ζημίας καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην συσσώρευσιν ἀποθεμάτων χρυσοῦ. Τὸ παγκόσμιον νομισματικὸν σύστημα δὲν θὰ ἀπέκτα, λοιπόν, οὐδεμίαν ἀνωτέραν σταθερότητα διὰ τῆς τοιαύτης συνδέσεώς του πρὸς τὸν μεταλλικὸν χρυσόν.

Ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ ἐπιστροφῆς εἰς ἕν διεθνὲς σύστημα χρυσοῦ κανόνος, φανταζόμεθα τοῦτο συνήθως ὡς στηριζόμενονεἰς ὑποχρεωτικὰς συμβάσεις μεταξὺ τῶν δύο διαφόρων χωρῶν. Τὸ νὰ ὑποχρεώσωμεν ὅμως τὰς χώρας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, εἶναι, ὡς γνωρίζομεν πρᾶγμα ἀδύνατον. Τὸ πλεονέκτημα λοιπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως δι' ἄλλην μίαν φορὰν τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος ἐπὶ χρυσῆς βάσεως εἶναι πολὺ ἀμφίβολον. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἐνεργητικὰ (αἱ περιουσίαι) θὰ ἠδύναντο νὰ μετατρέπωνται εἰς χρυσόν, ἤθελεν ὁδηγήσῃ κατὰ τὰς κρισίμους περ στάσεις εἰς μεγάλην ἀνάγκην ρευστότητος μὲ ἀξιοσημείωτον αὔξησιν ζητήσεως χρυσοῦ. Μία ἀνώμαλος ὕψωσις τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ θὰ ἦτο τότε ἀναπόφευκτος καὶ ἡ αὔξησις αὕτη, ἥτις θὰ ἐξεδηλοῦτο διὰ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, θὰ ἐπεδείδωνεν εἰς μεγάλονβαθμὸν τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν. Ἔτι πλέον, ἡ δυνατότης τῆς πληρωμῆς εἰς χρυσὸν θὰ ἐξηκολούθει νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν παράλογον σημερινὴν τάσιν τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τῆς ἀρνήσεως πληρωμῆς εἰς ἐμπορεύματα. Πράγματι, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἕνας διεθνὴς χρυσοῦς κανὼν θὰ ἐνίσχυε ἔτι περισσότερον τὰς σημερινὰς προστατευτικὰς τάσεις, αἵτινες, ἔχουν ἤδη προξενήσει ἀρκετὰς ζημίας εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν. Ἕνας εἰδικὸς κίνδυνος ὑπάρχει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ μεγάλαι πιστωτικαὶ χῶραι, ὡς ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα, δύνανται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ συγκεντρώσουν τεραστίας ποσότητας χρυσοῦ καὶ οὕτω νὰ αὐξήσουν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν σταθερότητα τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος. Ὁ σοβαρὸς οὗτος κίνδυνος συνοδεύει κάθε νομισματικὸν σύστημα, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ παγκόσμιον νομισματικὸν καθεστὼς στηρίζεται εἰς ἕνα μόνον ἐμπόρευμα, τὸν χρυσόν, ὅστις δύναται νὰσυσσωρευθῇ εἰς ἀπεριορίστους ποσότητας.

Οἱ ὑποστηρικταὶ τῶν πλέον ἐπιφανειακῶν νομισματικῶν προγραμμάτων ἀρκοῦνται νὰ ὁμιλοῦν πολὺ γενικῶς περὶ «σταθεροποιήσεως». Οἱ νομισματικοὶ ὅμως ὅροι τῆς παρούσης κρίσεως ἐχαρακτηρίσθησαν κυρίως ὑπὸ ἔλλειψιν ἰσορροπίας μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν νομισμάτων. Ἀλλ' ἡ σταθεροποίησις ἑνὸς συστήματος τὸ ὁποῖον στερεῖται ἐσωτερικῆς ἰσορροπίας εἶναι ἕνα τέρμα (goal) ποὺ δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Μία προσαρμογὴ τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος πρὸς καλλιτέραν συμφωνίαν μὲ τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς ἰσοτιμίας τῶν νομισμάτων εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος διὰ πᾶσαν σταθεροποίησιν τοῦ παγκοσμίου νομισματικοῦ συστήματος. Εἷς τινα κέντρα κατεβλήθησαν προσπάθειαι νὰ ἐπιτύχουν τὴν προσαρμογὴν ταύτην διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ, ὅστις θὰ ὕψωνε τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος, εἰς ἐπίπεδον ἀνάλογον μὲ τὴν μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ ὑψηλὴν διεθνῆ ἀξίαν αὐτοῦ. Δι' οὓς λόγους ἔχω ἄλλοτε ἀναφέρει, αἱ προσπάθειαι αὗται δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἄνευ ἐλπίδος ἐπιτυχίας.

Ὁ ἀντιπληθωρισμός, ἐν πρώτοις, δύναται νὰ ἔχῃ τοιαῦτα καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ὥστε, ὅπως ἐσχάτως συνέβη εἰς τὸ Βέλγιον, νὰ ἐγκαταλειφθῇ οὗτος.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΕΛΙΣ 3 100 ο/ο Money ὑπὸ Irving Fisher.
ΣΕΛΙΣ 5 **Τὰ Οἰκονομικὰ τῶν ἐμπολέμων** (Ἰταλια—Ἀβησσυνία).
ΣΕΛΙΣ 6 **Ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ κίνησις τῷ 1934**
ΣΕΛΙΣ 7 **Οἱ κίνδυνοι τῶν τραπεζιτικῶν πιστώσεων** ὑπὸ κ. Ἰωάννου Σ. Βαρβαρέσου.
ΣΕΛΙΣ 8 **Ἡ ἐθνικοσοσιολιστικὴ Γερμανία.— Τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.**
ΣΕΛΙΣ 9 **Ἀβαρίαι καὶ συνεισφοραὶ ὑπὸ** κ. Ἰακώβου Α. Βελούζου.
ΣΕΛΙΣ 10 **Οἱ ὅροι ἐργασίας τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων.**
ΣΕΛΙΣ 11 **Ἡ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἰδίας ἀπόψεως θέσις τῆς Αὐστραλιακῆς ὁμοσπονδίας ἐν τῷ Ἰνδικῷ καὶ τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ.**
ΣΕΛΙΣ 12 **Φυτικὸς καὶ ζωϊκὸς πλοῦτος τῆς Αἰθιοπικῆς αὐτοκρατορίας** ὑπὸ τοῦ κ. Γάσπ. Μιστάρδη.
ΣΕΛΙΣ 13 **Οἰκονομικαὶ εἰδήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.**
ΣΕΛΙΣ 14 **Ἀνασκόπησις τῆς ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων,**
ΣΕΛΙΣ 15 **Τὰ Ἑλληνικὰ οἰκονομικά.**

"ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ	Δραχ. 50.—
Ἐξωτερικοῦ	Δολ. 2.—
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δραχ. 5.—

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ:
ΓΕΩΡΓ. ΤΡΑΝΑΚΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56β

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς "Τραπεζιτικῆς,,

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των.

Ἐὰν ὅμως αἱ προσπάθειαι αὗται ἐπετύγχανον, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο πιθανῶς μιὰ νέα ὕψωσις τῆς διεθνοῦς ἀξίας τοῦ νομίσματος τῆς χώρας. Διὰ τοῦ τρόπου ὅμως τούτου ὑπάρχουν πολὺ ὀλίγαι ἐλπίδες ἀποτροπῆς τῆς ἐπιβλαβοῦς ὑπερτιμήσεως.

Τὸ γαλλικὸν νόμισμα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους τούτου, ὑπέστη διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, σοβαρὸν κλονισμόν, ὅστις ἐξεδηλώθη διὰ μικρᾶς ὑποτιμήσεως τοῦ φράγκου ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ πρώην ὑπερτίμησις τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου ἐξηφανίσθη. Ἐὰν ὅμως αὕτη ἦτο ἱκανὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ καὶ ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ οὕτω τὴν ἀνάκτησιν τῆς πλήρους αὐτῆς ἀξιοπιστίας, ὁ ἔξω κόσμος θὰ διεδήλου τὴν ἀναγνώρισιν μιᾶς τόσον σοβαρᾶς ἐπιτυχίας διὰ μιᾶς σοβαρᾶς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πρὸς τὸ φράγκον καὶ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ φράγκου θὰ καθίστατο ἀκόμη μίαν φορὰν ὁ πλέον ἀσταθὴς παράγων εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἀναμένεται ὅτι ἐκεῖναι αἱ χῶραι, αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φέρουν ἐπιτυχῶς εἰς πέρας ἕνα ἀνάλογον ἀντιπληθωρισμόν, θὰ ἀπεμακρύνοντο τοῦ χρυσοῦ κανόνος.

Εἰς τὰ κέντρα ὅπου ἡ σημασία τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα ἐξητάσθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ὁ λαὸς ἐδέχθη συνήθως τὰς προτάσεις μιᾶς προσωρινῆς σταθεροποιήσεως. Ἡ πλειονότης τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῆς Ἀμβέρσης συνεφώνησαν ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης συστάσεως.

Αἱ διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος θὰ ἦσαν τότε περιωρισμέναι εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρῆται μεταξὺ αὐτῶν μεγαλείτερον περιθώριον ἄνω ἢ κάτω ἰσοτιμιῶν. Ἐὰν μία ἰσοτιμία ἀπεδεικνύετο ὅτι εἶναι ἀκατάλληλος δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καμμία ἀπόπειρα προσαρμογῆς πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ ἀντιθέτως μία νέα, περισσότερον κατάλληλος ἰσοτιμία θὰ ἔπρεπε νὰ καθορισθῇ.

Εἶναι δύσκολον νὰ ἴδωμεν ποῖον κέρδος θὰ εἴχομεν ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον προσωρινὸν χρυσοῦν κανόνα. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ χρυσὸς ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα δὲν εἶναι καθόλου ἕνας κανὼν πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει τὸ νόμισμα νὰ προσαρμόζεται. Ὁ χρυσοῦς κανὼν διὰ τοῦ ὁποίου ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ νομίσματος προσδιορίζεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι πράγματι κάτι τελείως διάφορον, εἶναι εἴτε μία σταθερότης ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπιπέδῳ τῶν τιμῶν εἴτε μία ἀναλογία τῶν τιμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πρὸς τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ νομίσματος, Ὅ,τι ὁ λαὸς ὀνομάζει χρυσοῦν κανόνα θὰ εἶναι ἁπλῶς μία προσωρινὴ ἐπιχρύσωσις τοῦ σημερινοῦ κανόνος.

Ἡ εἰσαγωγὴ ὅμως ἑνὸς τοιούτου προσωρινοῦ χρυσοῦ κανόνος εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπηλλαγμένον παντὸς κινδύνου. Ἡ προσαρμογὴ τῆς χρυσῆς ἰσοτιρίας ἐν τῇ πράξει θὰ εἶναι πάντοτε προσαρμογὴ πρὸς τὰ κάτω. Οὕτω ἔχομεν πολλὰς πιθανότητας ὅτι ἡ χρυσῆ ἰσοτιμία τοῦ νομίσματος θᾶτον ἢ βράδιον νὰ ὑποστῇ μείωωσιν. Ἡ πιθανότης αὕτη θὰ ὁδηγήση εἰς ἀποθησαύρισιν χρυσοῦ, ἥτις θὰ καταστῇ, φυσικῶς πλέον ἀξιοσημείωτος εἰς οἱανδήποτε περίοδον οἰκονομικῆς ἀσταθείας. Συνέπεια τούτου θὰ εἶναι ἡ ὕψωσις τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν παρεμπόδισιν τῆς διατηρήσεως τῆς χρυσῆς ἰσοτιμίας. Θὰ ἦτο ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ὡς ἐὰν ἡ μηχανὴ ἦτο ἐφωδιασμένη μὲ μία βαβλίδα ἐργαζομένην πρὸς τὴν ἐσφαλμένην διεύθυνσιν, Ἕν τοιοῦτον νομισματικὸν σύστημα θὰ ἐπέφερε ἀπὸ μίαν μεγάλην ἔλλειψιν ἐσωτερικῆς σταθερότητος, ἥτις θ' ἀπέκλειε ἐξ ἀρχῆς πᾶσαν ἰδέαν προσφυγῆς εἰς ἕνα προσωρινὸν χρυσοῦν κανόνα ὡς μέσον ἐξόδου ἐκ τῶν σημερινῶν δυσκολιῶν.

Θὰ ἦτο βεβαίως πολὺ περισσότερον χρήσιμον ἐάν, ἀντὶ νὰ καταστρώνωμεν τὸ κατὰ μᾶλλον καὶ ἧττον αὐταρχικὰ προγράμματα διὰ τὸ μέλλον, ἀναλόγως τῶν ἐπιθυμιῶν μας, ν' ἀφωσιούμεθα εἰς ἀμερόληπτον παρατήρησιν τοῦ δρόμου, ἐν τῷ ὁποίῳ κινοῦνται αἱ σημεριναὶ ἀνελίξεις. Θὰ εὑρίσκομεν τότε ὅτι ἡ φυσικὴ ἀνάγκη ἑνὸς σταθεροῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος ἔχει ὁδηγήσει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἑνὸς μπλὸκ τῆς στερλίνας τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἀπὸ τετραετίας. Τὸ μπλὸκ τοῦτο τῆς στερλίνας ἔχει ἓν νομισματικὸν σύστημα μὲ πολὺ σταθερὰς τιμὰς συναλλάγματος μεταξὺ τῶν διαφόρων νομισμάτων τῶν ἀπαρτιζουσῶν αὐτὸ χωρῶν καὶ μὲ μίαν ἀξιοσημείωτον σταθερότητα τῆς ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν νομισμάτων τούτων. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἓν τοιοῦτον σύστημα ἀνεπτύχθη σήμερον, ἀναιρεῖ τὴν παλαιὰν δογματικὴν ἄποψιν ὅτι πᾶσα σταθερότης εἰς ἓν διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα εἶναι δυνατὴ μόνον ἐπὶ χρυσῆς βάσεως. Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀσπάζονται ἀκόμη τοιαύτας ἰδέας, προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι καὶ τὸ μπλὸκ τῆς στερλίνας ἔχει τὰ τρωτά του. Χῶραι, αἵτινες ἐξαρτῶνται μεγάλως ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς ὡρισμένων εἰδικῶν ἐμπορευμάτων εἶναι δυνατόν, λέγουν, ν' ἀπομακρυνθοῦν εὐκόλως ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἰσοτιμίας πρός τὴν στερλίναν, ἐὰν οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐπετυγχάνετο μέχρι τοῦδε ἡ ἐξαγωγὴ αὕτη ἐλάμβανονμίανἰδιαιτέρωςδυσμενῆτροπήν. Δὲν εἶναι, τῷ ὄντι, δύσκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς οἰκονομικὰς συνθήκας, αἵτινες θὰ ἐξηνάγκαζον, π.χ., τὴν Δανίαν ἢ τὴν Αὐστρίαν ἢ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν νὰ μειώσουν τὰς ἰσοτιμίας τῶν νομισμάτων των πρὸς τὴν στερλίναν. Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἕνα κίνδυνον, ὅστις εἶναι συμφυὴς μὲ πᾶν διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα καὶ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἀπεμάκρυνε κατ' οὐδένα τρόπον ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ χρυσοῦ κανόνος. Ἡ ὕπαρξις τοῦ κινδύνουτοὐτου εἶναι πράγματι μία σωτήριος ὑπόμνησις ὅτι ποιὰ τις σταθερότης εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῆς παραγωγῆς εἶναι ἐκ τῶν sine qua non διὰ τὴν σταθερότητα τοῦ νομισματικοῦ συστήματος.

Ἡ συνεχὴς προσαρμογὴ τῆς οἰκονομίας τῶν χωρῶν τοῦ μπλὸκ τῆς στερλίνας πρὸς τὸ σταθερὸν νομισματικὸν σύστημα ἔχει ἀναμφιβόλως ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συνεχῆ αὔξησιν τῆς ἐσωτερικῆς δυνάμεως τοῦ μπλὸκ τῆς στερλίνας,

Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν στερλίναν ηὔξησε πράγματι μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς προόδου, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσαν οἱ χῶραι τοῦ μπλὸκ τῆς στερλίνας. Αἱ χῶραι αὗται ηὔξησαν εἰς ἔκτασιν καὶ ἀκόμη αἱ χῶραι αἵτινες δὲν συνέδεσαν ἀπ' εὐθείας τὰ νομίσματά των πρὸς τὴν λίραν ἀκολουθοῦν σήμερον μίαν νομισματικὴν πολιτικὴν ἥτις συνεπάγεται κάποιαν προσέγγισιν πρὸς αὐτήν.

Μία τῶν χωρῶν τούτων εἶναι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι. Τὸ δολλάριον εἶναι σήμερον στενῶς συνδεδεμένον πρὸς τὴν λίραν. Αἱ διακυμάνσεις τῆς λίρας ἔναντι τοῦ εἰς δολλάρια συναλλάγματος διετηρήθησαν μεταξὺ τοῦ 1, καὶ 2 ο)ο τῆς μέσης τιμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ τὸ δολλάριον ἐκπληροῖ οὕτω τὰς ἀξιώσεις τὰς ὁποίας ἔθεσαν γενικῶς οἱ ὀπαδοὶ τῆς προσωρινῆς χρυσῆς ἰσοτιμίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν σταθερότητα ἑνὸς νομίσματος. Ἡ ὑπερτίμησις τῆς λίρας, ἥτις πιθανῶς ὑπῆρχε ὅταν καθωρίσθη ἡ νέα εἰς χρυσὸν ἰσοτιμία τοῦ δολλαρίου τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1934. φαίνεται τώρα ὅτι ἔχει προσαρμοσθῆ μὲ τὴν πτῶσιν αὐτῆς ἔναντι τοῦ δολλαρίου, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν ἐν Ἀμερικῇ. Αἱ προσπάθειαι πρὸς σταθεροποίησιν τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος μεταξὺ λίρας καὶ δολλαρίου ἔδωσαν οὕτω μίαν σταθερὰν βάσιν. Καὶ αἱ δύο χῶραι βοηθοῦνται εἰς τὴν σταθεροποίησιν διὰ τῆς ἀντιμετωπίσεως κατὰ τὸν ἴδιον ἑκάστη τρόπον, πάσης σημειωμένης μεταβολῆς εἰς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος. Οἱαδήποτε ὕψωσις τῆς τιμῆς τῆς λίρας ἐξουδετεροῦται ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς πωλήσεως λιρῶν καὶ τῆς ἀγορᾶς χρυσοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ οἱαδήποτε πτῶσις τῆς τιμῆς τῆς λίρας ἐξουδετερόῦται ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς διὰ τῆς προσφορᾶς δολλαρίων καὶ τῆς ἀγορᾶς χρυσοῦ ἠἀργύρου ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ ὑψώνουν τὴν τιμήν εἰς τὴν ὁποίαν ἀγοράζουν τὸν χρυσὸν διὰ τῆς μειώσεως τῆς χρυσῆς ἰσοτιμίας τοῦ δολλαρίου ἐντὸς τοῦ περιθωρίου τῶν 60—60 ο)ο, τῆς προηγουμένης ἰσοτιμίας. Ἡ κατάστασις αὕτη συνεπάγεται πρακτικὴν τινα σταθερότητα εἰς τὰς τιμὰς συναλλάγματος μεταξὺ λίρας καὶ δολλαρίου, αἵτινες ἀπεδειχθησαν ὡς μία βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται σήμερον τὸ οἰκονομικὸν σύστημα νὰ λειτουργήσῃ.

. . . . . .

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἡ σταθερὰ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ δολλαρίου θ' ἀποτελῇ τὸ κύριον μέλημα τοῦ μέλλοντος. Ἐὰν ὅμως ἐσημειοῦτο μικρά τις ὕψωσις εἰς τὴν Ἀγγλίαν, πρᾶγμα ὅπερ διακαῶς θὰ ἐπιθύμουν, εἶναι ἀρκετὰ βέβαιον ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εὐχαρίστως θὰ ἠκολούθει Τοῦτο σημαίνει, λοιπόν, ὅτι ἡ διατήρησις ἐπὶ σταθερᾶς τιμῆς τῆς λίρας ἀποτελεῖ τὸν πραγματικὸν κανόνα διὰ τὴν ἀνάλογον ρύθμισιν τοῦ δολλαρίου. Ἐάν, ἐξ ἄλλου, ἡ Ἀγγλία εἰσέλθῃ εἰς ἕνα ἄκρατον πληθωρισμὸν ἢ ἀκόμη εἰς μετριώτερον ἀντιπληθωρισμόν, δέον ν' ἀναμένωμεν ὅτι ἡ σχέσις μεταξὺ δολλαρίου καὶ λίρας θὰ ἐκλείψῃ. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ὅμως ταύτας ὁλόκληρον τὸ μπλὸκ τῆς στερλίνας θ' ἀποσυνετίθετο εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Ἡ σταθερότης του ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως μιᾶς ὑγιοῦς νομισματικῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«Ὁ Τόκος ἐν τῇ συγχρόνῳ Οἰκονομίᾳ.

Ὑπὸ Ἀλ. Ἰ. Λοβέρδου, Ἀθῆναι, 1935, σελ. 100.

Τελευταίως ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἀγαπητος συναδέλφου κ' Ἀλ. Ι. Λοβέρδου, ὅστις σημειωτέον δεικνύει ἀκούραστον ζῆλον περὶ τὴν μελέτην τῶν θεωρητικῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἐπιμελημένη καὶ καλλιτεχνικὴ ὡς ἐμφάνισιν μελέτη του ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ συναδέλφου, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, ἔρχεται νὰ πληρώσῃ μίαν ἀπὸ τὰς τόσας ἐλλείψεις τ)ς ἰσχνῆς μας φιλολογίας ἐπὶ τῶν θεωρητικῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ἡ σαφήνεια τοῦ λόγου καὶ ἡ ἐμβρίθεια μεθ' ὧν διαπραγματεύεται τὸ θέμα τοῦ Τόκου ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως του καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀνάλυσις τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸ κεφάλαιον καὶ τῶν ἐπιδράσεών του ἐπὶ τῶν ἄλλων φαινομένων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς (π.χ. τοῦ εἰσοδήματος, τῆς τιμῆς κλπ.) καθιστοῦν τὸ ὅλον ἔργον ἄρτιον καὶ πολύτιμον βοηθὸν διὰ πάντα ἀσχολούμενον μὲ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ τόπου μας.

Ἡ ἀρτία τυπογραφικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐμιφάνισις τοῦ βιβλιου, ἡ ἐπιμεληµένη κατάταξις τῆς ὕλης καθὼς καὶ ἡ πλουσία σχετικὴ βιβλιογραφία, ἣν ὁ συγγραφεὺς παραθέτει κατατάσσων τὸ ὅλον ἔργον μεταξὺ τῶν σπανίων ἐκδόσεων, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀπόκτημα διὰ τοὺς βιβλιοφίλους.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» χαίρει ἰδιαιτέρως διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ συναδέλφου, ἥτις τιμᾷ ὁλόκληρον τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας καὶ εὔχεται εἰς αὐτὸν σταθερὰν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐπιστημονικὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 16ον τεῦχος τῆς «Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως» μὲ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην, ἄρθρα καὶ μελέτας τῶν κ. κ. Γ. Ἰ. Πεσμαζόγλου καὶ Λ. Καγακάρη, Ρούφου, Κ. Νέγρη, Δ. Κ. Ζάννου, Ἀποστόλου Πουλοπούλου, Ι. Χέλμη, Γ. Ν. Νάσλα, Γ. Λαμπρου κλπ.

Δελτίον Συνδέσμου Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.

Ἐλάβομεν τὸ 10ον τεῦχος τοῦ μηνιαίου ὀργάνου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ὑπὸ τὴν φωτεινὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀθ. Μίχα.

Τὸ περιεχόμενον καὶ τοῦ τεύχους τούτου εἶνε πλούσιον εἰς πρωτοτύπους καὶ λίαν ἐνδιαφερούσας μελέτας.

Κατ' οὐσίαν, ὅμως τὸ παγκόσμιον νομισματικὸν σύστημα εὑρίσκεται πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς σταθεροποιήσεως μὲ βάσιν τὴν Ἀγγλικὴν λίραν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξελίξεως ταύτης τὸ συμφέρον τῆς ἐμμονῆς εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα ὑπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν θέλει ὀλίγον κατ' ὀλίγον μετατοπίζεται εἰς βάρος τῆς σκηνῆς, εἰδικώτερον σήμερον ὁπότε ὁ κόσμος ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ χρυσοῦς κανὼν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀχὸ τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅτι πολὺ ἄσχημα ὁ κανὼν αὐτὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς πεπαλαιωμένας ἰδέας ἑνὸς καθωρισμένου σημείου δυναμικότητος τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας.

Ἐὰν ὅ,τι ἀνέφερον ἀνωτέρω εἶναι ἡ ὀρθὴ διερμηνεία τῆς τάσεως τῆς νομισματικῆς ἐξελίξεως ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, οἱ ἰθύνοντες τῆς πρακτικῆς νομισματικῆς πολιτικῆς δὲν θὰ ἔχουν νὰ ἐκλέξουν ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἐξέλιξιν ταύτην. Μία τοιαύτη στάσις δὲν συνεπάγεται κατ' οὐδένα τρόπον ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν χωρῶν αἵτινες προσπαθοῦν εἰσέτι νὰ παραμείνουν εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα. Δύναταί τις πλήρως νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ σεβασθῇ τοὺς λόγους διὰ τὰς τοιαύτας προσπαθείας ἂν καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι αὗτα δὲν θὰ ὁδηγήσουν εἰς πραγματικὴν λύσιν τοῦ παγκοσμίου νομισματικοῦ προβλήματος.

Τὸ μπλὸκ τῆς στερλίνας θὰ ἐξετίμα μεγάλως τὰς χώρας, αἵτινες θὰ ἤθελον νὰ συνδέσουν τὰ νομίσματά των πρὸς τὴν λίραν εἰς μίαν λογικὴν ἰσοτιμίαν καὶ ἰδιαίτεραι προσπάθειαι θέλουν καταβληθῇ νὰ πεισθοῦν αἱ χῶραι αἵτινες ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ χρυσοῦν κανόνα ὅπως προσχωρήσουν εἰς τὸ μπλὸκ τῆς στερλίνας ἔστω καὶ ἂν ἐκλέγουν μίαν νέαν χρυσῆν ἰσοτιμίαν καὶ ἐκτίθενται οὕτω δι' ἄλλην μίαν φορὰν εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους, τοὺς συμφυεῖς πρὸς ἕνα προσωρινὸν χρυσοῦν κανόνα.

Εἶναι ἀκατανόητον ν' ἀναβάλλεται ἡ οἰκονομικὴ ἀποκατάστασις τοῦ κόσμου, λόγῳ τῆς ἐκκρεμότητος τῆς ἐπιστροφῆς εἰς ἕνα διεθνῆ χρυσοῦν κανόνα. Ὅσον ἐνωρίτερον ἡ χίμαιρα αὕτη ἐγκαταλειφθῇ καὶ ὁ κόσμος ἀναγνωρίσῃ ὅ τι εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἕνα ἄλλο καλλίτερον νομισματικὸν σύστημα, τόσον ἐνωρίτερον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συγκεντρωθοῦν πᾶσαι αἱ καλαὶ δυνάμεις διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν λογικῶν συνθηκῶν τῆς διεθνοῦς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς οὕτω μιᾶς ὑγιοῦς παγκοσμίου οἰκονομίας.

ZENITH
RADIO

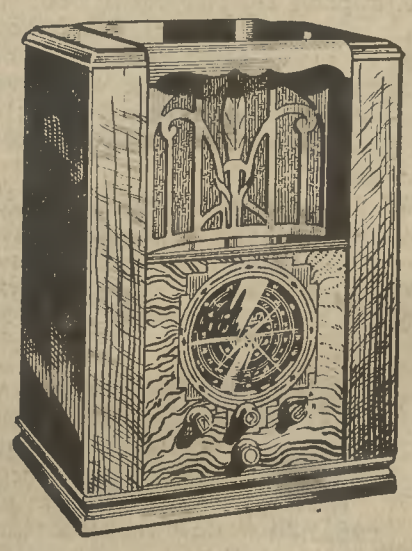

Ὅλαι αἱ τελευταῖαι τελειοποιήσεις.-Λυχνίαι **ὑάλιναι ἢ μεταλλικαὶ** (κατ' ἐκλογήν). **Φυσικότης ἄφθαστος.**

Τὰ μοναδικὰ ἀμερικανικὰ ραδιόφωναμὲ κολοσσιαῖον φωτεινὸν πίνακα (Cadran Television) 18 ἑκ. Κάθε κλίμαξ κύματος χωριστὸν χρῶμα.

Μοντέλα 4, 5, 6, 7, 9 καὶ 12 λυχνιῶν μὲ διπλοῦν μεγάφωνον.

Ὅλα τὰ μοντέλα εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ λεπτοδείκτην ἀπαραίτητον διὰ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν σταθμῶν βραχέων κυμάτων.

Διὰ μέρη χωρίς ρεῦμα, τελευταίου τύπου ραδιόφωνα λειτουργοῦντα **μόνον μὲ μίαν** μπαταρίαν 6 Volt.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΟΙΚΙΛΗ ΑΓΟΡΑ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 58 - ΑΘΗΝΑΙ

Σκεψεις Και Κρισεις

Παρὰ πλείστων ἐκλεκτῶν Συναδέλφων διαφόρων Τραπεζῶν δι' ἐπιστολῶν καὶ προφορικῶς διατυποῦται ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία τῆς ταχυτέρας συμπήξεως Τραπεζιτικῆς Ὁμοσπονδίας, περὶ τῆς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἠσχολήθησαν τὰ Συμβούλια τῶν ὑπαρχόντων Συλλόγων τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ «Τραπεζιτική».

Οἱ Συνάδελφοι ὑπενθυμίζουν, ὅτι παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας πραγματοποιήσεως τῆς σκέψεως ταύτης, ὅταν μάλιστα διαφαίνωνται νέοι κίνδυνοι διὰ τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα.

Εἶναι ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικὸν τὸ ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἡ ἰδέα ὡρίμασε τόσον ἐκ τῶν ἄνω, ὅσον καὶ ἐκ τῶν κάτω.

Εἰς τοὺς Συναδέλφους ἀπαντῶμεν, ὅτι αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις προήχθησαν ἐπαρκῶς, μελετῶνται δὲ τὰ συναφῆ μὲ τὴν πραγματοποίησιν τῆς σκέψεως τεχνικὰ ζητήματα.

Ὁπωσδήποτε εἶναι βέβαιον, ὅτι εἶναι ζωηροτάτη πανταχόθεν ἡ ἐπιθυμία διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ὁμοσπονδίας, συντρέχοντος δὲ καὶ τοῦ ὑπερεπαρκοῦς πράγματι περιεχομένου τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ, ἡ ἵδρυσίς του δέον νὰ θεωρῆται προσεχής.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Καὶ νέα σοβαρὰ ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου ἀνηγγέλθη ὑπὸ τῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἀπὸ 1935,4 τὸν Σεπτέβριον ἀνῆλθεν οὗτος εἰς 1983.7 τὸν Ὀκτώβριον. Ἡ αὔξησις αὕτη ὀφειλομένη κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης φαλκιδεύει αἰσθητῶς τὸ πενιχρὸν εἰσόδημα τῶν «δραχμοσυντηρήτων». Ἀλλ' ἐὰν ἐξακολουθήσῃ, ὅπως εἶναι λίαν πιθανόν, ἡ τοιαύτη ἀνιοῦσα τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς ποῦ θὰ φθάσωμεν; Ἤδη ἡ ζωὴ ἔχει καταντήσει ἀβίωτος διὰ τὰ πτωχὰ βαλάντια τῶν ἐργαζομένων. Τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων διάφορα σπασμωδικὰ μέτρα δὲν φέρουν κανὲν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἱκανοποίησιν μερικῶν θεσιθηρῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ των εἰς δημιουργουμένας θέσεις.

Τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρώτατον καὶ νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἁρμοδίους, διότι ἡ ἐξανέμισις μεγάλου μέρους τοῦ πενιχροῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων ἐκ τῆς ἐξογκώσεως τοῦ ἑνὸς μόνον σκέλους τοῦ προϋπολογισμοῦ των ἀποτελεῖ στυγνὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην συντόνου ἀντιμετωπίσεως.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ Η ΛΙΡΑ

Τὰς προσφάτους βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν Ἀγγλίᾳ παρηκολούθησεν ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη μετὰ ἐξαιρετικοῦ ὅλως ἐνδιαφέροντος, καθόσον ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν θὰ ἐξηρτᾶτο ἡ στάσις, ἣν θὰ ἐτήρει ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐναντι τῆς Ἰταλίας. Ὡς γενικῶς προεβλέπετο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἀπέβη ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων, ἤτοι τῶν συντηρητικῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συμπραττόντων ἐν τῇ σημερινῇ κυβερνήσει ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ μικροτέρων κομμάτων. Ἡ κυβερνητικὴ παράταξις ἐξησφάλισε πλέον τοῦ διπλασίου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἕδρῶν.

Τὰ «Οἰκονομικὰ Νέα» τοῦ Λονδίνου, εἰς ἄρθρον των δημοσιευθὲν ἡμέρας τινὰς πρὸ τῶν ἐκλογῶν, προβλέποντα τὴν ἐπικράτησιν τῆς κυβερνήσεως ὑπεστήριζαν, ὅτι ἡ συγκέντρωσις μεγάλης πλειοψηφίας ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν ἤθελε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀποτελέσῃ ἀνατιμητικὸν παράγοντα διὰ τὴν στερλίναν. Τοῦτο δὲ καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν θ' ἀπεμάκρυνε τοὺς φόβους ἀντικαπιταλιστικῶν νομοθετικῶν μέτρων ὑπὸ τῆς μελλούσης νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν κυβερνήσεως—φόβους οἵτινες θὰ ἐπηλήθευον ἴσως ἐν περιπτώσει, λίαν ἀπιθάνῳ ἄλλωστε, ἐπικρατήσεως τῶν ἐργατικῶν,—καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐμείωνε τὰς πιθανότητας ἐμπλοκῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν ἰταλο-αβησσυνιακὸν πόλεμον. Ἡ νίκη τῶν συντηρητικῶν ἐξασφαλίζουσα μεγαλειτέραν σταθερότητα τῆς στερλίνας θὰ ἐνίσχυε συγχρόνως τὰς ἐλπίδας περὶ προσεχοῦς—ἴσως ἐντὸς τοῦ 1936—σταθεροποιήσεως αὐτῆς.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδιαιτέρως μᾶς συγκινοῦν αἱ ἐκδηλώσεις τῶν Συναδέλφων μας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς «Τραπεζιτικῆς», τῶν ὁποίων γίνεται διερμηνεὺς ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου των κ. Α. Νεζερίτης διὰ τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου κ. Κ. Μαλαματιανόν:

Κύριον
Κ. Σ. Μαλαματιανὸν
Πρόεδρον Διευθυνούσης Ἐπιτροπῆς
Ἐφημερίδος «Τραπεζιτική»
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε Κύριε Συνάδελφε,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1935 ἐπιστολήν σας, ἣν εἴχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ ἀπευθύνητε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεως.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἐκφράσω διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μου καὶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι ἡ «Τραπεζιτική», σημειώσασα σταθμόν, εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἐξελικτικῆς πορείας τῆς τάξεώς μας, ἐπέτυχε πλήρως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τεθέντων σκοπῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν μέχρι σήμερον διάστημα.

Ἐκφράζων εἰς ὑμᾶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιοτίμους συνεργάτας σας διὰ τὸ τελεσφόρον τῆς προσπαθείας σας τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου εἶμαι βέβαιος, ὅτι διερμηνεύω ἐν προκειμένῳ τὴν γνώμην ἁπάντων τῶν μελῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημειωθεῖσαν μέχρι σήμερον ἀπουσίαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Τραπεζιτικῆς», διαφόρων ἀπόψεων καὶ γνωμῶν ἐπὶ θεμάτων εἰδικοῦ καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, παρακαλῶ νὰ σημειώσητε ὅτι διὰ σημερινῆς ἀνακοινώσεώς του, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὑπέμνησε εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν σκοπὸν τῆς «Τραπεζιτικῆς» καὶ τὴν ἐπιβαλλομένην συμμετοχήν

Εὐχόμενος ὅπως ἡ «Τραπεζιτική» ἐπιτύχῃ τὴν πλήρη ἐπικράτησιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, διατελῶ

Μετὰ θερμῶν συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΝΕΖΕΡΙΤΗΣ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς ἐκλεκτοὺς Συναδέλφους τοῦ κδοτικοῦ Ἱδρύματος καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν συντόμως τὴν συνεργασίαν των, ἡ ὁποία καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας θὰ εἶναι πολύτιμος.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ 'ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,

Ἡ εἴσοδος τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν Τύπον τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς ἐπίσης εἰς τοὺς φίλους τῆς Ἐφημερίδος μας καὶ γενικῶς τοὺς ἔχοντας ἔγκυρον γνώμην εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν συμπάθειάν των καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προσπαθειῶν μας.

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας, τὰς ὁποίας μεταφράζομεν ὡς δημιουργούσας βαρυτάτας δι' ὑμᾶς ὑποχρεώσεις.

Τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἔχομεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ ἐκπληρώσωμεν, ἀφοῦ μάλιστα τοῦτο ἀποτελεῖ στοιχειώδες καθῆκον πάσης ἐφημερίδος σεβομένης ἑαυτὴν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἡ ὁποία τὴν ἐνισχύει.

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΑ

Μία πρωϊνὴ καθημερινὴ ἐφημερὶς εἶχε τὴν εὐγένειαν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι, νὰ σχολιάσῃ εὐμενῶς τὴν ἔκδοσίν μας καὶ τὴν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοῦτο.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, ἐν τούτοις, διατὶ ἐκδηλώνουσα τὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειάν της μετεχειρίσθη ἐπανειλημμένως θωπευτικὴν ὑποκοριστικὴν ἔκφρασιν.

Ἀνεζητήσαμεν τὴν δικαιολογίαν τῆς τρυφερότητος εἰς τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας τῆς ἐφημερίδος μας καὶ ἐσκέφθημεν, ὅτι ἡ φράσις συγχωρεῖται ἐνίοτε ἐκ τῆς ποσκεχωρημένης ἡλικίας τοῦ οὕτως ἐκδηλοῦντος τὴν τρυφερότητά του.

Ὅταν ὅμως κατεφύγαμεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου φαίνεται ἡ ἡλικία τῶν ἐφημερίδων, παρετηρήσαμεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐφημερίδος ἐχούσης διαφορὰν δύο ἐτῶν ἀπὸ ἡμᾶς.

Κατόπιν τούτου ἐσκέφθημεν, ὅτι τὸ ὑποκοριστικὸν θὰ ἐσήμαινε μᾶλλον σύγκρισιν τῶν ἀξιώσεων κρίνοντος καὶ κρινομένου.

Καὶ τότε ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μας μία κλασικὴ φράσις τοῦ Corneille λύουσα ἀπολύτως τὸ ζήτημα τοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον παίζει ἡ ἡλικία εἰς τὴν δρᾶσιν.

«Ἰδοὺ αὕτη: Je suis jeune, il est vrai, mais aux âmes bien nées la valeur n' attend point le nombre des années».

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

100% MONEY

3

Ὑπὸ IRVING FISHER. Καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Yale

ΕΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙ

Ἡ πρότασις συστήματος 100 ο)ο εἶνε ἄκρως συντηρητική. Κατ' ἀρχὴν ζητεῖται ἡ ἐγκατάληψις τοῦ σημερινοῦ παραδόξου καὶ ὀλεθρίου συστήματος δανεισμοῦ τοῦ αὐτοῦ χρήματος ὀκτὼ ἢ δέκα φορὰς κατ' ἐπανάληψιν, καὶ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ ἀσφαλὲς σύστημα καταθέσεων τῶν παλαιῶν τραπεζιτῶν, πρὶν ἢ οὗτοι ἀρχίσωσι νὰ δανείζωσιν ἀτόπως τὸ ἐμπεπιστευμένον αὐτοῖς χρῆμα πρὸς φύλαξιν. Ἡ κατάχρησις αὕτη τῆς ἐμπιστοσύνης εἶνε ἐκείνη, ἥτις γενομένη κοινῶς παραδεκτή, ἐξειλίχθη κατόπιν εἰς τὸ σύγχρονον σύστημα τραπεζιτικῶν καταθέσεων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δημοσίας τάξεως, πρόκειται πάντοτε περὶ καταχρήσεως, οὐχὶ καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ καταχρήσεως ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν δανείων καὶ τῶν καταθέσεων.

Ἡ Ἀγγλία προέβη εἰς μεταρρύθμισιν καὶ μερικῶς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ σύστημα τῶν παλαιῶν τραπεζιτῶν, ὅταν πρὸ αἰῶνος σχεδόν, ἐθέσπισε τὸ Banking act, δι' οὗ καθωρίζετο κάλυμμα 100 ο)ο διὰ πᾶν πέραν τεταγμένου ἐλαχίστου τινος ὁρίου ἐκδιδόμενον ποσὸν χαρτονομίσματος ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας (τοῦτ' αὐτὸ ἴσχυε καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἐκδιδούσας τότε χαρτονόμισμα τραπέζας).

Τέλος, διατὶ νὰ παραχωρῆται δωρεὰν εἰς τὰς Τραπέζας ἓν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Κράτους; Τὸ προνόμιον τοῦτο καθορίζεται ὡς ἑξῆς ἐν τῷ συντάγματι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (ἄρθρον πρῶτον. Τμῆμα 8): «Τὸ κοινοβούλιον ἐξουσιοδοτεῖται νὰ κόπτῃ νόμισμα καὶ νὰ κανονίζῃ τὴν ἀξίαν τούτου» ἀλλά, κατ' οὐσίαν, ἂν καὶ κατὰ τύπους. πᾶσα Τράπεζα ἐκδίδουσα χρῆμα βιβλιαρίου ἐπιταγῶν κόπτει νόμισμα καὶ αἱ Τράπεζαι ἐν τῷ συνόλῳ των κανονίζουσιν, ἐλέγχουσι καὶ ἐπηρρεάζουσι τὴν ἀξίαν ὅλου τοῦ ὑπάρχοντος νομίσματος.

Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ σημερινοῦ νομισματικοῦ συστήματος δὲν δικαιοῦνται νὰ λέγωσιν, ὅτι τοῦτο διὰ τῆς ὑπάρξεως χιλιάδων μικρῶν ἰδιωτικῶν νομισματοκοπείων καλῶς ἐλειτούργει.

Ἐὰν τοῦτο εἶχεν ὁμαλῶς λειτουργήσει δὲν θὰ εἴχομεν ἐσχάτως ἀπολέσει 8 δισεκατομμύρια ἐκ τῶν 23 δισεκατομμυρίων τοῦ χρήματός μας βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

Ἐὰν οἱ ἡμέτεροι τραπεζῖται ἐπιθυμῶσι νὰ διατηρήσωσι τὸ καθαρῶς τραπεζικὸν αὐτῶν ἔργον—τὸν δανεισμόν—ὅπερ δύνανται καλλίτερον τοῦ Κράτους νὰ ἐκτελέσωσι, δέον προθύμως νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Κράτος τὸ καθαρῶς νομισματικὸν δικαίωμά του, ὅπερ δὲν δύνανται τόσον καλῶς, ὅσον τὸ Κράτος νὰ ἐξασκήσωσιν. Ἐὰν κατανοήσωσι τοῦτο καὶ ἄπαξ διὰ παντὸς ἀπαντήσωσι «ναί», ἀντὶ «ὄχι», εἰς μίαν καινοφανῆ ἐκ πρώτης ὄψεως πρότασιν, τότε ἄλλη τις σοβαρὰ ἀντίρρησις πιθανὸν νὰ μὴ παρουσιασθῇ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κατά τινα τρόπον θὰ λειτουργήσῃ τὸ σύσιημα 100 ο)ο

Κεφάλαιον τρίτον

Τὸ πρόβλημα τῶν διαθεσίμων

Ἡ Τράπεζα τοῦ Amsterdam καὶ τὸ παλαιὸν Σύστημα 100 ο)ο

Εἰς τὰ δύο προηγούμενα κεφάλαια ἐξετέθη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ πρότασις περὶ τηρήσεως διαθεσίμων 100 % πρὸς κάλυψιν τῶν καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λ)σμόν. Τὸ Κεφάλαιον Πρῶτον ἀφορᾷ οἱονδήποτε πολίτην, τὸ Κεφάλαιον Δεύτερον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὸν νομοθέτην.

Πολλοὶ θὰ ζητήσουν περισσοτέρας ἐξηγήσεις. Ταύτας παρέχουν τὰ Μέρη Δεύτερον καὶ Τρίτον. Τὸ παρὸν κεφάλαιον ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῶν διαθεσίμων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν της μὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Τραπεζικῆς Τέχνης.

Τὸ ἀρχέγονον τραπεζικὸν σύστημα ἦτο, ὡς φαίνεται, σύστημα 100 %. Προῆλθεν ἐκ τῆς συνηθείας νὰ κατατίθεται χρυσὸς καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα παρὰ τοῖς ἀργυραμοιβοῖς καὶ ἄλλοις, οἵτινες εἶχον τὰ μέσα νὰ φυλάξωσιν ἀσφαλῶς τὰ ἐμπιστευθέντα. Ὁ οὕτω κατατεθεὶς χρυσὸς καὶ τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα ἠδύναντο νὰ μεταβιβασθῶσι διὰ χρηματογράφων καλουμένων «τραπεζικὸν χρῆμα» καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν πράγματι τσέκ. Ἐφ' ὅσον χρόνον τὰ 100 % τοῦ χρυσοῦ ἐφυλάσσοντο ἐν θησαυροφυλακίῳ, τὸ ἰσχῦον σύστημα ἦτο προφανῶς σύστημα 100 %, παρόμοιον πρὸς τὸ ἤδη προτεινόμενον. Τὸ σύστημα ἤρχισε νὰ μεταβάλλεται ἀφ' ὅτου ἤρχισαν νὰ δανείζωσι τμῆμα τοῦ κατατεθειμένου χρυσοῦ. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐπῆλθεπερὶτὸ ἔτος 1645.

Ἡ Τράπεζα τοῦ Amsterdam (ἀνήκουσα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Amsterdam) ἤρχισε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ μετέβαλλε τὸ σύστημα ἐργασίας της περίπου κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν. Ὁ μακαρίτης καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Harvard, Charles F. Dunbar εἶπε περὶ τῆς ἄνω Τραπέζης τὰ ἑξῆς :

«Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ ἀρχικὴ μορφὴ τῆς Τραπέζης, ὡς Τραπέζης καταθέσεων, δὲν περιελάμβανε μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐργασιῶν της καὶ τὴν χορήγησιν Δανείων. Συσταθεῖσα ἄνευ κεφαλαίων, ἐθεωρεῖτο τόσον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ της ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ὡς "Ἵδρυμα ὅπερ διετήρει πράγματι εἰς τὰ θησαυροφυλάκιά του τὸ σύνολον τοῦ μετρητοῦ χρήματος ὅπερ ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τοῦ εὑρισκομένου ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικοῦ χρήματος»[1].

Αἱ ἐργασίαι ἐπὶ Δανείων ἀνεπτύχθησαν βαθμιαίως καὶ λαθραίως. Ἐπρόκειτο περὶ καταχρήσεως, διευκολυνθείσης ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ὑπεχρεοῦτο ἡ Τράπεζα νὰ ἀνακοινῇ τὴν ἑκάστοτε οἰκονομικὴν κατάστασίν της. Ὁ καθηγητὴς Dunbar λέγει σχετικῶς :

«Τὸ πόσον μυστικαὶ ἐτηροῦντο αἱ διάφοροι συναλλαγαὶ καὶ ἡ κατάστασις τῆς τραπέζης ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι πάντες ἠγνόουν τὴν πραγματικὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν της»[2].

«Κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα τῆς ζωῆς τῆς τραπέζης. ἀμφιβολίαι ἠγείροντο κατὰ διαλείμματα, περὶ τοῦ ἂν τὰ ὑπὸ τοῦ «Τραπεζικοῦ χρήματος» ἀντιπροσωπευόμενα μετρητὰ εὑρίσκοντο πράγματι εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης, φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ ἀμφιβολίαι αὗται εὐκόλως διεσκεδάζοντο ἢ καὶ δὲν ἐλαμβάνοντο σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, καίτοι σήμερον ἀποδεικνύεται ὅτι εἴς τινας περιπτώσεις τοὐλάχιστον, ἐστηρίζοντο ἐπὶ ἀσφαλῶν δεδομένων»[3].

Ὁπωσδήποτε οὐδεμία σοβαρὰ ἀνησυχία ἐξεδηλώθη ποτὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Τραπέζης μέχρι τῶν ἐτῶν 1790 καὶ 1791—ὅτε καὶ ἀπεκαλύφθη τέλος ἡ πραγματικὴ κατάστασις[4].

Ἡ Τράπεζα τότε ἐπτώχευσε «μετὰ βίον 182 ἐτῶν». Ἀπεκαλύφθη ὅτι εἶχεν αὕτη δανείσει μετρητὸν χρῆμα εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Amsterdam, ἀντικαταστήσασα τοῦτο δι' ὁμολογιῶν κατατεθεισῶν ὑπὸ τῆς Πόλεως, καὶ ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη εἶχεν ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυν αἰῶνα ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ κοινοῦ.

«Ἐπὶ γενεὰς ἡ εἰδικὴ συγκρότησις τῆς τραπέζης ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἰθύνοντας αὐτὴν νὰ ἀποκρύψωσι τὴν ἔνοχον πρᾶξιν των καὶ νὰ καταπνίξωσι τὰς ὑποψίας. Τοιουτοτρόπως ἐν χρησιμώτατον τραπεζικὸν σύστημα, ὅπερ, ὑπὸ τιμίαν διοίκησιν, οὐδέποτε θὰ ἐχρεωκόπει, κατέληξεν εἰς τὴν ἀνυποληψίαν καὶ τὴν καταστροφὴν ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῶν ἐργασιῶν, ἃς διεξῆγε οὐδέποτε ἐδημοσιεύετο, καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ διευθύνοντες τοῦτο δὲν ἦσαν ὑπόλογοι τῶν πράξεών των ἔναντι τοῦ κοινοῦ».

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν ἡ μόνη σπουδαία διαφορὰ μεταξὺ τῆς καταχρήσεως, ἥτις ἤγαγεν ἐν τέλει εἰς τὸ ναυάγιον τῆς τραπέζης τοῦ Amsterdam καὶ τῆς σημερινῆς μεθόδου δανεισμοῦ τοῦ χρήματος τῶν καταθετῶν (ὅπερ ὀλίγον ἔλειψε νὰ προκαλέσῃ τὸ ναυάγιον τοῦ σημερινοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος), εἶναι ὅτι τὸ σημερινὸν σύστημα δὲν τηρεῖται μυστικόν, ἀλλὰ φανερῶς λειτουργεῖ τῇ συγκαταθέσει πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἐξασφαλίζεται τοῦτο διὰ νομικῶν ἢ ἄλλων περιορισμῶν, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὰ διαθέσιμα.

1. «Θεωρία καὶ Ἱστορία τῶν τραπεζῶν» ὑπὸ Charles F. Dunbar Νέα Ὑόρκη. (Putnam) 1901 σελὶς 103.
2. Ὅρα ἄνω ἔργον, σελὶς 110.
3. Ὅρα ἄνω ἔργον, σελὶς 112.
4. Ὅρα ἄνω ἔργον, σελὶς 113.
5. Ὅρα ἄνω ἔργον Σελὶς 116.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐν δημοσιογραφίᾳ συνάδελφος παρακαλεῖται θερμῶς νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν μὴ ἐστρωμένων ἰδιωτικῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν.

Ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὰς ἀφετηρίας τῶν αὐτοκινήτων αὐτῶν, αἵτινες εἶναι εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, κατὰ τὰς μεσημβρινὰς καὶ ἑσπερινὰς ἰδίως ὥρας, προσβάλλει κυριολεκτικῶς τὸν πολιτισμόν μας.

Αἱ ἀναχωρήσεις κανονίζονται οἰκεία βουλήσει ἀπὸ κάποιον ἀόρατον ἐπόπτην, ὁ δὲ κόσμος καταδυναστεύεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς ρυπαροὺς εἰσπράκτορας καὶ τοὺς αὐθάδεις ὁδηγούς.

Τὰ δρομολόγια τοῦ Ὑπουργείου, τυπικῶς ἀνηρτημένα, ἀποτελοῦν χάρτην ἄγραφον διὰ τοὺς νέους αὐτοὺς τυράννους τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ σχετικὴ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ἣν παρ' αὐτοῦ ἐπεκδεχόμεθα, θὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἄξιον τῆς ἀληθοῦς εὐγνωμοσύνης τοῦ δεινοπαθοῦντος Κοινοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ,,

Ἀγαπητὴ «Τραπεζιτική»

Ὁ νόμος περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος ἀπαγορεύει τὴν εἰς ξένον νόμισμα συνομολόγησιν ἀσφαλειῶν ἐν Ἑλλάδι.

Μολονότι ἐπὶ ἐμπορευμάτων εὑρισκομένων ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Πειραιῶς θὰ ἔδει, κατ' ἐξαίρεσιν, νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ξένον νόμισμα ἀσφάλεια αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα θὰ ἀνῆκον εἰς δικαιούχους Ἐξωτερικοῦ, οἵτινες εἰς ξένον νόμισμα θὰ κατέβαλον τὰ ἀσφάλιστρά των, οὔτε τοιοῦτόν τι προβλέπεται. Ἀλλὰ συμβαίνει προσέτι τὸ ἑξῆς παράδοξον.

Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς τὸ εἰς Δραχμὰς ποσὸν τῆς ἀσφαλείας τὸ καλῶπτον ἐμπορεύματα εὑρισκόμενα ἐν τῇ Ε.Ζ.Π. διὰ λ)σμὸν δικαιούχου Ἐξωτερικοῦ δὲν δύναται νὰ ἐμβασθῇ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ παραμένει μπλοκὲ ἐπ' ὀνόματίτου ἐνταῦθα.

Εἶναι εὐνόητον, ὅτι κατόπιν τούτου οἱ περισσότεροι Οἶκοι ἐξωτερικοῦ ἀποφεύγουν νὰ δώσουν ἐντολὴν ἀσφαλίσεως τῶν ἐμπορευμάτων των τῶν εὑρισκομένων ἐν ἀποταμιεύσει ἐν τῇ Ε.Ζ.Π. καὶ ἀνέρχεται εἰς τεράστια ποσὰ ἡ ἀξία ἐν τῇ Ε.Ζ.Π. εὑρισκομένων ἐμπορευμάτων.

Τὸ τοιοῦτον καὶ ἀπὸ τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας ἀφαιρεῖ σεβαστὸν μέρος ἐργασιῶν καὶ τὰς Τραπέζας ἀποστερεῖ τῆς ἐξ ἀσφαλιστικῆς μεσολαβήσεως προμηθείας.

Ταῦτα διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἁρμόδιοι καὶ διορθωθῇ ἔστω καὶ ἀργὰ ἓν μέτρον, τὸ ὁποῖον στερεῖ ἐργασιῶν δύο κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Μὲ ἄπειρον ἐκτίμησιν
ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΥΧΑΤΖΑΡ

Ἀθῆναι τῇ 21 Νοεμβρίου 1935

Ὁ ΚΑΤ' ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ

Ὑπὸ τὸ σημερινὸν σύστημα 10 %, τὰ μετρητὰ δανείζονται οὐχὶ ἅπαξ ἀλλ' ἀπειράκις. Ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐκτίθεται ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον ὁ τρόπος καθ' ὃν τοῦτο συμβαίνει μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ὑπάρχοντα στενὸν σύνδεσμον μεταξὺ καταθέσεων καὶ δανείων, σύνδεσμον πολὺ στενώτερον ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις ἤγαγεν εἰς τὸ ναυάγιον τῆς τραπέζης τοῦ Amsterdam.

Ὑποτεθείσθω ὅτι Τράπεζά τις ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της τὴν 1ην Ἰουνίου, ὑποτεθείσθω δὲ ὅτι ἡ Τράπεζα αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὑπάρχουσα ἐν τῇ θεωρουμένῃ κοινότητι, καὶ μὲ κεφάλαιον 1.000.000 Δολλαρίων εἰς μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ αὐτῆς. Ἡ Τράπεζα ἄρχεται τοῦ δανεισμοῦ τοῦ χρήματος τούτου. Ὁ πρῶτος πελάτης, δανείζεται φερ' εἰπεῖν $ 10.000 καὶ παραδίδει εἰς ἀντάλλαγμα εἰς τὴν τράπεζαν ἓν γραμμάτιον εἰς διαταγήν. Τὰ $ 10.000 ταῦτα, ὑποτεθείσθω ὅτι καταβάλλονται πράγματι εἰς τὸν πελάτην. Οὗτος ὅμως αὐθωρεὶ τὰ ἐπιστρέφει, «κ α τ α θ έ τ ω ν» πλέον αὐτὰ εἰς τὴν τράπεζαν. Τοῦτ' αὐτὸ πράττουσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι πελάται, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης ἡμέρας, ὁλόκληρον τὸ ἑκατομμύριον Δολλαρίων ἔχει δοθῇ ὡς δάνειον καὶ ἀνακατατεθῇ.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ τράπεζα ἐδάνεισεν εἰς τοὺς πελάτας αὐτῆς μόνον τὸ κεφάλαιόν της. Καὶ οἱ λαβόντες τὸ ἑκατομμύριον τοῦτο πελάται αὐτῆς πάραυτα τὸ ἀνακατέθεσαν. Οἱ πελάται οὗτοι θεωροῦσιν ἤδη τὸ ἄνω ποσὸν ὡς χρῆμα ἀνῆκον αὐτοῖς. Πράγματι δὲ εἰς τὸ στάδιον τοῦτο ἐνεργείας, τὸ χρῆμα τοῦτο, ἂν ὄχι νομικῶς, πάντως, ὅμως πρακτικῶς μᾶλλον εἰς αὐτοὺς ἀνήκει. Καὶ τοῦτο διότι τὸ ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν βιβλιαρίων ἐπιταγῶν των ἀναγραφόμενον ἑκατομμύριον καταθέσεων καλύπτεται διὰ διαθεσίμων 100%.

Ἡ ὑποθετικὴ τράπεζα ἡμῶν ἔχει οὕτω ἓν ἑκατομμύριον καταθέσεων (παθητικὸν ὀφειλόμενον εἰς τοὺς καταθέτας αὐτῆς) καὶ ἔχει ἐνεργητικὸν δύο ἑκατομμυρίων (ἓν ἑκατομμύριον μετρητῶν ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ ἓν ἑκατομμύριον εἰς γραμμάτια εἰς διαταγήν).

Ἐὰν τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητὰ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνήκοντα εἰς τοὺς καταθέτας, τὰ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον γραμμάτια εἰς διαταγὴν δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν τράπεζαν. Τὰ ἄνω δύο ἑκατομμύρια ἀνήκουσιν ἀμφότερα νομίμως εἰς τὴν τράπεζαν, πρακτικῶς ὅμως ὡς ἤδη ἐρρήθη, τὸ πρῶτον ἑκατομμύριον, τὸ ἐν τοῖς Ταμείοις, ἀνήκει εἰς τοὺς καταθέτας. Δύναται ὄντως τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς φυλασσόμενον διά λ)σμὸν αὐτῶν ὑπὸ τῆς τραπέζης.

Οἱ καταθέται δύνανται δι' ἐπιταγῶν νὰ μεταβιβάζωσι ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον αὐτῶν μερίδιον ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἑκατομμυρίου Δολλαρίων καὶ νὰ πληρώνωσιν οὕτω τὰ ἀγοραζόμενα ὑπ' αὐτῶν ἐμπορεύματα ὡς καὶ ὅ,τιδήποτε ἄλλο ἡ πληρωμὴ τοῦ ὁποίου κανονίζεται συνήθως διὰ τσέκ. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ κατάστασις εἶναι ἀκριβῶς ὁμοία ὡς ἡ τῆς τραπέζης τοῦ Amsterdam προτοῦ αὕτη ἀρχίσῃ τὰς μυστικὰς δοσοληψίας της.

Τὴν 2αν Ἰουνίου ἐπαναλαμβάνεται ὅ,τι συνέβη καὶ κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου. Τουτέστιν ἡ τράπεζα ἀρχίζει νὰ δανείζῃ μετρητὰ ἐκ τοῦ ταμείου της εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμφανιζομένους νέους πελάτας, δανείζει αὕτη δηλαδὴ τὸ «αὐτὸ ἀκριβῶς ἑκατομμύριον Δολλαρίων—ὅπερ πρακτικῶς ἀνῆκεν εἰς τοὺς καταθέτας τῆς προτεραίας, καίτοι τοῦτο νομίμως ἀνήκει εἰς τὴν τράπεζαν. Οἱ σημερινοὶ δανειζόμενοι, ἀκριβῶς ὡς καὶ οἱ χθεσινοί, εὐθὺς ὡς εἰσπράξωσι τὸ χρῆμα, καταθέτουσι τοῦτο εἰς τὴν τράπεζαν. Ἔστι δὲ τὸ χρῆμα τοῦτο «τὸ γνωστὸν ἓν καὶ μόνον ἑκατομμύριον Δολλαρίων» Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας τὸ παθητικὸν τῆς τραπέζης ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομμύρια (ἀναγραφόμενα ὡς κατατεθειμένα, ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν βιβλιαρίων ἐπιταγῶν) καὶ τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῆς εἰς τρία ἑκατομμύρια (ἤτοι : ἓν ἑκατομμύριον μετρητῶν εἰς τὸ ταμεῖον καὶ δύο ἑκατομμύρια εἰς γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἀντιπροσωπεύοντα τὰ δάνεια τῶν δύο ἡμερῶν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ κίνδυνος ἄρχεται. Αἱ καταθέσεις ἀνέρχονται ἤδη εἰς δύο ἑκατομμύρια, ἀλλὰ τὸ ἐνεργητικὸν καίτοι ἀνέρχεται εἰς τρία ἑκατομμύρια περιλαμβάνει ἓν μόνον ἑκατομμύριον εἰς μετρητά. Ἡ τράπεζα ἔκαμεν, ὅ,τι λαθραίως ἐπεχείρησεν ἄλλοτε ἡ τράπεζα τοῦ Amsterdam, ἀντικατέστησε δηλαδὴ τὰ μετρητὰ διὰ γραμματίων εἰς διαταγήν. Μόνον τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεων καλύπτεται διὰ τῶν γραμματίων τούτων. Τὰ δύο ὅμως ἑκατομμύρια τῶν καταθέσεων λογίζονται, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καταθέτας, ὡς πληρωτέα τοῖς μετρητοῖς ὁποτεδήποτε. Οἱ καταθέται οὗτοι ἔχουσιν, ἀναγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν βιβλιαρίων των ἐπιταγῶν, δύο ἑκατομμύρια Δολλαρίων ἐν συνόλῳ, ἀποκαλοῦσι δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο καταθέσεις των εἰς μετρητά». Τὸ σύνολον τοῦτο κυκλοφορεῖ ὁλόκληρον μεταβιβαζόμενον διὰ μέσου ἐπιταγῶν, χρῆμα κατ' οὐσίαν ἀνύπαρκτον, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ πραγματικοῦ μετρητοῦ χρήματος καὶ μὲ ταχύτητα, καθ' ὑπολογισμούς, ἑνὸς πλήρους κύκλου κατὰ δεκαπενθήμερον.

Ἡ τράπεζα δὲν εἶναι πλέον εἷς ἁπλοῦς θεματοφύλαξ. Ἀνέλαβεν ἤδη μίαν πολὺν βαρυτέραν εὐθύνην, νὰ καταβάλλῃ μετρητὸν χρῆμα ὅπερ δὲν ἔχει. Ὁμοιάζει πρὸς ἄνθρωπον πωλήσαντα βραχυπροθέσμως ἐμπόρευμα. Ἐμπιστεύεται εἰς τὴν καλὴν διαχείρισιν (καὶ εἰς τὴν καλὴν τύχην), ἵνα προμηθευθῇ τὸ ἐμπόρευμα, ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, τὸ μετρητὸν χρῆμα, ὅταν ἐμφανισθῇ ἡ ἀνάγκη. Ὡς ἤδη ἐλέχθη, ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν, τὸ ἑκατομμύριον τῶν μετρητῶν ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τράπεζαν. Ἡ ἰδιοκτησία τῶν καταθετῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο ἑκατομμύρια καταθέσεών των ἐπ' ἀνοικτῷ λ)σμῷ, ἀποτελεῖ πλάνην. Αἱ εἰς μετρητὰ καταθέσεις αὗται εἶναι κατ' οὐσίαν ἀνύπαρκτοι. Οἱ καταθέται δὲν κέκτηνται δύο ἑκατομμύρια Δολλαρίων εἰς μετρητά, καίτοι οὕτω νομίζουσι καὶ τοῦτο λέγουσι τὰ βιβλία των. Τὸ μόνον ὅπερ κέκτηνται εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι ἀπὸ τὴν τράπεζαν δύο ἑκατομμύρια εἰς μετρητά.

Ἡ Τράπεζα ἐπιτρέψασα εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν τῶν καταθετῶν της νὰ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν διὰ μέσου ἐπιταγῶν, χρῆμα κατ' οὐσίαν ἀνύπαρκτον, κατεσκεύασε πράγματι (δι' ἁπλῆς ὑποσχέσεως νὰ καταβάλῃ μετρητὰ ὅταν ἀπαιτήσωσι τοῦτο οἱ καταθέται) ἓν ἑκατομμύριον Δολλαρίων νέου κυκλοφοριακοῦ μέσου. Ἕκαστον Δολλάριον τῶν Καταθέσεων τούτων ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὸ μίαν ἁπλῆν ὑπόσχεσιν καταβολῆς ἑνὸς δολλαρίου εἰς μετρητὰ ὅταν ζητήσῃ τοῦτο οἱοσδήποτε καταθέτης. Αἱ ὑποσχέσεις αὗται «ἀμέσου» πληρωμῆς τῶν καταθετῶν ἀρύονται ἐν μέρει τὴν ἰσχύν των ἐκ τῶν ἀντιστοίχων ὑποσχέσεων τῶν δανεισθέντων νὰ πληρώσωσι «κάποτε» τὴν τράπεζαν. Αἱ ὑποσχέσεις αὗται, δηλαδὴ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν τῶν καταθετῶν, καλύπτουσι τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεών των, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος καλυπτομένου ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος μοναδικοῦ ἑκατομμυρίου Δολλαρίων εἰς μετρητά.

Τῇ 3ῃ Ἰουνίου ἡ τράπεζα διὰ τρίτην φορὰν δανείζει τὸ μοναδικὸν ἑκατομμύριον Δολλαρίων καὶ δέχεται πάλιν τοῦτο ἅμα ὡς οἱ δανεισθέντες ἀνακατατὸ θησαυροφυλάκιον. Ἐκεῖνο ὅπερ συνήθως συμβαίνει εἶνε ὅτι αἱ διαδοχικαὶ καταθέσεις (τὸ καθαρὸν προϊὸν τῶν Δανείων) καταχωροῦνται εἰς τὸ στέλεχος τῶν βιβλιαρίων ἐπιταγῶν τῶν καταθετῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι δύναται νὰ σύρῃ ἐπιταγὰς μέχρι τοῦ ὁρίου εἰς ὃ ἀνέρχεται ἡ κατάθεσις αὐτοῦ.

Τῇ 4ῃ Ἰουνίου, τὸ ἑκατομμύριον Δολλαρίων δανείζεται καὶ κατατίθεται πάλιν διά τετάρτην φοράν. Τῇ 5ῃ Ἰουνίου, διὰ πέμπτην φοράν, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου συμπεριλαμβανομένης, ὁπότε αἱ καταθέσεις συμποσοῦνται εἰς $ 10.000.000, ἐνῷ τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητὰ ἀνέρχονται πάντοτε μόνον εἰς $ 1.000.000, ἡ δὲ ἀξία τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν, εἰς $ 1.0000.000, Τότε, ἂν ἡ τράπεζα δὲν ἐσταμάτησεν αὐτοβούλως ἐνωρίτερον τὴν τακτικὴν ταύτην, ἐπεμβαίνει ὁ Νόμος, διότι ἐπετεύχθη τὸ νόμιμον ὅριον διαθεσίμων 10 %[1].

Τὸ νόμιμον ὅριον διαθεσίμων ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις δὲν εἶναι γενικῶς 10 %, ἀλλὰ χάριν ἁπλουστεύσεως θὰ καλοῦμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὸ νῦν ἰσχῦον σύστημα τῶν περιωρισμένων διαθεσίμων: «Σύστημα 10 %».

1. Ἐν τῇ πραγματικότητι, τὸ ἐκτεθὲν ἀνωτέρω παράδειγμα δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς εἰς μίαν νέαν τράπεζαν ἐργαζομένην ἐν τῷ πλαισίῳ κοινότητός τινος ὅπου ὑφίστανται καὶ ἄλλαι τράπεζοι καταθέσεων...Τὸ δανεισθὲν καὶ κατόπιν διαβιβασθὲν διά τσὲκ ἑκατομμύριον εἰς μετρητά, δὲν θὰ ἀνακατατεθῇ ὁλόκληρον εἰς τὴν ἰδίαν τράπεζαν, καὶ αἱ λοιπαὶ τράπεζαι ἅμα ὡς θὰ παραλάβωσι τὸ ἀναλογοῦν ἑκάστῃ τμῆμα, θὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν Ταμεῖα τμῆμα τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς νέας τραπέζης ἀρχικῶς εὑρισκομένου ἑκατομμυρίου. Ἡ διαρροὴ τῶν διαθεσίμων ἀπὸ τοῦ Ταμείου μιᾶς τραπέζης εἰς τὸ Ταμεῖον ἄλλης, ἀποκρύπτει τὸ γεγονὸς τοῦ κατ' ἐπανάληψιν δανεισμοῦ τῆς αὐτῆς ποσότητος μετρητοῦ χρήματος, ἀποκρύπτει μάλιστα συνήθως τοῦτο καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν τραπεζίτην. Ὁ πολλαπλοῦς δανεισμὸς καθίσταται ἐμφανέστερος ἂν θεωρήσωμεν μίαν μόνην τράπεζαν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν πρόκειται περὶ πολλῶν τραπεζῶν τὸ γεγονὸς τοῦτο συμβαίνει καὶ πάλιν, διότι θεωροῦμεν τὰς τραπέζας ὡς ἀποτελούσας ἑνιαίαν ὁμάδα. Ἡ διαρροὴ ἀπὸ μιᾶς τραπέζης εἰς ἄλλας, ἁπλῶς μεταβιβάζει εἰς ἑκάστην τούτων τμῆμα τοῦ προσθέτου δανεισμοῦ.

ΥΦΑΣΜΑΤΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ Μ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ Α.Ε.
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ - ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὁ οἶκος ἡμῶν χορηγεῖ ἅπαντα τὰ εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως - ἀνδρικά, γυναικεῖα, καὶ παιδικά - ἐπὶ πιστώσει ἔναντι μηνιαίων δόσεων.

Σημειώσατε ὅτι εἴμεθα οἱ μόνοι ποὺ δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν. Ἔχομεν τὰ καλλίτερα εἴδη καὶ τὰς χαμηλοτέρας τιμάς,

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΙΣΘΗΤΕ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα :		
1) Εἰς δραχμὰς ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Δρ. 440.619.339.41		
2 Εἰς χρυσόν, συνάλλαγμα καὶ ξένα τραπεζικὰ γρ)τια Δρ. 209.286.073.88	Δρ.	649.905.413.29
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων καὶ ἔντοκα γραμμάτια ἑλληνικοῦ Δημοσίου	»	1.877.597.801.07
Προσωρινὰ δάνεια πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον	»	200.376.240.06
Ὁμολογίαι ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἔναντι κυκλοφορούντων ἐντόκων γραμματίων Ἐθν. Ἀμύνης.	»	4.500.000.—
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας συμφώνως συμβάσεσιν 25)10)1926, 4)11)1926, 24)5, 1927 καὶ 26)11)1928.	»	540.208.765.91
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας συμφώνως συμβάσεσι 14)4)1928 καὶ 26)11)928.	»	435.161.000.82
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας συμφώνως συμβάσει 21)12)1932.	»	9.278.977.20
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας συμφώνως συμβάσει 22)12 1933.	»	1.735.742.25
Λογαριασμὸς διαχειρίσεως κτημάτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων.	»	343,295.546.32
Προεξοφλήσεις καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ.	»	3.224.022.799.31
Χορηγήσεις εἰς γεωργούς, κτηνοτρόφους καὶ γεωργικοὺς συνεταιρισμούς.	»	146.234.347.36
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων.	»	832.144.732.01
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων.	»	1.791.504.457.44
Δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ ὁμολογίαι νομικῶν προσώπων.	»	953.731.510.20
Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρειῶν.	»	488.368.948.95
Λογαριασμὸς ἐκκαθαρίσεως Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς.	»	441.131.671.05
Καταστήματα καὶ κτήματα Τραπέζης	»	283.807.667.80
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως.	»	1.356.744.77
	Δρ.	12.224.362.365.81

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαια :		
1) Κεφάλαιον μετοχικὸν Δρ. 20.000.000.—		
2) Κεφάλαια ἀποθεματικὰ » 247.000.000.—		
3) Διαφορὰ ἐξ ἀναγωγῆς χρυσοῦ καὶ συν)τος εἰς τιμὴν σταθεροποιήσεως » 938.393.789.21		1,205.393.789.21
Ἔντοκα γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἀποδοχὴ Τραπέζης ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων		4.436.600.—
Ὑποχρεώσεις ἐν γένει :		
1) Ὄψεως δρ. 4.719.630.232.49		
2) Ἐκ καταθέσεων ταμιευτηρίου » 2.701.303.371.88		
3) Ἐκ καταθέσεων διαρκῶν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ » 2.500.494.207.77		9.921.427.813.14
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ		1.057.724.778.18
Ὑπόλοιπον κερδῶν Α' Ἐξαμηνίας 1935		35.379.386.28
		12.224.362.365.81

Ὁ Διοικητὴς
ΙΩ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Γεν. Λογιστηρίου
Γ. Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς ἐπικαιρότητος τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι ἡ Ἰταλοαιθιοπικὴ ρῆξις.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ πόλεμος δὲν εἶναι μόνον ἀναμέτρησις τῶν μαχητικῶν δυνάμεων τῶν ἐμπολέμων, ἀλλὰ κυρίως οἰκονομικὴ δυναμικότης καὶ ἀντοχή.

Ἡ πικρὰ πεῖρα τοῦ παρελθόντος μᾶς διδάσκει, ὅτι σήμερον ὁ πόλεμος εἶναι οἰκονομικῶς καταστρεπτικὸς τόσον διὰ τοὺς νικητὰς ὅσον καὶ διὰ τοὺς νικημένους, καὶ μάλιστα, ὅταν οὗτος παρατείνεται ἐπὶ μακρόν, καθιστᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους οἰκονομικὰ πτώματα μὲ πληγάς, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν ὁποίων θὰ χρειασθοῦν ἡ γόνιμος ἐργασία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν ὑπὸ μιᾶς ἢ καὶ περισσοτέρων γενεῶν.

Ἐκ τῶν κατωτέρω παρατιθεμένων στοιχείων προκύπτει ὅτι ὁ πόλεμος ἤρχισε νὰ ἐξασκῇ τὴν φθοροποιόν του ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τούτου συνάγομεν, ὅτι ἐὰν ὁ πόλεμος παραταθῇ ἐπὶ μακρὸν ὡς ὑπολογίζουν οἱ εἰδικοὶ στρατιωτικοὶ παράγοντες καὶ ἐφαρμοσθοῦν καὶ αἱ οἰκονομικαὶ κυρώσεις, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Ἐπιτροπὴ Συντονισμοῦ τῆς Κ.Τ.Ε., ἡ Ἰταλία θὰ εὑρεθῇ ὅσονούπω εἰς δυσάρεστον οἰκονομικὴν κατάστασιν, μὴ ἀποκλείουσαν ἀπρόοπτον στροφὴν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων αὐτῆς.

Ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἔχει πιστέψει εἰς τὴν προπαγάνδαν τῆς ἀνάγκης ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως τῆ; Ἰταλίας καὶ εἰς τὸν ἐκπολιτιστικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐκστρατείας, αἱ στερήσεις ὡὐτοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου ἔχουν ὡρισμένα ὅρια, τὴν ὑπέρβασιν τῶν ὁποίων οὐδεμία ἐθνικὴ ἀνάγκη εἶναι ἱκανὴ νὰ δικαιολογήσῃ διότι, θὰ πρόκειται πλέον περὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ζητήματος ὑπάρξεως τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ λαοὶ δὲν τρέφονται ἐπὶ πολὺ μὲ ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Αἱ ἀνάγκαι τοῦ παρόντος τοὺς εἶναι πλέον ἀδυσώπητοι καὶ καθημερινῶς προβάλλουν ὑπὸ τὴν πλέον στυγνὴν αὐτῶν μορφήν.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ ἐκστρατεία τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Αἰθιοπίας, εἶχεν ὡς εἶνε εὐνόητον, καὶ τὸν σχετικὸν οἰκονομικὸν ἀντίτυπον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας. Οὕτω παρετηρήθη γενικὴ αὔξησις τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων ὁ δὲ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ τὰ δεδομένα τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μιλάνου ἀνῆλθεν εἰς 339,5 (βάσις 1913 = 100) κατὰ τὰ τέλη Σ)βρίου ἐ.ἔ. ἔναντι 272,9 κατὰ Ἰούλιον 1934.

Εἰς τὴν βιομηχανίαν παρετηρήθη γενικὴ αὔξησις τῆς παραγωγῆς συνεπείᾳ τῶν ἀθρόων παραγγελιῶν τοῦ Κράτους διὰ τοὺς πολεμικοὺς σκοπούς. Ἡ αὔξησις αὕτη τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς συνέτεινεν εἰς ἀρκετὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων ὅστις κατῆλθεν εἰς 630 χιλιάδας περίπου. Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι ἡμείωσις αὕτη τῶν ἀνέργων δὲν ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν μερικὴν ἐπιστράτευσιν τῆς χώρας.

Τὸ Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον παρουσιάζει καὶ εἰς τὰ δυὸ σκέλη, εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, σχετικὴν μείωσιν μὲ παθητικὸν πάντοτε ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον. Οὕτως ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Αὐγούστου ἐ.ἔ διάστημα ἐμφανίζεται ὡς κάτωθι

		Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ
1935	Ἰανουάριος—Αὔγουστος	Lt. 4,982 ἑκ.	3,242 ἑκ.
1934	» »	» 5,094 »	3,432 »
Ἐπὶ ἔλαττον κατὰ τὸ 1935		Lt. 112 »	190 »

Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου Lt. 1740 ἑκ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1935—36 ὑπολογίζεται εἰς Lt. 17.988 ἑκατ. ἔναντι ἐξόδων 19.645, ἤτοι θὰ προκύψῃ ἔλλειμμα ἐκ Lt. 1657 ἑκατ.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1934-35 ἀνῆλθον εἰς Lt. 17946 ἑκ. ἔναντι ἐξόδων 20.285 ἑκατ. ἤτοι παρουσιάζουν ἔλλειμμα ἐκ Lt. 3.659 ἑκατ.

Τὸ ἐσωτερικὸν δημόσιον χρέος ἀνήρχετο τὴν 31)8)35 εἰς Lt. 107. 185.000.000 τὸ δὲ ἐξωτερικὸν εἰς Lt. 82.033.000.000.

BANCA D' ITALIA

Τὸ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἰταλίας ἀπὸ καιροῦ ὑφίσταται συνεχῆ πτῶσιν λόγῳ τῶν εἰς συνάλλαγμα ὑποχρεώσεων ὡς ἐκ τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς πρώτων ὑλῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου.

Οὕτω τὸ κάλυμμα ἀνήρχετο τὴν 30)9)35 Lt 4644 ἑκατομμ. ἐξ ὧν χρυσὸς: 4251 ἑκατ. καὶ συνάλλαγμα Lt 393 ἑκατομμ. Ἡ κυκλοφορία τῶν τραπεζογραμματίων ἀνήρχετο ἀντιστοίχως εἰς Lt 15. 271 ἑκατ. ἤτοι ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν ἔχει κατέλθει εἰς τὰ 30 %.

ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Πλήρεις στατιστικαὶ περὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἐλλείπουσι. Κατὰ στατιστικὴν ὅμως τῆς ἑταιρείας Σιδ)μων Τζιμπουτὶ—Ἄδδις—Ἀμπέμπα δι' οὗ ἐξυπηρετοῦνται τὰ 4)5 τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Αἰθιοπίας, αἱ διὰ τοῦ ἄνω σιδ)μου γενόμεναι εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαὶ ἀνέρχονται εἰς τὰ κάτωθι ποσά :

	Εἰσαγωγαὶ	Ἐξαγωγαὶ
1933	28.115 τόννοι	23.878 τόννοι
1932	34.290 »	26·099 »
1929	49.092 »	21.538 »

Ἡ Αἰθιοπία ἐξάγει κυρίως καφέν, δέρματα, σιτηρά, κηρὸν κλπ. Εἰσάγει δὲ ἅλας, βαμβακερά, οἰκοδομικὰς ὕλας, πετρέλαιον, σάκχαριν, ποτὰ κλπ. Τὸ ἅλας προέρχεται ἐκ τῶν ἁλυκῶν τοῦ Τζιμπουτί, τὰ βαμβακερὰ εἶναι κατὰ 80 % ἰαπωνικῆς προελεύσεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Προϋπολογισμὸς δὲν καταρτίζεται. Τὰ ἐκ φόρων ἔσοδα τοῦ Θησαυροφυλακίου εἶναι μεγάλα. Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἀνέρχεται κατ' ἀρχὴν εἰς 10 % ad valorem. Ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ 1931, εἰς ὡρισμένα εἰσαγόμενα εἴδη (σάκχαρις, σάπων, οἶνος, ὄρυζα, ζῦθος κλπ.) ἐπιβάλλεται δασμὸς 50 -80 %.

ΝΟΜΙΣΜΑ

Ἀργυροῦν τάλληρον Μαρίας—Θηρεσίας ἀξίας Φρ. Γαλλ. 5.50—7. Τὸ εἰς νόμισμα ἀποθησαυρισμένον ἀπόθεμα ὑπολογίζεται εἰς 20 ἑκ. τάλληρα. Ἡ κυκλοφορία ἀνέρχεται εἰς 35 ἑκατομμ. ἀργυρᾶ τάλληρα καὶ 2,9 ἑκατομμ. εἰς τραπεζογραμμάτια.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Αὕτη ἱδρύθη τῷ 1931. Τῷ 1933 τὰ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της συνολικὰ καθαρὰ κέρδη ἀνήρχοντο εἰς £ 5.246. Μέρισμα δὲν κατεβλήθη μέχρι τοῦδε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἀνεξάρτητος» προέβη εἰς δευτέραν ἀνατύπωσιν, συγχρονισμένην μέχρις Ἰουλ. 1935, τοῦ μοναδικοῦ παρ' ἡμῖν λεξικοῦ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ συναδέλφου κ. Ἰακ. Βελούζου «Νομίσματα καὶ Νομισματικὰ Συστήματα» (σελίδες 300) τὸ ὁποῖον διανέμει εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ἀντὶ 30 δελτίων καὶ δρχ. 15.

Τῇ συστάσει μας ὁ κ. Βελοῦζος καὶ ἡ Ἐφημερὶς ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσίν μας περὶ τὰ 500 τεύχη, ἄνευ δελτίων καὶ ἀντὶ δραχ. 10 ἵνα καὶ οἱ κ. κ.συνδρομηταὶ μας ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐνοϊκῆς ταύτης ἐκδόσεως.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἔργου παρακαλοῦνται ὅπως ἀποταθῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικοῦ Τύπου πρὸς τὰ ὁποῖα διεβιβάσθησαν σχετικαὶ ὁδηγίαι.

ΑΙ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον, διὰ τοὺς Ἕλληνας, ἰδίως σήμερον, νὰ γνωρίζουν ξένας γλώσσας καὶ ὅτι ἀποτελεῖ τοῦτο σπουδαιότατον ἐφόδιον διὰ τὴν ζωήν, (struggle for life), δὲν ἀμφισβητεῖται, νομίζομεν, ἀπὸ κανένα. Ἐλέχθη ἤδη, ἄλλωστε, ἀπὸ τὸν φιλόσοφον: «Ὁ γνωρίζων μίαν γλῶσσαν ἔχει δύο μόνον ὀφθαλμούς, ὁ γνωρίζων δύο, ἔχει τέσσαρας» κ.ο.κ. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εἶναι ὁ καταλληλότερος τρόπος, διὰ νὰ μάθῃ κανεὶς εὔκολα, καλά, καὶ χωρὶς μεγάλας δαπάνας, μίαν ξένην γλῶσσαν; Ἰδοὺ ἕνα σοβαρὸν ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα.

Βεβαίως ὁ ἰδεώδης τρόπος εἶναι νὰ ζήσῃ κανεὶς εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁμιλεῖται ὡς Ἐθνική, ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν θέλει νὰ μάθῃ. Αλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς, δὲν εἶναι προσιτὸς εἰς πολλούς. Χρειάζονται μεγάλα οἰκονομικὰ μέσα, πολὺχρόνος καὶ ἀνεξαρτησία, διὰ νὰ μεταβῇ κανεὶς εἰς μίαν ξένην χώραν νὰ ζήσῃ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσάν της. Ἐξ ἄλλου, ὁ τρόπος οὗτος παρουσιάζει τὸ μειονέκτημα ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, ποὺ θὰ ζήσῃ κανεὶς ἐκεῖ θὰ στενοχωρηθῇ καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ζήσῃ μίαν ζωὴν μοναξιᾶς καὶ ἐρημίας. Πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ, ἑπομένως ὁ τρόπος αὐτός, διότι δὲν εἶναι διὰ τὸν πολὺν κόσμον.

Ἄλλος τρόπος εἶναι νὰ παίρνῃ κανεὶς ἰδιαίτερα μαθήματα μὲ διδάσκαλον εἰδικὸν, διὰ τὴν γλῶσσαν ποὺ θέλει νὰ μάθῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος οὗτος παρουσιάζει πολλὰ μειονεκτήματα. Πρῶτον τὸ ζήτημα τῆς δαπάνης. Διότι πρόκειται νὰ λαμβάνῃ κανεὶς ἰδιαίτερα μαθήματα ἐπὶ 2—3 ἔτη, ποὺ χρειάζονται διὰ νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ πληρώσῃ δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν. Καὶ πόσοι ἠμποροῦν νὰ πράξουν τοῦτο; Ἔπειτα ἔρχεται τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως ἑνὸς καλοῦ καὶ εὐσυνειδήτου καθηγητοῦ, μὲ σύστημα διδασκαλίας, μὲ μεταδοτικότητα, μὲ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ σπουδαστοῦ. Πρᾶγμα ποὺ εἶναι, φυσικά, δύσκολον.

Ἕτερος τρόπος εἶναι ν' ἀκολουθήσῃ τὰ μαθήματα μαζὶ μὲ ἄλλους μαθητάς, εἰς φροντιστήρια ξένων γλωσσῶν, ἢ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς «ἄνευ διδασκάλου» μεθόδους. Ἀλλ' ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ἐμφανίζεται πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου, τῆς δαπάνης, τοῦ κιλοῦ καθηγητοῦ, κλπ. Ἐξ ἄλλου, ὁ καθηγητὴς δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικὰ μὲ ἕνα μαθητήν. Ἔπειτα προκύπτει τὸ ζήτημα τῆς προφορᾶς. Θ' ἀκούσῃ κανεὶς ἐκεῖ τοὺς συμμαθητάς του νὰ προφέρουν ἄσχημα, θὰ ἴδῃ τὸν καθηγητὴν νὰ μὴ προσέχῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ, καὶ πάντως θ' ἀπομείνουν ἴχνη ἐλαττωματικῆς προφορᾶς, ὅση προσοχὴ καὶ ἂν καταβληθῇ. Καὶ θὰ παρουσιασθῇ οὕτω τὸ σύνηθες φαινόμενον, νὰ μάθῃ τις μίαν γλῶσσαν, ἂν τὴν μάθῃ, ἀλλὰ νὰ ὁμιλῇ αὐτὴν καὶ νὰ μὴ τὸν ἐννοοῦν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς «ἄνευ διδασκάλου» μεθόδους, εἶναι καλίτερον, νὰ μὴ εἴπωμεν τίποτε περὶ αὐτῶν.

Διὰ τὸν πολὺν κόσμον, λοιπόν, τοὺς ἐργαζομένους, τοὺς μὴ πλουσίους, τοὺς μὴ ζῶντας εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸς κανένας ἐκ τῶν τρόπων αὐτῶν. Διότι εἶναι προφανές, ὅτι διὰ νὰ μάθῃ κανένας καλὰ μίαν ξένην γλῶσσαν, πρέπει νὰ εὕρῃ ἕνα καθηγητὴν καλόν, νὰ τὸν ἔχῃ πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν του, (νύκτα, πρωΐ, μεσημέρι, ἀπόγευμα, κλπ.) Καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι ὑπομονητικός, νὰ μὴ ἔχῃ νεῦρα, νὰ εἶναι πρόθυμος καὶ εὐδιάθετος πάντοτε, κλπ.

Ἀλλ' ὑπάρχει τρόπος νὰ ἔχῃ κανένας αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Ἀπαντῶμεν ἀδιστάκτως. Ναὶ ὑπάρχει. Καὶ εἶναι τὸ LINGUAPHONE Διότι ἡ θαυμασία αὕτη μέθοδος Ἀγγλικῆς ἐμπνεύσεως καὶ δημιουργίας, συγκεντρώνει ὅλ' αὐτὰ τὰ προσόντα ποὺ εἴπαμεν, καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀκόμη. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτό, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, διεδόθη εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ὄντως, ἡ μέθοδος LINGUAPHONE χρησιμοποιεῖ τοὺς καλλιτέρους καθηγητὰς διὰ κάθε γλῶσσαν, οἱ ὁποῖοι τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἐκείνου ποὺ θέλει νὰ μάθῃ καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ τὸν διδάξουν μὲ σύστημα καὶ ὑπομονὴν ὅπου καὶ ἂν κατοικῇ καὶ εἰς ὁποιανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, πρὸ παντὸς δὲ μὲ ὀλίγα ἔξοδα, τὸ 1)10 ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἐξώδευε κανένας κατὰ οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον.

Μήπως, ὅμως, ὅλ' αὐτὰ εἶναι παραμύθια; Ἴσως τὸ νομίζουν μερικοί, ἐπειδὴ εἶναι ὄντως κατα πληκτικά, ὅσα ἀνωτέρω λέγονται περὶ τῆς μεθόδου ταύτης, καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπίθανα. Ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἕνα πρᾶγμα θὰ εἶχε τις νὰ εἴπῃ: Τὸ Εὐαγγελικὸν «ἔλθετε καὶ ἴδετε». Ὅπως καὶ χιλιάδες ἄλλων ἐλᾶτε καὶ σεῖς νὰ ἰδῆτε μὲ τὰ μάτια σας, νὰ ἐξετάσετε προσωπικὰ τὸ πρᾶγμα, διὰ νὰ πεισθῆτε. Κάτι πλέον. Πάρετε στὸ σπίτ ισας ὁλόκληρη τὴ μέθοδο, ἐπὶ ὀκτὼ (8) ἡμέρας, δωρεάν, καὶ δοκιμάσατέ την.

Καὶ ἂν μὲν ἡ Διεύθυνσις τοῦ LINGUAPHONE δὲν ἔλεγε αὐτὰ τὰ πράγματα, θὰ ἐδικαιοῦτο τις νὰ «βάλῃ ἀρκετὸ νερὸ εἰς τὸ κρασί της» καὶ ν' ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν βεβαιώσεών της. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅμως ποὺ καλεῖ καὶ προσκαλεῖ ὅλον τὸν κόσμον νὰ δοκιμάσῃ δωρεὰν τὴν μέθοδον LINGUAPHONE οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀγνοούντων αὐτὴν καὶ ἐπιθυμούντων νὰ μάθουν ξένας γλώσσας δικαιολογεῖται.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

WESTINGHOUSE

Νέα Μοντέλα τοῦ 1936. — Μόλις παρελήφθησαν 15 νέαι τελειοποιήσεις.—Μεταλλικαὶ λυχνίαι θαῦμα ἀποδόσεως.—Φωτεινὸς συντονισμός. — Ραδιοακροάσεις δωρεὰν 6-8 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΣΛΑΝΙΔΗ

ΒΥΣΣΗΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 20 - 207

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩ 1934

Κατ' ἀνακοινωθεῖσαν ἐσχάτως στατιστικὴν τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ κίνησις τῷ 1934 ἦτο ἡ ἑξῆς:

Ἀξία εἰς ἑκατομμύρια χρυσῶν Δολλαρίων:

	1934	1933	1932	1931	1930	1929
Εἰσαγωγαὶ	12 011	12.484	13.972	20.795	29.076	35.585
Ἐξαγωγαὶ	11.364	11.740	12.895	18.908	26.483	33.021
	23.375	24.224	26.867	39.703	55.559	68.606

Ἡ κατὰ 34.1 ο)ο σημειωθεῖσα ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς κινήσεως ὡς πρὸς τὴν τοῦ 1929, ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν ὑπολογιζομένων διὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον 1929—35 εἰς 56 ο)ο.

Ἀπ' ἐναντίας τὸ quantum τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, δηλαδὴ ἡ ἀξία τῶν συναλλαγῶν μετὰ ἀπαλειφὴν τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους βάσεως ἀσκηθείσης ὑπὸ τῆς μεταβολῆς τῶν τιμῶν ἐπιδράσεως, ἠλαττώθη μέχρι τοῦ 1932 καὶ κατόπιν ηὐξήθη, ὡς κάτωθι:

Κίνησις τιμῶν καὶ quantums
(Σύνολον εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν)

	1934	1933	1932	1931	1930	1929 (Βάσις)
Τιμαὶ (ἀξία εἰς χρ.)	44	47	53	67.5	87	100
Quantum	77.5	75.5	74	88	93	100

Ἂν οἱ ἄνω παρατιθέμεναι ἀριθμοὶ τραπῶσιν εἰς Λίρας Ἀγγλίας (ἐτησία μέση τιμὴ) προκύπτει ἡ κάτωθι κίνησις:

	1934	1933	1932	1931	1930	1929 (Βάσις)
Συνολικὴ κίνησις ἐμπορίου (%)	55.1	51.9	54.4	62.1	81.0	100
Τιμαὶ	71	69	74	72	87	100

Ἡ ἀναλογία τῆς κινήσεως κατ' εἴδη ἐμπορευμάτων ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς: (ἀξία εἰς χρυσὸν)

	1934	133	1932	1929
Εἴδη διατροφῆς	26	27.5	30	25
Πρῶται ὕλαι	37	35.5	32.5	35.5
Βιομηχ. προϊόντα	37	37.	37.5	39.5
	100	100.	100.	100.

Ἡ ἀνάλογος μεταβολὴ τοῦ quantum κατ' εἴδη ἐμπορευμάτων εἶναι ἡ ἑξῆς:

	1934	1933	1932	1929 (Βάσις)
Εἴδη διατροφῆς	84.5	82.5	89.5	100
Πρῶται ὕλαι	88	87.5	81	100
Βιομηχαν. προϊόντα	64	59.5	58	100
Ὁλικὸν quantum	77.5	75.5	74	100

Ἡ μεταβολὴ τῶν μέσων τιμῶν κατ' εἴδη ἀνταλλαγέντων ἐμπ)των εἶναι ἡ ἑξῆς:

	1934	1933	1932	1929 (Βάσις)
Εἴδη διατροφῆς	42	46	52.5	100
Πρῶται ὕλαι	40	40.5	44.5	100
Βιομηχαν. προϊόντα	50	55.5	64	100
	100	53	47	44

Ἐμπορικὴ κίνησις κατὰ Ἠπείρους (εἰς ἑκατομ. χρυσῶν Δολλαρίων).

	1934	1933	1932	1929
Εὐρώπη (μετὰ U.K.S.S.)	12.813	13.502	15.090	35.996
Β. Ἀμερικὴ	3.030	3.144	3.825	12.104
Ν. Ἀμερικὴ	1.865	1.837	1.924	5.874
Ἀφρικὴ	1.542	1.631	1.682	3.182
Ἀσία (ἄνευ U.K.S.S.)	3.472	3.421	2.672	9.596
Ὠκεανία	653	689	674	1.854
	23.375	24.224	26.867	68.606

Ἡ παρατηρουμένη σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν κινήσεων ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν τάσιν τῶν περισσοτέρων χωρῶν νὰ ἐξυγιάνωσι τὰ οἰκονομικά των δι' ἰσορροπήσεως τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν των. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὅπερ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὠνόμασε «bilateralisme» ἔσχεν ὡς ἀπωτέραν συνέπειαν πτῶσιν ἢ παρεμπόδισιν τῆς ὑψώσεως τοῦ διεθνοῦς ἐπιπέδου τιμῶν.

ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΗ - ΘΡΕΠΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΤΡΟΦΗ
ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
R. B. DAVIS SALES Co
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΑΝΑΡΡΩΝΥΟΝΤΑΣ, ΓΕΡΟΝΤΑΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΑΔΥΝΑΤΟΥΣ.
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΒΙΤΑΜΙΝΑΣ D
ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Εἰς τὰ καλὰ φαρμακεῖα, καὶ ἐδωδιμοπωλεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Ὁμήρου 38 — ΑΘΗΝΑΙ
Τηλέφωνον 28-104

Cocomalt
ΔΙΔΕΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΝ
Παρασκευάζεται ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΑ.

"ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΤΡΑΠΕΖΩΝ"

Εἰδοποίησις καταθετῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα περὶ ὑποβολῆς πιστοποιητικῶν πρὸς ἐξαίρεσιν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως

Εἰδοποιοῦνται οἱ καταθέται εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι, μὴ Ἕλληνες τὸ γένος, μονίμως κατοικοῦντες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ δραχμοποιήσεως, ἤτοι κατὰ τὴν 29ην Ἰουλίου 1932, ὅπως, πρὸς ἐξαίρεσιν τῶν καταθέσεών των ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως, ὑποβάλωσιν εἰς τὴν παρ' ᾗ ἡ κατάθεσίς των Τράπεζαν, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932» περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν τὰ καθοριζόμενα πιστοποιητικὰ ὑπὸ τοῦ Διατάγματος «περὶ ὑποβλητέων πιστοποιητικῶν διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως καταθέσεων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα κλπ.» τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1935 ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Διατάγματος.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα, κατωτέρω ἀναφερόμενα, δέον νὰ ἔχωσι περιέλθειεἰς τὴν παρ' ᾗ ἡ κατάθεσις Τράπεζαν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ρηθέντος Διατάγματος, ἤτοι ἀπὸ τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1935 καὶ ληγούσης τὴν 8ην Ἰανουαρίου 1936 συμπεριλαμβανομένης.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1935, ὑποβληθησόμενα κατὰ τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ εἶνε τὰ ἀκόλουθα:

α) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἐμμίσθου Ἕλληνος Προξένου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ καταθέτου, δι' οὗ νὰ πιστοποιῆται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προξένου καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τούτου, ὅτι ὁ εἰς ὃν ἀνήκει ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 ὑφισταμένη παρὰ Τραπέζῃ ἐν Ἑλλάδι κατάθεσις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐτύγχανεν: 1) ἀλλοδαπὸς ὑπήκοος, 2) μὴ Ἕλλην τὸ γένος καὶ 3) εἶχε μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατά τὴν 29 Ἰουλίου 1932.

β) Πιστοποιητικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, δι' οὗ νὰ βεβαιοῦται ἐὰν ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταθέτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, τὴν χρονολογίαν εἰσόδου καὶ ἐξόδου του ὡς καὶ τὸν χρόνον παραμονῆς του ἐν Ἑλλάδι.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν ἀπαιτεῖται σχετικὴ βεβαίωσις τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὅτι ὁ καταθέτης ἐτύγχανε τὴν 29 Ἰουλίου 1932 μέλος τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος ἢ ξένης ἀποστολῆς.

Αἱ Τράπεζαι ἐπιφυλάσσονται ὅπως μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν κρίνωσιν ἐὰν ἡ κατάθεσις, δι' ἣν τὰ ὑποβληθέντα πιστοποιητικά, εἶνε ἐξαιρετέα ἢ οὔ τῆς δραχμοποιήσεως.

Ἀθῆναι τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1935

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς «Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν»)

Ἀπόδοσις 100%

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΜΟΝΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΣ
ΚΑΡΔΙΦ-ΚΩΚ-NEWCASTLE
ΤΑΝΕΣ
ΜΕΓ. ΗΛΕΚ. ΣΙΔΗΡ.
ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΗΛ. 41.577

ΑΦΟΡΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ..

ΚΡΑΓΙΟΝ
Ρέα

Ὁ Γάλλος Χημικὸς A. Thomasen, Σύμβουλος τῶν μεγαλυτέρων ἐργοστασίων, ἔδωκε τὴν τελευταίαν ἐφεύρεσίν του σχετικῶς μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν κραγιὸν χειλέων εἰς τὴν Ἀρωματοποιΐαν «Cana».

Σήμερον τὸ Κραγιὸν ΡΕΑ κατασκευάζεται μὲ ὅ,τι τελειότερον ἡ ἐπιστήμη ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ.

Εὑρίσκεται εἰς 3 σταθερούς χρωματισμούς: ὅταν τὸ φορῆτε τὰ χείλη σας δὲν φαίνονται ὅτι εἶναι βαμμένα. Τόσον εὔκολος εἶναι ὁ συντονισμός του μὲ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου σας.

Ἐπὶ πλέον κρατᾶ εἰς τὰ χείλη σας 48 ὁλόκληρες ὧρες, πρᾶγμα ποὺ σᾶς κάμνει νὰ ἀποφεύγετε τὸ συχνὸ βάψιμο.

Δοκιμάσατε καὶ θὰ ἰδῆτε γιατὶ κάθε γυναῖκα μὲ γοῦστο εἶναι πάντα ἐφωδιασμένη μὲ τὸ Κραγιὸν ΡΕΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΣΜΙΑΣ
ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ
MOTH DEODORANT

Ἐξουδετερώνει τὴν κακοσμίαν καὶ ἀπολυμαίνει τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν ΛΟΥΤΡΩΝ, ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΩΝ, ΚΟΥΖΙΝΩΝ κλπ. κλπ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Εἰς τὰ φαρμακεῖα, καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα, καὶ εἰς τὸ πρατήριον τοῦ Προμ. Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἐθν. Τραπέζης.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:
Ὁμήρου 38 — Ἀθῆναι
Τηλεφ. 28-104

Τὸ τυπογραφεῖον μας ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν παντὸς εἴδους βιβλίου, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἐργασία ἐπιμελημένη

ΤΕΧΝΙΚΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Τοῦ κ. **ΙΩΑΝ. Σ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ**

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἀπεστάλη ἡμῖν εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθείσης μελέτης τοῦ συναδέλφου κ. Ἀλ. Χάμψα εἰς τὰ φύλλα τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου π. ε. ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ μείωσις τῶν κινδύνων τῶν Τραπεζιτικῶν πιστώσεων, πρὸς τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας ὁ κ. Ι. Βαρβαρέσος ἐχει ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις, ἅτινας καὶ διατυπώνει κατωτέρω.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ παράθεσις ἀντιθέτων γνωμῶν καὶ ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰ συμπεράσματα εἰς ἃ καταλήγουν οἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῆς διαπραγματευόμενοι διάφορα θέματα συνεργάται αὐτῆς ἐπιβάλλεται πρὸς ἀρτιωτέραν ἐξονύχισιν τοῦ θέματος καὶ πλήρη διαφώτισιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Πρωταρχικὸς ὡς γνωστὸν ὅρος συνδυασμοῦ καταθέσεων καὶ τοποθετήσεων εἶνε, ἡ ἐπιβεβλημένη εἰς τὴν Τράπεζαν κεφαλαιώδους σημασίας προνοητικότης ὅπως διατηρῇ ἐν πάσῃ στιγμῇ ὡρισμένον ὅριον ρευστότητος. Τὸ ὅριον τοῦτο ἀντικειμενικῶς μὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου καὶ τῶν συνηθειῶν τοῦ ἐμπορικοῦ περιβάλλοντος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου δρᾷ ὁ τραπεζίτης, ὑποκειμενικῶς δ' ἐκ τοῦ προσωπικοῦ χαρακτῆρος τούτου, ἐφόσον διακρίνεται εἰς συνετὸν ἢ εὔτολμον. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκτίθεται εἰς πλείονας κινδύνους τεί̈νων ὅπως διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς δραστηριότητός του καλύψῃ τὰς μεγαλειτέρας ζημίας του, ὁ πρῶτος ἀρκεῖται εἰς μέτρια κέρδη διὰ νὰ εἶνε ἀπηλλαγμένος ἀνησυχιῶν.

Μίαν ἐν τούτοις γενικὴν ἀρχὴν θεωροῦμεν ἀξίαν ἰδιαιτέρας προσοχῆς. **Τὴν προσήλωσιν τουτέστι τοῦ τραπεζίτου εἰς τὴν συναίσθησιν, ὅτι κατὰ κανόνα δὲν διαθέτει καταθέσεις ἀλλὰ διαθέτει τοποθετήσεις.** Ὅσον καὶ ἂν ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται παράδοξος ὁ κανὼν οὗτος, περικλείει ἐν τούτοις ἐν τῇ περιληπτικῇ του ἐκφράσει τόσον εὐρείας καὶ σταθερὰς ἀληθείας, ὥστε κατὰ τὴν γνώμην μας ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλέστερον ρυθμιστικὸν γνώμονα τοῦ ζητήματος ἀπὸ δογματικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως. Ἐνδεικνύει κατ' ἀρχὴν τὴν φροντίδα τοῦ τραπεζίτου ὅπως διαπλάσῃ τὴν φύσιν καὶ τὸν καταμερισμὸν τῶν τοποθετήσεών του, ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ὄγκουτῶν τοποθετήσεών του, ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ὄγκου τῶν καταθέσεων. Καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν μελέτην, τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν πρόβλεψιν τῆς καθολικῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν κεφαλαίων οὐχὶ μόνον ὡς ἀποτελεσμάτων ἀλλὰ καὶ ὡς αἰτίων. Ὑποβάλλει ἐν τέλει εἰς τὸν τραπεζίτην τὴν συνειδητὴν ἀνάγκην, ὅπως εἰς ἑκάστην του τοποθέτησιν σταθμίζῃ καλῶς τὸ ρευστοποιήσιμον αὐτῆς, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ ἀπρόσκοπτος καὶ λελογισμένη ἀνάπτυξις, τῆς δράσεώς του. Ὅταν ὁ τραπεζίτης γνωρίζῃ νὰ διαθέτῃ οὐχὶ μόνον καταθέσεις ἀλλ' ἰδίᾳ τοποθετήσεις, ἡ πιστωτική του δρᾶσις δὲν εἶνε συνέπεια τῆς ἀφθονίας ἢ τῆς ἐλλείψεως καταθέσεων, ἀλλὰ συγκρατεῖται πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς κανονικῆς καὶ συνεχοῦς ἐνεργητικότητος, ὄχι μόνον εἰς τοῦτον χρησίμου, ἀλλὰ καὶ ἀπαραιτήτου εἰς τὴν πελατείαν του, ἥτις ὑπολογίζει ἐπὶ μιᾶς ἀδιαλείπτου συνδρομῆς του. Τούτων τηρουμένων σπανίως ὁ Τραπεζίτης θὰ εὑρεθῇ πρὸ ἰσχυροτέρων ἐξωτερικῶν αἰτίων, ἅτινα θὰ ἐπέβαλον περιστολὴν τῆς πιστωτικῆς του δράσεως. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰς ὁμαλωτέρας περιοδικὰς διακυμάνσεις, θὰ δύναται ὅπως ὀφείλει, νὰ εἶνε αὐστηρὸς κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἐποχάς, ὁπότε εὐκολώτερον καὶ ἀβλαβέστερον δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπόπτων του πιστώσεων, γενναιόφρων δὲ κατὰ τὰς δυστυχεῖς, ὁπότε καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀκριβὴς θέσις τῶν πελατῶν του, εὐκόλως λανθάνουσα ὅταν αἱ ἐργασίαι εἶνε εὐχερεῖς.

***

Τὸ πρῶτον σημεῖον, εἰς ὃ προσκρούει τὸ ἀνωτέρω περιεχόμενον διαφαίνεται εἰς τὴν σπουδήν, μεθ' ἧς τείνει νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ πιστωτικὴ ἐνεργητικότης τοῦ Τραπεζίτου ὑπὲρ τῶν ἑκάστοτε ἱδρυομένων ἐπιχειρήσεων, πρὶν ἤ αὗται διέλθουν ὡρισμένον στάδιον δοκιμασίας. Οὕτω κατὰ κανόνα ὅλαι αἱ ἐπιχειρήσεις ὑπολογίζουν ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν πιστωτικὴν ἐπικουρίαν, ποὺ θὰ προσελκύσουν τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ των κεφάλαια, ὡς ἐκ τούτου δ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν τηροῦν τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐδοκίμησίν των ἀναλογίαν μεταξὺ παγίου καὶ κυκλοφοροῦντος κεφαλαίου ἀλλ' ἀφίνουν κενὸν ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου, πρὸς συμπλήρωσίν του ὑπὸ τῶν πιστώσεων. Αἱ οὕτω παρεχόμεναι ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεις εἴτε ἐκ πνεύματος ἐνθαρρύνσεως εἴτε ἐκ πνεύματος στενωτέρας προσεγγίσεώς των πρὸς τὰς χορηγουμένας ἐπιχειρήσεις, ὡς πιστώσεις ἐνέχουσιν ἐκ τῆς γενεσιουργικῆς αὐτῶν αἰτίας τοὺς χαρακτηριστικοὺς κινδύνους τῆς ἀκινητοποιήσεως, ὅσον δὲ καὶ ἂν εἶνε περιβεβλημέναι μὲ τὸν τύπον τῶν πιστώσεων, κατ' οὐσίαν καθίστανται σχεδὸν συμμέτοχαί στερούμεναι μάλιστα καὶ τῶν ἐπὶ τοιούτων πλεονεκτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

Εἰδικώτερον ἀνασκοποῦντες τὸ ζήτημα τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν κινδύνων εὑρίσκομεν τοῦτο συνοψιζόμενον εἰς τὰ ἀκόλουθα κύρια σημεῖα. 1ον) Εἰς τὴν ἀκριβεστέραν δυνατὴν διάγνωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ πελάτου. Τὰ μέσα ἐξακριβώσεως τούτου εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Τραπεζίτου ἀλλ' ἡ ὀξύνοιά του δέον νὰ καθορίζῃ ὡς ἀντικείμενον τὰ οὐσιώδη πρὸς διαφώτισιν σημεῖα καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀντιπαραβολὴν καὶ διερμήνευσιν τοῦ συνόλου τῶν συλλεγομένωνπληροφοριῶν. 2ον) Εἰς τὴν παρακολούθησιν τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ πελάται του διεξάγουν τὰς ὑποθέσεις, τὴν ἐκλογήν, ἣν οὗτοι κάμνουν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πελατείας των καὶ τὴν κανονικότητα ποὺ καταβάλλουν κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν μετ' αὐτῆς λ)σμῶν των.3ον) Εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν προεξοφληθέντων γραμματίων, καθ' ἣν ὁ Τραπεζίτης θὰ συναγάγῃ ἐντυπώσεις ἐνδεικνυούσας τὴν διατήρησιν, τὴν ἀραίωσιν ἢ τὴν ρῆξιν τῶν μεθ' ἑκάστου πελάτου σχέσεών του.

***

Παρ' ὅλην τὴν ἐκτίμησιν, ποὺ ἔχομεν εἰς τὴν αὐθεντικότητα, τοῦ κ. Χάμψα δὲν δυνάμεθα ἀνεπιφυλάκτως νὰ συμμερισθῶμεν τὰς ἀντιλήψεις του, («Τραπεζιτική», Δεκέμβριος 1934)καθ' ἃς τὸν ἀσφαλέστερον τρόπον ἐλέγχου τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀντιπροσωπεύει ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ των, ἐξ' ἧς ἀκριβέστερον καὶ ἐγκυρότερον κατατοπίζεται ἡκριτικὴ ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν, ἐνῶ ὁ ἰσολογισμὸς δὲν δύναται μετ' ἀρκούσης βεβαιότητος νὰ παράσχῃ τ' ἀναγκαῖα στοιχεῖα. Ἡμεῖς τούναντίον φρονοῦμεν, ὅτι ὡς βάσις ἀσκήσεως τοιούτου ἐλέγχου δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἄλλη ἐκτὸς τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιβοηθητικὰς μόνον δύναται νὰ περιέχῃ ἐνδείξεις.

Ὡς γνωστὸν ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῇ ἐννοίᾳ του δὲν δύναται νὰ εἶνε ἢ σχέδιον ἐνεργείας περιέχον συγκριτικῶς καὶ ἐκτιμητικῶς τὴν προοπτικὴν τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως. Ἐὰν ἀποβλέπῃ τις μετὰ σκεπτικισμοῦ εἰς τὴν ἀκρίβειαν, τὴν γνησιότητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὅστις ἀπεικονίζει ὑπευθύνως μίαν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ, ἐξ' ἧς σαφῶς διαφαίνεται ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν κυκλοφορούντων καὶ παγίων κεφαλαίων, πολὺ περισσότερον ὀφείλει ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ περιεχόμενον ἑνὸς προϋπολογισμοῦ, ὅπερ ἐν προκειμένῳ εὐλόγωςδύναται νὰ εἶνε αὐθαίρετον καὶ ἀσαφές. Ἐξ ἄλλου μιὰ στενὴ παρακολούθησις καὶ ἀντιπαραβολὴ τῆςἐκτελέσεως ἑνὸς προϋπολογισμοῦ κατὰ μῆνα, καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέραν, μοιραίως θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἐν μέτρῳ οὐ ἀνεκτῷ διείσδυσιν τοῦ ἐλέγχου εἰς τὰ τῆς ἐπιχειρήσεως παρακωλύουσαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀναπροσαρμογῆς, ὑφ' ἣν διαρκῶς εὑρίσκονται αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ παραβιάζουσαν τὰ ἐπαγγελματικὰ μυστικὰ τῆς μελλούσης δράσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τονιζόμενον πλεονέκτημα,καθ' ὃ τὸ ἰσολογισμὸς ἐμφανίζει στοιχεῖα ἀναγόμενα εἰς τὸ παρελθόν, ἐνῶ αἱ Τράπεζαι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσιν τῶν χρηματοδοτουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐπιχειρήσεων,χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμεν τὴν ἀξίαν του, φρονοῦμεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ Πίστις, ἥτις κατὰ κανόνα εἶνε ἀπόρροια παρελθούσης δοκιμασίας, ἑδραιώτερον δύναται νὰ βασίζεται ἐπὶ στοιχείων θετικῶν καὶ δοσιλόγων παρὰ ἐπὶ τοιούτων ἀσταθῶν, εἰκαζομένων καὶ ἀνευθύ-

Η ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ἂν καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις συνέτεινε μεγάλως εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κινήματος, ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ ἐνδιεφέρετο πολὺ ὀλίγον διὰ τὸν οἰκονομικὸν παράγοντα. Ἰδεολογικῶς, τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κίνημα εἶναι παιδὶ τῆς völkische Bewegung (κατὰ λέξιν τοῦ λαϊκοῦ κινήματος) καὶ τῶν πατριωτικῶν ὀργανώσεων, λαβὸν τὴν πρώτην (καὶ τὴν τελευταίαν) βοήθειαν ἀπὸ τὴν γερμανικὴν Ράϊχσβερ. Τὸ πλέον περίεργον πρᾶγμα εἶναι, ὅτι ἐκ τοῦ «Ὁ ἀγών μου» τοῦ Χίτλερ λείπει κάθε ἰδέα ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν συγκρότησιν τῆς κοινωνίας.

Μόνον ὁ μηχανικὸς τοῦ Μονάχου Γκότφριδ Φέδερ κατέστρωσεν οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος. Πολλάκις οἱ λόγοι τοῦ Χίτλερ ἔρχονται εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ τοῦ περιωρισμένου κρατικοῦ καπιταλισμοῦ, ἐνῷ ὁ Χίτλερ τάσσεται ὑπὲρ τοῦ lassez—Faire.

Ἡ μὴ ἀνάλυσις ὑπὸ τοῦ Χίτλερ τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ὀφείλεται κατὰ πολὺ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἑβραίων, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀπερρόφησε ὅλην τὴν σκέψιν. Ὁ Ροδόλφος Γιούνγκ, ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν τῆς Βοημίας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Χίτλερ ἐσχημάτισε ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας τὴν ἀντίληψίν του περὶ τῶν ἑβραίων, ἐπέμενε ὅτι ὁ διεθνὴς σοσιαλισμὸς καὶ ὁ καπιταλισμὸς ὀφείλονται ἀμφότεροι εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἑβραίων καὶ τὰ κακὰ ἀμφοτέρων προήρχοντο ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ οἰκονομικῶς σκέπτεσθαι τῶν ἑβραίων, τόσον τῶν ἐργατῶν ὅσον καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Τὸ συμπέρασμα ὡς ἐκ τούτου τοῦ Χίτλερ ἦτο ἁπλοῦν: ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τοὺς ἑβραίους καὶ θ' ἀπαλλαγῆτε τόσον ἀπὸ τὸν «κακὸν» καπιταλισμὸν ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν «κακὸν» σοσιαλισμόν.

Ὁ Φέδερ ὅμως δὲν βλέπει τὸ ζήτημα τόσον ἁπλοῦν. Εἶδεν ὅτι ὁ Χρηματιστικὸς καπιταλισμός, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξουθενωθῇ μὲ τὸ νὰ τὸν ἀποκαλῇ κανεὶς ἁπλῶς ἑβραϊκόν. Διὰ τοῦτο ἔκαμε μίαν λεπτὴν διάκρισιν μετοξὺ τοῦ raffendes (ἐκμεταλλευτικοῦ) καὶ τοῦ schaffendes (δημιουργικοῦ) κεφαλαίου. Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ Φέδερ κατηυθύνοντο ἐναντίον τῆς γερμανικῆς Wall Street Αὐτὸς ἦτο ἐκεῖνος, ὅστις ἐδημιούργησεν ἓν ριζοσπαστικὸν οἰκονομικὸν πρόγραμμα διὰ τοὺς μικροεπιχειρηματίας, ἕνα εἶδος Γερμανικῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαϊκισμοῦ.

Ἡ πλέον καθαρὰ ἔκθεσις τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ περιλαμβάνεται εἰς ἕνα λίβελλον, ἐκδοθέντα ὑπὸ τύπον λόγου διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1932 ἀποκληθέντα: Ἀμεσοι οἰκονομικαὶ διεκδικήσεις τοῦ N. S. . A. P. (τοῦ Ἐθνικοσ. κόμματος).

Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται τόσον τὰ γενικὰ ὅσον καὶ τὰ εἰδικὰ σχέδια, εἰδικῶς δὲ τὰ μέτρα τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἀνεργίας διὰ τῆς δημιουργίας ἐργασίας. Ὑποστηρίζει τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ἐργασία καὶ ὄχι τὸ κεφάλαιον εἶναι ἡ πηγὴ παντὸς πλούτου, καὶ ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἐθνικοποίησιν τῶν τραπεζῶν καὶ ὅλων τῶν μονοπωλιακῶν βιομηχανιῶν καὶ τρὰστ, ἄμεσον ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως, ἐπέκτασιν τῆς χορηγήσεως κυβερνητικῶν πιστώσεων. αὔξησιν τῶν μικροκαλλιεργητῶν καὶ ἕνα τεράστιον πρόγραμμα ἀνοικοδομήσεως οἰκιῶν. Μίνιμουμ ἀμέσων διεκδικήσεων: 400 000 ἐργατικὰς οἰκίας μὲ ἀρκετὴν ἔκτασιν δι' ἀγροτικὴν παραγωγήν.

Πλήρης κρατικὸς ἔλεγχος τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, αὐτάρκεια (ἐξαιρέσει τῶν ἀναγκαίων βασικῶν εἰσαγωγῶν δι' εἴδη ἅτινα δὲν παράγονται ἐν Γερμανίᾳ) καὶ ἀπορρόφησις τοῦ ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἐξαγωγῆς πλεονάσματος ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς. Παραδέχεται τὸ δυνατὸν τούτου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀπολαυῆς ὑπὸ τῶν ἐργατῶν πλήρους ἡμερομισθίου ἀντὶ ἐπιδόματος ἀνεργίας.

Αὐτὸ εἶναι κρατικὸς καπιταλισμός, ὁ ὁποῖος, ὡς τοιοῦτος, ἔχει πολὺ ὀλίγους ἀντιπάλους ἐν Γερμανίᾳ. Ὡς εἴδομεν, γιοῦγκερς, (μεγαλοκτηματίαι) τραπεζῖται. βιομήχανοι καὶ ἐργάται ὠθήθησαν πρὸς τὸν κρατικὸν καπιταλισμὸν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ συστήματός των. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὄχι ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κρατικὸς καπιταλισμὸς ἀλλὰ ποῖον κοινωνικὸν στρῶμα (τάξις) θὰ ἐξήσκει τὸν ἔλεγχον ἐπ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τίνας θὰ ἐφηρμόζετο. Τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν πρόγραμμα, ἂν καὶ ἐπανειλημμένως κατεδίκασε τὴν ταξικὴν πάλην, ἐμφανῶς ἦτο ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν μικροεπιχειρηματιῶν καὶ εἰς τὰ λόγια καὶ τοῦ Γερμανοῦ ἐργάτου. Παρεδέχετο τὴν κακὴν κατανομὴν τοῦ πλούτου καὶ προέτεινε τὴν διανομήν του. Λύτὰ περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ προγράμματος τῶν Nazi.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΙΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ.

Τὰ δύο ἔκδηλα χαρακτηριστικὰ τῆς γερμανικῆς νοοτροπίας ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ἐντεῦθεν ὑπῆρξαν: α) ἕνα εἶδος ἐθνικοῦ παραπόνου καὶ β) μία ἔλλειψις πίστεως μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων πρὸς τὸν ἐλεύθερον καπιταλισμόν. Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς συνεκέρασε τὰ δύο ταῦτα εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ Γερμανία κατήντησε ἔθνος «κουλί», ἐκμεταλλευόμενον ὡς μιὰ ἀποικία ἀπὸ τὸν διεθνῆ ἰμπεριαλισμὸν καὶ τὴν στρατιωτικὴν του δύναμιν. Ἐπέτυχε νὰ θεωρῆται ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Γερμανίας καὶ ὡς κοινωνικὴ ἀπελευθέρωσις. Ὁ ἱστορικὸς του ρόλος ἦτο νὰ θέσῃ τὸν γερμανικὸν κοινωνικὸν ριζοσπαστισμὸν πίσω ἀπὸ τὸν γερμανικὸν μιλιταρισμόν, καὶ νὰ θεωρῇ τοῦτο ὡς τὸ μέσον τῆς ἀποπερατώσεως τῆς νέας κοινωνίας.

Ἡ μορφὴ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημιουργεῖτο ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας ἦτο ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη: ἐμπόλεμος οἰκονομία. Ἡ ἐσωτερικὴ κοινωνικὴ ἐπανάστασις δὲν ἀπετελειώθη, ἀλλ' ἂν ἀνεβλήθη καὶ ὁ γερμανικὸς λαὸς προπαρεσκευάσθη ν' ἀγωνισθῇ δι' αὐτὴν πρὶν ἀκόμη αὕτη ὑπάρξῃ. Οἱ ἐπαναστάται ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἠγωνίσθησαν διὰ τὸν πλήρη ἔλεγχον τοῦ Κράτους. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπέβλεπον εἰς μίαν πραγματικὴν ἐπανάστασιν ἐὰν παραδεχθῶμεν τὸν Τζὼν Τσάμπερλαιν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη σήμερον ἀπὸ τὸν Χίτλερ δὲν εἶναι τὸ ἐπαναστατικὸν Κράτος ἀλλὰ ἡ ὁλοκλήρωσις Κράτους καὶ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τὸ ἴδιον. Οἱ πλέον ἐπαναστάται ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐγνώριζον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὡμίλουν περὶ δευτέρας ἐπαναστάσεως καὶ ἐπροκάλεσαν τὸ Θερινὸν τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ 1934, διὰ τῆς καταπνίξεως τῆς ἰδέας διὰ μιᾶς προληπτικῆς σφαγῆς.

Ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ ὑπὸ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν καθεστὼς ὑφισταμένη κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις εἶναι τόσον συνήθης, ὥστε μόνον ἡ μὴ ὕπαρξις πολεμικῶν ἐχθροπραξιῶν προφυλάττει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ν' ἀναγνωρισθῇ ἀμέσως ὅ,τι αὕτη εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα: μία χώρα εὑρισκομένη εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Διακρίνεται διὰ τὴν πλήρη συγκέντρωσιν τῆς ἐξουσίας, ἥτις ἐπεκτείνει τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τῆς δημοσίας γνώμης, διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας ἐντὸς μιᾶς ἀναγκαστικῆς κοινωνικῆς εἰρηνεύσεως, καὶ ἐπιβολῆς ταύτης διὰ τῆς ἀπεριορίστου τρομοκρατίας διὰ τῆς ἐξουδετερώσεως τῶν στοιχείων ποὺ ἐπιζητοῦν τὸν ἔλεγχον, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς κατασκοπείας καὶ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων διὰ λόγους κατασκοπείας διὰ πράγματα ποὺ ἐν εἰρήνῃ γίνονται φανερά, διὰ τῆς ἐξάρσεως τῆς θυσίας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ ὡς πρώτης ἀρετῆς, διὰ τῆς μεταθέσεως τῆς πνευματικῆς μορφώσεως εἰς δευτερεύουσαν θέσιν διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας καὶ τῆς στρατιωτικοποιήσεως τῆς θρησκείας, διὰ τοῦ ὠργανωμένου ἐνθουσιασμοῦ, διὰ τῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς παγκοσμίου ἀποστολῆς τῆς Γερμανίας διὰ τῆς δικτατορίας πρὸς τὸ συμφέρον ἑνὸς στρατιωτικοῦ μηχανισμοῦ. Πάντα ταῦτα εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ πάσης κοινωνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἐν τῇ πράξει.

Ψυχολογικῶς ὁμιλοῦντες, πόλεμος σημαίνει ὑπερέντασιν τοῦ ἐνστικτώδους ἐρωτικοῦ πάθους πρὸς τὸν θάνατον καὶ αὐτὸ ἴσως σημαίνει ἡ φράσις τοῦ Χέρμαν Ρέχλινγκ, τοῦ βιομηχάνου τοῦ Σάαρ: «Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἔρωτος».

Ἂν καὶ ἦτο φυσικὸν τὸ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν, μὲ τὸν ἰσχυρισμόν των περὶ ὑποδουλώσεως τῆς Γερμανίας εἰς τὸ ξένον ἰμπεριαλισμὸν καὶ ὅτι ἡ λύσις τοῦ ἐσωτερικοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος ἔγκειται εἰς τὸν μιλιταρισμόν, θὰ ἐλάμβανε τὴν κατεύθυσιν ταύτην, δὲν εἶχε τοῦτο προβλεφθῆ ἀπὸ τὰς μάζας, αἵτινες τοὺς ὑπεστήριζον. Ἕνα ἔθνος τὸ ὁποῖον προετοιμάζεται ν' ἀποτινάξῃ τὸν ξένον ζυγὸν δὲν ἀρχίζει μὲ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ βιομηχανικοῦ του μηχανισμοῦ διὰ ἐπαναστατικῶν μέτρων. Τὸ κύριον μέλημα τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κράτους δὲν εἶναι ἡ παραγωγὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ κέρδους, ἀλλ' οὔτε καὶ πρὸς ὕψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν στρωμάτων. Τὸ κύριον μέλημά του εἶναι παραγωγὴ πρὸς πόλεμον.

Τὰ μεγάλα μονοπώλια, τράστ καὶ τράπεζαι, τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικοποίησις ἦτο ἡ βάσις τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ προγράμματος, δὲν ἐθνικοποιήθησαν. Ἐξ ἄλλου ὁ πλήρης ἔλεγχος τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, καὶ συνεπῶς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν καὶ οὕτω καθοδηγεῖται ὁλόκληρος ἡ βιομηχανία. Τὸ εἶδος τοῦτο ὅμως τῆς ἐθνικοποιήσεως δὲν μετέβαλεν οὔτε τὸ καθεστὼς τῆς ἰδιοκτησίας οὔτε τὴν διοίκησιν τῶν τράστ. Ἐπέτυχεν ἁπλῶς τὸν ἔλεγχον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κυριωτέρου πελάτου, τοῦ Κράτους, ἢ καλλίτερον, τοῦ στρατοῦ. Ὡς κυριώτερος πελάτης τὸ Κράτος καθορίζει ἕως ἕνα βαθμὸν καὶ τὰς τιμάς, παρ' ὅλον τοῦτο ὅμως αἱ βιομηχανίαι κερδίζουν ἀρκετὰ ὡς ἐμφαίνεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ὕψωσιν τῶν μετοχῶν τῆς βαρείας βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον νόμον, ὅστις ὑποχρεοῖ τὰς τραστοποιημένας βιομηχανίας νὰ ἐπενδύσουν πάντα τὰ κέρδη πέραν τοῦ 6% εἰς κρατικὰ χρεώγραφα. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φορολογουμένους, οὗτοι δὲν ὠφελήθησαν τίποτε εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, εἴτε διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, τοὐναντίον μάλιστα εἰς πλείστας περιπτώσεις τὰ ἡμερομίσθια ἐμειώθησαν καὶ αἱ τιμαὶ ὑψώθησαν λόγῳ τῆς σπάνιος αὐτῶν.

Τῇ κρατικῇ ἐπεμβάσει πολλαὶ βιομηχανίαι ὑπεχρεώθησαν νὰ δανεισθοῦν διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ των πρὸς παραγωγὴν ἄλλων εἰδῶν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρήγαγον μέχρι σήμερον ἀναλόγως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Κράτους. Αἱ βιομηχανίαι ἐξαγωγῆς ὑποφέρουν ἀπὸ ἔλλειψιν πρώτων ὑλῶν, διότι τὸ πλεόνασμα τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς βιομηχανίας ποὺ παράγουν πολεμοφόδια. Ἡ ἐπέμβασις ὅμως αὕτη ἐγένετο ὄχι διὰ κοινωνικούς, ἀλλὰ διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς. Σκοπὸς αὐτῆς δὲν ἦτο νὰ διαλύσῃ τὰ τράστ ἀλλὰ νὰ ἐνισχύσῃ περισσότερον.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν ἀποπειρῶν πρὸς «ἀλληλοεξάρτησιν» τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ νὰ συγκρίνωμεν καὶ ταύτας μὲ τὴν τύχην τῶν ὀργανώσεων τῆς μεσαίας τάξεως καὶ τῶν ἐργατῶν διὰ νὰ ἴδωμεν εἰς ποῖον μέρος εὑρίσκεται ἡ πραγματικὴ ἐξουσία.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαρτίου 1933 ἐγένετο ἀπόπειρα ἐκ μέρους αὐτῶν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ σωματειακὸν Κράτος. Ὁ Δρ Λέϋ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ἐργατῶν κατέλαβε τὰ συνδικάτα, ὁ Δρ Ρέντελεν προσεπάθει νὰ κατακτήσῃ τὰ ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως τόσον τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα ὅσον καὶ αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐτήρησαν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως μέχρις ὅτου ἴδουν τὶ πρόκειται αὐτὴ νὰ κάμῃ.

Ἡ κατάληψις τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων ἦτο ἡ μόνη ἐπαναστατικὴ πρᾶξις τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐναντίον ἑνὸς ἰσχυροῦ συγκροτήματος. Τὰ συνδικάτα ὅμως ὑπεσχέθησαν τόσην συνεργασίαν μὲ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν Κράτος ὅσην προσέφεραν καὶ αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἀνεδιωργανώθησαν πλήρως καὶ ἀντὶ νὰ γίνουν ὄργανα τῆς κυβερνήσεως κατέστησαν ἐξάρτημα τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος.

Σήμερον οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν πυρήνων εἰς τὰ συνδικάτα ἀπεστάλησαν εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Τὰ ὄνειρα τοῦ Λέϋ νὰ κάμῃ τὰ συνδικάτα τὴν βάσιν ἑνὸς κρατικοῦ οἰκοδομήματος ἀπέτυχαν, καὶ ἡ δύναμις ἐπέρασεν εἰς τὰ «τράστ ἐργασίας», τὰ ὁποῖα ὑπέδειξεν ὁ Χίτλερ διὰ τὴν προστασίαν «τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν» συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Κράτους καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν μεγαλοβιομηχάνων.

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς γεωργίας ἴσως ὑπάρχει μικροτέρα ἀπόστασις μεταξὺ τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως. Ἡ γεωργία θὰ ὑπεβάλλετο κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν εἰς αὐστηρότερον ἔλεγχον ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν, θὰ ἐθεσπίζοντο ὅμως ὑπὲρ αὐτῆς διάφορα προστατευτικὰ μέτρα διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν ἅτινα, παράγονται ἐν Γερμανίᾳ καὶ θὰ ἐμειοῦτο αἰσθητῶς ὁ τόκος τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν. Ἐπίσης θὰ ἐδημεύοντο τὰ μεγάλα ἀγροκτήματα διὰ κοινωνικοὺς σκοπούς, ἰδίως διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν ἀνέργων ἐργατῶν τῆς βιομηχανίας.

Πρὶν ὅμως ὁ Χίτλερ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν ἀπεμπόλησε τὴν ἀνωτέρω παράγραφον περὶ δημεύσεως τῶν ἀγροκτημάτων ἐκ τοῦ προγράμματός του καὶ καθώρισεν ὅτι θέλουν ληφθῆ τὰ νόμιμα μέτρα διὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν κατόχων τῆς παρανόμως κατεχομένης γῆς ἢ ἐκμεταλλευομένης κατὰ τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Τὰ μέτρα ὅμως ταῦτα ἀφεώρων μόνον τοὺς «κερδοσκόπους» ἑβραίους καὶ ὄχι τοὺς Ἀρίους Γερμανούς. Καὶ ὅταν Χίτλερ κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν οὐδὲν τῶν μεγάλων ἀγροκτημάτων ἔθιξεν (πλὴν ἐννοεῖται τῶν ἑβραίων) ἀλλ' ὑπεχρέωσε τὰς γαιοκτήμονας νὰ προσλαμβάνουν Γερμανοὺς ἐργάτας ἀντὶ Πολωνῶν.

Αἱ προσπάθειαι ἐπίσης τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστοῦ Walter Darré, ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροτικῆς ὀργανώσεως τοῦ κόμματος, νὰ μειώσῃ τὸν τόκον τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν εἰς 2% ἀπέτυχον ἐξ αἰτίας τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Reichsbank Δ)ος Σάχτ καὶ τοῦ Σμίτ, ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Χίτλερ. Ὁ Χούγκεμπερ ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὑπὸ τὸν Χίτλερ προσεπάθησε νὰ ὑψώσῃ τὰς τιμὰς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πρὸς ὄφελος τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως ἐξεγέρσεως τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἠναγκάσθη ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑπουργὸς Βάλτερ Νταρὲ νὰ ἐφαρμόσῃ πλήρη ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, τῶν φόρων καὶ τῶν ἐσοδείων.

Τὸ 1934 ὁ Γκότφριδ Φέδερ, ὅστις εἶναι ὁ κυριώτερος οἰκονομολόγος τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ὡς ὑπέρριζοσπαστικὸς καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀνέργων ἐργατῶν. Καὶ τὸ ἔργον ὅμως τοῦτο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του παρουσίασε τεραστίας οἰκονομικὰς καὶ ἐδαφικὰς δυσκολίας, Ἀπὸ τὰς 400 χιλιάδας ἀγροικίας, τὰς ὁποίας ἤλπιζον νὰ κατασκευάσουν οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐλάχισται χιλιάδες κατεσκευάσθησαν,

Πρὸς δικαιολογίαν τούτου ὁ Χίτλερ προβάλλει πάντοτε τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἐδάφους τῆς Γερμανίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ, πρᾶγμα ὅπερ δικαιολογεῖ, κατ' αὐτόν, καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ περὶ ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως πρὸς Ἀνατολάς (Drang nach Osten—λέγει εἰς τὸ βιβλίον του: «Ὁ Ἀγών μου»).

***

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐργαζομένων Συν. Π. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅτι ὁ κ

ΝΙΚ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Πανεπιστημίου 36

προσφέρεται νὰ ράπτῃ τοὺς κ. κ. Συνεταίρους ἀντὶ δραχμῶν χιλίων κατ' ἐνδυμασίαν, ἐξοφλητέων διὰ μηνισίων δόσεων. Ἐγγυᾶται ὁ ἴδιος διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ραπτικῶν καὶ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν ὑλικῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΠΡΟ ΗΜΙΣΕΩΣ ΑΙΩΝΟΣ

This ancient typewriter advertisement is a "museum piece". It appeared in the April, 1885, issue of The Century Illustrated Monthly.

Μία Διαφήμισις τῆς Ἑταιρίας REMINGTON τὴν ἐποχὴν ποὺ δὲν ὑπῆρχον ἄλλαι γραφομηχαναί.

Γραφομηχαναὶ τοῦ ὡς ἄνω τύπου εὑρίσκονται ἀκόμη ἐν λειτουργίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Σήμερον ἡ REMINGTON ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ Εἴκοσι διαφόρους τύπους Γραφομηχανῶν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ REMINGTON

Π. ΣΟΛΟΜΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9

ΤΗΛΕΦ. 22-687

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56β
ΤΗΛΕΦ.. 24.4[illegible]6

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1935
ΕΤΟΣ Β΄. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 14

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ

Τὰ μορφωτικὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ Τράπεζα διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ προσωπικοῦ της περιορίζονται εἰς τὴν ἐγκύκλιον ἐκπαίδευσιν, στοιχεῖα εἰδικῶν γνώσεων (λογιστικῆς, πολιτικῆς οἰκονομίας) καὶ τὴν γνῶσιν μιᾶς γλώσσης.

Οἱ νεοπροσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι δοκιμάζονται δι' ἐξετάσεων, ἐὰν κατέχουν τὰ προσόντα ταῦτα, τούτου δὲ διαπιστουμένου εἰσέρχονται εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῆς Τραπέζης.

Εἶναι ἆρά γε ἀρκετὰ τὰ ἐφόδια ταῦτα διὰ τὴν ἀπρόσκοπτονσταδιοδρομίαν καὶ παρασκευάζουν ἐπαρκῶς τὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτὸν ἀνωτέρων ἐν τῇ Τραπέζῃ θέσεων; Ἀναμφισβητήτως ὄχι, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ Τραπεζικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ραγδαίας ἐξελίξεως τῆς Τραπεζικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Βεβαίως ὁ ὑπάλληλος ἐξελισσόμενος ἐν τῇ Τραπέζῃ ἀποκτᾷ τὴν πολύτιμον πεῖραν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σοφὸν διδάσκαλον καὶ καθοδηγητήν. Δὲν εἶναι ὅμως ἐπαρκὴς αὕτη διὰ τὴν ἀρτίαν ἄσκησιν τοῦ τραπεζιτικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς τὰς ἀνωτέρας μάλιστα βαθμίδας τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως πάλιν δὲν εἶναι ἐπαρκὴς μόνη ἡ θεωρητικὴ κατάρτισις, ἐὰν αὕτη δὲν τύχῃ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Σήμερον ὁ Τραπεζιτικὸς ἐμπλέκεται εἰς τὴν διαχείρισιν λεπτοτάτων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέκυψαν ἐκ τῆς προόδου τῆς τεχνικῆς τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς ἀνωμάλου οἰκονομικῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν διερχόμεθα.

Εἶναι ὅθεν ἀνάγκη νὰ εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συστηματοποιήσῃ καὶ ταξινομήσῃ τὰς γνώσεις του, νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενά των καὶ νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῆς ἐπιστήμης τὰ ἐφόδια τῆς περαιτέρω πορείας του, διότι ἄλλως δυσὶν θάτερον, ἢ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ, ἢ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ, ἢ ἐὰν προχωρήσῃ συνεργείᾳ ἀνωμάλων συντελεστῶν θὰ ὑπολείπεται τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέλαβε, ζημιῶν τὸ Ἵδρυμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποζῇ καὶ συντελῶν κατὰ τὴν ἀναλογίαν του εἰς πλημμελῆ λειτουργίαν τοῦ οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ.

Τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος παρέχει ἡ μετεκπαίδευσις, ὅταν θὰ ἔχῃ ἀποκτηθῇ ἡ ἐκ τῆς πράξεως ἐμπειρία καὶ ὅταν ἡ ἐπαγγελματικὴ διανόησις θὰ ἔχῃ προετοιμασθῇ διὰ νὰ ἀφομοιώσῃ τὰς χρησίμους εἰς τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ θέσιν τοῦ ὑπαλλήλου θεωρίας.

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχων μεταξὺ τῶν σκοπῶν του τὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν καὶ ἐξύψωσιν τῶν μελῶν του εἶχε καθῆκον νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.

Καὶ ἐπελήφθη πράγματι εὑρὼν τὴν ἔνθερμον ὑποστήριξιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἱδρύματος καὶ τῶν ὑπαλλήλων του πολυειδῶς ἐνισχύει πᾶσαν μορφωτικὴν κίνησιν.

Ὁ Σύλλογος ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, αἱ ὧραι διδασκαλίας τῆς ὁποίας συμπίπτουν πρὸς τὰς ἐλευθέρας ὥρας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Συνάδελφοι πρόκειται νὰ παρακολουθήσουν μαθήματα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ προοπτικὴ ὅμως τοῦ σχεδίου τοῦ Συλλόγου εἶναι νὰ διαμορφώσῃ ἰδιαίτερα καθαρῶς τραπεζικὰ τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐντὸς ἀπολύτως ὁμοιογενοῦς περιβάλλοντος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν μεθοδικὴν μετεκπαίδευσιν τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόκειται περὶ μιᾶς ἀρχῆς, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ καθοδηγήσῃ πρὸς πληρεστέρας καὶ ἀποδοτικωτέρας λύσεις.

Ὁ Σύλλογος ἔχει ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν νέαν του ταύτην προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη τραννὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀνωτέρας συνδικαλιστικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως καὶ τῆς βαθυτάτης ἐπιγνώσεως τοῦ προορισμοῦ του.

Εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκαταστημάτων θὰ γεννηθῇ ἴσως ἡ πικρία, ὅτι στεροῦνται τῶν πλεονεκτημάτων τῶν Συναδέλφων τοῦ κέντρου, ἐνῷ ἔχουν ἴσην πρὸς τούτους μορφωτικὴν διάθεσιν καὶ ἴσα δικαιώματα.

Πρέπει ἐν τούτοις νὰ εἶναι βέβαιοι οἱ Συνάδελφοί μας τῶν Ὑπ)μάτων, ὅτι ὁ Σύλλογος ἐξετάζει τὸ ζήτημα μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἔχει δὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑποκαταστημάτων διὰ τῆς «Τραπεζιτικῆς» τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν οἱ ἄλλοι Συνάδελφοί των.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν, διότι ἡ ἀρξαμένη δοκιμαστικὴ προσπάθεια θὰ διέλθῃ ἀκόμη ἀπὸ σταθμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ κρίνουν τὴν ὁριστικὴν ὀργάνωσιν τῶν τραπεζιτικῶν τμημάτων.

Ὅταν πραγματοποιηθῇ τοῦτο ὡς ὑπάρχει πᾶσα πρόβλεψις, οἱ Συνάδελφοι τῶν Ὑποκαταστημάτων θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Συνάδελφοί των, τῆς ἐξ αὐτῶν μελλούσης νὰ προκύψῃ ὠφελείας, ἐγγύησιν δὲ τούτου ἀποτελεῖ ἡ στοργὴ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς ἐν τῷ μετώπῳ, οὕτως εἰπεῖν, ὑπαλλήλους αὐτῆς καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Συλλόγου δι' ἐκλεκτὰ μέλη του.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΩΝ

Μὲ εἰλικρινῆ ὄντως χαρὰν ὁ κόσμος τῶν Γραφέων ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Σεβ. Διοικήσεως τὴν ἀναγγελθεῖσαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ συλλογικοῦ δελτίου τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου περὶ μετατάξεως αὐτῶν εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης κατόπιν ὅμως ἐπιτυχοῦς δοκιμασίας των.

Ἔστω καὶ ἀργά, διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δίδεται πλέον μία λύσις εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ μέλλοντος τῶν Γραφέων.

Καὶ διὰ τοῦτο αἱ Γραφεῖς πάντες δὲν εὑρίσκουσι παρὰ λόγους εὐγνωμοσύνης νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Σεβ Διοίκησιν ἀποδεικνύοντες οὕτω τὴν εἰλικρινῆ χαράν των.

Ἕνα μόνον παράπονον ἔχουσι καὶ τοῦτο εἶναι βέβαιοι ἀπολύτως ὅτι ἡ Σεβ. Διοίκησις, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ εἰσακούῃ κάθε λογικοῦ αἰτήματος τοῦ Προσωπικοῦ, θέλει τὸ ἀναγνωρίσῃ καὶ τροποποιήσῃ ἐγκαίρως: Τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας των.

Φαντασθῆτε ἕνα Γραφέα Α΄ μὲ κυρτωμένον τὸ σῶμα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν του νὰ πέρνῃ τὸ καλαμάρι καὶ τὸν χάρακα στὸ χέρι καὶ νὰ σπεύδῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις. Εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν οἱ πρυτάνεις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς μαθήσεως δίδουσι συνήθως ἐξετάσεις διὰ τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Ἐνῶ οἱ Γραφεῖς θὰ δίδωσιν ἀκόμη ἐξετάσεις ὡς μαθηταὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας: τί λέγεται πίστις, τί εἶναι Τράπεζα καὶ τὰς σχέσεις κεφαλαίου καὶ ἐργασίας.

Αὐτὸ εἶναι τὸ παράπονον τῶν Γραφέων τὸ ὁποῖον ἡ «Τραπεζιτικὴ» διὰ τῶν γραμμῶν της διεῖδεν, ὀρθῶς, καὶ τὸ ἀναγνωρίζει ὡς δίκαιον.

Καὶ διατὶ τάχα ἡ δοκιμασία αὐτή; Διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἐὰν εἶνσι ἢ ὄχι ἱκανοὶ οἱ Γραφεῖς νὰ καταλίβωσι βαθμοὺς καὶ πέραν τοῦ Γραφέως Α΄; Ἐὰν τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως εἶναι αὐτό, οὗτοι εἶναι καθ' ὅλα ἕτοιμοι νὰ ὑποστῶσι τὴν δοκιμασίαν αὐτήν.

Θεωροῦν μόνον τὸν ἑαυτόν των θυγόμενον, διότι ἔπειτα ἀπὸ 15ετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Τραπέζῃ, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας οὗτοι σφυρηλατηθέντες μὲ τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἀπέδειξαν περιτράνως τὴν ἱκανότητά των, καλοῦνται ἤδη εἰς νέαν δοκιμασίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον περισπᾷ τὴν προσοχήν των καὶ φθίνει αὐτοὺς ψυχικῶς καὶ μὲ μόνην τὴν προϋπόθεσιν μήπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δοκιμασίας εὑρίσκεταί τις εἰς τοιαύτην ψυχικὴν διάθεσιν, ὥστε ν' ἀποτύχῃ.

Τί μεγαλειτέρα ἀπόδειξις τῆς ἱκανότητος τῶν Γραφέων ἀπὸ τὴν καθημερινὴν δοκιμασίαν των ἐν τῇ πράξει;

Εἰς τὰ Ὑπ)ματα τῆς περιφερείας μας τὰ 90 ο)ο τῶν ὑπαλλήλων εἶναι Γραφεῖς διαχειριζόμενοι ὑπευθύνως ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης καὶ ὅμως ὄχι μόνον ἀπροσκόπτως καὶ ὁμαλῶς διεξάγεται ἡ λειτουργία αὐτῶν ἀλλὰ καὶ οἱ κ. κ. Διευθυνταί των, ἔχοντες λόγους νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν ἱκανότητα αὐτῶν, μὲ πλήρη πεποίθησιν ἐμπιστεύονται εἰς αὐτοὺς τὴν διεκπεραίωσίν των.

Ποία διαφορὰ προσόντων μεταξὺ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῶν κατωτέρων βαθμῶν τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ καὶ ἑνὸς τοιούτου τῶν ἀντιστοίχων τοῦ Βοηθητικοῦ; Οὐδεμία, βεβαιοῦσι πάντες οἱ συνάδελφοι.

Ἡ μόνη διαφορὰ ἔγκειται εἰς τοῦτο· εἰς τὸ ὅτι οἱ σημερινοὶ Βοηθοὶ Α΄. ἢ Ὑπολογισταὶ Β΄ ἐγκαίρως ἐκλήθησαν νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις εἰς τὸ Λογιστικὸν σύστημα τῆς Τραπέζης, ἐνῷ οἱ Γραφεῖς ἠτύχησαν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό.

Εἰς πολλοὺς μάλιστα Γραφεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ γράφων, ἐξ ἐσφαλμένης προφανῶς ἑρμηνείας τότε τῶν διατεταγμένων δὲν ἐπετράπη ὁ διαγωνισμὸς ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοιοβάθμων συναδέλφων των διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου διὰ τὸν λόγον, ὅτι προσελήφθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης τὸν Ὀκτάβριον 1925, καίτοι ὁ διορισμός των ἐγένετο τὸν Αὔγουστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους. (δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶχον οἱ προσληφθέντες μέχρι τῆς 15)9)35.—Ἐγκύκλιος 74)1925). Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη τῆς προσλήψεώς των δὲν ὠφείλετο εἰς αὐτούς, οὐδὲν ὅμως τότε ἐξέφρασαν παράπονον, διότι ἤλπιζον ὅτι συντόμως θὰ κληθῶσι καὶ οὗτοι εἰς νέον διαγωνισμὸν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς θέσεώς των.

Τὰ μεσολαβήσαντα ὅμως ραγδαῖα γεγονότα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐξελίξεως τοῦ μεγάλου μας Ἱδρύματος, ἀπερρόφησαν τὴν προσοχὴν πάντων τῶν μετὰ πεποιθήσεως καὶ θάρρους ὑπηρετούντων τοῦτο. Οἱ Γραφεῖς, πνίξαντες ὅθεν κάθε ἀτομικόν των παράπονον, ἀφωσιώθησαν εἰς τὸ ἔργον, καταβάλλοντες καὶ οὗτοι ὅλην των τὴν ἱκανότητα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγαλοπνόου σκοποῦ τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπὸ τῆς Σεβ. Διοικήσεώς των πιστεύοντες, ὅτι ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πλουσίως θὰ ἀνταμειφθῶσιν.

Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἔπαυσαν ποτὲ νὰ πλουτίζωσι τὰς γνώσεις των μελετῶντες πρὸ παντὸς τὰ ἐνδιαφέροντα κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον τὴν καρριέρα των, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι καθ' ὅλα πάντοτε ἕτοιμοι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των, ἀπὸ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Ἱδρύματος, οὕτινος ἐτάχθησαν λειτουργοὶ καὶ συνεπῶς ἡ ἐξασφάλισις μιᾶς καλυτέρας αὔριον δι' αὐτούς, ἐφ' ὅσον μετὰ τούτου συνεταύτισαν τὸ μέλλον των, τὴν ζωήν των.

Πάντα τ' ἀνωτέρω δίδουσι τὸ θάρρος νὰ πιστεύῃ ἡ τάξις τῶν Γραφέων, ὅτι ἡ Μεγαλοπράγμων καὶ ἀπὸ φιλόστοργα ὄντως αἰσθήματα διαπνεομένη πρὸς τὸ Προσωπικὸν σημερινὴ Σεβ. Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας, εὐμενῶς θὰ ἐπανεξετάσῃ τὸ ζήτημά μας, ὡς τοῦτο διεμορφώθη μετὰ τὴν πάροδον τόσων ἐτῶν καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν εὐγενῆ Αὐτῆς χειρονομίαν. Καὶ τοὺς μὲν παλαιοὺς Γραφεῖς θὰ μετατάξῃ εἰς τὸ Κύριον Προσωπικὸν βάσει τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐγνωσμένης ἤδη ἱκανότητός των, ὡς ἔπραξε προσφάτως καὶ δι' ὀλίγους ἐξ αὐτῶν, τοὺς δὲ νεωτέρους θὰ καλέσῃ καὶ πάλιν εἰς νέαν δοκιμασίαν εἰς πολὺ συντομώτερον χρόνον.

Τὴν ἱερὰν ὅσον καὶ δικαίαν αὐτὴν πρᾶξιν οἱ Γραφεῖς ὁρκίζονται νὰ μὴ λησμονήσωσιν ἐσαεί, ἐπὶ δὲ τῆς εὐγνωμοσύνης των θὰ στηρίξωσιν αἰωνίαν τὴν μνήμην τῶν Σεβαστῶν Διοικητῶν των.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΓΙΩΤΕΛΗΣ
(Ὑποπ)τος Καβάλλας)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ

Διὰ τῆς μειώσεως εἰς τριετίαν τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας, τῶν προσωρινῶν ὑπαλλήλων, ἡ Σὴ Διοίκησις, παρέσχε μίαν ἔτι ἐκδήλωσιν τῆς εὐμενείας καὶ τῆς στοργῆς, μεθ' ἧς ἀποβλέπει πρὸς τὸ νεαρὸν Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, τὸ μέλλον νὰ κατατάσσηται εἰς τὰ στελέχη τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασίς της, ἐπιτραπήτω ἡμῖν, νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόδρομος τῆς ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, μειώσεως τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος εἰς διετίαν, ἀρκετὴν κατὰ τὴν γνώμην μας, ἵνα ἡ Ὑπηρεσία μορφώσῃ γνώμην περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελλόντων νὰ ὑποστῶσι τὰς κατατακτηρίους των ἐξετάσεις, προσωρινῶν ὑπαλλήλων.

ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Ἡ εὐμένεια τῆς Σῆς Διοικήσεως ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ ζητήματος τῶν γραφέων, μᾶς δίδει τὸ θάρρος νὰ εἰσηγηθῶμεν αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἀνωτέρων σχολῶν καὶ ἐκτελούντων ὑπεύθυνον διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ νέοι οὗτοι κατ' οὐδὲν ὑπολειπόμενοι εἰς μόρφωσιν, ἦθος κλπ. τῶν λοιπῶν συναδέλφων των αἰτοῦνται τὴν εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Γραπέζης μετάταξίν των. Δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ εὐαρίθμων καλῶν συναδέλφων, ἀπεκδεχόμεθα παρὰ τῆς Σῆς Διοικήσεως τὴν ἀποδοχὴν τοῦ δικαίου αἰτήματός των.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς 6 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀποτυχόντες εἰς τὸ μάθημα τῶν Γαλλικῶν προσωρινοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ὑ)των Θράκης, μᾶς παρακαλοῦσι δι' ἐπιστολῆς των, ἵνα μεσολαβήσωμεν παρὰ τῇ Σῇ Διοικήσει ὅπως αὕτη εὐαρεστηθῇ καὶ διατάξῃ ἵνα ἡ ἐπανεξέτασις των μὴ γίνῃ παρὰ τῷ Ὑ)ματι Θεσσαλονίκης, ἀπέχοντι ὡς γνωστὸν καὶ ἡ εἰς τὸ ὁποῖον μετάβασίς των στοιχίζει, ἀλλὰ εἰς ἓν Ὑ)μα τῆς Θράκης.

Εὑρίσκοντες λογικὸν καὶ δίκαιον τὸ αἴτημα τῶν κ.κ. Συναδέλφων συνηγοροῦμεν ἐνθύμως πρὸς τὸν Σὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ἀποδοχήν του.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀμυνταίῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης μας κ. Π. Θωμοπούλου, ἡ ὁποία καὶ τοι τῷ ἀπευθύνεται ἰδιωτικῶς ἀνήκει ἐκ τοῦ περιεχομένου της εἰς τὴν δημοσιότητα τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας

Ὁ Συνάδελφος κ. Π. Θωμόπουλος γνωρίζει εἰς τὸν κ Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, ὅτι ὠργάνωσεν εἰς τὸ Ὑποκατάστημα φροντιστήριον ξένων γλωσσῶν καὶ ὑπηρεσιακῆς καταρτίσεως τῶν νέων Συναδέλφων, τινὲς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν προσεχῶς εἰς ἐξέτασιν.

Ὁ κ. Θωμόπουλος, παρὰ τὰς τόσας ἀσχολίας, τὰς ὁποίας φυσικῶς ἔχει ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ὑποκαταστήματος εὑρίσκει τὸν χρόνον νὰ διδάσκῃ τοὺς Συναδέλφους, νὰ συμπληρώνῃ τὰ κενά των καὶ νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὴν μελέτην των, διότι ὡς λέγει ὁ ἴδιος «πρέπει νὰ φροντίζωμεν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν νέων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ προέλθουν τὰ στελέχη τῆς Τραπέζης μας εἰς τὸ μέλλον καὶ οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ μικρὰ ἰδίως μέρη, ἐὰν δὲν γίνῃ τοιαύτη ἐργασία λησμονοῦν καὶ ὅσα ἐγνώριζαν»

Ὁ κ. Θωμόπουλος ζητεῖ ἐν συνεχείᾳ νὰ τῷ ἀποσταλοῦν βιβλία ὑποβοηθητικὰ τῆς προσπαθείας του.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἐλήφθη ἀπόφασις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐδόθη ἐντολὴ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀναγκαιούντων βιβλίων.

Ἐπωφελούμεθα ὅμως γενικώτερον τῆς παρουσιαζομένης εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐξάρωμεν τὸν θερμὸν ζῆλον τοῦ κ Θωμοπούλου, ἡ ἀξιέπαινος πρωτοβουλία τοῦ ὁποίου μαρτυρεῖ ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων του καὶ πνεῦμα συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης, εὑρούσης τὸν καλλίτερον πράγματι τρόπον ἐκδηλώσεώς της.

Η ΥΓΕΙΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἐγκαινιάζει ἡ «Τραπεζιτικὴ» εἰδικὴν ὑγειονολογικὴν στήλην, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ φροντίσῃ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς Συναδέλφους ἐγκυκλοπαιδικὰς ἰατρικὰς γνώσεις καὶ εἰδικώτερον τοιαύτας προληπτικῆς κυρίως ὑγιεινῆς. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ ὑγεία ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότερον τῶν ἀγαθῶν, ἀγαθὸν τὴν ἀξίαν τοῦ ὁποίου ἐκτιμᾷ τις ἰδίως, ὅταν τὸ χάσῃ.

Εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστόν, ὅτι εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διεξάγεται πραγματικὴ σταυροφορία διὰ διαλέξεων, διὰ τοῦ τύπου, διὰ τοῦ κινηματογράφου

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

Τὴν 12 τοῦ μηνὸς ἤρχισαν εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν οἱ ἐγγραφέντες διὰ τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Συνάδελφοι.

Τὸ ἐναρκτήριον τοῦτο μάθημα παρηκολούθησεν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ ἄλλα μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μαθήματος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Φραγκούδης, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Σχολὴν ἡ φοίτησις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας, ὑπεγράμμισε δὲ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ Πάντειος εἰς τοὺς ἐργαζομένους, τοὺς ἔχοντας ἐν τούτοις ἀνάγκην καὶ διάθεσιν εὐρυτέρας μορφώσεως, λειτουργοῦσα εἰς ὥρας διευκολυνούσας τὴν φοίτησίν των.

Ὁ κ. Φραγκούδης εἶπεν ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἡ Πάντειος δὲν παρέχει μόνον ἀνωτέραν μόρφωσιν, ἀλλὰ μεριμνᾷ συγχρόνως διὰ τὴν εἰδίκευσιν τῶν σπουδαστῶν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησίν των διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἰθύνουσαν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῇ Πολιτείᾳ τάξιν.

Καταλήγων ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι ἡ Πάντειος θὰ εὕρῃ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Συναδέλφων ἐκλεκτὸν ὑλικὸν διὰ τὰς ἐπιδιώξεις της.

Μετὰ τὸν κ. Φραγκούδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ. Κ. Μαλαματιανός, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς διὰ τοὺς καλοὺς ὑπὲρ τῶν Συναδέλφων μας λόγους του ἐτόνισεν, ὅτι ἡ σημερινὴ διαμόρφωσις τῆς ζωῆς κατέστησεν ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικεύσεως καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ κ. Μαλαματιανὸς ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ κρατοῦν ἐν τῇ ξενῃ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς νυκτερινὰς Σχολὰς παρέχει μεγάλην κοινωνικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμόζουσα ἡ Πάντειος καὶ παρ' ἡμῖν ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ εὐρύτατον σκοπόν, ἡ παρουσία δὲ σπουδαστῶν Συναδέλφων ἀναμφισβητήτως θὰ τονώσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς.

Συνεχίζων ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εἶπεν, ὅτι ἡ μετεκπαίδευσις ἀνθρώπων τῆς πράξεως, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὴν ζωὴν εἰς τὴν πραγματικήν της ὄψιν καὶ οἱ ὁποῖοι συνδυάζουν τὴν πεῖραν πρὸς τὴν ὡριμωτέραν λόγῳ τῆς ἡλικίας των κρίσιν εἶναι προωρισμένη νὰ ἀποδώσῃ ἀρίστους καρπούς.

Οἱ Συνάδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι θὰ μετεκπαιδευθοῦν εἰς τὴν Πάντειον, εἶπεν ὁ κ. Μαλαματιανός, πληροῦν τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις καὶ ἀσκοῦν πρὸς τούτοις ἐπάγγελμα ἐν τῷ ὁποίῳ καθημερινῶς διδάσκονται τὴν τάξιν καὶ τὴν μεθοδικότητα, στοιχεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των καὶ εἰς εὐρυτέρους ὁρίζοντας.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου ἤρχισε τὸ πρῶτον μάθημα τοῦ Καθηγητοῦ κ. Λακοπούλου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γενικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δίκαιον, δώσας τὸν ὁρισμὸν καὶ ἀναπτύξας τὰς ὑποδιαιρέσεις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν ἐνεγράφησαν πρὸς παρακολούθησιν οἱ Συνόδελφοι κ.κ. Ἀλεξ. Ἀντωνίου, Βρασ. Βλαχάβας, Ἡλ. Γαλανούδης, Μην. Γιαμαλάκης, Ἰωάν. Δημητρακόπουλος, Ἀβρ. Ἰορδανίδης, Ἰωαννης Ἰωαννίδης Εὐαγ. Καρκαζῆς, Παναγ. Λεκκὸς Νικολ. Μαυρουμάτης, Χαρ. Μιχαλακέας, Ἐμμαν. Μπαρούμης, Νικ. Νικολαΐδης, Γεώργ. Ξανάλατος, Ἀθαν. Παπαναστασίου, Νικολ. Παρώδης, Γεώργ. Πασσᾶς, Ρέν. Περβαινᾶς, Νικόλαος Πουρναρᾶς, Πάτροκλος Πρόκος, Στέφανος Ρητορίδης, Δημ. Σπετσέρη, Ἰωαν. Σταθόπουλος, Παναγ. Τσιμικάλης καὶ Στυλ. Φωτεινός.

Ἡ διδασκαλία εἰς τὴν Πάντειον διὰ τοὺς Συναδέλφους θὰ γίνεται ὡρὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα:

Τρίτη

5—6 κ. Ἡλ. Λιακόπουλος: Γενικαὶ ἀρχαὶ ἀστικοῦ Δικαίου (Α΄. ἑξάμηνον).

6—7 κ. Α. Σπουργίτης: Τραπεζιτικαὶ (ὀργάνωσις καὶ Τράπεζαι. Νόμισμα. Συνάλλαγμα. Χρηματιστήριον. Πίστις).

7—8 κ. Π. Κανελλόπουλος: Συστηματικὴ Κοινωνιολογία (Α΄ μέρος θεωρίας).

8—9 κ. Δ. Καλλιτσουνάκης: Πολιτικὴ Οἰκονομία.

Τετάρτη

6—7 κ. Π. Κλίμης: Οἰκονομικὴ Γεωγραφία. (Ἡ Ἑλλὰς καὶ τὰ Κράτη τοῦ Αἵμου).

7—8 κ. Α. Σίδερης: Δημοσία Οἰκονομία.

8—9. κ. Δ. Καλλιτσουνάκης: Πολιτικὴ Οἰκονομία.

Παρασκευὴ

5—6 κ. Χρ. Σγουρίτσας: Πολιτειολογία.

6—7 κ. Β. Ἀρτεμιάδης: Ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν Δίκαιον.

7—8 κ. Π. Φωτήλας: Κοινωνικὴ Πολιτική.

8—9 κ. Α. Σίδερης: Ἱστορία Οἰκονομικῶν Θεωριῶν.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν παρακολουθούντων συναδέλφων εἶναι ἱκανοποιητικαί, ὡς ἱκανοποιητικαὶ ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἐντυπώσεις τῶν διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεφθέντων τὴν Σχολήν.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐπιβλητικὴν πράγματι ἐγκατάστασιν μὲ ἀνέτους αἰθούσας διδασκαλίας, βιβλιοθήκην, αἴθουσαν τελετῶν, ἐντευκτήρια κλπ.

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα ἡ γενομένη ἀρχὴ νὰ ἀποτελέσῃ τὸν πρόλογον τῆς ὁλοκληρωτικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας ἐν εἰδικῷ τραπεζιτικῷ τμήματι, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ γίνῃ ἡ καταλληλοτέρα δυνατὴ χρησιμοποίησις τοῦ χρόνου τῶν μετεκπαιδευομένων καὶ ἡ συγγενεστέρα πρὸς τὸ ἐπάγγελμά των εἰδικὴ κατάρτισις.

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὴν ἀργαζομένην προσπάθειαν ἐνδιαφέρθησαν οἱ Σύλλογοι τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Πραγματοποιουμένης τῆς συμμετοχῆς τῶν Συναδέλφων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς εἰς τὴν τάξιν τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦν οἱ Συνάδελφοί μας ἐξασφαλίζεται ἡ συντομωτάτη συγκρότησις εἰδικοῦ Τραπεζιτικοῦ τμήματος.

ΥΓΕΙΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Τοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ,
(Ἐπιμελητοῦ τοῦ Παιδιατρικοῦ τμήματος Εὐαγγελισμοῦ).

Ἡ φυματίωσις ἀποτελεῖ τὴν φοβερωτέραν νόσον, ἡ ὁποία λυμαίνεται ὅλον τὸν κόσμον. Οἱ ἀποθνήσκοντες ἐξ αὐτῆς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὑπερβαίνουν τὰ δύο ἑκατομμύρια κατ' ἔτος. Πᾶσαι αἱ φυλαὶ εἶναι εὐπαθεῖς πρὸς ταύτην τὴν πάθησιν. Ἐν Εὐρώπῃ ὅμως ἡ φυματίωσις φαίνεται περισσότερον διαδεδομένη. Ἐπίσης μεγάλη εἶναι ἡ θνησιμότης ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ ἐν Κίνᾳ. Ἐν Ἀφρικῇ ἐπὶ μακρὸν ἦτο ἄγνωστος πρότερον, μετεφέρθη βραδύτερον ὅμως ἐκεῖ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων. Γενικῶς ἡ φυματίωσις εἶναι συχνοτέρα, ὅπου ὁ πληθυσμὸς εἶναι περισσότερος καὶ συνεπῶς εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα εἰς τὰς πόλεις παρὰ εἰς τὴν ὕταιθρον χώραν. Προσβάλλει ὅλας τὰς ἡλικίας ἀνεξαιρέτως. Ἡ ἐξάπλωσις αὐτῆς μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ὅρων τῆς ζωῆς, εὐχερείας μολύνσεως, δυστυχίας, ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀνθυγιεινοῦ περιβάλλοντος, ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ τρόπου γενικῶς τῆς διαβιώσεως κ.τ.λ.

Ὁ εἰδικὸς παράγων τῆς φυματιώσεως εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Ῥοβέρτου Κὼχ κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἀνακαλυφθὲν μικρόβιον. Τοῦτο ἐγκαθίσταται εἰς διάφορα ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐκεῖ ἀναπτύσσεται καὶ προκαλεῖ διαφόρους βλάβας, τὰς ὁποίας ὀνομάζομεν ἀναλόγως τοῦ ὀργάνου ἢ μέρους τοῦ σώματος μὲ διάφορα ὀνόματα, ὅπως π. χ. ὡς φυματίωσιν τῶν πνευμόνων, ὅταν ἡ βλάβη εἶναι εἰς τοὺς πνεύμονας, ὡς φυματίωσιν τῶν ἐντέρων, ὅταν ἡ βλάβη εἶναι εἰς τὰ ἔντερα καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ μικρόβιον τοῦ Κὼχ παρουσιάζει μεγάλας ἀναλογίας πρὸς τὰ μικρόβια τῆς φυματιώσεως τῶν διαφόρων ζώων, διακρίνεται ὅμως τούτων, ἐπειδὴ ἔχει διαφόρους διακριτικοὺς χαρακτῆρας. Περισσότερον πλησιάζει πρὸς τὸ μικρόβιον, τὸ ὁποῖον προσβάλλει τὰς ἀγελάδας καὶ γενικῶς τὸ βόειον εἶδος καὶ τὸ ὁποῖον χρησιμεύει τὴν σήμερον διὰ τὸν ἀντιφυματικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὸν ὀργανισμὸν εἰσέρχεται τὸ βακτηρίδιον τοῦ Κὼχ διὰ τῆς ἀναπνευστικῆς καὶ πεπτικῆς ὁδοῦ καὶ ἐγκαθίσταται εἰς τὰ διάφορα ὄργανα, ἔνθα σχηματίζει φυμάτια ἐξ οὗ καὶ φυματίωσις. Ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων εἶναι περισσότερον διαδεδομένη. Ὅταν εἰσέλθουν πολλὰ βακτηρίδια ἐντὸς τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ἀναπτύσσονται εἰς ὅλον τὸ σῶμα φυμάτια, δηλαδὴ μικρὰ σχεδὸν μικροσκοπικὰ ἢ καὶ μεγαλύτερα σωμάτια, ὅπου ὑπάρχουν ἐγκεκλεισμένα φυματικὰ βακτηρίδια. Ταῦτα τὰ φυμάτια λαμβάνουν συνήθως τὸ μέγεθος καὶ τὴν μορφὴν κέχρου καὶ τότε ἡ φυματίωσις λέγεται κεχρειδὴς φυματίωσις. Ὅταν ἐγκατασταθῇ εἰς τοὺς ἀδένας τοῦ τραχήλου ἐπιφέρει τὴν χαράδωσιν. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ δέρμα, ὡς λύκος, εἰς τοὺς νεφρούς, κύστιν, τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἀνδρὸς καὶ γυναικός, εἰς τὸν φάρυγγα, λάρυγγα, ἔντερα, εἰς ὅλους τοὺς βλεννογόνους καὶ ὀρογόνους ὑμένας. Εἰς τὸν ὑπεζωκότα, ὡς πλευρῖτις, εἰς τὸ περιτόναιον, ὡς περιτονῖτις, εἰς τὰς μήνιγγας ὡς φυματιώδης μηνιγγῖτις καὶ τὰ ὀστᾶ.

Ὁ κύριος τρόπος τῆς μεταδόσεως τῆς φυματιώσεως εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ πρόσληψις τῶν βακτηριδίων ἐκ τῶν φυματικῶν ἀτόμων. Ἐπὶ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων τὸ βακτηρίδιον ἐξέρχεται μετὰ τῶν πτυέλων, ἐπὶ φυματιώσεως τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως μετὰ τῶν οὔρων, ἐπὶ φυματιώσεως τῶν ἐντέρων μετὰ τῶν κοπράνων, ἐπὶ φυματιώσεως τῶν μαστῶν μετὰ τοῦ γάλακτος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἐπειδὴ ἡ συνηθεστέρα μορφὴ τῆς φυματιώσεως εἶναι ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων ὡς κύριον μέσον μεταδόσεως τῆς νόσου εἶναι τὰ πτύελα τῶν φθισικῶν. Οὗτοι κατὰ τὴν ὁμιλίαν πολὺ δὲ περισσότερον κατὰ τὸν βῆχα ἐξακοντίζουν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν, μέχρις 1 1)2 μέτρου ἐνίοτε, σταγονίδια περιέχοντα μικρόβια, τὰ ὁποῖα εἰσπνεόμενα, ὑπὸ τοῦ ὑγιοῦς ἀνθρώπου δύνανται νὰ προκαλέσουν τὴν νόσησιν αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς εἰσπνοῆς μικροβίων φυματιώσεως, ἡ ὁποία εἶναι ὁ κυριώτερος τρόπος μεταδόσεως ἐπὶ τῶν ἐνηλίκων, εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἐπέρχονται μολύνσεις ἐκ τῆς ἐπαφῆς μετὰ φθισικῶν πτυέλων ἢ ἐνδυμάτων ρυπανθέτων ὑπὸ τοιούτων. Τὰ παιδιὰ ἐγγίζουν τὸ ὑπὸ τῶν πτυέλων πανθὲν δάπεδον καὶ κατόπιν φέρουν τοὺς δακτύλους εἰς τὸ στόμα. Λίαν ἐπικίνδυνος εἶναι ἡ μετὰ τῶν παιδίων συμβίωσις φυματιώντων γερόντων, γονέων τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου ἢ ἄλλων οἰκείων καὶ ἐν γένει ἡ συνδιαμονὴ μετ' αὐτοῦ παντὸς πρεσβύτου ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, καθ' ὅσον ἡ γεροντικὴ φυματίωσις εἶναι συχνή, χρονία δὲ καὶ λανθάνουσα ἡ πορεία αὐτῆς.

Παρὰ τὴν δι' εἰσπνοῆς τῶν βακτηρίων μόλυνσιν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὁ Behring, ὁ Calmette καὶ ἄλλοι παραδέχονται ὡς συχνοτέραν τὴν διὰ τῆς πεπτικῆς ὁδοῦ μόλυνσιν τῶν παιδίων, ὅτε συχνάκις ὡς αἴτιον ἀνευρέθη ὁ βόειος τύπος τοῦ βακτηριδίου τοῦ Κώχ. Τινὲς παραδέχονται, ὅτι ἡ φυματίωσις μεταδίδεται διὰ τῆς κληρονομικότητος.

Διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ὑπάρχουν διάφορα μέσα. Περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἑπόμενον.

καὶ πλείστων ἄλλων μέσων διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑγιεινῆς.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» εὐρύνουσα διὰ τῆς νέας στήλης της τὴν ὕλην τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου φιλοδοξεῖ νὰ καταστῇ χρησιμωτέρα εἰς τοὺς Συναδέλφους καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν της τοῦτον χάρις εἰς τὴν συνεργασίαν διακεκριμένων ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι εὐηρεστήθησαν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν πρόκλησίν μας.

Ἀρχίζομεν ἀπὸ ἄρθρον τοῦ διακεκριμένου Ἰατροῦ κ. Σπύρου Χ. Μπαρτσόκα, Ἐπιμελητοῦ τοῦ παιδιατρικοῦ τμήματος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».

Εἰς προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον τοῦ ἐγκρίτου φυματιολόγου κ. Γερ. Ἡλ. Πατρονικόλα «περὶ τῶν σήμερον κρατουσῶν ἀντιλήψεων περὶ φυματιώδους μολύνσεως καὶ ἀνοσίας».

Ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς «Τραπεζιτικῆς» πρὸς τοὺς δύο ἐκλεκτοὺς συνεργάτας μας διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των.

Ο ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Πράττομεν δὲ τοῦτο κατόπιν ἀλλεπαλλήλων ὀχλήσεων προφορικῶν καὶ ἐγγράφως τῶν συναδέλφων ἰδίως τῶν Ὑπ)των διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει ἡ Διεύθυνσις τοῦ Συνεταιρισμοῦ μὴ ἀπαντῶσα τὰς περισσοτέρας φορὰς εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχιαις Συνεταίρων, διὰ τῶν-ὁποίων ζητοῦν πληροφορίας περὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἢ δι' ἄλλα ζητήματα καὶ διὰ τῶν ὁποίων κυρίως παραπονοῦνται διότι, παραγκωνίζονται συνάδελφοι καὶ συνεταῖροι. Συγκεκριμένως διαμαρτύρονται ζωηρῶς, διότι παρὰ πᾶσαν ὑποχρέωσιν καὶ λογικὴν ὁ Συνεταιρισμὸς δὲν κατένειμε οἰκόπεδον εἰς τὰ παλαιὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μέλη του, τὰ ὁποῖα ἄδηλον ἐὰν καὶ πότε θὰ κληθῶσι νὰ ἐκλέξωσι τὸ οἰκόπεδόν των, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάλληλοι μὴ συνεταῖροι ἤρχισαν ἤδη καὶ νὰ οἰκοδομοῦν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» πρὸ μηνῶν ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διοικούντων τὸν Συνεταιρισμόν, παρακαλέσασα αὐτοὺς νὰ μεταχειρίζωνται ἐλευθέρως τὰς στήλας της διὰ τὸν κατατοπισμὸν καὶ διαφώτισιν τῶν συναδέλφων. Πᾶσαι ὅμως αἱ ἐκκλήσεις της ἔμειναν ἄνευ ἀπηχήσεως.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη ὄχλησις τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ, δὲν θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τῶν προηγουμένων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ Τραπεζιτική, ἐκτελοῦσα ἀπόφασιν τῆς Διευθυνούσης αὐτὴν Ἐπιτροπῆς περὶ ἀνακαινίσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῆς ὕλης της, συμφώνως πρὸς τὰ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον της ἀναγραφέντα, καθιερώνει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου στήλην πνευματικῆς κινήσεως, εἰς ἣν συντάκτης αὐτῆς συνάδελφος θέλει προσπαθῆ νὰ δώσῃ, εἰς τοὺς συναδέλφους κυρίως τῶν ἐπαρχιῶν, τὴν καλλιτέραν δυνατὴν περιληπτικὴν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς πρωτευούσης εἰς τὰς κυριωτέρας ἐκδηλώσεις της (Θέατρον, Μουσική, Διαλέξεις, Ἐκθέσεις, Βιβλία), ὡς καὶ σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν κυριωτέρωνγε γονότων τῆς διεθνοῦς διανοητικῆς κινήσεως. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ σχετικὴ προσπάθεια θέλει ἐκτιμηθῆ παρὰ τῶν κ.κ. συναδέλφων οἵτινες θὰ δύνανται ν' ἀποστέλλωσι καὶ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα νέα περὶ τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῶν ἐπαρχιῶν, καθὼς καὶ τάς γνώμας των ἢ τὰς διαφωνίας των ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων ἀπόψεων, ὥστε νὰ προκληθῇ ἐνδιαφέρουσα καλλιτεχνικὴ συζήτησις.

ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΑΤΟΠΟΥ

Ἐλάβομεν ἀνυπόγραφον ἐπιστολὴν Συναδέλφου, θίγουσαν ζητήματα ἀφορῶντα τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰς αὐτὴν ἀσχολουμένων Συναδέλφων.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι κατ' ἀρχὴν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ ἀνυπόγραφος ἀλληλογραφία εἶναι ἀπολύτως ἄτοπος.

Ἐὰν ὁ κ. Συνάδελφος ἔχῃ ἀπόψεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζει, ὅτι δέον νὰ ἀσχοληθῇ ἡ «Τραπεζιτικὴ», τὰς ἀπόψεις του ταύτας δέον νὰ ἀποστείλῃ ἐνυπογράφως χρησιμοποιῶν τὴν ἐπανειλημμένως πρὸς τοῦτο γενομένην ἀπὸ τῶν στηλῶν μας πρόσκλησιν, καίτοι καὶ ἄνευ τῆς προσκλήσεως ταύτης θὰ ἤσκει δικαίωμα του προσφεύγων εἰς τὴν «Τραπεζιτικήν».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατήρησίν του περὶ ἐπαφῆς μας μετὰ τῶν Συναδέλφων, τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπιθυμίαν μας καὶ καθῆκόν μας, ἀφοῦ δ' ἀποτελεῖ καὶ ἀνάγκην διὰ τὸν κ. Συνάδελφον εἴμεθα ἀπολύτως εἰς τὴν διάθεσίν του, εὑρισκόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Τραπεζιτικῆς».

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἐγκαινιάζοντες ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου μας στήλην εὐθυμογραφικοῦ ἀνεκδότου, ἀποβλέπομεν νὰ φέρωμεν τὴν αἰθρίαν ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ συνωφρυωμένα πρόσωπα, τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κύπτουν ἄνω τῶν ἀριθμῶν.

Ἡ καλὴ διάθεσις εἶναι δύναμις ἐντείνουσα τὴν παραγωγικότητα καὶ πρέπει νὰ ἀναζητῆται ὡς ἐπιβαλλομένη ψυχικὴ δίαιτα, εἰς μίαν ἐποχὴν μάλιστα, κατὰ τὴν ὁποίαν τόσον σπανίως μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποβάλωμεν τὴν βλοσυρότητα . . . .

ΜΟΔΕΡΝΟ

Κ. ΜΠΑΣΤΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

ΑΘΗΝΑΙ

Ψιλικὰ καὶ εἴδη πολυτελείας
Τσάντες - Κάλτσες - Γάντια - Κιλότες - Κασκορσέ.

Βαπτιστικὰ — **Πλισέδες**
Κορσέδες — **Ἀζοὺρ**
Γυν. Καπέλλα — **Κεντήματα**

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ ΔΙ' ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ 7ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1935, ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4635)1935 ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΔΡΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρον 1ον

Συνιστᾶται σωματεῖον, ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».

Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ προστασία καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Τὰ δὲ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ πλήρωσις τοῦ σκοποῦ, εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων, ἡ διατήρησις Ἐντευκτηρίου Βιβλιοθήκης, Σχολῆς κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
ΠΕΡΙ ΜΕΛΩΝ

Ἄρθρον 2ον

Ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν, ἐκτάκτων καὶ ἐπιτίμων μελῶν.

Ἄρθρον 3ον

Τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ εἶναι α) πάντες οἱ ἐκ τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης καὶ β) οἱ ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ κατέχοντες τὸν βαθμὸν τοῦ Γραφέως. Πάντες οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι συμπληρώσει τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης δικαιοῦνται νὰ ὦσι τακτικὰ μέλη οἱ κατέχοντες ἀναλόγους βαθμοὺς ἐν τῷ νέῳ ὀργανισμῷ.

Ἔκτακτα μέλη δύνανται, νὰ εἶναι οἱ δόκιμοι, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι τῆς Τραπέζης καὶ οἱ συνταξιοῦχοι τέως τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου. Δύνανται ἐπίσης νὰ γίνωνται δεκτὰ ὡς ἔκτακτα μέλη καὶ ἄλλα πρόσωπα μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν Συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐπίτιμα μέλη δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι πρόσωπα διακεκριμένας παρασχόντα ὑπηρεσίας εἰς τὸν Σύλλογον, ἢ ἐπωφελῶς δράσαντα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἣν ὁ Σύλλογος ἐπιδιώκει κατόπιν ἀποφάσεως Συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 4ον

Τὰ τακτικὰ μέλη καταβάλλουσι δικαίωμα ἐγγραφῆς ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς τακτικῆς Συνελεύσεως, δυναμένης νὰ τροποποιῇ τοῦτο ἀναλόγως, μηνιαίαν δὲ συνδρομὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς ὡς ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης ἀποδοχάς των, ὁριζομένην εἰς ἕν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἐν συνόλῳ ἀποδοχῶν των ἤτοι ὀργανικοῦ μισθοῦ, τακτικοῦ ἐπιμισθίου καὶ τῶν καθ' ἑξαμηνίαν ποσοστῶν.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑποκαταστήματος Πειραιῶς, οἵτινες ἐν παντὶ ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1)2 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἐν συνόλῳ ἐπίσης ἀποδοχῶν των.

Τὰ ἔκτακτα μέλη καταβάλλουσι μηνιαίαν συνδρομὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ ἐπίτιμα εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται καταβολήν.

Ἀποφάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τῶν παρόντων μελῶν, δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἡ αὔξησις τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων συνδρομῶν.

Πᾶν μέλος παραιτούμενον δηλοῖ τοῦτο ἐγγράφως, ὑποχρεοῦται δὲ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους καθ' ὃ παρητήθη.

Ἄρθρον 5ον

Τὰ ἔκτακτα καὶ τὰ ἐπίτιμα μέλη, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος ψήφου, καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς διοικήσεως, τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 6ον

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου δύναται κατόπιν ἀποφάσεώς της λαμβανομένης διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τῶν 3)4 τῶν συνεδριαζόντων μελῶν αὐτῆς νὰ ἐπιβάλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τὰ μέλη, Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν, ὡς ἄνω, λαμβάνονται, ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῶν προτάσεων τοῦ ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ὁριζομένου καθ' ἕκαστον Συλλογικὸν ἔτος τριμελοῦς Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἐνεργεῖ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παραπτώματος τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως κληθῇ ἐγγράφως εἰς ἀπολογίαν γραπτὴν ἢ προφορικὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' αὐτῆς τὸ ὑπὸ κατηγορίαν μέλος.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ δύνανται νὰ εἶναι α) ἔγγραφοι παρατηρήσεις β) ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου προσωρινὴ γ) διαγραφὴ ἀπὸ μέλους τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς δύναται κατ' ἔφεσιν ν' ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἡ Γενικὴ Συνέλευσις.

Διαγραφὴ μέλους γίνεται, ἐκτὸς ὡς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 15 Μαΐου 1920 Β.Δ. περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων ὁρίζει, καὶ ἕνεκα ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ Συλλόγου διαγωγῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐντέλλεται τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις καὶ καλεῖ ἐγγράφως τὸ ὑπὸ κρίσιν μέλος ὅπως ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του καὶ δώσῃ τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῶν δοθεισῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας περὶ παραπομπῆς τοῦ μέλους ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς διαγραφὴν ἢ ἀπαλλάσσει τοῦτο πάσης κατηγορίας.

Τακτικὸν μέλος παῦει νὰ διατελῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπέζης καὶ μὴ γενόμενον ἐργοδότης ἢ τραπέν εἰς ἄλλο ἐπάγγελμα δύναται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι τακτικὸν μέλος ἐὰν ἀποφασίσῃ τοῦτο ἡ Συνέλευσις διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ὁριζούσης ἐν καταφατικῇ περιπτώσει καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς τούτου.

Ἄρθρον 7ον

Πόροι τοῦ Συλλόγου εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν τακτικῶν μελῶν.

2) Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐκτάκτων μελῶν.

3) Αἱ δωρεαί, κληροδοσίαι ἢ κληρονομίαι, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἢ ἔκτακτοι πρόσοδοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

Ἄρθρον 8ον

Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν τακτικῶν μελῶν ἀνήκει ἡ ἀνωτέρα Διοίκησις τῶν τοῦ Συλλόγου.

Τὰ τακτικὰ μέλη συνέρχονται εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 9ον

Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς τοῦ Β' 10ημέρου τοῦ Ἰανουαρίου γίνεται ἡ Τακτικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν καθ' ἣν τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν μελῶν :

1) Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἑπομένης.

2) Ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν τῆς διαχειρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3) Πᾶν ἄλλο θέμα ὑποβληθησόμενον ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως.

Πρὸς τοῦτο δέον τὰ ὑποβληθησόμενα θέματα νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς πρὸς ταύτην πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς τεταγμένης διὰ τὴν Συνέλευσιν, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ 1)20 τοὐλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν ἐκτυπούμενα τίθενται εἰς διάθεσιν τῶν μελῶν 6 ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐνεργοῦνται κατ' ἔτος αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Τακτικοῦ Προέδρου τῶν Συνελεύσεων, τῶν Συμβούλων καὶ δύο ἐλεγκτῶν.

Ἄρθρον 10ον

Ἔκτακτος Συνέλευσις καλεῖται ὅταν κρίνῃ τοῦτο ἐπάναγκες ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἢ τὸ 1)20 τοὐλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν αἰτήσωνται τὴν σύγκλησιν αὐτῆς δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀναφορᾶς, ὁριζούσης τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα. Διὰ τὰς ἐκτάκτους Συνελεύσεις καὶ τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν κρατοῦσι τὰ διὰ τὰς τακτικὰς ὁριζόμενα. Κατὰ ταύτην οὐδὲν συζητεῖται θέμα ἐκτὸς ἐκείνου ἢ ἐκείνων, ἅτινα ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς συγκλήσεως αὐτῆς.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὴν Ἔκτακτον Συνέλευσιν ἐντὸς 5 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὴν ἐπιδόσεως τῆς πρὸς σύγκλησιν αἰτήσεως.

Ἄρθρον 11ον

Τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Συνελεύσεις, ὡς καὶ τὰ μέλη πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν καλεῖ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ προσκλήσεων τοιχοκολλουμένων ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συλλόγου πρὸ 3 ἡμερῶν προκειμένου τόσον περὶ τακτικῶν, ὅσον καὶ περὶ ἐκτάκτων Συνελεύσεων, πρὸ τῆς πρὸς σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως καθοριζομένης ἡμέρας.

Ἐν παραλήψει δὲ καὶ ἀρνήσει ταύτης προσκαλεῖ τὴν Συνέλευσιν ἡ Ἐποπτικὴ Ἀρχὴ ἢ αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο τὸ 1)20 τῶν ἐκπληρωσάντων τὰς ὑποχρεώσεις των μελῶν.

Ἄρθρον 12ον

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσι πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Καταστήματα ὑπηρετοῦντα καὶ εἰς τὰς πόλεις ταύτας εὑρισκόμενα τακτικὰ μέλη καὶ ὅσα παρίστανται αὐτοπροσώπως ἐκ τῶν εἰς τὰ λοιπὰ Καταστήματα ὑπηρετούντων τακτικῶν μελῶν. Ψηφίζουσι δὲ μόνον ἐφ' ὅσον αὐτοπροσώπως παρίστανται εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ Συνέλευσις θεωρεῖται εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίσταται εἰς αὐτήν, ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων ψῆφον μελῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Σωματείων Νόμου, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὁσαδήποτε καὶ ἂν παρίστανται μέλη (1).

(1) Διὰ τὴν ἀπαρτίαν συνελεύσεων βλέπε ἄρθρον Β.Δ. 15 Μαΐου 1920 εἰς τὸ τέλος τοῦ Κατσστατικοῦ.

Ἄρθρον 13ον

Τὰς Συνελεύσεις διευθύνει ὁ τακτικὸς αὐτῶν Πρόεδρος βοηθούμενος ὑπὸ δύο γραμματέων, οὓς καλεῖ παρ' αὐτῷ ἐκ τῶν παρισταμένων τακτικῶν μελῶν, εἰδοποιούμενος παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν θεμάτων αὐτῆς.

Τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ἀπουσιάζοντα ἀντικαθιστᾷ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζουσα τοιοῦτον ἐκ τῶν παρισταμένων τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 14ον

Αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίων ἐγκεκλεισμένων ἐντὸς φακέλλων ριπτομένων ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου. Φάκελλος περιέχων πλείονα τοῦ ἑνὸς ψηφοδέλτια δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ὁρίζεται ἐν τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς συγκλήσεως πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν. Ἡ ψηφοφορία διαρκεῖ ἐπὶ τρίωρον, μεθ' ὃ γίνεται ἡ διαλογὴ καὶ ἐκφωνοῦνται τὰ ἀποτελέσματα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως, ὅστις μετὰ τῶν γραμματέων ἐφορεύει ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐκλογὴ θεωρεῖται ἔγκυρος ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων εἶναι τοὐλάχιστον ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς συγκρότησιν Συνελεύσεως. Ἄλλως ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὸ ἑπόμενον Σάββατον ὁπότε ὁσοιδήποτε καὶ ἂν ψηφίσωσι ἡ ἐκλογὴ θεωρεῖται ἔγκυρος (1).

Ἄρθρον 15ον

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως λαμβάνονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὡς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀπὸ 15 Μαΐου 1920 Β. Δ. περὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων ὁρίζει.

Ἄρθρον 16ον

Οὐδὲν ζήτημα πολιτικῆς φύσεως δύναται ν' ἀποτελέσῃ θέμα ἐπισήμου συζητήσεως τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ συνεδριάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρον 17ον.

Ὁ Σύλλογος διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν, ἧς ἡ κανονικὴ θητεία εἶναι ἐτησία.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα (9) Συμβούλους ἀπαρτίζοντας τὸ Συμβούλιον καὶ τοὺς Ἐπιμελητάς, εἰδικῶς ἐκλεγομένους ὡς τοιούτους. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὸν καταρτισμόν της εἰς Σῶμα ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς συνεδριάσει ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναθέσεως ἑκάστης Ἐπιμελητείας εἰς τοὺς ἐκλεγέντας Ἐπιμελητάς.

Ἄρθρον 18ον.

Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνήκει ἡ διαχείρισις καὶ διοίκησις ἁπάντων τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἄρθρων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως.

Ἅπαντες οἱ οὕτω κληθέντες ἐπὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου δέον νὰ ὦσι πολῖται Ἕλληνες, νὰ ἔχωσι συμπληρώσει τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ νὰ ἀσκοῦν τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, προσέτι δὲ νὰ ἔχωσι συμπληρώσει ἔτος ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ὑπῆρξαν πάντοτε ἐν τάξει μὲ τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συλλόγου ὑποχρεώσεις των ὡς μελῶν.

Δὲν δύνανται νὰ μετέχουν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πρόσωπα συνδεόμενα διὰ συγγενείας μέχρι 4 βαθμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῇ αἰτήσει τοῦ Συλλόγου παράσχῃ συγγνώμην συγγενείας.

Εἰς περίπτωσιν μακρᾶς ἀπουσίας ἢ παραιτήσεως τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς προκηρύσσεται εἰδικὴ ἀναπληρωματικὴ ἐκλογή, ἐνεργουμένη πάντοτε καθ' ἡμέραν Σάββατον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13ῳ. Ἡ προκήρυξις εἰδικῆς ἐκλογῆς δέον νὰ γίνεται πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Ἄρθρον 19ον.

Αἱ Ἐπιμελητεῖαι ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

1) Τῶν Ἐπαγγελματικῶν Συμφερόντων 2) τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων 3) τῶν Ὑποκαταστημάτων 4) τῆς μορφώσεως 5) τοῦ Καταστήματος καὶ Ψυχαγωγίας καὶ 6) τοῦ Γραφείου.

Αἱ Ἐπιμελητεῖαι δύνανται ν' αὐξηθῶσι δι' ἀποφάσεως Συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν συγκροτουμένης κατὰ τὸ 12ον ἄρθρον.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστης Ἐπιμελητείας, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν οἰκείων Ἐπιμελητῶν ὁρίζονται ἐπίσης δι' ἀποφάσεως Συνελεύσεως ὁμοίως συγκροτουμένης.

Ἄρθρον 20ον.

Διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀπαιτεῖται εἰσήγησις τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιμελητοῦ καὶ ἀπόφασις τοῦ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου.

Οἱ Ἐπιμεληταὶ οἰκοθεν ἢ καλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου εἰσηγοῦνται τὰς εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιμελητείας αὐτῶν ἀναγομένας ὑποθέσεις ἐφ' ὧν ἀποφαίνεται τὸ ἐννεαμελὲς Συμβούλιον ἐπικυροῦν ἢ ἀπορρίπτον τὴν εἰσηγουμένην πρότασιν.

Οἱ Ἐπιμεληταὶ ἔχουσι ψῆφον κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς μόνον διὰ τὰ θέματα τῆς Ἐπιμελητείας των.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφασισθέντων ἐνεργεῖται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιμελητοῦ.

Ἄρθρον 21ον

Τὸ ἐννεαμελὲς Συμβούλιον δύναται νὰ ζητήσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν μεταξὺ Ἐπιμελητῶν ἐναλλαγὴν τῶν Ἐπιμελητειῶν. Δύναται ἐπίσης νὰ ζητήσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀντικατάστασιν ἑνὸς ἢπλειόνων Ἐπιμελητῶν δι' εἰδικῆς ἐκλογῆς ἐνεργουμένης συμφώνως πρὸς τὸ 13ον ἄρθρον.

Οἱ Ἐπιμεληταὶ συνεδριάζουσιν ἀπὸ κοινοῦ, ἀποτελοῦντες τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιμελητῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν ἑνὸς ἐντεταλμένου Συμβούλου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις του τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιμελητῶν ἐπεξεργάζεται τὰ διάφορα ζητήματα προκειμένου νὰ εἰσαχθοῦν ταῦτα εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπήν, ἀποφασίζει περὶ λήψεως προσωρινῶν μέτρων ἐπὶ λεπτομερειακῶν ζητημάτων μέχρις οὗ ἐπιληφθῇ ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ καὶ ἐν γένει ἔχει πᾶσαν τὴν ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἀνατιθεμένην αὐτῷ δικαιοδοσίαν.

Τῇ προτάσει Ἐπιμελητοῦ πρὸς τὸ ἐννεαμελὲς Συμβούλιον δύναται νὰ ὁρίσῃ τοῦτο, βοηθὸν αὐτοῦ ἕνα ἢ καὶ πλείονας εἰς τινας τῶν ὁποίων δύναται ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ὁρίζῃ καὶ ἀμοιβήν.

Οἱ βοηθοὶ ἐνεργοῦσι πάντοτε ὑπ' εὐθύνην τῶν ἁρμοδίων Ἐπιμελητῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὁποίων ὑπάγονται.

Ἄρθρον 22ον

Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπι-

(1) Διὰ τὴν ἀπαρτίαν τῆς ἐκλογῆς βλέπε ἄρθρον 19 Β. Δ. 15 Μαΐου 1920 εἰς τὸ τέλος τοῦ Καταστατικοῦ.

τροπῆς εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τούτου ὑποχρεώσεών των.

Οἱ Σύμβουλοι δὲν εὐθύνονται δι' ἀποφάσεις ληφθείσας εἰς συνεδριάσεις εἰς ἃς δὲν παρίσταντο ἢ παρισταμένοι διεφώνησαν καὶ ἡ διαφωνία των βεβαιοῦται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ Ἐπιμεληταὶ εὐθύνονται μόνον διὰ τὰς εἰσηγήσεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς Ἐπιμελητείαν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ἑπταμελοῦς Συμβουλίου λαμβανομένων ἀποφάσεων, ἀφορωσῶν τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς Ἐπιμελητείαν.

Ἄρθρον 23ον

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύλλογον καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης καθ' ὅλου Ἀρχῆς καὶ παντὸς Δικαστηρίου, συγκαλεῖ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς Συνεδρίας, διευθύνει τὰς συζητήσεις, ὑπογράφει μετὰ τοῦ ἀρμοδίου ἑκάστοτε Ἐπιμελητοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἐγγράφου πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, ἀποδείξεις οἱασδήποτε φύσεως, ἐφορᾷ καὶ προσκαλεῖ ἕκαστον μέλος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸν Σύλλογον καθηκόντων, φροντίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανονισμῶν δύναται δὲ ἑκάστοτε νὰ ἐξελέγχῃ τὴν παντὸς εἴδους περιουσίαν τοῦ Συλλόγου γνωστοποιῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου του εἰς τὴν Λοιικοῦσαν τὸν Σύλλογον Ἐπιτροπήν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ ὁπωσδήποτε κωλυόμενον. Ἀπόντων ἢ κωλυομένων συγχρόνως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, καθήκοντα Προέδρου, ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν Συμβούλων ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 24ον

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται πρὸς συνεδρίαν τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός, δύναται δὲ νὰ συγκληθῇ καὶ ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς τῇ πρωτοβουλίᾳ του ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τριῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἴτε ἐκ τῶν Συμβούλων εἴτε ἐκ τῶν Ἐπιμελητῶν.

Καθ' ἑκάστην σύγκλησιν εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιμελητείας τοῦ Γραφείου ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἀναφερομένων τῶν θεμάτων τῆς συνεδρίας.

Τῶν συνεδριάσεων τηροῦνται πρακτικὰ ὑπογραφόμενα παρά τε τῶν Συμβούλων καὶ τῶν Ἐπιμελητῶν.

Ἄρθρον 25ον

Ἵνα ἔχωσι κῦρος αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοὐλάχιστον 8 μελῶν ἐξ ὧν πέντε τοὐλάχιστον νὰ εἶναι Σύμβουλοι αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει παρόντων Συμβούλων ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ 17ου ἄρθρου. Ἐν Ἰσοφίᾳ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου νικᾷ.

Ἄρθρον 26ον

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐσωτερικοὺς τοῦ Συλλόγου Κανονισμούς, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει ἐπιμελουμένη τὴν εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου ἀνάρτησίν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 27ον

Τὰ περισσεύοντα χρήματα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ ἀπὸ 15 Μαΐου 19 20 Β.Δ. περὶ Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων, κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἧς ἀποσύρεται τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ κατατεθειμένου ποσοῦ, διὰ τὰς τρεχούσας ἢ ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ Συλλόγου δυνάμει ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γραφείου.

Ἐκ τῶν περισσευμάτων δύναται ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀγοράζῃ Ἐθνικὰ χρεώγραφα καὶ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅτινα κατατίθενται πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ. ἧς ἀποσύρονται πρὸς πώλησιν δι' ἀνάγκας τοῦ Συλλόγου κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 28ον

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐκλεγόμενοι ἐλεγκταὶ προσκαλούμενοι παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὸν παρὰ ταύτης καταρτισμὸν τοῦ Ἀπολογισμοῦ καὶ Ἰσολογισμοῦ διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ἐνεργοῦσι τὸν ἔλεγχον ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως τῆς ληξάσης χρήσεως. Εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τίθενται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Συνελεύσεων, τὰ βιβλία διαχειρίσεως, ἡ ἀλληλογραφία καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 29ον

Ὁ Σύλλογος δύναται νὰ προσχωρῇ εἰς Ἕνωσιν πρὸς ἕτερον Σωματεῖον ὡς καὶ πρὸς Ἑνώσεις Σωματείων κατόπιν ἀποφάσεως Γενικῆς Συνελεύσεως, συγκροτουμένης, ὡς τὸ 11ον ἄρθρον ὁρίζει.

Ἄρθρον 30ὸν

Τὸ Συλλογικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 31ον

Ἡ σφραγὶς τοῦ Συλλόγου ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἄρθρον 32ον

Ὁ Σύλλογος διαλύεται ὅταν ληφθῇ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἐν Γενικῇ Συνελεύσει, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκαλουμένη καὶ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὸ 1)2 τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν. Ἑπτὰ τακτικῶν μελῶν παρόντων ἐν τῇ Συνελεύσει καὶ διαφωνούντων ὁ Σύλλογος δὲν διαλύεται. Δικαιοῦνται ὅμως οἱ αἰτοῦντες τὴν διάλυσιν ν' ἀποχωρήσωσι τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν διαγραφήν των ὡς μελῶν αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Συλλόγου ἡ περιουσία του δωρεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Οἱ ὀρειβάται μας στὴν Πάρνηθα (Βρύση τοῦ Κιούση)

Τὸ Ἀθλητικὸν Τμῆμα τῆς Ἑνώσεως μας ἀποβλέπον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς ἐντονωτέραν δρᾶσιν πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν μεταξὺ τῶν μελῶν της καὶ τῶν φίλων της τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, καλεῖ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν (γυμναστικήν, κλασ. ἀθλητισμόν, ἀθλητικὰς παιδιὰς) ὅπως μέχρι τῆς 10ης προσεχοῦς μηνὸς δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως ἢ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀθλητικοῦ τμήματος κ. Ν. Θεοδοσιάδην (ὑμα Μητροπόλεως) ἀναφέροντες τὸ ἄθλημα εἰς ὃ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπιδοθῶσι.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συγκεντρωθησομένων δηλώσεων θέλει ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος.

ΔΕΛΤΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως ὅπως φέρουν εἰς τὸ γραφεῖον (Ἀκαδημίας 56 β) μίαν φωτογραφίαν τῶν 4+5 πρὸς ἔκδοσιν δελτίου ταυτότητος ἀπαραιτήτου διὸ τὴν παροχὴν ἐκπτώσεων ὑπὸ τῶν Σ. Ε. Κ., Σ. Π. Α. Π καὶ Ἀτμοπλοίων.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Κυριακὴ 1 Δ)βρίου—Ἁγ. Τριὰς—Βελιάνι—Πλατάνα.

Κυριακὴ 15 Δ)βρίου 1935—Χασιὰ—Μονὴ Κλειστῶν—Φρ. Φυλῆς—Ἁγ. Παρασκευή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἀπεφάσισεν ἵνα κατὰ Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους γίνεται εἰς τὸ Κατάστημα αὐτοῦ δεξίωσις πρὸς τιμὴν τῶν ἀποχωρούντων τῆς Τραπέζης μελῶν αὐτοῦ.

Ὡσαύτως ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν Συνεδρίασιν της ἀπεφάσισεν, ἵνα ἀναρτῶνται εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Λέσχης αἱ εἰκόνες τῶν διατελεσάντων καὶ ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, Προέδρων τοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις θέλει ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1936 ὁπότε ἐν σχετικῇ τελετῇ θέλουσιν ἀποκαλυφθῇ αἱ εἰκόνες τῶν πρώην Προέδρων τοῦ Συλλόγου Θεμιστοκλέους Κινάρη, Δημητρίου Καρατζᾶ, Δημητρίου Νομικοῦ, Σπυρίδωνος Λυοβουνιώτου, Ἀνδρέου Παπαδημητρίου καὶ Κωνσταντίνου Βλάχου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1935

Ὁ Πρόεδρος Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἡ Ἑταιρία LINGUAPHONE ὑπείκουσα εἰς πολυαρίθμους παρακλήσεις Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπέζης, τοῦ τε Κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀφ' ἑνὸς προμηθευθέντων ἤδη διαφόρους Σειρὰς (COURS) μαθημάτων αὐτῆς καὶ ἐπιθυμούντων νὰ προμηθευθοῦν καὶ ἄλλας· ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ δυνηθέντων κατὰ τὸν συνδυασμὸν ὁ ὁποῖος ἔγινε εἰδικῶς διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, νὰ προμηθευθοῦν τοιαύτας διὰ διαφόρους λόγους, ἀπεφάσισε τὴν ἐκ νέου καθιέρωσιν, δι' ὡρισμένον χρόνον, εἰδικῶν ὅρων, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ προμηθευθοῦν σήμερον Σειρὰς LINGUAPHONE, Ὑπαλλήλους τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

Οἱ εἰδικοὶ οὗτοι ὅροι διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Ἐθν. Τραπέζης συνίστανται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀποδοχὴν μικρῶν μηνιαίων δόσεων, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν Σειρῶν.

Ἀντὶ δηλαδὴ, τῆς καταβολῆς 1000 δραχμῶν κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς Σειρᾶς καὶ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ὑπολοίπου εἰς ἓξ 500δράχμους μηνιαίας δόσεις, οἵτινες ἰσχύουν δι' ἅπαντας τοὺς πελάτας αὐτῆς, καθώρισε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 13 308δράχμους δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θὰ καταβληθῇ κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς σειρᾶς (cours).

Οἱ εἰδικοὶ οὗτοι ὅροι ἰσχύουν διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ δηλώσουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν Σειρὰς LINGUAPHONE μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1935. Ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς προθεσμίας ταύτης, θ' ἀποσταλοῦν αἱ Σειραὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παρεπιδημοῦντες ἢ ἀφικόμενοι κατὰ καιροὺς ἐν Ἀθήναις, Ὑπάλληλοι τῆς Ἐθν. Τραπέζης, καθὼς καὶ οἱ τοῦ Κεντρικοῦ μὴ γνωρίζοντες τὸ Σύστημα LINGUAPHONE, δύνανται νὰ προσέρχωνται καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ὥρας, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας—Πανεπιστημίου 6—ὅπου θὰ παρέχεται αὐτοῖς προθύμως, πᾶσα σχετικὴ πληροφορία.

Ἐξ ἄλλου παραθέτομεν κατάλογον τινῶν ἐκ τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπέζης προμηθευθέντων μέχρισήμερον Σειρὰς LINGUAPHONE, παρὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ζητήσουν πληροφορίας, περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ παγκοσμίου ἤδη καὶ σπουδαιοτάτου τούτου Συστήματος διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, πάντες οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ διέλθουν ἐκ τῶν Γραφείων μας.

Αἱ Δηλώσεις ἐγγραφῆς γίνονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας LINGUAPHONE Πανεπιστημίου 6, Ἀθήνας.

Μερικοὶ ἐκ τῶν προμηθευθέντων σειρὰς (cours) LINGUAPHONE ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπέζης μέχρι σήμερον, εἶναι οἱ κάτωθι:

1)	Ἀθαν. Κωτσόπουλος	Κεντρικὸν καὶ Ὑπο)ματα	Ἀθηνῶν.
2)	Παν. Ἀποστολάκης	»	»
3)	Σπῦρος Μπακατσέλος	»	»
4)	Διον. Ἀντωνιάδης	»	»
5)	Γεώργιος Πέτρου	»	»
6)	Μιχ. Χρ. Μιχαὴλ	»	»
7)	Κωνστ. Παπαθεοφίλου	»	»
8)	Λουκᾶς Ἀναγνώστου	»	»
9)	Κα Ἀγγελ. Βολακάκη	»	»
10)	Εὐάγγ. Καρκαζῆς	»	»
11)	Μηνᾶς Γιαμαλάκης	»	»
12)	Σπυρ. Τσαμπρῆς	»	»
13)	Ἀντών. Μαρκόπουλος	»	»
14)	Πάτροκλ. Πρόκος	»	»
15)	Κωνστ. Καρανίκας	»	»
16)	Σπυρ. Βασιλείου	»	»
17)	Σπυρ. Βασιλόπουλος	»	»
18)	Ἀλεξ. Κατσιλίβας	»	»
19)	Βασ. Λιάντζουρας	»	»
20)	Φίλιππος Πέππας	»	»
21)	Ἀθαν. Βακαλόπουλος	»	»
22)	Ἰωάννης Ψιλιανὸς	»	»
23)	Ὀδυσσεὺς Κοντόπουλος	»	»
24)	Παν. Κελαϊδῆς	»	»
25)	Τιμ. Β. Ἀγγελόπουλος	»	»
26)	Ἀριστ. Βιδάλης	»	»
27)	Π. Παυλίδης	»	»
28)	Δὶς Μαρία Δρόσου	»	»
29)	Ἀνδρ. Ἀνδρίτσος	»	»
30)	Ἰωάννης Οἰκονομίδης	»	»
31)	Κος Δημητρακόπουλος	»	»
32)	Δὶς Καλ. Ἔσλιν	»	»
33)	Πλ. Δελένδας	»	»
34)	Κος Μαργιολέας	»	»
35)	Σ. Λούτσης	Ὑπο)μα	Ἄνδρου
36)	Θεόδ. Κασιμάτης	»	Σικυωνία
37)	Κ. Μπουγιατιώτη	»	»
38)	Ἀγγ. Καυκᾶς	»	»
39)	Χριστ. Σπανὸς	»	»
40)	Ἀπόστ. Μπουγᾶς	»	»
41)	Τρ. Παϊδούσης	»	Χίου
42)	Θ. Πανταζόπουλος	»	Ναυπλίου
43)	Π. Σπυρόπουλος	»	»
44)	Θεόδ. Παβέλλας	»	»
45)	Ἀνδρ. Λεονάρδος	»	»
46)	Ἡλ. Ἠλιόπουλος	»	Λαρίσης
47)	Ε. Ἀναγνωστάκης	»	»
48)	Ι. Ραφτόπουλος	»	Κύμης
49)	Τ. Σταματίου	»	»
50)	Τάκης Μοντεσάντος	Ἰθάκη	»

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ — ΑΛΚΗ ΚΩΤΣΑΚΗ

ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ

Ὁ συναδελφικὸς κόσμος συγκαταλέγει ἐν αὐτῷ ἀρκετοὺς καλλιτέχνας ἐκ τῶν ὁποίων οἱ γνωστότεροι εἶναι ὁ κ. Κ. Μαλαματιανὸς (Ζωγραφικὴ) ὁ κ. Ἡλ. Κουματάκης (Σκιτσογραφία) ὁ κ. Ν. Χάγερ—Μπουφίδης (Λογοτεχνία) ἡ Δὶς Φ. Φιλιππίδου (Ἀπαγγελία) ὁ κ. Μανώλης Πετυχάκης κ. ἄ.

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Ἄλκης Κωτσάκης, τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον βιβλίον «Χαλασμὸς» ἤρεσεν ἀρκετὰ πρὸ τριετίας, ἐκυκλοφόρησε νέον ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Κατακτητὲς».

Στὸ βιβλίο αὐτὸ ὁ κ. Κωτσάκης πολὺ καλὸς χειριστὴς τῆς Δημοτικῆς, σκιαγραφεῖ μὲ τεχνοτροπίαν ἐνθυμίζουσαν ἀρκετὰ τὸν Knut Hamsun, ὡρισμένους τύπους «κατακτητῶν», στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἂν κριθῇ ὡς esquisse μπορεῖ νὰ λογισθῇ ἀρκετὰ ἐπιτυχημένη.

Ὅμως γιατὶ ὁ κ. Κωτσάκης, νὰ μὴν ἀφιερωθῇ ἠθογραφικὸ μυθιστόρημα στὸ ὁποῖο οἱ τόσες καλὲς σελίδες τῶν ἔργων του δείχνουν πῶς θὰ προκόψῃ;

Ἂς δοκιμάσῃ κανένα ἄρτιο θέμα καὶ θὰ δῇ πῶς θὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ πρόβλεψίς μας. Α. Ν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μὲ τὶς πρῶτες πνοὲς τοῦ φθινοπώρου ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς πρωτευούσης, ἡ ὁποῖα ἀπονεκρουμένη ἀπὸ τὶς καλοκαιρινὲς ζέστες καὶ τὴν ἔξοδο τοῦ κόσμου πρὸς τὶς ἐξοχὲς σχεδὸν ἐκμηδενίζεται, ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾷ ταχύτερον παλμόν, ὁ ὁποῖος ἀποκορυφοῦται κατὰ τοὺς ἐπερχομένους μῆνας διὰ νὰ σταματήσῃ ἐντελῶς κατὰ τὰ τέλη τῆς ἀνοίξεως.

Ἡ χειμερινὴ σαιζὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐγκαινιάζεται μὲ τὶς ἑξῆς τρεῖς κυριώτερες ἐκδηλώσεις:

1) Τὴν ἔναρξιν τῶν παραστάσεων τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου».

2) Τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων μελοδραματικῶν παραστάσεων.

3) Τὴν ἔναρξιν τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Πλὴν αὐτῶν, δευτερευόντως, δέον νὰ ἀναφερθῶσι αἱ παραστάσεις τῶν θιάσων τοῦ ἐλευθέρου Θεάτρου, ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν Κινηματογράφων, τὰ verniss ages τῶν ἐκθέσεων καὶ ἀκόμη ἀργότερα αἱ διαλέξεις καὶ αἱ διάφοροι χορευτικαὶ συγκεντρώσεις.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ:

Ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων τῆς Ε΄ θεατρικῆς περιόδου του ἔγινε τὴν Δευτέραν 7 Ὀκτωβρίου μὲ κάθε ἐπισημότητα. Κατόπιν ἐντατικῆς προεργασίας καὶ δοκιμῶν ἀνεβιβάσθη μὲ ἀρίστην σκηνικὴν μεγαλοπρέπειαν τὸ δραματικὸν ποίημα τοῦ Henrik Ibsen ὁ «Peer Gynt».

Βέβαια σκοπιμώτερον καὶ ὀρθώτερον θὰ ἦταν νὰ ἄρχιζε τὸ Θέατρον τὰς παραστάσεις του μὲ ἑλληνικὸν κλασσικὸν ἔργον καὶ ἀκριβέστερον μὲ μίαν ἀρχαίαν τραγωδίαν.

Μιὰ ὅμως καὶ αὐτὸ δὲν ἔγινε, θὰ ἐκθέσουμε τὶς γνῶμες μας γιὰ τὴν παράστασι τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Σκανδιναυοῦ δραματογράφου, οἱ ὁποῖες συμφωνοῦν μὲ τὰ ἐνθουσιώδη ἐγκώμια τὰ ὁποῖα ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἔπλεξε διὰ τὴν ἐπιτυχία της.

Ὁ «Peer Gynt» εἶναι ἀπὸ τὰ θεαματικὰ ἐκεῖνα ἔργα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἆθλον γιὰ νὰ ἀνεβασθοῦν ἔστω καὶ ἀπὸ θίασον διαθέτοντα πλοῦτον στελεχῶν καὶ ἄφθονα καλλιτεχνικὰ μέσα. Ἐπιτυγχάνουν τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχῃ ὁ ἐμπνευσμένος σκηνοθέτης καὶ ὁ δημιουργικὸς σκηνογράφος καὶ ἀπόλυτα πειθαρχημένο σύνολον. Εὐτυχῶς ὅλα αὐτὰ ὑπῆρξαν στὸ Ἐθνικὸ καὶ ἔτσι ὁ κ. Ροντήρης, μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Κλώνη καὶ Φωκᾶ διὰ τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια καὶ τοῦ κ. Γριμάνη μὲ τὸ μπαλέτο του, κατώρθωσε—ἐκτὸς ἐλαχίστων παρατηρηθεισῶν ἀναποφεύκτων μικροελλείψεων — νὰ δώσῃ τὸ ἔργον σὲ τρόπο ποὺ τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴ καλλιτεχνία. Παραλλήλως οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ θεάτρου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Μινωντῆ ὑποδυθέντα μὲ δημιουργικὴ μαεστρία τὸν τεράστιον ρόλον τοῦ ἥρωος τοῦ ἔργου, συνετέλεσε στὴν ὁλοκλήρωσι τῆς ἐπιτυχίας τῆς παραστάσεως. Ἀφήσαμε τελευταία, νὰ ἐξάρωμε τὴ μοναδικὴ καὶ ἀνεκτίμητη συμβολὴ στὴν ἐπιτυχία ποὺ ἔδωσεν ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μεγάλου μας Μητροπούλου. Ἡ τόσο ζωντανὴ καὶ παραστατικὴ μουσικὴ τοῦ Gricg πού παρακολουθεῖ ὅλους τοὺς θρύλους τῶν σκηνῶν τῆς δραματικοφιλοσοφικῆς φαντασίας τοῦ Ibsen ἀντήχησεν ὡς τὶς ψυχὲς τῶν ἀκροατῶν καὶ τοὺς ἐχάρισε 5 ὧρες ἀληθινῆς εὐδαιμονίας.

Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἔδωσε τὸ β΄ ἔργον τῆς Θεατρικῆς Περιόδου: τὴ Δωδέκατη νύχτα τοῦ Σαίξπηρ.

Ἡ σκέψις τοῦ νὰ δοθῇ καὶ μία κωμωδία τοῦ μεγάλου Ἄγγλου συγγραφέως ὑπῆρξε καλή. Τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ἔργου ἀγνώστου ἐν Ἑλλάδι—εἰς τὴν νέαν τοὐλάχιστον γενεὰν—καὶ περὶ κωμωδίας μὲ ἀρκετὸν φιλοσοφικὸν βάθος καὶ μὲ μίαν τραγικὴν νότα τὴν ὁποίαν ἔδιδε ὁ τρελλὸς τοῦ ἔργου, ὁ παλητάτσος Φέστα. Πράγματι—δίπλα στὴν εὔθυμη καὶ μὲ happy end ἱστορίαν τοῦ Orsini καὶ τῆς Βιόλας καὶ τῆς Ὀλίβια καὶ τοῦ Σεβαστιανοῦ, παράλληλα μὲ τὴν ἠθογραφία τοῦ κύρ Τόμπη καὶ τοῦ κύρ Ἀνδρέα καὶ μὲ τὴ σάτυρα τοῦ ἀπεριγράπτου καὶ ἐξωφρενικοῦ Μαλβόλιο, ξεπετιέται κάθε τόσο ὁ Φέστα ὁ σοφὸς τρελλὸς καὶ διανθίζει μὲ εἰρωνικὸ σαρκασμὸ τοὺς διαλόγους τοῦ ἔργου ὥς που στὸ τέλος κλείνει τὴν αὐλαία μόνος του μὲ τὸ σπαρακτικὸ τραγοῦδι του, ποὺ ξεχύνει ὅλη τὴν ἀνήσυχη μελαγχολικὴ ψυχὴ τοῦ σοφοῦ συγγραφέα ποὺ θὰ δώσῃ ἀργότερα ἕναν Ἄμλετ. Ὅλοι οἱ «τύποι» τῆς κωμωδίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ διαβολοθηλυκὸ τὴ Μαρία εἶναι περίφημα πλασμένοι. Καὶ ἀπὸ κάθε σκηνὴ τοῦ ἔργου φαίνεται πὼς ὁ συγγραφεύς του εἶναι «μεγάλος».

Στὸ πρόγραμμα τοῦ ἔργου προτάσσεται ἀνάλυσις τοῦ μεταφραστοῦ κ. Β. Ρώτα. Εἶναι ἡ καλλίτερη εἰσαγωγὴ σὲ ἔργο ποὺ μᾶς ἔτυχε νὰ διαβάσουμε καμωμένη μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ εὐσυνειδησία ποὺ διακρίνει τὸν ἀνωτέρω καλλιτέχνη μας στὸν ὁποῖο ὀφείλεται καὶ ἡ ζωντανώτατη μετάφρασις τῆς κωμωδίας. Ἡ ἐκτέλεσις, σ' ἕνα décor γεμάτο χαρὰ καὶ φῶς, προϊὸν ἐπιτυχεστάτης ἐργασίας τῶν κ. κ. Ροντήρη καὶ Κλώνη ὑπῆρξε ἀριστουργηματική. Ὁ κ. Γληνὸς ὡς Φέστα, ἡ Κα Μιράντα ὡς Μαρία καὶ ὁ κ. Παρασκευᾶς ὡς Μαλβόλιο προσέθεσαν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των τὴν καλλιτέραν μέχρι τῆς στιγμῆς δημιουργίαν των. Ἐξ ἄλλου ὁ μεγάλος μας Βεάκης μᾶς ἔδωσε ἕναν περίφημο «μπέκρο» καὶ γενικὰ ἕνα λαμπρὸ κωμικὸ τύπο, ποὺ τὸ μεγάλο καὶ πολυσχιδὲς ταλέντο του, τοῦ ἐπέτρεψε νὰ δημιουργήσῃ. Ἡ ὅλη διανομὴ τοῦ ἔργου ὑπῆρξε εὐτυχής, ἐπιφυλλάξεών τινων γενομένων διὰ τοὺς κ. κ. Αὐλωνίτην καὶ Κατράκην.

Τὸ μπαλέττο τοῦ κ. Γριμάνη ἐγγίζει πλέον ἐκ τοῦ πλησίον τὴν τελειότητα.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ:

Πολύπλαγκτος Ὀδυσσεὺς στὴ θάλασσα τῆς Νεοελληνικῆς ἀδιαφορίας, τὸ Ἑλληνικὸ Μελόδραμα ἀγκυροβόλησε γιὰ λίγο κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ «Παλλὰς» ὅπου κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν «διάσημοι ξένοι καλλιτέχναι» θὰ ἔδιδον ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἰδικούς μας ἀριθμόν τινα παραστάσεων.

Ἔχουμε τόσο φοβηθῆ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς ξένες διασημότητες ὥστε ἐμεῖς τοὐλάχιστον μετά φόβου καὶ ἀμφιβολιῶν ἐρχόμεθα σὲ ἐπικοινωνία μαζῆ τους. Ὁ κόσμος ὅμως τρέχει καὶ ἀπόδειξις εἶναι ἡ κοσμοπλημμύρα ποὺ ἐσημειώθηκε στὸ κομψὸ κινηματοθέατρο τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου. Ἀντίθετα πρὸς ὅ,τι συνειθίζεται, θὰ ἀρχίσουμε πρῶτον ἀπὸ τὰς παρατηρηθείσας καθ' ἡμᾶς, ἐλλείψεις τῶν παραστάσεων διὰ νὰ ἐξάρωμεν εἰς τὸ τέλος τὰ εὐτυχῆ των σημεῖα.

Πρῶτον: τὸ ρεπερτόριον κατηρτίσθη μὲ ἔργα χιλιακουσμένα καὶ παγκοίνως γνωστά: «Aida» «Τόσκα» «Κάρμεν» «Barbiere» καὶ «Φάουστ».—Ὁ «Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ» ποὺ ἐδόθη τὴν 10 Ὀκτωβρίου «λόγῳ τεχνικῶν δυσχερειῶν» ἐδόθη ὡς ὀρατόριον.

Δεύτερον: Ἀπὸ τοὺς 4 καλλιτέχνας μόνον ὁ τενόρος Ἀντζάνι θὰ μπορέσῃ ἴσως νὰ ἀποκληθῇ εἰς τὸ μέλλον «διάσημος». Ὁ τενόρος Sullivan εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ σταδίου του ὑπῆρξεν ἴσως κάποτε διάσημος ἀλλ' ἤδη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ περισσότερον ἀπὸ ἐπαρκής. Ἡ ὑψίφωνος Μπρέκα δὲν δύναται νὰ λογισθῇ ἀνωτέρα τῶν καλλιτέρων τελειοφοίτων τῶν Ὠδείων μας, ἡ δὲ contralto Schneider ἐσημείωσε τόσην ἐπιτυχίαν ὥστε ἀνεχώρησε ἐπειγόντως τὴν ἑπομένην τῆς παραστάσεως!...

Τρίτον: Τὸ λαμπρὸν κατὰ τὰ ἄλλα κινηματοθέατρον στερεῖται καταλλήλου σκηνῆς δι' ἔργα μάλιστα ὡσὰν τὴν «Aida» γεγονὸς ἀποβαῖνον εἰς βάρος τῆς παραστάσεως καὶ

Τέταρτον: Τὰ γυναικεῖα κόρα μας καὶ τὸ μπαλέτο μόλις ἦσαν ἀνεκτά. Ἔναντι αὐτῶν τῶν μειονεκτημάτων—μὲ ἀληθινὴν Ἐθνικὴν ὑπερηφανείαν παρετάξαμεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ καλλιτεχνικὰ ἀναστήματα τῆς μεγάλης μας ἀοιδοῦ κυρίας Ταμπάση μοναδικῆς Aida καὶ ὑπερόχου Τόσκας, τὸν γλυκύτατο καὶ μουσικώτατο βαθύφωνο κ. Μοσχονᾶ, τὸν μεγάλο μας Γιάννη Ἀγγελόπουλο, τὴν θαυμασίαν contralto Διδα Ἑλ. Νικολαΐδου καὶ τὴν λαμπρὰ μεσόφωνο Διδα Τσάκωνα.

Γιὰ τὸν κ. Φαρδούλη, διοργανωτὴ τῶν παραστάσεων, ἔχουμε μερικὲς ἐπιφυλάξεις ἰδίως στὴν ἑρμηνεία τοῦ Scarpia στὴν Τόσκα.

Ἡ ὀρχήστρα πειθαρχημένη καὶ ἀρτία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν καλῶν μας μαέστρων Κυπαρίσση, Βαλτετσιώτη καὶ Καραλίβανου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πατέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος, παλαίμαχον καὶ σεβαστὸν κ. Λαυράγκαν.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Τὴν Δευτέραν 4 Ὀκτωβρίου ἔγινε ἡ ἔναρξις τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, καθ' ἣν ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου ἐξετέλεσε τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα:

1. Bach—Respighi Πρελούδιο καὶ φοῦγκα εἰς ρὲ μειζ.
2. R. Strauss Symphonia Domestica.
3. Μπετόβεν Κονσέρτο εἰς Μὶ ὑφ. ἀρ. 5.
4. J. Weber Εἰσαγωγὴ Εὐρυάνθης.

Τὰ δύο πρῶτα ἐξετελοῦντο διὰ πρώτην φοράν. Εἰς τὸ τρίτον, σολίστ ἦτο ὁ τυφλὸς πιανίστας Imre Ungar τὸν ὁποῖον ἠκούσαμεν καὶ πέρυσιν εἰς ἔργα τοῦ Chopin τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ εἰδικότης του. Τὸ Πρελούδιο τοῦ Bach ἀρχικῶς γραμμένο δι' ὄργανον μετεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ μουσικοῦ Respighi δι' ὀρχήστραν, ἐξετελέσθη δὲ λαμπρὰ ὑπὸ τὴν σθεναρὰν μπαγκέτα τοῦ ὑπερόχου μαέστρου μας.

Ἡ Οἰκιακὴ Συμφωνία τοῦ Strauss δὲν ὑστερεῖ ἀπὸ τὰ ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας ἔργα του εἰς πλοῦτον χρώματος καὶ φαντασίαν καὶ εἶναι καλλιτέρα τοῦ ἐκτελεσθέντος πέρυσιν ποιήματος του «Aus Italien».

Καὶ τὰ ἄλλα ἔργα ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας μὲ τὴν γνωστὴν εὐσυνειδησίαν καὶ ἐπιμέλειαν ποὺ τὴν διακρίνει καὶ ἐχειροκροτήθησαν ἀπὸ τὸ πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον.

ΕΚΘΕΣΙΣ Β. ΙΘΑΚΗΣΙΟΥ: Στὶς 17 Ὀκτωβρίου ἔγινε στὸν «Παρνασσὸ» τὸ vernissage τῆς ἐκθέσεως τοῦ ζωγράφου Β. Ἰθακησίου. Ἡ τεχνοτροπία τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἐκθέσεις του. Ὁ κ. Ἰθακήσιος εἶναι ζωγράφος τοῦ ἀνοικτοῦ φωτὸς καὶ τῶν λεπτομερειῶν. Ἀκολουθεῖ τὴν παληὰ εἰλικρινῆ καὶ πιστὴ τέχνη τῆς ζωγραφικῆς, τόσο ἀπόλυτα, ποὺ ὡρισμένοι πίνακες του μοιάζουν μὲ ἔγχρωμες φωτογραφίες. Ἡ τεχνοτροπία αὐτὴ ὅσον καὶ ἂν δὲν θεωρεῖται «μοντέρνα» δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς συγκινεῖ. Ἁγνὸς καὶ ἀληθινὸς φυσιολάτρης ὁ κ. Ἰθακήσιος, ξεχύνει μὲ τὸ χρωστῆρα του ὅλα τὰ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὴ Φύσι, ποὺ τὸν πλημμυρίζουν.

Στὴν ἔκθεσί του αὐτή, παρουσιάζει 80 πίνακες, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μισοὶ ἀναφέρονται στὸν Ὄλυμπο ὅπου ἐπὶ μακρὸν ἀσκήτευσε ζωγραφίζοντας—ἄλλοι 20 στὰ φωτοπλημμυρισμένα νησάκια τῶν Βορείων Σποράδων (Σκιάθο καὶ Σκό-

Ὄλυμπος: «Ὀρθοπλαγιὰ»

(Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὀρειβάτου ζωγράφου κ. Ἰθακησίου)

Ὄλυμπος: «Θρόνος Διὸς καὶ Πάνθεον»

(Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὀρειβάτου ζωγράφου κ. Ἰθακησίου)

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Τὸ ἀπὸ πάνω περνάει»

Τραπεζικὸν Ἀνέκδοτον

Εἰς τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἐποχὴν ὅπου ἐφημόζετο ἡ λαϊκὴ παροιμία τοῦ «δένειν τὰ σκυλιὰ μὲ τὰ λουκάνικα», εἰς ἐπαρχιακὸν ὑποκατάστημα ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου θέλων νὰ ἀντιλογίσῃ ἐσφαλμένην ἡμερολογιακὴν ἐγγραφὴν τοῦ μοναδικοῦ ὑφισταμένου του κατόπιν πολυημέρου σκέψεως, προέβη εἰς τὴν κάτωθι ἐνέργειαν.

Ἐγραμμογράφησε καλλιτεχνικῶς τεμάχιον χάρτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγραψε τὴν ὀρθὴν ἐγγραφήν. Τὸ τεμάχιον αὐτὸ τὸ ἐπεκόλλησε μὲ ὅστιες (εἴδους παλαιοῦ συνδετῆρος) εἰς τὴν θέσιν ἣν κατεῖχε ἐσφαλμένη ἐγγραφὴ προσθέσας εἰς τὴν ὑποσημείωσιν.

«Τὸ ἀπὸ πάνω περνάει τὸ ἀπὸ κάτω δὲν περνάει»!

Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

πελο) καὶ οἱ ὑπόλοιποι στὴ Νάουσα, τὴν Καστοριὰ καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ τοπεῖα.

Στὴν ἀπεικόνισι τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου προσπάθησε νὰ ἀποδώσῃ τὴν ὀνομασίαν τοῦ βουνοῦ τῶν ἀρχαίων Θεῶν—Ὄλυμπος : ὁλόφωτος, ὁλόχρυσος, ὁλόλαμπρος—στὰ δὲ τοπεῖα τῶν Σποράδων μᾶς ἔδωσε τὰ χιλιοτραγουδισμένα ἀπ' τὸν Παπαδιαμάντη «ρόδινα ἀκρογυάλια» (Ἅγιος Σώζων, Τὸ Παληόκαστρο).

Ἄλλοι πίνακες τοὺς ὁποίους ξεχωρίζουμε εἶναι : ἡ Χαράδρα τοῦ Βουραϊκοῦ, καὶ Μονὴ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ὀλύμπου, ἡ Ὀρθοπλαγιὰ Γκόλνας τοῦ Ὀλύμπου, ὁ Ἅγιος Νικόλαος Ναούσσης, καθὼς καὶ δυὸ περίφημες συνθέσεις «Ὅταν χιονίζει» καὶ «Θερισμός».

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

* Οἱ ἀναγνῶσται μας ποὺ παρακολουθοῦν τὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων διεξαγομένην μὲ οὐχὶ καὶ πολλὴν ἀβρότητα μονομαχίαν Μελᾶ—Μπαρλᾶ ἄς μάθουν ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς Παρισίους εἰς τὰς χαλεπὰς ἡμέρας ποὺ διερχόμεθα. Στὰ Γαλλικὰ φιλολογικὰ περιοδικὰ τὰ ὁποῖα, ὅπως καὶ κάθε ἐκδήλωσις τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ, σφύζουν ἀπὸ θάρρος καὶ ἐπιθετικότητα διεξάγονται τακτικὰ ἐπιθέσεις ἀκόμη καὶ κατὰ συγγραφέων ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει δημοτικότητα καὶ ἔχουν τοποθετηθῇ σ' ἕνα κάποιο ἐπίπεδο. Ἔτσι στὸ τελευταῖο «Vendémiaire» ἐδημοσιεύθη ποίημα παρωδία τοῦ ποιητοῦ Francis Jammes κοσμούμενον καὶ μὲ σκίτσο του. Στὸ ἴδιο φύλλο ὁ κ. Jaques de Lacretelle ἀποκαλεῖται «κατὰ προσέγγισιν συγγραφεύς, τοῦ ὁποίου τὰ φιλολογικὰ νάματα προέρχονται ἀπὸ βρώμικες πηγές».

*Μὲ κάθε ἐπισημότητα γιορτάσθηκε στὸ Παρίσι ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ μεγάλου της μουσουργοῦ Camicle Saint Sâëns (9 Ὀκτωβρίου 1935).

Ἡ Γαλλικὴ Ὄπερα ἀνέβασε τὸ μελόδραμά του «Samson et Dalila», τὸ ὁποῖον ἀκούσαμε καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ὡς ὀρατόριο. Ὁ τύπος ἀφιερώνει ἄρθρα καὶ σελίδας ἐξαίρων τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ τιμωμένου, ὁ ὁποῖος φαίνεται πὼς δὲν ἀποτελοῦσε ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας μὲ τὸν ἐγωϊσμό, τὰ ἐλαττώματά τους καὶ τὶς κακίες τους.

*Γενικὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσε στοὺς θεατρικοὺς κύκλους ἡ παταγώδης ἀποτυχία τοῦ νέου ἔργου τοῦ Sacha Guitry «Τὸ τέλος τοῦ Κόσμου». Ὁ συγγραφεὺς enfant gaté τοῦ Παρισιοῦ δὲν ἐθύμωσε καθόλου γιὰ τὸ κατέβασμα τοῦ ἔργου του ἀλλ' ἔγραψε πνευματωδεστάτην ἐπιστολὴν στὸ Διευθυντὴ τοῦ Θεάτρου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθηκε ἐν μεταφράσει καὶ σὲ Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα.

*Ἀντιθέτως φαίνεται πὼς ἕνας νέος συγγραφεὺς ὁ P. A. Bréal σημειώνει ἐπιτυχία μὲ τὸ ἔργο του «Οἱ τρεῖς Σύντροφοι» στὸ θέατρο τοῦ Atelier.

*Τὸ Musicall μὲ τὴν ἐπιστροφὴν σ'αὐτὸ τοῦ Maurice Chevalier βρίσκεται στὶς δόξες του. Τὸ Casino de Paris ἀνέβασε μία θαυμασία θεαματικὴ ἐπιθεώρησι τὸ «Parade de Monte» ὅπου ὁ περίφημος Γάλλος καντσονετίστας θριαμβεύει.

*Ἕνα Γαλλικὸ περιοδικὸ ὑπέβαλε τὴν ἑξῆς ἐρώτησι στοὺς ἀναγνῶστες του:«Θέλετε νὰ πεθάνετε γιὰ τὸ Νεγκούς;» Ἀναφέρουμε ἐδῶ τὶς σπουδαιότερες ἀπαντήσεις: Ὁ ἀεροπόρος Rossi: «Γιὰ τὸ Νεγκούς, ὄχι. Γιὰ τὴ Γαλλία, ναί. Γιὰ τὴν ἀεροπορία, δυὸ φορές». Ὁ κ. Claude Farrere: Ὄχι»: Ὁ περίφημος Maître de Moro Giafferi κηρύσσεται ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῶν Αἰθιόπωνκαὶκατ'ἀκολουθίαν καὶ τῶν Ἄγγλων. Ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Ἰταλίας τὴν ὁποίαν κατηγορεῖ ὅτι ἐποφθαλμιᾷ τὴν Τύνιδα, τὴν Κορσικὴ καὶ τὴ Νίκαια. Ὁ διάσημος ἄσσος τῆς ἀεροπορίας Codos δὲν θέλει νὰ πεθάνῃ γιὰ τὸν Νεγκούς. Ἀλλ' ἡ εἰλικρινεστέρα ἀπάντησις εἶναι τοῦ συγγραφέως Roland Dorgeles περίφημου ἀπὸ τὸ ἔργο του «οἱ Ξύλινοι Σταυροὶ» ποὺ εἴδαμε καὶ στὴν Ἑλλάδα: «Δὲν σκοπεύω νὰ πεθάνω γιὰ τὸ Νεγκούς.'Αλλὰ καὶ δὲν θέλω νὰ στείλω τοὺς νεωτέρους μου νὰ σκοτωθοῦν γιὰ τοὺς ἐμπόρους τῶν πετρελαίων, γιὰ τοὺς ἀδέξιους πολιτικούς, γιὰ τοὺς τυφλωμένους δικτάτορας, γιὰ τοὺς βουλιμιῶντας χρηματοδότας ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κοινὸν τῶν «θεωρείων» στὸν πόλεμον».

*Ὁ Maurice Dekobra ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως νὰ κρατήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ γιὰ τὸ ἔργο του ποὺ ὁλοένα σβύνει. Κι' ἔτσι τὸ τελευταῖο του βιβλίο, παρ' ὅλη τὴν ὡμὴ ρεαλιστικότητα ποὺ εἶναι γραμμένο δὲν φαίνεται νὰ συνεκίνησε οὔτε τὸ «πολὺ Κοινόν».

*Ἡ ἐπιτροπὴ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γάλλου συγγραφέως Louis Desprez προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἀναθεώρησιν τῆς καταδίκης, τοῦ εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν ἐκλιπόντος πεζογράφου. Καταδικασθεὶς ὁ Desprez ἐξ αἰτίας τοῦ θέματος ἑνὸς ἔργου του σὲ ἑνὸς μηνὸς φυλάκισι, θέλησε νὰ τὴν ἐκτίσῃ μὲ τοὺς κοινοὺς καταδίκους, ἀλλὰ ἔπαθε καλπάζουσαν φθίσι καὶ πέθανε σὲ ἕνα χρόνο μέσα. Ὁ θάνατός του ἐξήγειρε τὸ διανοούμενο κόσμο τῆς Γαλλίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ ἐπικεφαλῆς τούς A. Daudet, E.Zola, E. Goncourt καὶ τὸν Γεώργιον Κλεμανσώ, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτήρισαν μὲ βαρειὲς φράσεις τὴν «δολοφονία» ἑνὸς ἐργάτου τῆς σκέψεως ἀπὸ τὴν «δημοκρατικὴ» Κυβέρνησι.

Ἡ περίφημη καὶ ἀγέραστη Mistinguett ἄρχισε νέα καρριέρα! στὴν ὀπερέττα. Ἐμφανίσθηκε στὸ «Un coup de veine» σὲ ρόλο γραμμένο γι' αὐτὴν ὅπου ἐσημείωσε πολλὴ ἐπιτυχία.

*Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Sacha Quitry καὶ ἄλλο ἔργο «ἡ Πριγκήπισσα Ἰσαβέλλα» τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Μέτερλιγκ ἔπεσε ἀδόξως σὲ μιὰ ἑβδομάδα. Σημεῖα τῶν καιρῶν! Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ «Λελὲς» ποὺ εἴδαμε ἀπὸ τὸ θίασο τῆς Μαρίκας, θριαμβεύει.

Ἐπικειμένης τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου Nobel διὰ τὴν φιλολογίαν, ζωηραὶ παρατηροῦνται συζητήσεις εἰς ὅλας τὰς χώρας. Παρὰ τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ Τύπου τῶν διαφόρων χωρῶν ὀνόματα (Γαλλία : Paul Valéry J. H. Rosny Ἑλλάς : Κ. Παλαμᾶς) φαίνεται πὼς ὁ ἐκλεκτὸς θὰ εἶναι ὁ Φινλανδὸς συγγραφεὺς Sillanpaa.

Ἐξ ἄλλου τὸ βραβεῖον Nobel τῆς «εἰρήνης» φαίνεται πὼς θὰ ἀπονεμηθῇ ἐφέτος στὸν κ. Benito Mussolini «ἀνθ' ὅσων, ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ, ὑπὲρ αὐτῆς ἔπραξε»!!....

*Ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος ἐπεφύλαξε θερμὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ στρατάρχου Pétain ἐν Λονδίνῳ. Ὑπεγράμμισε τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς τίτλους τοῦ νικητοῦ τοῦ Verdun ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ στενὸς φίλος τοῦ P. Kipling.

* Ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις τοῦ ἄσματος Μαργαρίτα Πέρρα μετέσχε ὡς σολίστ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Παρισίων.

* Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων θὰ δοθῇ εἰς τὸ Hollywood ἡ «πρεμιέρα» τοῦ νέου φίλμ τοῦ Σαρλὼ «Καινούργια χρόνια».—Καὶ εἰς τὴν τὴν ταινίαν αὐτὴν ὁ Ch. Chaplin δὲν ὁμιλεῖ ὅπως καὶ εἰς τὰ «Φῶτα τῆς Πόλεως».

ΝΙΚΟΜΠΑΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΣΥΛΛΟΓΩ

Τὴν παρελθ. Παρασκευὴν συνῆλθον εἰς τὸν Συλλόγον ἀρκετοὶ Συνάδελφοι ἐκπροσωποῦντες κυρίως τὸ μεσαῖον καὶ τὸ νεώτερον Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης καὶ συνεζήτησαν παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Μαλαματιανοῦ διάφορα θέματα οἰκονομικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς φύσεως ἀφορῶντα τὸ Προσωπικόν.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἐπανάληψις τῆς συσκέψεως διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 27 τρεχ. ὁπότε καὶ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῆς Τραπέζης σχετικὸν ὑπόμνημα.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως παρόμοιαι συγκεντρώσεις ἐξακολουθήσωσι καὶ εἰς τὸ μέλλον, πρὸς εὐρυτέραν ἐξέτασιν τῶν ἀπασχολούντων τὸ προσωπικὸν ζητημάτων.

Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς Τετάρτης δέον νὰ παραστοῦν ἀνὰ δυὸ τουλάχιστον ἀντιπρόσωποι ἐξ ἑκάστης ὑπηρεσίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐργαζομένων Συν. Π.- Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τὰ μέλη τοῦ ἡμετέρου Συνεταιρισμοῦ, ὅτι τὸ Πρατήριον ὑφασμάτων θέλει μεταφερθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Παλαιοῦ Χρηματιστηρίου καταλλήλως διασκευασθεῖσαν, πρὸς ἀνετωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν κ. κ. Συνεταίρων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. Συνεταίρους, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπίδειξις τοῦ δελτίου ταυτότητος διὰ τὴν προμήθειαν φαρμάκων ἐκ τοῦ φαρμακείου, λόγῳ τῶν περιορισμῶν, οἵτινες ἐτέθησαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Προμηθ. Συνεταιρισμοῦ.)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συγκεντρωτικὴ Λογιστικὴ Κατάστασις τοῦ ΤΥΠΕΤ καὶ τῶν τριῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1395.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα		
Καταθέσεις παρ' Ἐθν. Τραπέζῃ	983.575.65	
Ἐκκρεμεῖς Λογαριασμοὶ	119.953.—	1.103.228.65
Παροχαὶ		4.001.157.35
Γενικὰ ἔξοδα		85.615.50
		5.190.001.50

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Λογ)σμοὶ ὑποχρεώσεων		
Δικαιοῦχοι ὑπὸ ἐκκρεμότητα	2.596.—	
Ἐπιταγαὶ καὶ Ἔντολαὶ	188.036.—	190.632.—
Πόροι		
Εἰσφοραὶ Μελῶν	1.796.159.45	
Διάφορα Ἔσοδα	7.500.—	
Συνδρομὴ Ε.Τ.Ε.	3.000.000.—	4.803.659.45
Περιουσία		195.710.05
		5.190.001.50

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

Α'.

Αἰτήσεις	Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1935	Ἀπὸ 1 Ἰαν. - 31 Ὀκτωβρίου 1935
Εἰσήχθησαν	331	3137
Ἐξεδικάσθησαν	319	2869
Διαφορὰ	12	278

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1921-1935

	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929
ΠΡΟΕΔΡΟΣ :	Δ. Νομικὸς	Δ. Νομικὸς	Σ. Δυοβουνιώτης	Α. Παπαδημητρίου	Α. Παπαδημητρίου	Α. Παπαδημητρίου	Κ. Βλάχος	Κ. Βλάχος	Μ. Μαυρομιχάλης
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Σ. Δυοβουνιώτης	Σ. Δυοβουνιώτης	Χ. Δημητριάδης	Κ. Ζέρβας	Ν. Κουτσογιάννης	Κ. Βλάχος	Θ. Πλοῦμος	Ι. Ἀρβανίτης	Κ. Στροῦμπος
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :	Κ. Μαλαματιανὸς	Μ. Μαυρομιχάλης	Κ. Μωραΐτης	Μ. Ματκοβίδης	Μ. Μιχαλακάκης	Σ. Συρμόπουλος	Η. Κουμετάκης	Μ. Μιχαλακάκος	Η. Κουμετάκης
»	Σ. Συρμόπουλος	Κ. Οἰκονομίδης	Κ. Ζέρβας	Τ. Μελετόπουλος	Παπανδρικόπουλος	Ν. Σαρσένης	Σ. Σαραντινὸς	Σ. Σαραντινὸς	Δ. Λεουσόπουλος
»	Δ. Μουσαγιᾶς	Κ. Μωραΐτης	Τ. Μελετόπουλος	Α. Σπεράντζας	Δ. Μπούζας	Κ. Ἀνδρουλιδάκης	Μ. Μιχαλακάκος	Η. Κουμετάκης	Α. Μυλωνάκος
»	Θ. Πλοῦμος	Παπανδρικόπουλος	Σ. Βαφειάδης	Κ. Τσαλίκης	Ν. Σαρσέντης	Γ. Ρεμβίκος	Γ. Νομικὸς	Α. Μυλωνάκος	Σ. Σαραντινὸς
»		Τ. Μελετόπουλος		Θ. Πλοῦμος	Α. Κούμαρης	Δ. Μπούζας	Τ. Μελετόπουλος	Δ. Διακουμόπουλος	Κ. Τσαλίκης
ΕΠΙΜ. ΕΠ. ΣΥΜ	Ε. Σκαρλᾶτος	Α. Ζώρας	Ν. Πράτσικας	Ν. Πράτσικας	Θ. Μεϊντάνης	Ν. Πράτσικας	Κ. Μᾶνος	Κ. Μάνος	Γ. Ρῖτσος
» ΓΡΑΦΕΙΟΥ	Κ. Οἰκονόμίδης		Θ. Μεϊντάνης	Θ. Μεϊντάνης	Θ. Πατρινέλης	Π. Κομνηνὸς	Δ. Διακουμόπουλος	Γ. Καρρᾶς	Γ. Μαραβελάκης
» ΒΙΒΛΙΟΘ.	Κ. Γρίτος	Γ. Λουΐζος	Γ. Λοΐζος	Λ. Ρηγίδης	Λ. Ρηγίδης	Δ. Ρηγίδης	Μ. Λαμπρίδης	Κ. Ἀποστολόπουλος	Σ. Ἠλιόπουλος
» ΚΑΤΑΣΤΗΜ.	Α. Γλαράκης	Α. Δεσύλλας	Παπαγεωργόπουλος	Η. Κουμετάκης	Θ. Καρυωτάκης	Δ. Βαφειάδης	Θ.Κωνσταντόπουλος	Ν. Καραγιαννάκης	Γ. Ἀφεντάκης
» ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ	Παπαγεωργόπουλος	Σ. Σαραντινὸς	Δ. Βαφειάδης	Δ Βαφειάδης	Α. Φωκᾶς	Ν. Χρυσανθόπουλος	Α. Φωκᾶς	Α. Φωκᾶς	Θ. Ἰατρὸς

	1930	1931	1932
ΠΡΟΕΔΡΟΣ	Θ. Πλοῦμος	Δ. Πετυχάκης	Θ. Θεμενάκης
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Μ. Μιχαλακᾶκος	Α. Μυλωνᾶκος	Α. Ἀνδρτῖσος
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :	Δημητρακόπουλος	Α. Βεκιαρέλης	Σταμαθιουδάκης
»	Λ Οἰκονομοπουλος	Π. Δρέττας	Σ. Καπάνταης
»	Α. Μυλωνᾶκος	Π Δελένδας	Γ. Β. Παπαδόπουλος
»	Η. Κουμετάκης	Η. Χατζηανδρέου	Χ. Δαμῆλος
»	Δ. Λεουσόπουλος	Α. Μαλαγαρδῆς	Σ. Ἠλιόπουλος
ΕΠΙΜ ΕΠ. ΣΥΜ.	Τ. Ἀγγελόπουλος	Β. Χατζόπουλος	Α. Χάμψας
» ΓΡΑΦΕΙΟΥ	Α. Χόμψας	Α. Χάμψας	Π. Μουτούσης
» ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	Σ. Ἠλιόπουλος	Σ. Ἠλιόπουλος	Γ. Κοττορὸς
» ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤ.	Β. Χατζόπουλος	Α. Τσακόπουλος	Γ. Τρανᾶκος
» ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ	Ν.Μπαστουνόπουλος	Π. Παγκάρας	Χ. Χρυσοχοῦ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1917 - 1935

1917—Θεμ. Κανάρης
1918—Δημ. Καρατζᾶς
1919—1922 Δημ. Νομικὸς
1923—Σπ. Δυοβουνιώτης
1924—1926 Ἀνδρ. Παπαδημητρίου
1927—1928 Κωνστ. Βλάχος
1928—1929 Μιχ. Μαυρομιχάλης
1930—Θεοδ. Πλοῦμος
1931—1932 Δημ. Πετυχάκης
1932—Θωμᾶς Θεμενάκης
1933—Θεοδ. Πλοῦμος
1934—1935 Κωνστ. Μαλαματιανὸς

	1933	1934	1935
	Θ. Πλοῦμος	Κ. Μαλαματιανὸς	Κ. Μαλαματιανὸς
	Ε. Καρύδης	Β. Λεονάρδος	Σ. Σουλιώτης
	Ν. Δρεπανόπουλος	Ν. Λεμπέσης	Β. Κυριακόπουλος
	Ηλ. Κεχαγιᾶς	Ε. Παπανικολάου	Β. Λεονάρδος
	Α. Φουστᾶνος	Γ.Β. Παπαδόπουλος	Ε. Παπανικολάου
	Π. Σταμαθιουδάκης	Π. Δελένδας	Ι. Χαρίσης
	Γ.Β. Παπαδόπουλος	Α. Ἀνδρίτσης	Σ. Ἠλιόπουλος
	Γ. Μιστόρδης	Σ. Ἠλιόπουλος	Ν.Μπαστουνόπουλος
	Χ. Χανδᾶνος	Γ. Κοττορὸς	Η. Κόνδης
	Ν. Φωτόπουλος	Ν. Φωτόπουλος	Β. Ζωτιάδης
	Ι Τερζάκης	Χ. Δαμῆλος	Α. Σακελλαρίου
	Κ. Χαύτας	Β. Ἀνεμογιάννης	Γ. Μωραΐτης

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΒΑΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

τοῦ κ. ΙΑΚΩΒΟΥ Α. ΒΕΛΟΥΖΟΥ, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Β΄

Μερικὴ ἀβαρία εἶνε αἱ ***ἀκούσιαι*** ζημίαι, καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα διὰ μόνον τὸ πλοῖον ἢ διὰ μόνον τὸ φορτίον καὶ προελθοῦσαι εἴτε ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ τυχαίου συμβάντος εἴτε ἐξ ἰδίου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου ἐλαττώματος εἴτε καὶ ἐκ πταίσματος τοῦ πλοιάρχου, πληρώματος, πλοιοκτήτου ἢ κυρίου τοῦ φορτίου. Π. χ. Πλοῖον λόγῳ κακοῦ ὑπολογισμοῦ περὶ τὴν ναυσιπλοΐαν προσαράττει καὶ ὑφίσταται βλάβας εἰς τὰ ὕφαλα· αἱ βλάβαι αὗται, συνέπεια ἀτυχήματος, εἶνε μερικὴ ἀβαρία καὶ τὴν ὑφίσταται ὁ πλοιοκτήτης. Λόγῳ ὑπερθερμάνσεως ἐκρήγνυται πυρκαϊὰ εἰς τὸ φορτίον πλοίου τινὸς καὶ καταστρέφεται μέρος τοῦ φορτίου· ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης ἀπώλεια εἶνε μερικὴ ἀβαρία καὶ βαρύνει τὸν κύριον τοῦ καέντος ἐμπορεύματος.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἑπομένως τῆς μερικῆς ἀβαρίας εἶνε, ὅτι ὀφείλεται ἐκ τυχαῖα γεγονότα ἢ ἀνωτέραν βίαν καὶ ὅτι ταύτην ὑφίσταται ὁ κύριος τοῦ πράγματος τοῦ ὑποστάντος τὴν βλάβην ἢ τοῦ πράγματος τοῦ δημιουργήσαντος τὴν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκτακτον δαπάνην, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ γενικὴ ἀβαρία προϋποθέτει α) ζημίαν ἑκουσίαν β) γενομένην διὰ τὸ κοινὸν ὅλων συμφέρον γ) καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ζημίαν συνεισφέρουν ἅπαντες οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιχειρήσεως. Συνήθεις περιπτώσεις μερικῆς ἀβαρίας, ἃς καὶ ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀναφέρει ἐνδεικτικῶς εἶνε αἱ κάτωθι 1) Οἱαδήποτε ἀπώλεια ἢ ζημία τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν τὰ ἐμπορεύματα ἐκ τρικυμίας, πυρκαϊᾶς, ληΐσεως, ναυαγίου, προσαράξεως, διαρρήξεως ἢ ἄλλου τυχαίου συβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας 2) ἡ ἀπώλεια ἱστῶν καμήλων, ἀγκυρῶν, ἱστίων καὶ σχοινίων ὡς καὶ οἱαδήποτε ἄλλη ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ αἰτιῶν 3) οἱαδήποτε ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος (κακὴ κατασκευὴ τοῦ πλοίου ἢ κακὴ ποιότης τῶν ὑλικῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε κατεσκευασμένον, κακὴ στοιβασία ἢ κακὴ συσκευασία τοῦ φορτίου) 4) τὰ ἔξοδα οἱασδήποτε προσορμίσεως, προελθούσης ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πλοίου, ἐξ εἰσροῆς ὕδατος προελθούσης ἐκ παλαιότητος, ἐξ ἐλλείψεως προμηθειῶν τοῦ πλοίου καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον. 5) Ὁ μισθὸς καὶ ἡ τροφὴ τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν εἴτε τῆς συνήθους καθάρσεως εἴτε τῶν ἐπισκευῶν, τῶν προελθουσῶν ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν ἐμποδίσεως ἢ διαμονῆς ἐν λιμένι ἀφορώσης μόνον τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον, ὡς καὶ τὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου 6) τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν φορτωθέντων ἐμπερευμάτων ἢ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν περιεχόντων αὐτὰ βυτίων, κιβωτίων ἢ δεμάτων, ὅταν τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν προέρχωνται ἀπὸ ζημίας θεωρουμένας ὡς κοινὰς ἀβαρίας 7) τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου (πλοῖον τι κατὰ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σάμον πλοῦν καθίσταται ἀνίκανον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξείδιον καὶ ἀναγκάζεται νὰ προσορμισθῇ εἰς Σῦρον. Ἐκεῖ ὁ πλοίαρχος ναυλώνει ἄλλα πλοῖον διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ταξειδίου, ἐπὶ ναύλῳ μεγαλειτέρῳ τοῦ ἀρχικῶς συμφωνηθέντος μεταξὺ τοῦπλοιάρχου τοῦ πρώτου πλοίου καὶ τῶν ναυλωτῶν. Ἡ ἔκτακτος αὕτη δαπάνη διὸ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου εἶνε μερικὴ ἀβαρία). 8) Αἱ ζημίαι αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τὸ φορτίον ἀπὸ γεγονότος ὅπερ προῆλθεν ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, ὁ πλοίαρχος ὅμως καὶ τὸ πλήρωμα, δὲν δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀμέλειαν, ὁ δὲ ὑποστὰς τὴν ζημίαν ἔχει ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν π. χ. ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ τὸ πλήρωμα τοποθετήσωσι κακῶς τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ κῦτος, θέσωσι τὰ βαρέα ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν ἢ ἄλλα ὑγρὰ ἐμπορεύματα ὑποκειμένα εἰς διαρροήν, ἐπὶ κιβωτιδίων, αἱ ζημίαι αὗται προελθοῦσαι ἐξ ἀμέλειας εἶναι μερικαὶ ἀβαρίαι, ἀλλ' ὁ πλοίαρχος ἢ τὸ πλήρωμα δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς εὐθύνης ἐκ τῆς κακῆς στοιβασίας τῶν ἐμπορευμάτων.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἀνεπτύξαμεν ἤδη ἀνωτέρω, ὅτι μερικαὶ ἀβαρίαι εἶνε αἱ ἀκούσιαι ζημίαι καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα διὰ μόνον τὸ πλοῖον ἢ διὰ μόνον τὸ φορτίον. Ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των συνεπῶς λογικὸν εἶνε, νὰ βαρύνωσι,καὶ πράγματι,κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον βαρύνουσι τὸν κύριον τοῦ πράγματος ὅπερ ὑπέστη τὴν ζημίαν καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴ εἰς τὸ ἔξοδον. Ἐξ ἀντιθέτου αἱ γενικαὶ ἀβαρίαι, ζημίαι ἑκούσιαι καὶ ἔξοδα γενόμενα πρὸς κοινὴν σωτηρίαν πλοίου καὶ φορτίου δίκαιον εἶνε νὰ τύχωσιν ἐπανορθώσεως παρ' ἐκείνων οὓς ὠφέλησαν, διότι ἄνευ τῆς θυσίας ταύτης οὔτε τὸ πλοῖον οὔτε τὸ φορτίον θὰ ἐσώζοντο καὶ αἱ ζημίαι τῶν ἐνδιαφερομένων θὰ ἦσαν κατὰ πολὺ μεγαλείτεραι. Τὴν ἀρχὴν ταύτην τῆςἀποζημιώσεως καθιέρωσε καὶ παρ' ἡμῖν ὁ νομοθέτης, ὁρίσας ὅτι «αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι διανέμονται κατ' ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ φορτίου καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου». Ἡ συμμετοχὴ τῶν ὠφεληθέντων ἐκ τῆς κοινῆς ἀβαρίας πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν καλεῖται ἐν τῷ ναυτικῷ δικαίῳ συνεισφορά. Ὁ καταλογισμός, καὶ ἡ διαδικασία κανονισμοῦ ἀβαριῶν διενεργεῖται βάσει τῶν κατωτέρων ἐν γενικαῖςγραμμαῖς ἐκτιθεμένων ἀρχῶν.

Τὸ πλοῖον συνεισφέρει κατὰ τὸ ἥμισι τῆς ἀξίας του. Λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἔχει ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἢ τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ἀφαιρέσει τῶν μερικῶν ἀβαριῶν.

Ὁ ναῦλος συνεισφέρει ἐπίσης κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Ὑπόκειται δὲ εἰς συνεισφορὰν μόνον ὁ ναῦλος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκινδύνευσε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς θυσίας καὶ ἐσώθη δι' αὐτῆς. Κατὰ τὸν ἡμέτερον ἐμπορικὸν νόμον ἐὰν ἐπέλθῃ ναυάγιον καὶ ἀπώλεια τοῦ φορτίου ναῦλος δὲν ὀφείλεται, ἀποδίδεται δὲ καὶ ὁ προκαταβληθεὶς ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Συνεπῶς ὁ ναῦλος τῆς φύσεως ταύτης διατρέχει κίνδυνον καὶ ὑπόκειται εἰς συνεισφοράν.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ συμφωνία περὶ μὴ ἀποδόσεως τοῦ ναύλου ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ὁ ναῦλος οὗτος θεωρεῖται πλέον κεκτημένος ὑπὲρ τοῦ πλοιοκτήτου καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν ὑπόκειται εἰς συνεισφοράν, διότι οὐδόλως κινδυνεύει ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ ἐμπορεύματος, καὶ συνεπῶς πᾶν μέτρον σωτηρίας πλοίου καὶ φορτίου οὐδόλως ὠφελεῖ αὐτόν.

Τὸ φορτίον συνεισφέρει δι' ὅλην του τὴν ἀξίαν. Εἰς τὴν ἀξίαν ταύτην συμπεριλαμβάνονται ὄχι μόνον τὰ διασωθέντα ἀλλὰ καὶ τὰ θυσιασθέντα πράγματα, καὶ τοῦτο διότι δὲν θὰ ἦτο δίκαιον οἱ κύριοι τῶν θυσιασθέντων πραγμάτων ν' ἀποζημιωθῶσι ἐξ ὁλοκλήρου. Τὰ τρόφιμα τοῦ πλοίου καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν δὲν συνεισφέρουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἀβαρίαν, ἐὰν ἐσώθησαν, ἔχουσιν ὅμως δικαίωμα εἰς συνεισφορὰν ἐὰν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν. Τὰ ἐμπορεύματα περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει φορτωτικὴ ἢ δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, δὲν πληρώνονται ἐὰνἐξεβλήθησαν(δύναται μάλιστα ὁ πλοίαρχος νὰ τὰ προτιμήσῃ κατὰ τὴν ἐκβολήν. μὴ ἔχων ὑποχρέωσιν νὰ φυλάττῃ πράγματα φορτωθέντα παρὰ τὸν νόμον). Τοὐναντίον δὲ συνεισφέρουσι ἐὰν διεσώθησαν. Τὸ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουσι πάντοτε ἐὰν διεσώθησαν. Ἐὰν ἐκβληθῶσι ἢ βλαβῶσιν ἐκ τῆς ἐκβολῆς ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν συνεισφορᾶς, δύναται δὲ μόνον νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἐὰν οὗτος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ ἐτοποθέτησε ταῦτα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἵνα γεννηθῇ ὑποχρέωσις συνεισφορᾶς δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνῃ ἐκβολὴ ἐπὶ σκοπῷ κοινῆς σωτηρίας, πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος, ἤτοι νὰ σωθῇ τὸ πλοῖον. Ἐὰν ἑπομένως τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐκβολὴν ἐβυθίσθη, κατορθοῦται δὲ ἡ διάσωσίς του κατόπιν, ἡ μεταγενεστέρα διάσωσις δὲν ἔχει πλέον σχέσιν μὲ τὴν ἐκβολήν, διότι θὰ ἐπήρχετο καὶ ἄνευ αὐτῆς, τὰ δὲ διασωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἢ ἀποζημίωσιν τῶν πρὸ τῆς βυθίσεως ἐκβληθέντων ἢ βλαβέντων· Ἐξ ἀντιθέτου ἐὰν ἡ ἐκβολὴ σώσῃ τὸ πλοῖον καὶ τοῦτο ἐν συνεχείᾳ τοῦ ταξειδίου ἀπολεσθῇ, τὰ τυχὸν διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουσι, κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσι μετὰ τὴν διάσωσιν, ἀφαιρέσει ἐννοεῖται τῶν ἐξόδων διασώσεως. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκβολὴν ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὰ διασωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου πράγματα, διὰ τὴν βλάβην ταύτην οὐδέποτε συνεισφέρουν τὰ ἐκβληθέντα πράγματα. Ἐπίσης τὸ φορτίον δὲν συνεισφέρει ἐὰν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ ἢ καταστῇ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα τὰ τεθέντα εἰς λέμβους πρὸς κουφισμὸν τοῦ πλοίου ὄχι βέβαια ἕνεκα κινδύνου, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ λόγους εὐκολίας αὐτοῦ ἀπολεσθῶσι, συνεισφέρουν ὁλόκληρον τὸ πλοῖον (καὶ οὐχὶ τὸ ἥμισυ ὡς ὁ γενικὸς κανὼν ὁρίζει) καὶ ὁλόκληρον τὸ φορτίον (ἤτοι τὸ εἰς τὰς λέμβους καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐναπομεῖναν). Ἐὰν μετὰ τὴν μεταφόρτωσιν, εἰς τὰς λέμβους ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου, τὰ ἐπὶ τῶν λέμβων τεθέντα ἐμπορεύματα δὲν συνεισφέρουν καὶ ἐὰν διασωθῶσι.

Ὁ κύριος τῶν ἐκβληθέντων ἐμπορευμάτων δὲν χάνει τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος, ἐὰν συνεπῶς μετὰ τὴν διανομὴν τῆς συνεισφορᾶς, τὰ ἐκβληθέντα πράγματα διασωθῶσιν, οἱ κύριοι τούτων δικαιοῦνται νὰ τ' ἀναλάβωσιν, ἐφόσον ὅμως ἀπεζημιώθησαν ἤδη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι τὴν ληφθεῖσαν ἀποζημίωσιν, ἀφοῦ ἀφαιρέσωσι τὰς ζημίας τὰς προξενηθείσας ἐκ τῆς ἐκβολῆς καὶ τὰ ἔξοδα ἀνακτήσεως.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁσάκις ἡ ἐκβολὴ καθίσταται ἀναγκαία, ἐκβάλλονται πρῶτον τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ μικροτέρας ἀξίας, ἐφόσον τοῦτο εἶνε δυνατόν, ἀκολούθως τὰ τοῦ ἀνωτέρου καταστρώματος καὶ διαδοχικῶς τὰ λοιπά.

Τὸ γένος, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα συνεισφέρουσιν ὡς καὶ τῶν ἐκβληθέντων ἢ θυσιασθέντων κανονίζεται διὰ τῆς προσαγωγῆς τῆς φορτωτικῆς καὶ τῶν τιμολογίων, ἐλλείψει δὲ τούτων δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐὰν εἰς τὴν φορτωτικὴν ἀναφέρεται ποιότης ἢ ἀξία τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων κατωτέρα τῆς ἀληθοῦς συνεισφέρουν ταῦτα κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, ἂν διεσώθησαν, καὶ πληρώνονται συμφώνως πρὸς τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα καὶ ἀξίαν των ἐὰν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν. Ἐὰν τοὐναντίον ἀναφέρεται εἰς τὴν φορτωτικὴν ποιότης ἢ ἀξία ἀνωτέρα τῆς ἀληθοῦς, τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουν κατὰ τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα ἢ ἀξίαν των, ἐὰν διεσώθησαν καὶ πληρώνονται κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν ἐὰν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 11 σελίδα)

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ-ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ-Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Δὲν ἔχουν πλέον προβλήματα λογιστικῆς
καὶ στατιστικῆς ὀργανώσεως
ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ἀπὸ τῆς ἁπλουστέρας ἀθροίσεως μέχρι τῆς πολυπλοκωτέρας λογιστικῆς καὶ στατιστικῆς ἐργασίας
ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΜΗΧΑΝΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ 400!!! ΤΥΠΩΝ
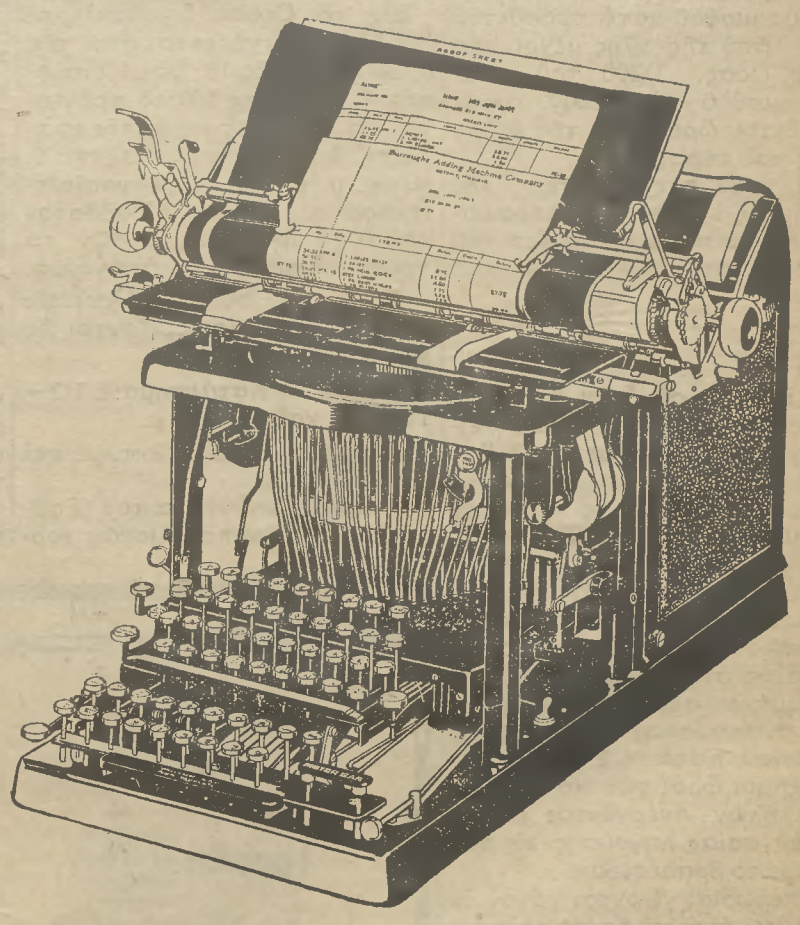

ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΙΚΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
Burroughs
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΚΙΚΙΖΑΣ-ΤΡΑΚΑΣ & Σ[ΙΑ]
ΣΤΑΔΙΟΥ 8α ΤΗΛ. 21-657
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΜΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

5ον

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς τὴν Reichsbank ἡ κανονικὴ διάρκεια τῆς ἐργασίας εἶναι τὸ ὀκτάωρον μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀναπαύσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν παρίσταται ἀνάγκη παρατάσεως τῆς διαρκείας ἑβδομαδιαίας ἐργασίας εἴς τινα ὑπηρεσίαν πέραν τῶν 48 ὡρῶν, οἱ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζωνται ἄνευ ἰδιαιτέρας τινὸς ἀμοιβῆς μέχρι 54 ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα. Πέραν τοῦ ὁρίου τούτου ἡ Τράπεζα ἀποζημιώνει τοὺς ὑπαλλήλους διὰ χορηγήσεως μεγαλειτέρας ἀδείας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς Τραπέζας ἡ διάρκεια τῆς ἡμερησίας ἐργασίας ἀνέρχεται εἰς ὀκτάωρον ἄνευ τῶν ἀναπαύσεων καὶ εἰς ἑξάωρον κατὰ τὸ Σάββατον. Μόνον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ αὔξησις τῶν ὡρῶν ἐργασίας μέχρι 54 ὡρῶν ἐν συνόλῳ καθ' ἑβδομάδα, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ αὔξησις τῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας κατὰ τὸ Σάββατον πέραν τοῦ ὀκταώρου.

Ἡ διεύθυνσις ἑκάστης Τραπέζης καθορίζει τὸ ὡράριον ἐργασίας ὅπερ δύναται νὰ διαφέρῃ κατὰ ὑπηρεσίαν. Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ 1934, τὰ 92,2ο)ο τῶν ἐν Βερολίνῳ ἐργαζομένων τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, «ἐργάζονται 46 ὥρας καθ' ἑβδομάδα» τὰ 7ο)ο ἄνω τῶν 46 ὡρῶν καὶ τὰ 0,8ο)ο κάτω τῶν 46 ὡρῶν.

Αἱ ὑπερωρίαι δέον νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ τὸ δυνατόν. Οἱ ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι ἀμείβονται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ὑπερβαίνουσαν τὰς 96 ὥρας εἰς περίοδον δύο συνεχῶν ἑβδομάδων, ἐργασίαν. Ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται ὡς ἑξῆς: 1)400 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ κατὰ πρόσθετον ὥραν ἀπὸ τῆς 97ης μέχρι τῆς 102ας ὥρας, 1)200 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ σὺν 25ο)ο, κατὰ πρόσθετον ὥραν ἀπὸ τῆς 103ης ὥρας καὶ πέραν.

Ἡ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐπισήμους ἑορτὰς συμπληρωματικὴ ἐργασία ἀμείβεται διὰ τοῦ 1)100 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ καθ' ὥραν.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Εἰς τὰς μεγάλας τραπέζας τῆς Βιέννης αἱ ὧραι ἐργασίας τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων (λειτουργῶν) ἀνέρχονται εἰς 7 ἕως 7 1)2 μὴ συμπεριλαμβανομένης ἡμιώρου ἀναπαύσεως κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Κατὰ τὸ Σάββατον αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀνέρχονται εἰς 51)2. Διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους αἱ ὧραι ἐργασίας ἡμερησίως ἀνέρχονται εἰς 71)2-8 μὴ συμπεριλαμβανομένης ἡμιώρου ἀναπαύσεως κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Κατὰ τὸ Σάββατον αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων ἀνέρχονται εἰς 6, τῆς ἐργασίας ληγούσης εἰς τὰς 2 μ. μ. τὸ βραδύτερον.

Ὑπερωρίαι γίνονται μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ, ὁπότε καὶ προβλέπεται χορήγησις ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς εἰς τὸ προσωπικόν. Ὅλως ἐξαιρετικῶς δύνανται νὰ κληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι νὰ ἐργασθῶσι τὴν Κυριακὴν ἢ εἰς ἡμέραν ἀργίας.

Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τραπέζας ἡ κανονικὴ ἑβδομὰς ἐργασίας ἔχει καθορισθῇ εἰς 48 ὥρας, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ συμπληρωματικὴ ἰδιαιτέρως ἀμειβομένη ἐργασία μέχρις 190 ὡρῶν ἐτησίως ἄνευ ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο κρατικῆς ἐγκρίσεως. Κατόπιν ἰδιαιτέρας συμβάσεως μεταξὺ τραπέζης καὶ προσωπικοῦ δύναται ἡ ἑβδομὰς ἐργασίας νὰ φθάνῃ μέχρι 56 ὡρῶν ἐν συνόλῳ (κανονικαὶ ὧραι καὶ ὑπερωρίαι).

ΒΕΛΓΙΟΝ

Αἱ ὧραι ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Βελγίου ἔχουσιν ὁρισθῆ ἀπὸ 8 3)4 π. μ. μέχρι 4 1)4 μ. μ. Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἡ τράπεζα δὲν ἐργάζεται. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης οἱ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται εἰς συμπληρωματικὴν ἐργασίαν ἐκτὸς τῶν ἄνω ὡρῶν. Πᾶς αὐθαιρέτως ἀπουσιάζων κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας τιμωρεῖται διὰ προστίμου.

Εἰς τὴν Caisse Generale d' Epargne et de Retraite αἱ ἡμερήσιαι ὧραι ἐργασίας εἶναι 7 κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ 6 κατὰ τὸ θέρος. Αἱ ὑπερωρίαι ἀμείβονται ἰδιαιτέρως.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Εἰς τὰς Ἱσπανικὰς Τραπέζας ἰσχύει κανονικῶς τὸ ὀκτάωρον ἐργασίας. Κατὰ τὸ Σάββατον αἱ ἐργάσιμοι ὧραι ὁρίζονται εἰς 5 1)2. Κατὰ τὸ τρίμηνον Ἰουλίου—Αὐγούστου--Σεπ)βρίου ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα περιλαμβάνει ἓξ συνεχεῖς ὥρας ἐργασίας. Ἡ κανονικὴ ἡμέρα ἐργασίας δέον νὰ περιλαμβάνῃ ἐνδιαμέσως τοὐλάχιστον δίωρον ἀνάπαυσιν.

Αἱ ἄνευ ἀμοιβῆς ὑπερωρίαι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς 30 ὥρας καθ' ἑξάμηνον. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸν ἄνω ἀριθμὸν ὑπερωρίαι δέον νὰ ἀμείβωνται ἰδιαιτέρως βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου. Αἱ ὑπερωρίαι ἀπαγορεύονται κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου.

ΓΑΛΛΙΑ

Εἰς ὡρισμένας τραπέζας ἰσχύει τὸ ὀκτάωρον ἐργασίας. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου εἶναι ἐλεύθερον. Σύνολον ὡρῶν ἐργασίας ἑβδομαδιαίως: 44. Ὧραι ἐργασίας προσωπικοῦ 8 1)2-12 π. μ. καὶ 1 3)4 - 6 1)2 μ. μ.

Εἰς τὸ Crédit Lyonnais οἱ ὑπάλληλοι ἐργάζονται ἀπὸ τῆς 8. 30 μέχρι τῆς 18. 30 μὲ διακοπὴν 1 3)4 ὥρας διὰ τὸ πρόγευμα. Ἡ ἀναχώρησις ἐκ τῆς τραπέζης ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν 6. 30′ μ. μ. μόνον ἂν ἡ ἐργασία ἐνημερώθη. Κατὰ τὸ Σάββατον καὶ τὰς παραμονὰς ἑορτῶν τὰ γραφεῖα ἀργοῦσι τὸ ἀπόγευμα.

Εἰς τὴν Société Generale αἱ ὧραι ἐργασίας ὁρίζονται ὡς κάτωθι :

Κεντρικὸν Κατάστημα: 8 1)2—1 2 π. μ. καὶ 2—6 μ. μ.

Πρακτορεῖα: 9—12 π. μ. καὶ 2—6 .1)2 μ. μ.

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν παραμονῶν ἑορτῶν τὰ γραφεῖα ἀργοῦσι. Σύνολον ἑβδομαδιαίας ἐργασίας: 41 ὧραι.

Εἰς τὰς Τραπέζας: Crèdit Commercial de France καὶ Banque Nationale de Crèdit αἱ ἑβδομαδιαῖαι ὧραι ἐργασίας ἀνέρχονται εἰς 48.

ΑΓΓΛΙΑ

Ἡ διάρκεια τῆς ἑβδομαδιαίας ἐργασίας ἐνέρχεται εἰς 45ὥρας. Ἐργάσιμοι ὧραιΤραπεζῶν Λονδίνου: 9—17,15. Ἐργάσιμοι ὧραι Τραπεζῶν Ἐπαρχιῶν: 9.30—16.30. Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τὰ γραφεῖα ἀργοῦσι.

ΙΤΑΛΙΑ

Εἰς τὴν Banco di Roma ἡ ἡμερησία ἐργασία ἔχει ὁρισθῆ εἰς 8 ὥρας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους (λογιστὰς καὶ ταμίας καὶ 9 ὥρας διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν.

Κατὰ τὸ Σάββατον, καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς μεγάλων ἑορτῶν ἡ διάρκεια τῆς ἐργασίας ὁρίζεται εἰς 4 ὥρας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς 5 ὥρας διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν. Ἐν περιπτώσει ἐργασίας κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου οἱ ὑπάλληλοι εἴτε ἀποζημιοῦνται χρηματικῶς εἴτε ἀναπαύονται κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης Δευτέραν. Ἐν περιπτώσει ἐργασίας εἰς ἡμέραν ἀργίας, οἱ ἐργασθέντες ὑπάλληλοι δικαιοῦνται, ὡς ἀντάλλαγμα, ἀναπαύσεως εἰς μίαν ἄλλην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Εἰς τὴν Πολωνικὴν Τράπεζαν ὁ εἰς ὑπερωρίας ἐργαζόμενος ὑπάλληλος ἀμείβεται ἰδιαιτέρως. Ὁ προϊστάμενος ὑπηρεσίας δὲν ἀμείβεται ἰδιαιτέρως διὰ τὰς ὑπερωρίας του.

Εἰς τὰς λοιπὰς Τραπέζας, ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς ἐργασίμων ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα ἀνέρχεται εἰς 40. Ἡ ἐργασία διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 8. 30 π. μ. μέχρι τῆς 3. 30 μ. μ. μὲ ἐνδιάμεσον ἀνάπαυσιν 1)4 τῆς ὥρας κατὰ τὰς 5 πρώτας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Κατὰ τὸ Σάββατον ἡ ἐργασία διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 8. 30 π. μ. μέχρι τῆς 1. 30 μ. μ. Τὸ κοινὸν εἶναι δεκτὸν εἰς τὰς θυρίδας ἀπὸ τῆς 8. 30 π. μ. μέχρι τῆς 1. 30 μ. μ. καὶ κατὰ τὸ Σάββατον ἀπὸ τῆς 8. 30′ π. μ. μέχρι τῆς 12ης.

Αἱ ὑπερωρίαι ἀμείβονται ἰδιαιτέρως. Διὰ τὰς 2 πρώτας ὥρας συμπληρωματικῆς ἐργασίας ὁ ὑπάλληλος λαμβάνει τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς ταύτας μισθὸν αὐξημένον κατὰ 25 ο)ο. Διὰ τὰς ἑπομένας ὥρας ἡ αὔξησις εἶναι 50 ο)ο. Κατ' ἀρχὴν αἱ Τράπεζαι πρὶν ἢ ὑποχρεώσωσι τὸ προσωπικὸν εἰς ὑπερωρίας δέον νὰ λάβωσι σχετικὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἡ διάρκεια τῆς ἑβδομαδιαίας ἐργασίας ἀνέρχεται εἰς 45 ὥρας.

Τὰ γραφεῖα ἀργοῦσι κατὰ τὸ Σάββατον ἀπὸ τῆς 1 μ. μ.

Τὸ ὡράριον τῆς ἐργασίας καθορίζεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἑκάστης τραπέζης ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Τὸ προσωπικὸν ὑποχρεοῦται νὰ ἐργασθῇ συμπληρωματικῶς καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐν ᾗ περιπτώσει ὑφίσταται καθυστερημένη ἐργασία ὡς καὶ τὰς καθωρισμένας ἐποχὰς κλεισίματος λογ)σμῶν καὶ ἰσολογισμοῦ.

Αἱ ὑπερωρίαι ἀμείβονται ἰδιαιτέρως ὅταν ὑπερβαίνωσι τὰς 24 ὥρας κατὰ τριμηνίαν. Ὅταν ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος τοῦ προσωπικοῦ ὑφίσταται καθυστέρησις, αἱ ὑπερωρίαι πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ἐργασίας δὲν ἀμείβονται ἰδιαιτέρως.

ΑΔΕΙΑΙ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς τὴν Reichsbank, μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἡ διάρκεια τῆς χορηγουμένης ἀδείας εἶναι ἡ ἑξῆς:

Κατηγορίαι μισθοῦ.	Μέχρι ἡλικίας 30 ἐτῶν.	Ἡλικίας 30-40ἐτῶν	Ἡλικίας ἄνω τῶν 40 ἐτῶν.
III	16	21	28
IV-VI	18	25	31
VII-IX	21	28	35
X-XII	25	31	37
XIII καὶ ἄνω	29	37	42

Ἡ ἄδεια ἐλαττοῦται κατὰ 8 ἡμέρας ἂν ἡ διάρκεια ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του εἰς τὴν τράπεζαν εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἔτους. Ἡ ἄδεια ἐλαττοῦται κατὰ 5 ἡμέρας ἂν ἡ διάρκεια ὑπηρεσίας εἶναι 1-3 ἐτῶν, καὶ κατὰ 3 ἡμέρας ἂν ἡ διάρκεια ὑπηρεσίας εἶναι 3 μέχρι 5 ἐτῶν.

Αἱ ἄδειαι χορηγοῦνται κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1)4 μέχρι 31)10. Ἡ μεγίστη παραχωρουμένη παράτασις ἀδείας εἶναι 7 ἡμέραι. Ἄδεια, καταβαλλομένου τοῦ μισθοῦ, χορηγεῖται ἐπίσης πρὸς ἄσκησιν ἐκλογικῶν ἢ ἄλλων πολιτικῶν καθηκόντων, ὅταν ἡ ἐκπλήρωσις τούτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας,

Ἄδειαι, ἄνευ καταβολῆς μισθοῦ, διαρκείας ἑνὸς ἔτους κατὰ μέγιστον ὅριον χορηγοῦνται εἰς ὑπαλλήλους Βουλομένους νὰ τελειοποιηθῶσι δι' ἀνωτέρων σπουδῶν.

Ἡ τράπεζα καταβάλλει ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς ὅταν λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν καθ' ἣν εὑρίσκονται ὑπὸ θεραπείαν ὡς κάτωθι:

Χορηγεῖται μισθός :

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ ἐλάσσονα τῶν 4 μηνῶν: 2 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ τοὐλάχιστον 4 μηνῶν: 6 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ τοὐλάχιστον 3 ἐτῶν: 7 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ τοὐλάχιστον 5 ἐτῶν: 8 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ τοὐλάχιστον 8 ἐτῶν: 10 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Διὰ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ τραπέζῃ τοὐλάχιστον 10 ἐτῶν: 13 ἑβδομάδων τὸ πολύ.

Ἡ δυνάμει ἀποφάσεως ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ χορηγηθεῖσα εἰς ὑπάλληλον ἄδεια πρὸς λουτροθεραπείαν δὲν ἐκπίπτεται ἐκ τῆς ἐτησίας ἀδείας, ἧς οὗτος δικαιοῦται.

Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τραπέζας αἱ κάτωθι ἄδειαι χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀμφοτέρων τῶν φύλων:

Μέχρι 3 ἐτῶν ὑπηρεσίας 12 ἐργάσιμοι ἡμέραι.

Κατὰ τὸ 4ον καὶ 5ον ἔτος ὑπηρεσίας 15 ἐργάσιμοι ἡμέραι.

Ἀπὸ τοῦ 6 μέχρι τοῦ 12 ἔτους 18 ἐργάσιμοι ἡμέραι.

Ἀπὸ τοῦ 13 ἔτους ὑπηρεσίας καὶ πέραν 21 ἐργάσιμοι ἡμέραι.

Εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου ὑπαλλήλους χορηγεῖται τὸ μέγιστον ὅριον ἀδείας 18—21 ἡμερῶν.

Αἱ ἄδειαι χορηγοῦνται κατὰ κανόνα μεταξὺ 1)4 καὶ 31)10. Ὁ ἐκτὸς τῆς περιόδου ταύτης λαμβάνων ἄδειαν δικαιοῦνται τριῶν ἐπὶ πλέον ἡμερῶν ἀδείας.

Ὁ ἀποχωρῶν οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός του τῆς Τραπέζης, καὶ δικαιούμενος ἀδείας ὑπάλληλος λαμβάνει εἰς ἀντάλλαγμα 1)25 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ κατὰ ἐργάσιμον ἡμέραν ἀδείας.

Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ὁ ὑπάλληλος λαμβάνει πλήρη μισθὸν ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας. Ὁ ἔχων δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσθενὴς ὑπάλληλος λαμβάνει πλήρη μισθὸν ἐπὶ τρίμηνον. Ὑφισταμένου ταμείου ὑγείας ἐπιδοτοῦντος τὸν ἀσθενοῦντα ὑπάλληλον, ὁ μισθὸς παύει καταβαλλόμενος μετὰ τὴν ἄνω προθεσμίαν καὶ καταβάλλεται μόνον ἐπίδομα ὑπὸ τῆς τραπέζης τόσον, ὥστε προστιθεμένου τοῦ ἐπιδόματος τοῦ Ταμείου Ὑγείας νὰ ἀποτελῆται σύνολον ἴσον πρὸς τὰ 95 ο)ο τοῦ μηνιαίου μισθοῦ. Τὸ ἄνω ἐπίδομα καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον μετὰ τὴν παῦσιν τῆς καταβολῆς ταῦ ἀκεραίου μισθοῦ. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν καταβάλλεται ἐπίδομα Ταμείου Ὑγείας τὸ ἐπίδομα τῆς Τραπέζης ἀνέρχεται εἰς τὰ 50 ο)ο τοῦ πλήρους μηνιαίου μισθοῦ.

Αἱ λόγῳ ἀσθενείας ἀπουσίαι δὲν ἐκπίπτονται ἐκ τῆς ἀδείας ἧς δικαιοῦται ὁ ὑπάλληλος.

Συνέχεια: ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ADLER Nº 17

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ

Μὲ 46 πλῆκτρα ἤτοι 144 γράμματα καὶ σημεῖα. Ἡ μόνη Ἑλληνογαλλικὴ γραφομηχανή, δίγλωσσος χωρὶς ἀλλαγὴν τῶν ψηφίων.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παρήγγειλε 35 **ADLER No 17** μὲ τὸ **NEON** Clavier καὶ θὰ μετατρέψῃ 60 παλαιὰς εἰς τὸ νέον clavier.

Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ

ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9Α - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23.324

ΑΒΑΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 9ης σελίδος)

βησαν. Ὁ νομοθέτης διὰ τοῦ καθορισμοῦ τούτου ἀπέβλεψεν εἰς τὸ νὰ ματαιώση δολίας προθέσεις τῶν φορτωτῶν σκοπούντων διὰ τῶν ψευδῶν δηλώσεων ἢ νὰ ἐπιτύχωσι ἐλάττωσιν τῆς συνεισφορᾶς καὶ καταβολὴν ὀλιγωτέρου ναύλου ἢ νὰ λάβωσι μεγαλειτέραν ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει βλάβης τῶν ἐμπορευμάτων των.

Πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀβαριῶν τηροῦνται αἱ κάτωθι διατυπώσεις:

Ὁ πλοίαρχος μόλις φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου, ὅπου περατοῦται ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως, ζητεῖ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀβαρίας, δηλαδὴ τὴν περιγραφήν, ἐκτίμησιν καὶ διανομὴν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀμελήσῃ τοῦτο δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀβαρίας πᾶς ἐνδιαφερόμενος. Ὁ κανονισμὸς δύναται νὰ γίνῃ. 1) Ἐξωδίκως (συμβιβαστικῶς) ἀρκεῖ μόνον νὰ συναινέσωσι πρὸς τοῦτο πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ κανονίζουσι μόνοι των μεταξύ των τὰς διαφορὰς ἢ ἀναθέτουσιν εἰς τρίτους εἰδικοὺς πρὸς ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων. 2) Δικαστικῶς: ὁ πλοίαρχος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀπευθύνει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην (ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς τὸν Ἕλληνα Πρόξενον καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν) αἴτησιν κανονισμοῦ ἀβαρίας, βάσει τῆς ὁποίας διορίζονται πραγματογνώμονες κανονισταὶ οἵτινες περιγράφουσι, ἐκτιμῶσι καὶ διαμένουσι τὰς ἀπωλείας ἢ ζημίας ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου.

Οἱ πραγματογνώμονες ὑπολογίζουν 1) τὸ ποσὸν τῶν γενομένων θυσιῶν καὶ δαπανῶν, τὸ ὁποῖον δικαιοῦται νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ τὸ ὁποῖον ποσὸν ἀποτελεῖ τὴν ἐνεργητικὴν ὁμάδα· 2) τὴν ἀξίαν ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ καὶ ἥτις ἀποτελεῖ τὴν παθητικὴν ὁμάδα· 3) τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἕκαστος τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἢ ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ. Ὁ κανονισμὸς τῶν ἀβαριῶν συνταχθεὶς ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων κανονιστῶν ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Πρωτοδικείου εἰς δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἕλληνος Προξένου καὶ ἐν ἐλλείψει, τῆς ἁρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ κανονισμοῦ ὁ δικαιούμενος εἰς συνεισφοράν, ἐφ᾿ ὅσον δὲν ἀποζημιωθῇ ἐγείρει ἀγωγὴν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ κατὰ τῶν διαφόρων ὑποχρεῶν. Διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, δὲν δύναται ὅμως νὰ παρακρατήσωσι τὰ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν, ἐὰν ὁ παραλήπτης δίδει ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συνεισφορᾶς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΑΒΑΡΙΩΝ

Ἱστιοφόρον μεταφέρει κριθὴν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ μὲ συμφωνίαν πληρωμῆς, τοῦ ναύλου ἐν Πειραιεῖ. Κατὰ τὸν πλοῦν σφοδρὰ τρικυμία συντρίβει τὸν πρωραῖον ἱστόν, ὅστις πίπτων ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ καταστρώματος δημιουργεῖ ἐπικίνδυνον διὰ τὸ πλοῖον κλίσιν. Ὁ πλοίαρχος πρὸ τοῦ κινδύνου ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν τὸν συντριβέντα ἱστόν, μίαν λέμβον, τὴν μίαν τῶν ἀγκυρῶν μετὰ τῆς ἁλύσεως καὶ μέρος τοῦ φορτίου. Τὸ πλοῖον ἰσοσταθμῖσαν καὶ ἐλαφρωθὲν σώζεται καὶ καταπλέει μὲ τὸ ὑπόλοιπον φορτίον εἰς Πειραιᾶ. Ἡ κατάταξις τῶν κοινῶν ἀβαριῶν θὰ γίνῃ ὡς ἑξῆς:

Α΄. Ἐνεργητικὴ Ὁμάς.

Ἀξία ἱστοῦ ἐν καταστάσει συντρίμματος (δεδομένου ὅτι ἡ ἑκουσία θυσία του ἐγένετο ὅταν πλέον εἶχε συντριβῇ ἡ δὲ ἀποκοπή του ἐκ τυχαίου γεγονότος ἀποτελεῖ μερικὴν ἀβαρίαν)	Δραχ. 1000
Ἀξία θυσιασθείσης ἀγκύρας μετὰ τῆς ἁλύσεως.	» 1.500
Ἀξία λέμβου	» 1·000
Ἀξία θυσιασθέντος φορτίου μετὰ τοῦ ναύλου	» 8 000
Ἔξοδα πραγματογνωμοσύνης καὶ κανονισμοῦ ἀβαριῶν	» 500
Σύνολον	» 12000

Β΄. Παθητικὴ Ὁμάς.

Ἀξία πλοίου ἐν καταστάσει ἀβαριῶν.	» 120.500
Ἀξία κοινῶν ἀβαριῶν πλοίου (ἤτοι ἀξία ἱστοῦ, ἀγκύρας μετ᾿ ἁλύσσεως, λέμβου, ὡς ἀνωτέρω	» 3.500
Ἀξία ναύλου	» 14.000
Σύνολον	» 138.000
Ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ὑπ᾿ ὄψει τὸ ἥμισυ, δεδομένου ὅτι ὁ ναῦλος καὶ τὸ πλοῖον συνεισφέρουν κατὰ τὸ ἥμισυ	» 69.000
Ἀξία διασωθέντος φορτίου ἄνευ ναύλου	» 123.500
Ἀξία ἐκβληθέντος φορτίου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦναύλου	» 7.500
Σύνολον	» 200.000

Αἱ θυσίαι καὶ ζημία τῶν 12000 δρχ. θὰ καλυφθῶσι κατ᾿ ἀναλογίαν, ἐκ τῶν 200.000—ἤτοι τὸ ποσοστὸν συνεισφορὰ ἀνέρχεται εἰς $\frac{(12000)}{(200.000)} = 6\ ^0/_0$.

Συνεπῶς ὀφείλουσι

Τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ναύλου	(69000×6)=4.140
Τὸ φορτίον 123.500) Τὸ » (ἐκβληθὲν) 7.500)	131.000×6=7.860
	Σύνολον 12.000

Τὸ πλοῖον δικαιοῦται λαμβάνειν (ἐνεργητικὴ ὁμὰς) δραχ. 3.500. Ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ δραχ. 4.140 ἄρα συνεισφέρει 640. Τὸ φορτίον δικαιοῦται λαμβάνειν 8000-ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ 7.860—ἄρα ἔχει λαμβάνειν 140.640—140 =δραχ. 500—σύνολον συνεισφορᾶς.

Ἀνεφέραμεν ἤδη, ὅτι αἱἀβαρίαι κανονίζονται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως καὶ κατ᾿ ἀνάγκην βέβαια σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν τοῦ τόπου τούτου, ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε διάφορος τῆς νομοθεσίας τοῦ τόπου φορτώσεως — Αὐτονόητοι αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι δυσχέρειαι. Ἵνα ὑπερπηδηθῶσιν αἱ δυσχέρειαι αὗται συνῆλθον κατὰ καιροὺς διάφορα διεθνῆ συνέδρια, κατὰ τὰ ὁποῖα συνετάχθησαν κανόνες ἀναγνωρισθέντες διεθνῶς βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ὁ κανονισμὸς εἰς οἱονδήποτε τόπον ἐκφορτώσεως. Οἱ ἰσχύοντες σήμερον τοιοῦτοι κανόνες διατυπωθέντες τελικῶς κατὰ τὸ διεθνὲς ναυτικὸν συνέδριον τῆς Στοκχόλμης τὸ 1924, εἶνε γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα κανόνες Ὑόρκης—Ἀμβέρσης.

Περὶ τούτων εἰς τὸ προσεχές.

ΙΑΚΩΒΟΣ Α. ΒΕΛΟΥΖΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΓΚΑΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 30 ΤΗΛ. 27.215 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΙΔΙΑ ΑΠΟΨΕΩΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΙΝΔΙΚΩ ΚΑΙ ΤΩ ΕΙΡΗΝΙΚΩ ΩΚΕΑΝΩ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅτε ὅμως κατὰ τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα ἐσχηματίσθη ὑπὸ τῶν Περσῶν μεγάλη αὐτοκρατορία δεσπόσασα ὅλης σχεδὸν τῆς δυτικῆς Ἀσίας προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν της καὶ ἐπὶ χωρῶν ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν κειμένων. Οὕτω καὶ ἐκτήσαν οἱ Πέρσαι τὸ δυτικώτερον μέρος τῶν Ἰνδιῶν (Ἡροδ. Δ,44) προσεπάθησαν δὲ ν᾿ ἀφαιρέσωσιν ἐκ τῶν Ἀράβων μέρος τοὐλάχιστον τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου (1) χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτύχωσι πλήρως τοῦ τελευταίου τούτου.

4. Ὁ Ἀλέξανδρος κατακτήσας τὸ Περσικὸν Κράτος, ἐπανέλαβε τὰς προσπαθείας τῶν Περσῶν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις, μάλιστα δὲ μετὰ μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας. Οὕτω τὸ μὲν ἐγένετο κύριος μεγαλυτέρου ἢ οἱ Πέρσαι τμήματος τῶν Ἰνδιῶν εἰς ὃ ἔκτισε καὶ τινας νέας πόλεις (2) εἰς ἃς ἐγκατέστησε καὶ Ἕλληνας, τὸ δὲ διὰ τοῦ ναυάρχου αὐτοῦ Νεάρχου ἐξησφάλισε τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. (3) Δὲν ἐπραγματοποίησεν ὅμως ὡς ἐκ τοῦ ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀραβίας (4) δι᾿ ἧς θὰ ἐπετύγχανε τὴν πλήρη ἐπικράτησιν ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ.

Τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου σχηματισθέντα ἰσχυρὰ Ἑλληνιστικὰ Κράτη τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ἐνέτειναν ἔτι πλέον τὰς προσπαθείας των πρὸς ἐπικράτησιν ἐν τῷ Ἰνδικῷ. Ὁ τῆς Συρίας βασιλεὺς Σέλευκος, ὡς συνάγεται τοὐλάχιστον ἔκ τινων χωρίων (Πλιν. VI 17)21, Στράβ XV, 698) ἐγένετο πρὸς στιγμὴν κύριος καὶ μέρους τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Ἰνδικῆς. Ἐν τούτοις ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλεῖστον τοὐλάχιστον τῶν ἐν Ἰνδικῇ κτήσεων διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 303 (5) ἣν συνῆψε μετὰ τοῦ Σανδρακόττου, καθόσον, ὡς ἐκ τοῦ ἀναζωογονηθέντος τότε, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ἕνεκεν τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Βουδιστῶν, ἐθνικισμοῦ τῶν Ἰνδῶν, ἡ διατήρησις αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς ἐχθρότητος τῶν πληθυσμῶν καὶ δυσχερὴς θὰ ἦτο καὶ οἰκονομικῶς ἀσύμφορος. Τοὐναντίον ἡ συνέπεια τῆς συνθήκης ταύτης καταστᾶσα δυνατὴ διατήρησις φιλικῶν σχέσεων πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπέτρεπεν εἰς τὸ Συριακὸν Κράτος ν᾿ ἀντλήσῃ μεγάλα οἰκονομικὰ ὠφελήματα, δεδομένου ὅτι ἦτο κύριον τόσον τῆς χερσαίας πρὸς τὴν Ἰνδικὴν ὁδοῦ, ὅσον καὶ τῆς θαλασσίας διὰ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου (6). Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἀφ᾿ ἑτέρου κράτος προσεπάθησε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ κατακτήσεως τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰθιοπίας, ἵνα οὕτω δεσπόζον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ τῶν κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῆς (Αὐαλίτην κόλπον, Ἱππάλου πέλαγος κλπ.) παραλίων τοῦ Ἰνδικοῦ κατορθώσῃ νὰ συγκεντρώσῃ μέγα μέρος τοῦ ὑπερθαλασσίου ἐμπορίου τῶν περὶ τὸν Ὠκεανὸν τοῦτον χωρῶν. Ἤρξατο δὲ κυρίως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τούτου περὶ τὸ 265 ἢ 260 π. Χ. ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Β΄ (7) ὅστις κατέκτησε μέρος τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Ἀραβίας. Ἱδρύθησαν δὲ ὑπὸ τῶν Λαγιδῶν καὶ ἀρκετὰ κτίσματα εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα κατὰ τὰ νοτιώτερα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης (8) ἴσως δὲ καὶ ἔξω αὐτῆς (9) ἀποτελοῦντα κέντρα ἐμπορίας ὄχι μόνον τῶν παρακειμένων Αἰθιοπικῶν καὶ Ἀραβικῶν χωρῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἰνδικόν. (10)

5. Μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν δύο τούτων Ἑλληνιστικῶν κρατῶν (11) περιέρχεται καὶ πάλιν εἰς τοὺς Ἄραβας τὸ πλεῖστον τοῦ ἐμπορίου τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν χωρῶν. Τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δεσπόσῃ εἰς τὸν Ἰνδικόν, ὄχι μόνον διότι τὸ κέντρον αὐτοῦ ἀφίστατο πολὺ τούτου, ἀλλὰ καὶ διότι οὔτε τοῦ Περσικοῦ κόλπου ἦτο κύριον, ἀνασχηματισθέντος ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχυροῦ Περσικοῦ Κράτους (12), οὔτε τῆς ἐξόδου τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.

Ὁμοίως καὶ ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ὡς μὴ οὖσα κυρία τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ἐπὶ πλέον δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 7ου αἰῶνος ἀπολέσασα καὶ τὰς περὶ τὴν Ἐρυθρᾶν Θάλασσαν ἐπαρχίας της δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπεκτείνῃ ἀξιολόγως τὴν οἰκονομικὴν ἐπιρροήν της εἰς τὰς περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χώρας. Παρέμειναν ὅθεν δεσπόζοντες ἐνταῦθα οἱ Ἄραβες, κύριοι ἀπὸ τοῦ 7ου αἰῶνος πλὴν μεγάλου, μέρους τῆς Μεσογείου, καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 15ου αἰῶνος.

6. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 16ου χρησιμοποιοῦντα τὴν διὰ τοῦ περίπλου τῆς Ἀφρικῆς θαλασσίαν ὁδὸν τὰ ἰσχυρὰ ναυτικῶς κράτη τῆς Εὐρώπης ἐγκαινιάζουν νέον σύστημα ἐν τῷ ζητήματι τῶν βάσεων πρὸς ἐπιβολὴν οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν. Ἀντί, ὡς ἄλλοτε τὰ περὶ τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον κράτη, νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου κυριαρχίαν καὶ ἐκ βάσεων ἐπ᾿ αὐτῶν κειμένων, νὰ συγκεντρώσωσι τὸ ἐμπόριον τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν, ὅπερ ἄλλως τε λίαν δυσχερὲς ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, ἵδρυσαν βάσεις εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς πρὸς οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν χώρας.

Καὶ κατ᾿ ἀρχὰς μὲν αἱ βάσεις αὗται δὲν ἦσαν ἢ ἐμπορικὰ πρακτορεῖα (comptoirs) συνιστάμενα εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν παραλίων, εἴτε ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν εἰς οὓς ἀνῆκον αἱ περιοχαὶ αὗται, ὡς ἦσαν πολλὰ πρακτορεῖα τῶν Πορτογάλων ἱδρυθέντα κατὰ τὸν 16ον ἰδίᾳ αἰῶνα, εἴτε καὶ τῇ συγκαταθέσει τῶν ἡγεμόνων ἐξ ὧν ἐξηρτῶντο αἱ περιοχαὶ εἰς ἃς συνιστῶντο, ὡς ἦσαν τὰ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα ἐμπορικὰ πρακτορεῖα τῶν ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ὁλλανδίᾳ συσταθεισῶν ἑταιρειῶν (13) αἵτινες μονοπωλιακῶς διενήργουν τὸ μετὰ τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν ἐμπόριον.

Ἀλλ᾿ ὡς κατέστη σὺν τῷ χρόνῳ κατάδηλον τοιαῦται βάσεις δὲν ἐπέτρεπον οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν χωρῶν τούτων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Τούτου ἕνεκεν καὶ ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος τὰ μεγάλα ναυτικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἐγκαινιάζουν τὸ σύστημα τῆς κατακτήσεως τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν, οὕτως ὥστε, κύρια πολιτικῶς αὐτῶν νὰ δύνανται νὰ τὰς ἐκμεταλλευθῶσιν οἰκονομικῶς ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπικερδέστερον.

Καὶ κατ᾿ ἀρχὰς μὲν τὴν κατακτητικὴν πολιτικὴν ἐφαρμόζουν ἐμμέσως διὰ τῶν Ἑταιρειῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω. Οὕτω ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία κατώρθωσε περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος νὰ κυριαρχήσῃ στρατιωτικῶς μεγάλου μέρους τοῦ Δεκὰν τῶν Ἰνδιῶν. Κατὰ τὸ δεύτερον δὲ ἥμισυ τοῦ ἰδίου αἰῶνος ἡ Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία ἐξετόπισε κατὰ μέγα μέρος τὴν Γαλλικὴν ἐκ Δεκάν, ἔτι δὲ πλέον ἐπεκράτησε πολιτικῶς καὶ τῶν παρὰ τὸν Γάγγην Ἰνδικῶν περιοχῶν.

Ἀκολούθως ὅμως τὴν θέσιν τῶν Ἑταιρειῶν τούτων κατέλαβον τὰ κράτη, ἅτινα ἐπεξέτεινον διὰ κατακτήσεων, συχνὰ δὲ καὶ διὰ πολέμων μεταξύ των τὴν πολιτικὴν αὐτῶν κυριαρχίαν βαθμηδὸν ἐπὶ ὅλων σχεδὸν τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν ἃς κατέστησαν ἀποικίας ἢ προτεκτοράτα των.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν ἐπιβολὴ τῆς πολιτικῆς κυριαρχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ναυτικῶν δυνάμεων καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν εἶναι κατ᾿ ἀρχὴν ἐφικταὶ ἐφ᾿ ὅσον ὑφίσταται μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, τοὐλάχιστον ἀπὸ ὡρισμένων ἀπόψεων (ὀργανώσεως, τεχνικῆς κλπ.). Ἐφ᾿ ὅσον ὅμως ἡ διαφορὰ σμικρύνεται αὗται καθίστανται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον προβληματικαί.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς εὐνοϊκωτέραν θέσιν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν θὰ εὑρίσκωνται ἐκεῖνα τὰ κράτη, ἅτινα θὰ δεσπόζουν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, τοῦ Περσικοῦ Κόλπου καὶ τῶν στενῶν τῆς Μαλαισίας. Τὰ ναυτικὰ ὅμως κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως εἶναι δυσχερὲς νὰ διατηρήσωσι τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ θαλασσίων βραχιόνων.

Τὴν μειονεκτικὴν ταύτην θέσιν των τὰ κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης θὰ ἠδύναντο νὰ παρακάμψωσι κατὰ μέγα μέρος, ἐὰν ἠδύναντο νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς μεγάλην κλίμακα εἰς περιοχὰς τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν χωρῶν. Αἱ πολυάνθρωποι αὗται ἀποικίαι λευκῶν, ἀποτελοῦσαι βάσεις εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ἐν λόγῳ χώρας, θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὰ ναυτικὰ κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης νὰ διατηρῶσιν ἐμμέσως τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ τούτων. Τὸ κλίμα ὅμως τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν δὲν εἶναι κατάλληλον διὰ μόνιμον ἐγκατάστασιν Εὐρωπαίων, ἢ κυρίως εἰς τρία τμήματα, τὰ ὑψίπεδα τῆς Ἀβησσυνίας, τὸ νοτιώτερον μέρος τῆς Ἀφρικῆς καὶ μέρος τῆς Αὐστραλίας.

Ἀλλ᾿ εἰς μὲν τὰ ὑψίπεδα τῆς Ἀβησσυνίας ὑφίσταται παλαιὰ αὐτοκρατορία μὲ ἀρκετὰ καλὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν, ἥτις βεβαίως δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ τὰ ἐδάφη της εἰς εὐρωπαϊκὸν ἀποικισμόν. Εἰς τὸ νοτιώτερον μέρος τῆς Ἀφρικῆς ἀφ᾿ ἑτέρου ναὶ μὲν αἱ κλιματικαὶ συνθῆκαι δὲν εἶναι δυσμενεῖς, αἱ ἐδαφικαὶ ὅμως δὲν εἶναι καὶ εὐνοϊκαὶ δι᾿ ἐγκατάστασιν μεγάλων μαζῶν. Ἄλλως τε καὶ ὁ ὑπάρχων ἐνταῦθα αὐτόχθων πληθυσμὸς εἶναι ἀρκετὰ πολυάριθμος (περὶ τὰ 5 ἑκατομ. ἔναντι $1\,^1/_2$ λευκῶν), θ᾿ ἀντιδρᾷ δὲ πάντοτε ἰσχυρῶς εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν Εὐρωπαίων. Ἔτι πλέον δὲ ἀμέσως πρὸς βορρᾶν γειτνιάζουν πολυάριθμα φῦλα, ἅτινα ἅμα ὡς ἐκπολιτισθῶσι θέλουσι καταστῇ διαρκὴς ἀπειλὴ κατὰ τῆς εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Ἀφρικῆς εὐρωπαϊκῆς βάσεως.

Μόνον ἡ Αὐστραλία ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς της, τοῦ νησίζοντος αὐτῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀξιολόγου ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ, κέκτηται ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα δέον νὰ χαρακτηρίζωσι μίαν τοιαύτην βάσιν.

IV

1. Ἔτι πλέον ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἡ Αὐστραλία ἀποτελεῖ καὶ ἀρίστην βάσιν ἐξασκήσεως πολιτικῆς

---

1) Ὁ Ἡρόδοτος (Δ, 44) ἀναφέρει ὅτι ὁ Δαρεῖος ἀπέστειλε Σκύλακα τὸν Καρυανδέα καὶ ἄλλους ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰνδοῦ θάλασσαν. Οὗτοι δὲ πλεύσαντες ἀκολούθως πρὸς δυσμὰς (κατὰ μῆκος τῶν παραλίων τῆς νοτίου Ἀραβίας) ἔφθασαν εἰς τὴν Ἐρυθρᾶν Θάλασσαν.

2) Τὴν Νίκαιαν καὶ τὰ Βουκέφαλα ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπους (Στράβ. XV, 698-9, Curtius IX. 1, 6, Στέφ. Βυζαντ. ἐν λ. Βοὸς Κεφαλαί, Διοδ. XVII, 89), τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου, τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ τὸν Ἰνδὸν (Ἀρριαν. VI, 15, 2), τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐν Σόγδοις κλπ.

3) Εἰς τὰ παράλια τοῦ κόλπου τούτου δὲν φαίνεται νὰ ἱδρύθησαν ἀξιόλογα κτίσματα ὡς ἐκ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκαταλλήλου αὐτῶν (καὶ νῦν ἀκόμη δὲν ἀπαντῶσιν ἀξιόλογοι πόλεις) πλὴν ἴσως τῆς ὑπὸ τοῦ Πλινίου (VI, 31/27) Πτολεμαίου καὶ Ἀμμιαν. Μαρκελλίνου (XXIII. 6. 49) ἀναφερομένης Ἀλεξανδρείας (ἐν τῷ Περσικῷ). Τοὐναντίον ἐν ταῖς παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰνδοῦ περιοχαῖς ἀναφέρονται ἀρκετὰ τοιαῦτα βλ. σχτ. Droysen J. Ἱστορ. Ἐπιγόνων, ἑλλην. μεταφρ. Β΄ σελ. 273 277).

4) Ἀρριαν. VII, 19 Σχτ. μὲ τοὺς σκοποὺς κατακτήσεως τῆς Ἀραβίας βλ. καὶ K o r n e m a n E Die letzten Ziele der Politik Alexanders (Klio XVI, 1919 σελ. 227). Ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε στείλει καὶ δύο ναυτικὰς ἀποστολὰς πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν παραλίων τῆς Ἀραβίας (Ἀρριαν. Ἰνδ. 43, 7, Στράβ. XVI 768.)

5) Ἀππιαν. Συριακ. 55, Στράβ. XV, 724 Ιουστ. XV 4. βλ. σχτ. καὶ B e v a n E. The house of Seleukos. I, London 1902 σελ. 296, N i e s e B. Geschichte der griechischen und makedonischen Staaten seit der Schlacht bei Chaeronea I. Gotha 1893 σελ. 341 D r o y s e n I. Ἱστορ. Ἐπιγόνων Α΄ σελ. 101-103.

6) Μέχρι κυρίως τῶν μέσων τοῦ II π. Χ. αἰῶνος.

7) Διοδωρ. 1,37, Πλιν. VI 34 βλ. σχτ. καὶ D r o y s e n J. Ἱστορία τῶν Ἐπιγόνων Α΄ σελ. 77 καὶ Β΄ 422-423 T a r n W Ptolemy II and Arabia εἰς Journ. Egypt. Arch XV 1927 σ. 9—25.

8) Τοιαῦτα νέα κτίσματα ἢ καὶ ἐξελληνισθέντα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον παλαιότερα, ὡς τοὐλάχιστον τεκμαίρεται ἐκ τῶν ὀνομάτων των ἦσαν, ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς παραλίας ὁ λιμὴν Ἀντιφίλου (Στράβ. ΙΣΤ. 771) τοποθετούμενος παρὰ τὸν κόλπον Amphila (γεωγρ. πλ. 14ο 43), ἡ Βερενίκη ἡ κατὰ Σαβὰς (Στραβ. ΙΣΤ. 771 βλ. καὶ Droysen ἔ. ἀ. Β΄ σελ. 421) κειμένη μᾶλλον νοτίως τοῦ κόλπου τῆς Ἀδούλης, ἴσως παρὰ τὸ Ras Billoul) ἡ Ἀρσινόη (Στράβ. ΙΣΤ 775 Πτολ. IV, 7) εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Δειρῆς (νῦν Βαβ ελ Μαν-δὲβ γεωγρ. πλ. 12ο 30), ὁ λιμὴν Πυθαγγέλου (Στράβ. ΙΣΤ. 773) παρὰ τὸν αὐτὸν πορθμὸν κείμενος ἡ Βερενίκη ἡ ἐπὶ Δειρῆς (Πλιν. VI, 34) παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Βαβ -ελ—Μανδὲβ κλπ.
Ἐπὶ δὲ τῆς ἔναντι Ἀραβικῆς ἀναφέρεται λιμὴν τοῦ Σωσίππου τοποθετούμενος παρὰ τὴν Μόκκαν ὡς καὶ νῆσος τοῦ Διοδώρου (νῦν Perim) εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Δειρῆς (Ἀνωνύμου—Ἀρριανοῦ—Περίπλους Ἐρυθρᾶς σελ. 260 καὶ 275 ἔκδ. Müller Geogr. Graeci Minores)

9) Εἰς τὴν νῆσον τοῦ Διοσκορίδου (νῦν Σοκότραν) οἱ κατοικοῦντες ἦσαν ἐπίμικτοι Ἀράβων καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἑλλήνων (Περίπλους Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, 30). Ὀνόματα Ἑλληνικὰ ἢ Αἰγυπτιακὰ ἔφερον ἐπίσης ὁ λιμὴν τοῦ Δαφνοῦντος (Στρ. ΙΣΤ. 774) ἐν τῷ Αὐαλίτῃ κόλπῳ, αἱ νῆσοι τοῦ Ζηνοβίου (νῦν Kuria Muria), Σαράπιδος (νῦν Massira) (Περιπλ. 33) κλπ. παρὰ τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν τῆς Ἀραβίας.

10) Περὶ τοῦ μετὰ τῶν πέραν τῆς ἐξόδου τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης χωρῶν ἐμπορίου βλ. ἰδίᾳ Περίπλουν 6 καὶ 14.

11) Τὸ Αἰγυπτιακὸν κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων κατὰ τὸ 30 π. Χ., τὸ δὲ Συριακὸν τὸ 64 π. Χ. Τὸ τελευταῖον ὅμως τοῦτο ἤδη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ II π. Χ. αἰῶνος εὑρίσκετο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐν παρακμῇ.

12) Ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ II π. Χ. αἰῶνος (Μιθριδάτης Α΄ κλπ.), κυρίως ὅμως ἀπὸ τοῦ ἑπομένου αἰῶνος (βλ. σχτ. καὶ H u a r t C. La Perse antique, Paris 1925, σελ. 130—132)

13) Ἡ Ἀγγλικὴ Ἑταιρία τῶν Ἰνδιῶν συνέστη κατὰ τὸ 1599, ἡ Ὁλλανδικὴ κατὰ τὸ 1602, ἡ δὲ Γαλλικὴ ἀρχικῶς ὡς συνεταιρισμὸς ἐμπόρων τοῦ St. Malo κατὰ τὸ 1604, ἀνασυγκροτήθη δὲ κατὰ τὸ 1719.

ΦΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΖΩΪΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Τοῦ κ. **ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗ**, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

1. Γενικῶς εἰς τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας ἡ βλάστησις εἶναι πλουσία εἰς εἴδη, πολλαχοῦ δὲ καὶ πυκνοτάτη σχηματίζουσα ἐκτεταμένας λόχμας ἢ καὶ παρθένα δάση. Ἀλλαχοῦ ὅμως, ἰδίᾳ κατὰ τὰ βορειοανατολικὰ καὶ νοτιοανατολικά, ἐπικρατοῦν ἐκτάσεις γυμναὶ βλαστήσεως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον (ἔρημοι Ντανακὶλ καὶ Ὀγκαντὲν — Haud).

Ὁ εἰς πολυάριθμα εἴδη πλοῦτος τῆς ἐν τῷ συνόλῳ βλαστήσεως τῆς χώρας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς διαφερούσας ἀπὸ τμήματος εἰς τμῆμα αὐτῆς κλιματικὰς συνθήκας. Οὕτω ἐνῷ εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τὸ κλῖμα εἶναι ἀρκετὰ ψυχρὸν ὑπενθυμίζον τὸ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς νοτίου Εὐρώπης, εἰς τὰ χαμηλότερα ἐπικρατεῖ κλῖμα θερμότατον, ἀλλαχοῦ μὲν ξηρόν, ἀλλαχοῦ δὲ ὑγρόν.

2. Δύναταί τις νὰ διακρίνῃ ἐν τῇ χώρᾳ τὰς ὡς κατωτέρω 3 μεγάλας καὶ 2 μικροτέρας ζώνας βλαστήσεως.

α΄) Τὴν ζώνην Δεγκὰς
β΄) » » Βόϊνα Δεγκὰς
γ΄) » » Κολλὰ
δ΄) Τὴν κατὰ τὰ δυτικώτερα πρὸς τὸ Σουδὰν (Bobelé, Guratscha κλπ.) χθαμαλὴν ζώνην καὶ
ε΄) τὰς δύο ἐρήμους Ντανακὶλ καὶ Ὀγκαδὲν—Haud.

Αἱ ζῶναι αὗται βλαστήσεως εἶναι ἐν ταὐτῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κλιματικαὶ τοιαῦται (1), ἀνταποκρίνονται δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕψος αὐτῶν.

3. Ἡ ζώνη Δ ε γ κ ὰ ς (Degas) περιλαμβάνει τὰς ἄνω τῶν 2500 ἢ 2700 μ. περιοχὰς ἀποτελουμένας ἐκ τῶν ἡφαιστειογενῶν ὄγκων τῶν ὑψουμένων κατὰ διαστήματα μεταξὺ Τιγκρὲ καὶ τῆς χώρας τῶν Γκαλλὰ (2). Χαρακτηριστικὸν τῆς ζώνης ταύτης εἶναι τὸ σχετικῶς ψυχρὸν τοῦ κλίματος. Αἱ μέσαι θερμοκρασίαι κυμαίνονται μεταξὺ 5° καὶ 14° (Ankober ὕψος ἀ.τ.θ. 2780 μ., μέση θερμακρασία 13°8). Τὰ ὑψηλότερα τμήματα καλύπτονται κατὰ σημαντικὸν μέρος τοῦ ἔτους ὑπὸ χιόνων, αἵτινες μάλιστα ἐνιαχοῦ (Guna κλπ.) παρὰ τὰς κορυφὰς διατηροῦνται καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος.

Αἱ βροχαὶ εἶναι ἐπίσης σχετικῶς ἄφθονοι. Παρὰ ταῦτα ὅμως κατὰ τὴν ξηρὰν περίοδον ὕδωρ δὲν ὑπάρχει ἢ κυρίως μόνον εἰς τὰς βαθείας κοιλάδας. Τὰ ἐν ἀναγλύφῳ τμήματα

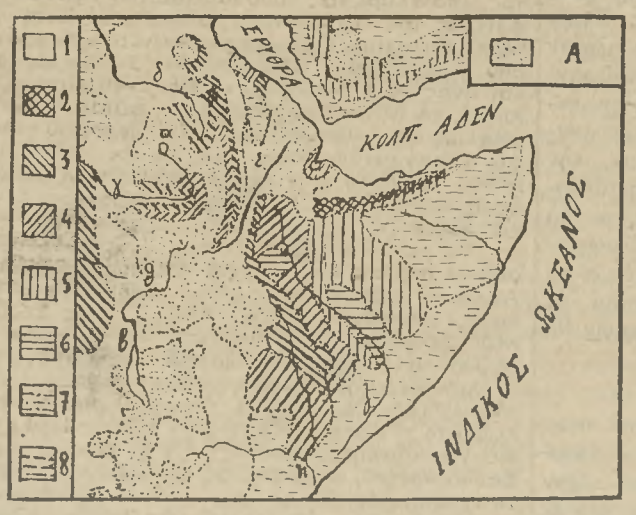

Γεωλογικὸς χάρτης Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ γειτονικῶν χωρῶν.

A = Ἡφαιστειογενῆ πετρώματα

1 Κρυσταλλοπαγῆ πετρώματα, 2 Παλαιοζωϊκά, 3 Τριαδικά, 4 Ἰουράσια, 5 Ἰουράσια — Κρητιδικά, 6 Κρητιδικά, 7 Παλαιογενῆ καὶ Τεταρτογενῆ

α Λίμνη Τσάνα, β λίμνη Ροδόλφου, γ Κυανοῦς Νεῖλος, δ Τακαζε — Σεῖτε Ἄουας (Hawash), ζ Scembeli, η Τζιούμπα, θ Ὄμο.

ὡς ἐκ τῆς ἐξ ἡφαιστειογενῶν πετρωμάτων συστάσεώς των δὲν διατηροῦσι κατ' ἀρχὴν ὕδωρ. Τούτου ἕνεκεν δὲ καὶ εἰς αὐτὰ συνήθως μόνον χλόη καὶ θάμνοι ἀπαντῶσιν ἐξ εἰδῶν οὐχὶ ὑγροφίλων.

Ἡ βλάστησις δὲν εἶναι πολὺ πλουσία εἰς εἴδη ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ. Εἰς τὰ ἄνω τῶν 3500 μ. τμήματα ἀπαντᾷ κυρίως Lobelia Rynchopetala (μέχρι 4200 μ.), φυτὸν ὅπερ μετὰ τὴν ἄνθησιν ξηραίνεται· εἰς τὰ χαμηλότερα τμήματα ἐπικρατοῦσι δενδρώδεις ἐρεῖκαι (ὕψους ἀρκετῶν μέτρων), Εὐφόρβιον τὸ Ἀβησσυνιακὸν (Kulkual) οὔτινος τὸ ξύλον χρησιμοποιεῖται ποικίλως καὶ Ἀγενία ἡ Ἀβησσυνιακὴ ἧς τὰ ἄνθη γνωστὰ ὡς Κοῦσσον ἢ Κόσσο ἀποτελοῦσι φάρμακον καθαρτικὸν καὶ ἀνθελμινθικόν (1).

4. Ἡ ζώνη Β ό ϊ ν α Ν τ ε γ κ ὰ ς (Woïna Degas) περιλαμβάνει τὰς μεταξὺ 1500 ἢ 1700 μ. καὶ 2500 μ. κειμένας περιοχάς, ἤτοι τὸ πλεῖστον τῆς κυρίως Ἀβησσυνίας, τὰς πρὸς νότον αὐτῆς περιοχὰς Kaffa καὶ Galla καὶ τὴν νοτιοανατολικῶς πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Σομαλίαν γειτονεύουσαν περιοχὴν Χαρράρ.

Ἐν αὐτῇ τὸ κλῖμα δὲν εἶναι οὔτε ψυχρόν, οὔτε πολὺ θερμόν. Αἱ μέσαι θερμοκρασίαι κυμαίνονται μεταξὺ 14° καὶ 20° (Ἀδδὶς Ἀμπέμπα, ὕψ. ἀ. τ. θ. 2500 μ. μέση θερμοκρ. 14°, Γκοντὰρ ὕψ. ἀ. τ. θ. 2200 μ., μέση θερμοκρ. 19°) παρουσιάζουν δὲ μικρὰς διακυμάνσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους (2).

Αἱ βροχαὶ εἶναι ἄφθονοι (Γκοντὰρ 1,02 μ., λίμνη Τσάνα 1,30 μ., Ἀδδὶς Ἀμπέμπα 1,20 μ.), ἰδίᾳ κατὰ τὰ νοτιώτερα. Πίπτουσι δὲ μόνον κατὰ τὸ ἀπὸ Ἀπριλίου (3) μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου διάστημα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ὑγρὰν ἐποχὴν (karaint), ἐνῷ κατὰ τοὺς λοιποὺς μῆνας ἐπικρατεῖ ξηρασία (ξηρὰ περίοδος—baga), πλὴν κατὰ τὰ νότια (περιοχαὶ νοτίου Schoa, Arussi, κλπ.) ὅπου πίπτουσι βροχαί τινες καὶ μετὰ τὸν Ὀκτώβριον ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὸ ἔαρ.

Γενικῶς τὰ ἐν ἀναγλύφῳ τμήματα καὶ δὴ αἱ κλιτύες αἱ ἐκτεθειμέναι πολὺ εἰς τὸν ἥλιον εἶναι πτωχαὶ εἰς βλάστησιν, δίδουσαι πολλαχοῦ, ἰδίᾳ κατὰ τὰ βορειοανατολικὰ τῆς χώρας (Ἀγκαμέ, Ἀνατολικὴν Τιγραίαν κλπ.), τὴν ἐντύπωσιν μᾶλλον στέππης μετ' ἀραιῶν θάμνων· τὰ εἰς τὰ τμήματα δὲ ταῦτα ἀπαντῶντα φυτὰ εἶναι ὅλα σχεδὸν ξηρόφιλα.

Τοὐναντίον εἰς τὰ ἔγγλυφα τμήματα (χαραδρώσεις), ὅπου διατηρεῖται μεγαλυτέρα ὑγρασία, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰ ὁπωσδήποτε σχετικῶς σκιαζόμενα, ἡ βλάστησις εἶναι ἄφθονος, δὲν ἀποτελεῖται δὲ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ φυτῶν ξηροφίλων. Συχνὰ μάλιστα ἀποτελεῖ εἴς τινας κλιτεῖς καὶ ἀξιόλογα σχετικῶς δάση.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

(1) Ἐλαφραὶ κλιματικαὶ διαφοραὶ ὑφίστανται κατ' ἀρχὴν μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ βορειότερα καὶ τὰ νοτιώτερα τμημάτων των. Γενικῶς μὲ τὸ κλῖμα τῆς χώρας βλ. πλὴν ἄλλων καὶ M a r t o n n e E. Traité de Géographie Physigue, I, Paris 1925 σελ. 258. K n o x A. The climate of the Continent of Africa, Cambridge 1911) τὸ μὲν ὡς ἐκ τῆς διαφόρου αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀποστάσεως, τὸ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ἢ μὴ τῶν Μουσσώνων τοῦ Ἰνδικοῦ.

(2) Κυριώτεροι εἶναι ὁ τοῦ Semien μεταξὺ Τιγκρὲ καὶ Ἀμαρὰ (κορυφὴ Ras Dascien 4620 μ., κορυφὴ Berok Waha 4500 μ.), οἱ Abuna Joseph (4195 μ.), Kollo (4300 μ.), Amba Farit (3975 μ.) κλπ. κατὰ τ' ἀνατολικὰ τοῦ Ἀβησσυνιακοῦ ὑψιπέδου, Guna (4250 μ.) ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Τσάνας, ὁ Tsoke (4150 μ.) ἐν τῷ ὑψιπέδῳ τῆς Ceggiam, τέλος δὲ ἡ ὀροσειρὰ τῶν Arussi (κορυφὴ Cilalo ἢ Sagatu 4127 μ.) καὶ τὸ ὄρος Gamo (κορυφὴ Gughe 4200 μ.) κατὰ τὰ νοτιώτερα εἰς τὰς περιοχὰς Γκαλλὰ καὶ Κάφφας.

1) Ἀπαντᾷ μέχρις ὕψους 3570 μ.

(1) Εἰς Bahr—dar—Giyorgis παρὰ τὴν λίμνην Τσάναν εἰς ὕψος 1800 μ. ἔχομεν μέσην θερμοκρασίαν Ἰανουαρίου 15° καὶ μέσην Ἀπριλίου 22°.

(2) Εἴς τινας περιοχὰς (Schoa) κυρίως ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου.

καὶ οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν ἡμισυ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ ἢ παρ' αὐτῷ κειμένων. Καὶ αὗται εἶναι πλουσιώταται, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως δὲ εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ οἰκοῦντες αὐτὰς λαοὶ ἀπετέλεσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, πεδίον οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν κρατῶν.

2. Κατὰ τὴν Ἀρχαιότητα καὶ τὸν Μεσαίωνα αἱ χῶραι αὗται διεξέφυγον ἀξιολόγων ἐπιρροῶν τῶν περὶ τὴν Μεσόγειον καὶ τὸ Ἰρὰν ἰσχυρῶν ἑκάστοτε κρατῶν, πρὸς ἃ ὅμως τινὲς τούτων καὶ ἰδίᾳ ἡ Κίνα διετήρουν ἐμπορικὰς σχέσεις. Τούτου ἕνεκεν δὲ καὶ τὰ ἑκάστοτε ἰσχυρότερα ἐκ τούτων, ἰδίᾳ τ' ἀνατολικώτερα, προσεπάθουν νὰ δεσπόσωσι πολιτικῶς τῆς μεταξὺ Κασπίας καὶ Thian Chan χώρας δι' ἧς διήρχοντο οἱ σπουδαιότεραι πρὸς Κίναν χερσαῖαι ἐμπορικαὶ ὁδοί (1).

Οὕτω οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα κατέκτησαν τὰς μέχρι τοῦ Ἰαξάρτου (νῦν Syr Daria) χώρας, ὧν αἱ πλεῖσται ὑπετέλεσαν τὴν 16ην σατραπείαν τῆς Σογδιανῆς κλπ. (Ἡροδ. III, 93). Εἰς σημεῖα δὲ δεσπόζοντα τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ ἔκτισαν ὀχυρὰς πόλεις (2).

Κατὰ τὸ 329 π. Χ. ὁ Ἀλέξανδρος ἀφαιρέσας ἀπὸ τῶν Περσῶν τὰς χώρας ταύτας ἵδρυσεν ἐν μόνῃ τῇ Σογδιανῇ καὶ Βακτριανῇ 8 πόλεις κατὰ Στράβωνα (XII, 517) ἢ 12 κατὰ Ἰουστῖνον (XII, 5) (3) εἰς ἃς ἐγκατεστάθησαν καὶ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί. Ἀκολούθως ἐπὶ τῶν Σελευκιδῶν καὶ ἂν δὲν ἐκτίσθησαν νέαι πόλεις πάντως ἡ ἐξελλήνισις ἐχώρησεν ἔτι πλέον, περὶ τὰ μέσα δὲ τοῦ III π. Χ. αἰῶνος καὶ αὐτοτελῆ Ἑλληνικὰ κράτη ἐσχηματίσθησαν (4). Μέχρι τοῦ 140 π. Χ. ὅτε οἱ μεταξὺ Κασπίας καὶ Ἀλταΐων περιοχαὶ περιῆλθον εἰς τοὺς Σκύθας ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἐδέσποζε τῆς πρὸς Κίναν διὰ Τουρκεστὰν ὁδοῦ.

Κατὰ τοὺς Νεωτέρους Χρόνους ἡ Ρωσία διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Σιβηρίας καὶ τοῦ δυτικοῦ Τουρκεστὰν δεσπόζει τῶν χερσαίων πρὸς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν Ἀσιατικὰς χώρας ὁδῶν. Ἐκ τούτων ὅμως ἡ διὰ Τουρκεστὰν δὲν κέκτηται πλέον, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, μεγάλην σπουδαιότητα ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ὑποσκελισθεῖσα ὑπὸ τῆς βορειοτέρας, τῆς διὰ Σιβηρίας καὶ Μαντζουρίας, ἣν ἀκολουθεῖ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος αἰῶνος σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος.

3. Τὸ ἐμπόριον τινῶν τῶν παρὰ τὸ νοτιοδυτικὸν ἥμισυ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ χωρῶν ἤρχισαν νὰ συγκεντρῶσιν ἐν μέρει οἱ Ἄραβες κατὰ τοὺς Μέσους Αἰῶνας, χρησιμοποιοῦντες τὴν θαλασσίαν ὁδὸν τοῦ Ἰνδικοῦ. Ἀπὸ τοῦ 16ου ὅμως αἰῶνος οἱ ναυτικοὶ λαοὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης χρησιμοποιοῦντες τὴν διὰ τοῦ περίπλου τῆς Ἀφρικῆς θαλασσίαν ὁδὸν συνεκέντρωσαν αὐτοὶ πλέον εἰς χεῖράς των (οἱ Πορτογάλοι καὶ Ἱσπανοὶ κατ' ἀρχάς, οἱ Γάλλοι, οἱ Ἄγγλοι κλπ. ἀκολούθως) τὸ ἐμπόριον τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν. Εἶτα, κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, διὰ τῆς καταλήψεως διαφόρων περιοχῶν (τῆς ἀνατολικῆς Ἰνδοκίνας ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πολλῶν νήσων ὑπὸ τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Ἀγγλίας κλπ.) καὶ εἰς γενικωτέραν ἐκμετάλλευσιν οὐτῶν προέβησαν.

1) Χωροῦσαι διὰ τῶν μεταξὺ Ναμὶρ καὶ Thian Chan διόδων (Kind shaba,i κλπ.) καὶ διὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ Τουρκεστάν.

2) Τοιαύτη ἦτο ἡ Κυρούπολις (Ἀρρ. IV, 3) παρὰ τὸν ποταμὸν Ἰαξάρτην.

3) Ἡ κατὰ τὰ βορειοανατολικώτερα ἦτο ἡ Ἀλεξάνδρεια Ἐσχάτη Ἱτολ. VI, 126 Curtius VII, 26, Ἀλεξανδρέσχατα κατὰ Ἀππιανὸν (Συρ. 57) παρὰ τὴν σημερινὴν Khogend (ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου). Ἄλλαι πόλεις ἦσαν ἡ Ἀλεξάνδρεια κατὰ Βάκτρα (Στεφ. Βυζ.), ἡ Ἀλεξάνδρεια Ὠξειανή, (ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Σογδιανῇ.) κλπ.

4) Ὑπὸ τὸν Διόδοτον, κλπ. (Βλ. σχτ. Droysen Ἱστορία τῶν Ἐπιγόνων. Α' σελ. 433—448).

Ἀπὸ τοῦ τέλους ὅμως ἰδίᾳ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος τὰ ναυτικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἤρχισαν νὰ συναντῶσι δυσχερείας ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἐκμεταλλεύσει τῶν πλείστων ἐκ τῶν παρὰ τὸ νοτιοδυτικὸν ἥμισυ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ χωρῶν ὡς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως δύο νέων ἰσχυρῶν ἀνταγωνιστῶν, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀφ' ἑνός, αἵτινες μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1898 ἐγκατεστάθησαν καὶ ἐν ταῖς Φιλιππίναις, καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἥτις κατὰ τὸ 1895 προσήρτισε τὴν Φορμόζαν, κατὰ τὸ 1905 ἐγκατεστάθη ἰσχυρῶς εἰς Κορέαν καὶ Πόρτ—Ἄρθούρ, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1914—1918 ἐπέτυχεν ἐντολὴν ἐπὶ τῶν βορείως τοῦ Ἰσημερινοῦ Γερμανικῶν ἀποικιῶν.

Ἀπέναντι τῶν δύο τούτων ἰσχυροτάτων οἰκονομικῶς ἀνταγωνιστῶν τὰ ναυτικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης χάνουν διαρκῶς ἔδαφος εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰσημερινοῦ τμῆμα τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς δὲ αὐτῶν θέσεως θὰ εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς μειονεκτικὴν ἔναντι τῆς Ἰαπωνίας ἰδίᾳ θέσιν. Μόνον ἐμμέσως διὰ τῆς ἱδρύσεως πολυανθρώπων ἐξ Εὐρωπαίων ἀποικιῶν θὰ ἠδύναντο νὰ διατηρήσωσι καὶ ἐπαυξήσωσιν ἀκόμη τὴν θέσιν αὐτῶν. Τὴν τακτικὴν ταύτην ἀκολουθεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἰδίᾳ αἰῶνος καὶ ἡ Ρωσία, ἥτις βαθμηδὸν ἐγκατέστησε μεγάλας σχετικῶς μάζας Ρώσων εἰς τὰς ἀνατολικωτέρας περιοχὰς τῆς Σιβηρίας.

Τὰ ναυτικὰ ὅμως κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης δὲν δύνανται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ προβῶσιν εἰς παρομοίας ἱδρύσεις πολυανθρώπων ἐξ Εὐρωπαίων ἀποικιῶν καθόσον αἱ ἐκτὸς τῆς ἀκτῖνος ἐπιρροῆς τῆς Ἰαπωνίας χῶραι κέκτηνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλῖμα λίαν δυσμενὲς διὰ τοὺς λευκούς. Μόνον ἐν Αὐστραλίᾳ ἀπαντῶσι μεγάλαι ἐκτάσεις εἰς ἃς αἱ κλιματικαὶ συνθῆκαι ἐπιτρέπουσι μόνιμον εὐδόκιμον ἐγκατάστασιν Εὐρωπαίων.

V

Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς μόνην τὴν Αὐστραλίαν ἐξ ὅλων τῶν περὶ τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν καὶ τῶν κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν τοῦ Εἰρηνικοῦ χωρῶν ἀπαντῶσι μεγάλαι ἐκτάσεις μὲ κλῖμα μὴ δυσμενὲς διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, κέκτηται μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν χώραν ταύτην, καθόσον τῇ ἐπιτρέπει νὰ καταστῇ ἡ πλέον ἀξιόλογος βάσις τῆς λευκῆς φυλῆς δι' ἐπικράτησιν τοὐλάχιστον οἰκονομικήν.

Εἰς τοῦτο συμβάλλει ἐπίσης τὰ μέγιστα καὶ ἡ ἀρίστη αὐτῆς γεωγραφικὴ θέσις, ἔτι δὲ καὶ ὁ μέγας φυσικὸς πλοῦτος ὃν κέκτηται ὅστις, τῇ ἐπιτρέπει νὰ ἐξελιχθῇ εἰς μεγάλην οἰκονομικὴν δύναμιν. Τούτων δὲ ἕνεκεν καὶ ὑπερέχει τῆς γειτονικῆς Νέας Ζηλανδίας ἐν ᾗ εἶναι μὲν οἱ κλιματικοὶ συνθῆκαι πολὺ καλαὶ διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, οὔτε ὅμως ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι εὐνοϊκή, οὔτε ὁ φυσικὸς αὐτῆς πλοῦτος τόσον ἄφθονος, ὥστε νὰ δύναται ν' ἀποτελέσῃ αὕτη βάσινδυναμένην νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τῆς Αὐστραλίας.

Ἡ Αὐστραλιανὴ Ὁμοσπονδία γεωοικονομικῶς ἐξεταζομένη ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὰς 6 ὁμοσπόνδους πολιτείας καὶ τὸ Northern Territory καταλαμβανούσας τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῇ κατὰ τὰ νοτιοανατολικὰ νῆσον Τασμανίαν, αἵτινες ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν εἶναι γνωσταὶ συνήθως μὲ τὸ ὄνομα Α ὐ σ τ ρ α λ ί α.

β) Ἀπὸ τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τῆς Ὁμοσπονδίας ἄλλας χώρας αἵτινες εἶναι:

α' Τὸ νοτιοανατολικὸν τμῆμα τῆς Νέας Γουϊνέας (Papua).

β' Αἱ πρώην Γερμανικαὶ ἀποικίαι Kaiser Wilelmland (βορειοανατολικὸν τμῆμα τῆς Νέας Γουϊνέας), Ἀρχιπέλαγος Βίσμαρκ (νῆσοι Ν. Πομμερανία νῦν Ν Βρεττανία, Ν. Μεκλεμβοῦργον νῦν Ν. Ἰρλανδία, Ναυαρχείου κλπ.) καὶ οἱ δυτικώτεροι τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους Σολομῶντος (Bougainville κλπ.) ἐφ' ὧν ἐδόθη αὐτῇ ἐντολὴ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

γ' Ἡ νῆσος Nauru πρώην Γερμανικὴ ἐπίσης ἀποικία ἥτις κατὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ 1919 διοικεῖται κοινῶς ὑπὸ τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ν. Ζηλανδίας καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας.

W

ΚΥΡΙΕΣ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε γρήγορα κάτασπρα καὶ γυαλιστερὰ δόντια ἀκολουθήσατε τὴ συμβουλή μου.

Μεταχειρίζεσθε αὐτὴ τὴν εἰδικὴ ὀδοντόκρεμα ἡ ὁποία ἀφαιρεῖ τὶς κίτρινες κηλίδες.

Σεῖς ποῦ φοβεῖσθε νὰ γελάσετε, μάθετε ὅτι τὰ θαμπὰ καὶ κιτρινισμένα δόντια μετασχηματίζονται ἀμέσως σὲ κάτασπρα καὶ γυαλιστερά, ἀληθινὰ μαργαριτάρια, χάρις εἰς τὴν ΚΟΛΥΝΟ

Τ' ἀποτελέσματα εἶνε ἀπροσδόκητα. Ἕνα μόνο βούρτσισμα μὲ ΚΟΛΥΝΟΣ ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἀντισηπτικῆς αὐτῆς κρέμας. Ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ χρησιμοποιεῖ συστατικὰ πρώτης ποιότητος μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν τιμὴν αὐτῶν.

Μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ταχύτητα τὰ δόντια σας θὰ πάρουν μιὰ καινούργια λάμψη καὶ λευκότητα ποῦ δὲν εἶχαν ποτέ, τὰ δὲ οὐλα σας θὰ ἐξυγειανθοῦν. Βεβαιώσατε σεῖς ἡ ἴδιες τὸ καταπληκτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ΚΟΛΥΝΟΣ.

Ἀπὸ σήμερα χρησιμοποιήσατε τὴν ὀδοντοκρέμα

ΚΟΛΥΝΟΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

Δ. ΜΑΜΟΣ & Σ

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Ἰδίαις τιμαὶς τοῖς μετρητοῖς

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 20

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ - ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΟΝ - ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Λ.Π.

ΓΑΛΛΙΑ

ΑΝΕΡΓΙΑ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων κατὰ τὴν ἑβδομάδα λήξεως 19)10 ἀνήρχετο εἰς 415.738 ἔναντι 371.865 τῇ 5)10)35.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ παραγωγὴ γαιάνθρακος κατὰ Σεπ)βριον 1935 ἀνῆλθεν εἰς 3.787.454 τόννους ἔναντι 3.769.119 τόν. κατ' Αὔγουστον, καὶ 3.913.356 τόν. κατὰ Σεπ)βριον 1934.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως ἀνῆλθεν εἰς345 κατὰΣεπ)βριονἔναντι 343 κατ' Αὔγουστον καὶ 334 κατὰ Ἰούλιον. Παρατηρεῖται ἰδίως αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν τροφίμων.

Κίνησις ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τοὺς 9 πρώτους μῆνας τοῦ 1935:

		Ἐννέα πρῶτοι μῆνες 1935	Ἐννέα πρῶτοι μῆνες 1954
Εἰσαγωγὴ	) Ποσότης	33.412.104 τόν.	34.670.947 τόν.
	) Ἀξία	15.552.241.000 »	17.631.719.000 φρ.
Ἐξαγωγὴ	) Ποσότης	21.754.769 τόν.	20.916.203 τόν.
	) Ἀξία	11.414.105.000 »	13.080.669.000 φρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ τακτικὰ ἔσοδα ἐξ εἰσπράξεως φόρων κατὰ Σ)βριον 1935 ἀνῆλθον εἰς 2.271.378.400 φρ. ἔναντι 2.465.304.100 φρ. κατὰ Σεπ)βριον 1934. Κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τῆς χρήσεως 1935 τὰ τακτικὰ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς 19.657.820.000 φρ. ἔναντι 23.150.273.700 φρ. προϋπολογισθέντων ἐσόδων καὶ 20 571.452.200 φρ. ἀντιστοίχων περυσινῶν ἐσόδων.

BANQUE DE FRANCE

Τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα ἐλαττώθὲν τῇ 18)10 εἰς 71.962.569.000 φρ. ἀνῆλθε τῇ 25)10 εἰς 72.157.945 000 φρ. Αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως τῆς Banque de France ἀνήρχοντο τῇ 18)10)35 εἰς φρ. 95.816.829.000. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθη τῇ 25)10 εἰς 74.9%.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Regnier, Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, τὸ γαλλικὸν θησαυροφυλάκιον θὰ δανεισθῇ ἐκ τῆς χρηματαγορᾶς κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον 1935 καὶ κατ' Ἰανουάριον 1936, 3.000.000.000 φρ. Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν Δάνειον 720.000 000 φρ. 5% διαρκείας 39 ἐτῶν, τῆς Πόλεως Παρισίων εὐκόλως ἐκαλύφθη. Τὸ Δάνειον τοῦτο ἀφορᾷ τὴν χρηματοδότησιν διαφόρων ἐκτελεσθησομένων δημοτικῶν ἔργων. Ἀνηγγέλθη ἐπίσης ἡ ἔκδοσις Δανείου τῆς Ἀλγερίας 600.000 000 φρ. πρὸς 5% καὶ Δανείου Σιδηροδρόμων 1.250.000.000 φρ. πρὸς 5 1)2%. Εἰς τὸ Χρηματιστήριον Παρισίων αἱ γαλλικαὶ rentes ἐσημείωσαν ὑποχώρησιν.

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Αἱ καταθέσεις τῶν 4 μεγάλων ΤραπεζῶνGreditLyonnais,Société Generale Comptoir d' Escompte καὶ Credit Industriel et Commercial ἐμειώθησαν τῇ 31)7)35 εἰς φρ. 28.8 δισεκατομμ. ἔναντι φρ. 30.7 δισεκατομμ. τῇ 31)12)34.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ὁ δείκτης τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἀνερχόμενος εἰς 91 κατὰ Ἰανουάριον 1935 ἐμειώθη κατόπιν συνεχῶς μέχρι τοῦ Μαΐου 1935 ὅτε ἐσημειοῦτο εἰς 85. Κατὰ τὸ τρίμηνον Ἰουνίου - Ἰουλίου - Αὐγούστου 1935 διετηρήθη σταθερὸς εἰς 86. (Βάσις 1923-25=100).

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ 1935 τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῶν U. S. A. ἐκινήθη ὡς ἑξῆς (εἰς ἑκατομμ. Δολλαρίων).

Ἐμπορεύματα:	Εἰσαγωγή:	1.502
	Ἐξαγωγή:	1.568
Χρυσὸς καὶ ἄργυρος:	Ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς:	1.204

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου μέχρι τῶν μέσων Ὀκτωβρίου 1935 τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῶν Reserve Banks ηὐξήθη ἀπὸ $ 9.197 ἑκατομμ. εἰς $ 9.584 ἑκατομμ. Ἡ ἔκδοσις τῶν gold certificates ηὐξήθη ἀντιστοίχως ἀπὸ $ 6.482 ἑκατομμ. εἰς $ 6.899 ἑκατομμ. Αἱ καταθέσεις ὄψεως τῶν member Banks ηὐξήθησαν ἀπὸ $ 15.952 ἑκατομμ.εἰς $ 16.376 ἑκατομμ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας καὶ ἡ ἀθρόα εἰσροὴ κεφαλαίων ἐξ Εὐρώπης ἐπηρέασαν εὐνοϊκῶς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ Ὀκτώβριον. Αἱ κατὰ συνεδρίαν συναλλαγαὶ ἀνῆλθον συχνὰ εἰς 2-3 ἑκατομμ. τίτλων. Κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ὁ τόκος call money τῶν τραπεζῶν Νέας Ὑόρκης ὑψώθη ἀπὸ 1)4 εἰς 3)4%. Ὁ τόκος δανείων διαρκείας μέχρις 6 μηνῶν ὑψώθη ἐπίσης ἀπὸ 1)4 εἰς 1%

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΑΝΕΡΓΙΑ

Τῇ 23)9)35 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων ἐργαζομένων ἀνήρχετο εἰς 10.435.000 ἔναντι 10.243.000 πέρυσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων ἀνέργων ἀνήρχετο τῇ 23)9)35 εἰς 1.958 610 ἔναντι 2.081.987 κατὰ Σεπ)βριον 1934.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας ἐκινήθη κατὰ Σεπ)βριον 1935 ὡς ἑξῆς:

(Εἰς ἑκατομμ. Λιρῶν)

	Εἰσαγ.	Ἐξαγ.	Ἐπανεξ.
Σεπ/βριος 1935	60.8	34.1	3.8
Αὔγουστος »	59.1	34.9	4·2
Σεπ/βριος 1934	57.9	34.0	3.2

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κατὰ τὸ Αον ἐξάμηνον (1/4/35—30/9/35) τῆς τρεχούσης χρήσεως τὰ τακτικὰ ἔσοδα ἀνῆλθον £ 286.899.959 ἔναντι £ 273.833.086 ἀντιστοίχων περυσινῶν ἐσόδων. Τὰ τακτικὰ ἔξοδα ἀνῆλθον ἀντιστοίχως εἰς £ 346.347.079 ἔναντι £ 328.526.930 περυσινῶν δαπανῶν.

BANK OF ENGLAND

Κατὰ Ὀκτώβριον τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα ηὐξήθη ἀπὸ £ 193.7 ἑκατομμ. τῇ 9/10 εἰς £ 194.7 ἑκατομμ. τῇ 30/10. Ἡ κυκλοφορία μειωθεῖσα τῇ 23/10 εἰς £ 397.0 ἑκατομμ. ἀνῆλθε τῇ 30/10 εἰς £ 399.9 ἑκατομμ. Ἡ ἀναλογία ἐπὶ τοῖς % τοῦ καλύμματος μειωθεῖσα εἰς 34.9 % τῇ 9/10, ἀνῆλθεν εἰς 38.4 ο)ο τῇ 23/10.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Ὁ τόκος βραχυπροθέσεων Δανείων τῶν Clearing Banks διετηρήθη σταθερὸς κατὰ Ὀκτώβριον εἰς ½—1 ο)ο. Τὸ ἐπιτόκιον προεξοφλήσεως γραμματίων Θησαυροφυλακίου διεκυμάνθη μεταξὺ 9/16 καὶ 19/32 %.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ἑκρηξις τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου προκάλεσε ποιάν τινα νευρικότητα καὶ γενικὴν ὑποχώρησιν τῶν ἀξιῶν εἰς τὸ Stock Exchange κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Βραδύτερον ἡ εἰς τὴν Βουλὴν Κοινοτήτων δήλωσις τοῦ Sir Samuel Hoare, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῶσι στρατιωτικαὶ κυρώσεις ἐναντίον τῆς Ἰταλίας προὐκάλεσεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην καὶ συνετέλεσεν εἰς ὕψωσιν τῶν ἀξιῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον Λονδίνου. Οὐχ ἧττον λόγῳ τῆς βραδείας ἐξελίξεως τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Αἰθιοπίᾳ ὡς καὶ λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ χρηματιστηριακοὶ κύκλοι τηροῦσιν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν.

Τὰ ἐθνικὰ χρεώγραφα καὶ αἱ βιοβηχανικαὶ ἀξίαι μικρὰν μόνον διακύμανσιν σημειοῦσιν. Ἐκ τῶν ἀξιῶν πρώτων ὑλῶν μεγάλην σταθερότητα δεικνύουν αἱ ἀξίαι χαλκοῦ καὶ πετρελαίων. Αἱ ἀξίαι καουτσοὺκ καὶ χρυσωρυχείων μᾶλλον παραμελοῦνται.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΝΕΡΓΙΑ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων κατὰ τὰ τέλη Σεπ)βρίου 1935 ἀνήρχετο εἰς 1.714.000 ἔναντι 1.706.000 κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Σοβαρὰ ἔλλειψις κρέατος καὶ βουτύρου παρετηρεῖτο κατὰ Ὀκτώβριον εἰς Βερολῖνον. Τοῦτο ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἰσχύουσαν διατίμησιν τροφίμων, ἥτις ἤγαγεν εἰς ἀπόκρυψιν τῶν τροφίμων ὑπὸ τῶν δυσαρεστημένων παραγωγῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσαγωγῶν κρέατος, βουτύρου, τυροῦ καὶ ὠῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ (Δανίας κλπ.). Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες συνιστῶσιν εἰς τὸν λαὸν νὰ κάμῃ ὑπομονὴν διότι «ἡ σπάνις τροφίμων ἔχει πολὺ μικροτέραν σημασίαν ἀπὸ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἰσχύος τῆς Γερμανίας». Κατὰ τοὺς πρώτους ἐννέα μῆνας 1935 αἱ εἰσαγωγαὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνῆλθον εἰς RM. 3092.9 ἑκατομμ. καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς Rm. 3.062.0 ἑκατομμ.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Συνεπείᾳ ἐξοφλήσεως βραχυπροθέσμων Δανείων τοῦ Reich καὶ γραμματίων τῆς Gold Diskonto Bank, ἀφθονία χρήματος ἐπικρατεῖ Ὁ ἀγοραῖος ἡμερήσιος τόκος χρήματοςδιεκυμάνθη μεταξὺ 3—3½%. Συνεπείᾳ ἀγορῶν πρώτων ὑλῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς Reichsbank ἠλαττώθη ἀπὸ RM. 94.308 ἑκατομμ. τῇ 7/10 εἰς 88.797 ἑκατομμ. τῇ 15)10)35.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς χώρας μικρὰν πρόοδον ἐσημείωσεν ἀπὸ πέρυσιν. Ἡ ἐσοδεία σίτου ἦτο μετρία ἐφέτος καὶ τὸ πρὸς ἐξαγωγὴν πλεόνασμα θὰ εἶναι μικρότερον τοῦ συνήθους. Κατὰ τὸ πρῶτον ὀκτάμηνον τοῦ 1935 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς Dinars 2.323,2 ἑκατομμ. καὶ ἡ ἐξαγωγὴ εἰς Din. 2.391,1 ἑκατομμ.ἔναντι ἀντιστοίχου περυσινῆς εἰσαγωγῆς Din. 2302,6 ἑκατομμ.καὶ ἐξαγωγῆς Din. 2249,5 ἑκατ Τὸ κράτος, λόγῳ τῆς ἐκ τῆς μειώσεως διαφόρων φόρων ἐλαττώσεως τῶν ἐσόδων του, προέβη εἰς ἀντιστάθμισμα, εἰς περικοπὴν ἀπὸ 1/10/35 τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ 7 ο)ο. Τὸ μέτρον τοῦτο δυσηρέστησε γενικῶς τοὺς ὑπαλλήλους τόσονμᾶλλον,καθ'ὅσον ὁ τιμάριθμος ἀκριβείας τῆς ζωῆς ὑψώθη ἐσχάτως.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Κατὰ τὸ πρῶτον ἑπτάμηνον τοῦ 1935 τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἐκινήθη ὡς ἑξῆς:

1935

Εἰσαγ. = ποσότης 262.660 τόν· ἀξία Lei 5.940.210.000

Ἐξαγ. = ποσότης 4.989.849 τόν· ἀξία Lei 8.008.513.000

1934

Εἰσαγωγ ποσότης 330.478 τόν. ἀξία Lei 7.220.527.000

Ἐξαγ. ποσότης 4 859.383 τόν, ἀξα Lei 7.183.134.000

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις καταβάλλει ἀξιολόγους προσπαθείας πρὸς αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν της, καὶ ἤδη ἐπέτυχεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, λόγῳ ὅμως τοῦ ὅτι ὑφίστανται συμφωνίαι clearing μετὰ διαφόρων χωρῶν, ἡ ἄμεσος οἰκονομικὴ ὠφέλεια τοῦ Κράτους εἶναι μικροτέρα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ Ν. ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΑ
ΟΔΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ 75
ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ Η "ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ,,
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

Κεφάλαιον ὁλοσχερῶς κατ)νον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ » 17.600.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ) ΚΑΙ ΕΝ ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΗ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ)
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΗ: ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΘΥΡΙΣ 68 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΞΟΧΡΥΣΑΛΛΙΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ Ἐργοστ. Ποδονίφτη ἀρ. 80.034 - Ἀποθήκης 20.248

ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

Κρὲπ-Σὶν—Φουλὰρ—Ζωρζὲτ—Κρεπὸν—Μαροκαὶν Σατὲν—Σεμιζιέ.

ΚΡΕΠ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ

Μαλλομέταξα ἐπανωφορίων, Σετακροῦτες, Κουκουλάρικα, φόδρες ραπτῶν, φόδρες καπέλλων Μουαρὲ τσαντῶν. Ὑφάσματα ἐπίπλων, Στόφες κλαδωτές, Ἐμπριμέ.

ΑΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΩΝ
ΣΠ. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 52
ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ ΤΗΛ. 23 - 316

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ" ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ & ΝΕΩΤΑΤΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Δωμάτια Λοὺξ μετὰ λουτροῦ, τρεχούμενον θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ, καλοριφέρ, βεράντες δροσόλουστες, σαλόνια πολυτελῆ, αἴθουσα ἀναμονῆς, ἀσανσέρ, τηλέφωνα, ὅλα τὰ μοδέρνα κομφόρ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΠΝΟΣ - ΣΤΑΦΙΣ - ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ - ΣΙΤΟΣ - ΚΑΦΦΕΣ - ΒΑΜΒΑΞ Κ. Τ. Λ.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου κυκλῶν ἐνέσκηψεν εἰς Κοῦβαν, ἐπενεγκών κατὰ πληροφορίας μεγάλας ζημίας εἰς τὰς φυτείας σακχαροκαλάμου.

— Κατὰ πληροφορίας τοῦ κ. Licht ἡ συγκομιδὴ τῶν τεύτλων προϋχώρει ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου ἔπεσαν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἰσχυραὶ βροχαὶ ἐμποδίσασαι τὴν συγκομιδήν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν τὸ βάρος τῶν τεύτλων εἶναι ἀρκετὸν, ἀλλ' ἡ περιεκτικότης εἰς σάκχαρον δὲν εἶναι ἱκανοποιητική. Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἡ περιεκτικότης κυμαίνεται μεταξὺ 15 1)2—18ο)ο Αἱ ἐσοδεῖαι τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας εἶναι μικρότεραι τῶν περυσινῶν.

—Κατὰ τὴν Meinrath Brokerage Co τοῦ Chicago ἡ παραγωγὴ σακχάρεως ἐκ σακχαροτεύτλων 1935—36 τῶν U.S.A. ὑπολογίζεται εἰς 1.094 300 long tons ἔναντι 1.034.300 long tons παραγωγῆς 1934—35.

—Ἡ διεθνὴς ἀγορὰ τῆς σακχάρεως παρουσίασε σταθερότητα κατὰ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου μὲ maximum τιμὴν τῇ 18/10, βραδύτερον ὅμως ἡ βελτίωσις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ προὐκάλεσε χαλάρωσιν τιμῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου ἠρεμία ἐπεκράτει εἰς τὸ εἶδος.

—Εἰς τὴν ἀγορὰν Πειραιῶς ζωηρὰ ζήτησις παρετηρήθη ἐκ μέρους τῆς καταναλώσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς καὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν. Πᾶσαι αἱ ἀφικνούμεναι ποσότητες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπορροφῶνται ἀμέσως καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα εἶναι ἐλάχιστα. Αἱ προσφοραὶ ἐκ Τσεχοσλοβακίας σπανίζουν.

ΒΑΜΒΑΞ

Κατὰ τὸ πρῶτον 15)θήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου βροχαὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὰς ἀνατολικὰς βαμβακοπαραγωγοὺς Πολιτείας τῶν U.S.A. ὡς καὶ δριμὺ πρόωρον ψῦχος εἰς τὰς βορειας Πολιτείας. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Oklahoma τὸ δριμὺ ψῦχος ἐπροκάλεσε ζημίας. Ἡ συγκομιδὴ κατόπιν τούτου καθυστέρησεν.

— Καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ὀκτώβριον αἱ τιμαὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Βάμβακος ἑτοιμοπαραδότου καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἦσαν λίαν σταθεραί. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ζωηρὰν ζήτησιν ἐκ μέρους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν τε U.S.A. καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ ἀποθέματα εἶναι περιωρισμένα. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐπικρατεῖ γενικὴ αἰσιοδοξία διὰ τὸ μέλλον τοῦ εἴδους, καὶ ἡ ἀνατιμητικὴ κερδοσκοπία ἔχει ἀναθαρρήσει.

— Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς Αἰγύπτου ἐκτιμᾶται ἐπισήμως εἰς 8.085.000 καντάρια ἔναντι 7 390.000 κανταρίων περυσινῆς ἀποδόσεως. Ἡ ἐκτίμησις ὅμως αὕτη θεωρεῖται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὡς λίαν αἰσιόδοξος. Ἡ ποιότης βάμβακος Σακελλαρίδη ἀνετιμήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου καὶ ζητεῖται ἐντατικῶς.

— Ὁ ἐγχώριος βάμβαξ ἤρχισε ταχέως συγκεντρούμενος εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, ἡ πίεσις δὲ αὕτη τῆς νέας ἐσοδείας προὐκάλεσε χαλάρωσιν τιμῶν μέχρι 52—53 δραχ. κατ' ὀκᾶν. Οἱ βαμβακόσποροι ἀντιθέτως ὑψώθησαν λόγῳ μικρᾶς προσφορᾶς.

ΚΑΠΝΑ

Αἱ ἀγοραὶ χωρικῶν καπνῶν ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἐσυνεχίσθησαν γοργῶς κατὰ Ὀκτώβριον. Κατὰ τὸν ἄνω μῆνα ἠγοράσθησαν εἰς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα 7,066.300 ὀκάδες χωρικῶν καπνῶν, τὸ δὲ συνολικῶς ἀγορασθὲν ποσὸν μέχρι 31/10/35 ἀνῆλθεν εἰς 10.401.000 ὀκάδας ἔναντι 3.334 700 μέχρι 30/9/35.

—Τὰ εἰς χεῖρας τοῦ ἐλευθέρου καπνεμπορίου ὑφιστάμενα διαθέσιμα καπνὰ ἐσοδειῶν 1931 καὶ 1932 εἶναι ἀσημάντου ποσότητος. Μεγάλα ἐπίσης ποσὰ καπνῶν ἐσοδείας 1933 διετέθησαν κατὰ Σεπ/βριον καὶ Ὀκτώβριον. Ἐλπίζεται ὅτι τὰ ὑπολειπόμενα εἰς χεῖρας καπνεμπόρων καπνὰ ἐσοδ. 1933 ὡς καὶ τὰ ἐσοδ. 1934 θὰ διατεθῶσι ταχέως λόγῳ τοῦ ὅτι ἀθρόως ζητοῦνται ὑπὸ τῆς ξένης καταναλώσεως. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἀρκεταὶ ποσότητες καπνῶν ἐσοδ. 1930 καὶ παλαιοτέρων, ὧν ὅμως ἡ ἀπορρόφησις εἶναι δυσχερεστέρα.

—Κατὰ τοὺς 9 πρώτους μῆνας τοῦ 1935 ἐξήχθησαν ἐξ Ἑλλάδος 32.198.045 χγρ. καπνῶν ἀξίας δρχ. 1.959,4 ἑκατομμ. ἔναντι ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγῆς 20.020.384 χγρ. ἀξίας δρχ. 1.072,5 ἑκατομμ.

—Ἡ ἐφετεινὴ τουρκικὴ ἐσοδεία εἶναι ἀρκετὰ καλῆς ποιότητος, ὑπολογιζεται δὲ αὕτη εἰς 35.000.000 χγρ. ἐξ ὧν 20.000.000 χγρ. ἐσοδεία περιφερείας Σμύρνης. Ἡ ἐπὶ καπνῶν ἐσοδ. 1934 ἐμπορικὴ κίνησις εἶναι λίαν ἱκανοποιητική, ἐπικρατεῖ δὲ αἰσιοδοξία καὶ διὰ τὴν εὐχερῆ καὶ ὑπὸ ἱκανοποιητικοὺς ὅρους διάθεσιν τῆς νέας ἐσοδείας.

—Ἡ θέσις τῶν καπνῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐβελτιώθη σημαντικῶς ἐφέτος λόγῳ μεγάλης αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγικῆς κινήσεως. Κατὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ 1935 ἐξήχθησαν 16.223.000 χγρ. ἀξίας 913 ἑκατομ. levas ἔναντι 9.893 000 χγρ. ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγῆς ἀξίας 488. ἑκατομ. levas.

ΕΛΑΙΑ

Κοτὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ζωηρὰ κίνησις ἐπὶ τῶν ραφινὲ καὶ πενταβάθμων κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς ἐλαίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Αἱ τιμαὶ τῶν ἐξωτερικῶν ραφινὲ διαδοχικῶς ὑψώθησαν ἀπὸ φρ. 390—95 τὰ 100 κιλὰ εἰς φρ.410 καὶ 415—420. Τὰ ἐξωτερικὰ πενταβάθμα ἐπίσης ὑψώθησαν ἀπὸ φρ. 345—350, εἰς φρ. 370—375 καὶ 375—380. Τὰ ἐσωτερικὰ ραφινὲ διεκυμάνθησαν πέριξ τῶν δραχ. 38—39,50 κατ' ὀκᾶν καὶ τὰ ἐσωτερικὰ πενταβάθμα πέριξ τῶν Δρχ. 36—37 κατ' ὀκᾶν.

—Αἱ τιμαὶ αὗται νοοῦνται διὰ μὲν τὸ ἐξωτερικὸν εἰς λιμένας Ἰταλίας ἢ Γαλλίας, διὰ δὲ τὸ ἐσωτερικὸν εἰς λιμένας ἐσωτερικοῦ, βαρέλια ἐπιστρεπτέα.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἡ ἐξαγωγὴ σταφίδων ἐξ Ἑλλάδος παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς.

1)9)35—10)11)35	Λ. Ε.	102.117.336
1)9)34—10)11)34	»	109.864.021
1)9)33—10)11)33	»	83.705.919

Τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Ἑλληνικῶν σταφίδων ἔχει ἡ Ἀγγλία, μετ' αὐτὴν δὲ ἔρχονται κατὰ σειρὰν ἡ Ὁλλανδία, ἡ Γερμανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Ἰταλία, ἡ Πολωνία κλπ.

Ἡ εἰς τὰς χώρας ταύτας ἐξαγωγὴ ἀντιπροσωπεύει τὸ 90ο)ο περίπου τῆς συνολικῆς ἐξαγωγῆς.

Ἀπὸ ἀπόψεως λιμένων ἐξαγωγῆς τὴν πρώτην θέσιν μὲ ἀναλογίαν 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου κατέχουν αἱ Πάτραι, ἔπονται δὲ κατὰ σειρὰν τὸ Αἴγιον, ὁ Πειραιεύς, ἡ Ζάκυνθος, τὸ Ληξούριον κλπ.

Τὸ παρακράτημα εἰς ξηρὰν σταφίδα κατὰ τὸ ἀπὸ 1/9—31]10]35 διάστημα ὑπολογίζεται εἰς Λ. Ε. 27.939.800. Εἰς ἴσον δὲ ποσὸν περίπου τὸ ἐκ μετατροπῆς χλωρᾶς.

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τῶν Κορινθιακῶν εἶναι μᾶλλον ἥσυχος. Αἱ τιμαὶ ἐν Λονδίνῳ κατὰ ἀγγλικὸν στατῆρα εἰς ἀνάλωσιν κυμαίνονται μεταξὺ Sh. 30)6/-31/- διὰ Πύργου καὶ Sh. 52/-διὰ Αἰγίου ἐκλεκτό. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω τιμῶν καὶ τιμῆς fob. Ἑλληνικὸν λιμένα ὑπολογίζεται εἰς Sh. 7]6 περίπου κατὰ στατῆρα.

Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ἀναμένεται ἔντασις τῆς ἐξαγωγικῆς ἐργασίας.

ΣΙΤΟΣ

Κατὰ στατιστικὴν τοῦ Δελτίου τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἡ σιτοπαραγωγὴ 1935 τοῦ Βορείου Ἡμισφαιρίου—ἐξαιρέσει τῆς Κίνας, τῆς Ρωσίας, τοῦ Ἰράκ καὶ τῆς Μαντζουρίας — ἀνέρχεται εἰς 838 ἑκατομμ. μετρ. στατήρων ἔναντι 811 ἑκατομμ. μετρ. στατήρων σιτοπαραγωγῆς 1934. Εἰδικῶς ἡ ἐσοδεία τῆς Εὐρώπης ὑπολογίζεται εἰς 419 ἑκατομμ. μετρ. στατ., ἡ τῆς Βορ. Ἀμερικῆς εἰς 244 ἑκατ. μετρ., στατ. ἡ τῆς Ἀσίας εἰς 145 ἑκατ. μετ. στατ., καὶ ἡ τῆς Βορ. Ἀφρικῆς εἰς 30 ἑκατ. μετ. στατ.

Κατὰ Ὀκτώβριον ἄφθονοι βροχαὶ ἔπεσαν εἰς Ἀργεντινὴν βελτιώσασαι τὴν κατάστασιν τῆς ἐσοδείας, ἥτις ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 23.000.000 quarters περίπου, μὲ πλεόνασμα πρὸς ἐξαγωγὴν 7—9 ἑκατομμ. quarters. Ἡ ἐσοδεία τῆς Αὐστραλίας ἐξελίσσεται λίαν ἱκανοποιητικῶς. Αὕτη ἐκτιμᾶται εἰς 135—140 ἑκατ. bushels.

Ἡ ἐαρινὴ ἐσοδεία τῶν U.S.A. ἐκτιμᾶται ἐπισήμως εἰς 167.000.000 bu. καὶ τὸ σύνολον τῆς ἐφετεινῆς σιτοπαραγωγῆς εἰς 599.000.000 bu. ἔναντι 496 ἑκατ. 469 χιλ. bu. περυσινῆς ἀποδόσεως.

Κατὰ τὸν «Ἐμπορικὸν Φύλακα» τὸ παγκόσμιον πλεόνασμα μέχρι 1)8)36 ὑπολογίζεται εἰς 91.000.000 qrs., αἱ παγκόσμιαι ἀνάγκαι εἰς 63.000.000 qrs. καὶ αἱ μέχρι 24)10)35 φορτώσεις εἰς 13.325.000 qrs.

Ἡ διεθνὴς ἀγορὰ παρουσίασε γενικὴν χαλάρωσιν τιμῶν κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου συνεχισθεῖσαν καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοβρίου, μὲ μικρὰς διακυμάνσεις. Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις εἶναι περιωρισμένη. Ἡ Ρωσία εἶναι σοβαρὸς πωλητὴς εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν. Κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἑβδομάδας μεγάλαι φορτώσεις ἐγένοντο ἐκ τῶν λιμένων τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

ΚΑΦΕΣ

Ἡ Βραζιλιανὴ παραγωγὴ καφὲ 1935—36 ὑπολογίζεται εἰς 18,5 ἑκατομμ. σάκκους, ἡ δὲ παγκόσμιος εἰς 26—27 ἑκατ. σάκκων. Κατὰ τὸ πρῶτον 15θήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ Nationale Coffee Department τῆς Βραζιλίας κατέστρεψε 53.000 σάκκους καφέ. Κατὰ Σεπ)βριον εἶχον καταστραφῆ 143.000 σάκκους. Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1931 κατεστράφησαν συνολικῶς 35.420.000 σάκκοι.

Τὸ χρηματιστήριον Νέας Ὑόρκης ἐσημείωσεν ἐλαφρὰν ὕφεσιν τιμῶν κατὰ τὴν περίοδον 3—16ην Ὀκτωβρίου, λόγῳ σταθερότητος τοῦ milreis, ἐχαλαρώθη κατόπιν καὶ διετηρήθη ἤρεμον ἄνευ σοβαρῶν διακυμάνσεων. Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις εἶναι πολὺ περιωρισμένη.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἀγοραὶ ἦσαν σταθεραὶ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ἱκαναὶ προμήθειαι ἐκ φόβου ἀνατιμήσεως ἐσημειώθησαν. Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς ἐσημειώθη ἀπραξία. Κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως ἡμέρας τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ ἀγορὰ ἤρχισε νὰ δεικνύῃ μεγαλείτερον ἐνδιαφέρον. Πολλαὶ προπωλήσεις ἐγένοντο εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀγορὰς μὲ τιμὰς ὑψηλάς: Δρχ. 38—39 transito. αἱ τιμαὶ ἐλευθέρου ἐμπορεύματος ἐκυμαίνοντο εἰς τὰς 64—66 δραχ. κατ' ὀκᾶν.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΛΕΓΧΟΝ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΠΕΛΑΤΩΝ ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

REMINGTON RAND INC

Τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα σας καὶ νὰ προτείνῃ τὰς καλυτέρας λύσεις

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Π. ΣΟΛΟΜΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 22-687 ΑΛΜΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 καταστήματα ἐν Ἑλλάδι, 6 καταστήματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (ἐν Ἀγγλίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ).

Ὀργανισμὸς ἱδρυθεὶς ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENES TRUST COMPANY

205 Weet 33rd Street — NEW YORK

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΦΘΟΝΙΔΟΥ - 2ος Ὄροφος

ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

Μετοχικὸν Κεφάλαιον Δραχμαὶ 14.600.000

Ἐργοστάσια:

Εἰς Δραπετσῶνα Πειραιῶς ΤΣΙΜΕΝΤΑ «ΗΡΑΚΛΗΣ» 70.000 Τ. ἐτησίως

Ἐν Βόλῳ «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΟΛΥΜΠΟΣ» 40.000 Τ. ετησίως

Τηλέφωνα:

Κεντρ. Γραφεῖα 25.101, Ἀθῆναι
Πρατηρίου 25.191, Ἀθῆναι
Ἐργοστασίου 40.441, Πειραιεὺς

Γραφεῖα Βόλου: Δημητριάδος 128—Τηλ. 55.

Πρατήριον Θεσσαλονίκης: Στοὰ Παρθενὼν 8—Τηλ. 39.18

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:

ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ — ΑΘΗΝΑΣ, ΒΟΛΟΤΣΙΜΕΝΤ — ΒΟΛΟΝ

Αἱ μεγαλείτεραι καὶ μὲ τὰ πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα ἐγκαταστάσεις: Τρεῖς περιστροφικοὶ κλίβανοι. Ἀρτιώτατα ἐργοστάσια χημικῶν καὶ βιομηχανικῶν δοκιμῶν παρακολουθήσεως ποιότητος προϊόντων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΙ - ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ - ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ σίτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀριθμῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ἀνῆλθεν εἰς 650 ἑκατομμ. ὀκάδας, ἔναντι 620 ἑκατομμ. ὀκάδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, Εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 85 ἑκατομμ. ὀκάδας ἔναντι 30 ἑκατομ. τοῦ ἔτους 1934. Τὸ ποσὸν τοῦ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντος σίτου ὑπερέβη τὰ 140 ἑκατομμ. ὀκ., ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τελικῶς θ' ἀνέλθῃ εἰς 150—160 ἑκατομμύρια ὀκάδας. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἐλαίου ἐλπίζεται ἐπίσης καλή, καθ' ὅσον αἱ τελευταῖαι καιρικαὶ συνθῆκαι ὠφέλησαν τὴν ἐλαιοπαραγωγήν. Ἡ ζωηρὰ κίνησις τῆς ἀγορᾶς ἐλαίου κατά τὸν Ὀκτώβριον προεκάλεσεν ὕψωσιν τῶν τιμῶν, ἀναγκάσασα τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου. Ἡ θέσις τῶν σταφιδοπαραγωγῶν παρουσιάζει ὡσαύτως μικρὰν βελτίωσιν κατόπιν τῆς αἰσθητῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἀγορᾷ καὶ τῆς ζωηροτέρας ἀγοραστικῆς κινήσεως ἐν τῇ σταφιδαγορᾷ Λονδίνου. Ὅσον ἀφορᾷ τέλος τὸν καπνόν, ἐν παραγωγὴ ὑπῆρξεν ἐφέτος ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος, ἡ δὲ συγκομιδὴ ἐπερατώθη ὑπὸ εὐμενεῖς καιρικὰς συνθήκας. Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις καπνοῦ συνεχίζεται ζωηρά. Ἐξηντλήθη ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ ἐσοδεία 1934, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἐστράφησαν ἤδη πρὸς τὴν ἐφετεινὴν παραγωγήν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡ. ΜΠΟΡΙΟΥ

Συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Υ. τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συγκεντρωθέντα στοιχεῖα ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἀνῆλθεν εἰς τόν. 193.710 ἀξίας 855.538.000 δρχ. καὶ ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τόν. 119.044 ἀξίας 918.266.000 δραχμῶν. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1934 ἡ μὲν εἰσαγωγὴ εἶχεν ἀνέλθει εἰς τόν. 182.722 ἀξίας 782.850.000 δρχ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς τόν. 98.461 ἀξίας 1.031.544.000 δρχ.

Συνολικῶς κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ 1935 ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς τόν. 1.774.444 ἀξίας 7.707.086.000 δρχ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς τόν. 577.538 ἀξίας δρχ. 4.201.287.000. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ π. ἔ. ἡ μὲν εἰσαγωγὴ εἶχεν ἀνέλθει εἰς τόν. 1.432.678 ἀξίας 6.332.077.000 δραχ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς τόν. 549.475 ἀξίας 3.464.299.000 δραχ. Ἐπομένως ἡ παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ἰσοζυγίου κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 3.505.799.000 δρχ., ἔναντι 2.867.778.000 δραχ. τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὴν μεγαλειτέραν αὔξησιν εἰσαγωγῆς παρουσιάζουν ὁ σίτος, ὁ ἀραβόσιτος καὶ ἡ ξυλεία, τῆς δὲ ἐξαγωγῆς ὁ καπνός, αἱ ἐλαῖαι καὶ τὰ ἐλαιόλαδα. Ἀντιθέτως μείωσιν τῆς ἐξαγωγῆς παρουσιάζουν ἡ σταφίς, τὸ γλεῦκος καὶ ὁ οἶνος.

Οἱ κυριώτεροι ἀγορασταὶ ἑλληνικῶν προϊόντων ἦσαν ἡ Γερμανία μὲ ἀξίαν εἰς δραχ. 1.368.104.000, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι μὲ 574.007.000 δραχ., ἡ Μεγ. Βρετανία μὲ 522.662.000 δρχ. καὶ ἡ Ἰταλία μὲ 319.701.000 δραχμάς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Γ.Σ.Υ. τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ναυτιλιακὴ κίνησις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον εἶχεν ὡς ἀκολούθως: Κατέπλευσαν ἐν ὅλῳ πλοῖα ἔμφορτα 263 χωρητικότητος 488.414 κόρων (ἔναντι πλοίων 287 χωρητικ. 487.387 κόρων τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ 1934), ἀπέπλευσαν δὲ 233 πλοῖα χωρητικ. 430.074 κόρων (ἔναντι 279 πλοίων χωρητικ. 462.209 κόρων.

Κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰανουαρίου Σεπτεμβρίου τὰ καταπλεύσαντα ἔμφορτα πλοῖα ἀνῆλθον εἰς 2.366 χωρητικότητος 4.165.317 κόρων (ἔναντι πλοίων 2.284 χωρητ. 4,091.473 κόρων τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1934), τὰ δὲ ἀποπλεύσαντα εἰς 1.822 πλοῖα χωρητικότητος 3.448.880 κόρων (ἔναντι 1.908 πλοίων χωρητικ. 3.369,142 κόρων). Ἤτοι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος παρατηρεῖται αὔξησις γενικῶς εἰς τοὺς κατάπλους κατὰ 82 πλοῖα καὶ 73.845 κόρους, μείωσις δὲ εἰς τοὺς ἀπόπλους ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων κατὰ 86, ἀλλὰ αὔξησις ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα κατὰ 79,738 κόρους.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ δημοσιευθεῖσαν προσωρινὴν κατάστασιν τὸ σύνολον τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων τοῦ κράτους κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 31ης Αὐγούστου διάστημα ἀνῆλθεν εἰς 3.925.037 272 δρχ. ἐπὶ προϋπολογισθέντων δι' ὁλόκληρον τὴν χρῆσιν 1935—36 δρχ. 11.173.401.253 καὶ βεβαιωθέντων δρχ. 6.135.963.391. Τὰ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον πεντάμηνον τῆς χρήσεως 1934—35 εἰσπραχθέντα ἔσοδα εἶχον ἀνέλθει εἰς 3.405.078.882 δρχ. ἐπὶ προϋπολογισθέντων 10.391.753.107 δρχ. καὶ βεβαιωθέντων 4.120.613.352 δρχ. Τὸ σύνολον τῶν πληρωθέντων ἐξόδων κατὰ τὸ αὐτὸ πεντάμηνον τῆς τρεχούσης χρήσεως ἀνῆλθεν εἰς 3.636.774.467 δρχ. ἐπὶ συνόλου πιστώσεων 11.165.201.846 δρχ. καὶ ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 10.220.300.480 δρχ. Κατὰ τὸ ἀντιστοιχον χρονικὸν διάστημα τῆς χρήσεως 1934—35 εἶχον πληρωθῆ ἔξοδα 2,645.603.245δὲ π συνόλου χορηγηθεισῶν πιστώσεων 10.733.488.027 δρχ. καὶ ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 9.652.978.106 δραχμῶν. Ἐπομένως αἱ μὲν εἰσπράξεις κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν παρουσιάζουσιν αὔξησιν ἐκ 519.958.390 δρχ. τὰ δὲ ἔξοδα ἐκ 991.171.222 δραχμῶν.

Ἐξ ἄλλου αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τῆς Δ.Ο.Ε. ἐξ ὑπεγγύων προσόδων κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰανουαρίου—Σεπτεμβρίου 1935 ἀνῆλθον εἰς 3.107.777.378 δρχ. ἔναντι 2.833.000.041 δρχ. τοῦ ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος τοῦ 1934, παρουσιάσασαι αὔξησιν εἰς 274.777.337 δραχμῶν. Τὴν μεγαλειτέραν αὔξησιν, ἐξ 78 ἑκατομμ. περίπου, ἐσημείωσαν αἱ ἐκ καπνοῦ εἰσπράξεις. Αἱ εἰσπράξεις τῶν κυριωτέρων τελωνείων ἦτοι Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Λαυρίου, Πατρῶν, Βόλου, Κερκύρας, Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς 1.295.761.140 δρχ. ἔναντι 1.065.840.666 δρχ. τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Αἱ ἐξ ὑπεγγύων προσόδων εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀνῆλθον εἰς 360.583.075 δραχμαὶ ὑπερβᾶσαι τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ 1934 κατὰ 35.094·872 δραχμάς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Κατὰ πληροφορίας τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ κίνησις τῶν ἀνων. ἑταιριῶν κατὰ τὸ Α΄, ἑξαμ. 1935 ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς: Ἱδρύθησαν ἐν συνόλῳ 70 ἀν. ἑταιρ. ἔναντι—67 (Β΄. ἑξαμ. 1934) καὶ 48 (Α΄. ἑξάμ. 1934). Αἱ ἱδρυθεῖσαι 70 ἑταιρ. κατανέμονται λόγῳ φύσεως ἐργασιῶν εἰς 23 βιομηχανικάς, 28 ἐμπορικάς, 3 τεχνικάς, 7 μεταφορῶν, 5 γεωργικάς, 3 ξενοδοχειακάς, 1 διαφόρους.

Αἱ ἱδρυθεῖσαι 23 βιομηχαν. ἑταιρίαι κατανέμονται εἰς 4 τροφίμων, ἀνὰ 3 εἰς μεταλλουργικάς, κλωστοϋφαντουργικάς, ἐνδυμάτων καὶ κατεργασίας ζωϊκῶν ὑλῶν, ἀνὰ 2 εἰς ἠλεκτρισμοῦ καὶ ψύχους καὶ ἐκτυπώσεως χάρτου καὶ ἀνὰ 1 εἰς χημικάς, κατεργασίας ὀρυκτῶν καὶ ξυλουργικάς.

Ἐκ τῶν ἱδρυθεισῶν 70 ἀνων. Ἑταιριῶν αἱ 46 ἔχουν κεφάλαιον 1—5 ἑκατομμ. Δρχ. αἱ 11 κάτω τοῦ 1 ἑκατομμ. Δρχ. καὶ οἱ λοιπαὶ 13 ἀπὸ 5—50 ἑκατομμ. Δρχ.

Τὸ συνολικὸν κεφάλαιον τῶν 70 νέων ἀνων. ἑταιριῶν ἀνέρχεται εἰς 257 ἑκατομ. Δρχ., ἐξ ὧν εἰσφορὰ εἰς εἶδος (ἀκίνητα, μηχανήματα, ἐμπορεύματα κλπ.) Δρχ. 91,2 ἑκατομμ. περίπου.

Ἡ ἕδρα τῶν 40 ἐκ τῶν νέων Ἑταιριῶν εἶναι αἱ Ἀθῆναι, τῶν 15 ὁ Πειραιεύς, τῶν 6 ἡ Θεσσαλονίκη καὶ τῶν λοιπῶν διάφοροι ἄλλαι πόλεις.

Διελύθησαν 12 Ἀνων. Ἑταιρίαι, ἔναντι 10 (Β΄. ἑξ. 1934) καὶ 14 (Α΄. ἑξαμ. 1934).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἀπὸ τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Ὀκτωβρίου σημειωθεῖσα βελτίωσις τῶν τιμῶν τῶν ἀξιων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Ἀθηνῶν συνεχίσθη μέχρι τέλους τοῦ μηνός. Ἰδιαιτέρως ὑπεστηριγμέναι ἦσαν αἱ τιμαὶ των δημοσίων χρεωγράφων. Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν τὴν μεγαλειτέραν ζωηροτητα συναλλαγῶν παρουσίασαν αἱ μᾶλλον κερδοσκοπούμεναι ἐξ αὐτῶν, ὡς αἱ μετοχαὶ τοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ αἱ τῶν Λιπασμάτων. Εἰς τὴν τόνωσιν τῆς ἀγορᾶς συνετέλεσεν ἡ μετὰ τὸ δημοψήφισμα ἐπικρατήσασα σχετικὴ πολιτικὴ ὁμαλότης ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἡ αἰσιοδοξοτέρα τροπὴ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως κατόπιν τοῦ ὁμοφώνου ἀποκλεισμοῦ ἐν Γενεύῃ τῆς ἐφαρμογῆς πολεμικῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας κυρώσεων. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἐσημειώθη μικρὰ ὕψωσις τῶν τιμῶν τῶν ἀξιῶν ἀποδοθεῖσα εἰς φυσιολογικὴν reactum τῆς ἀγορᾶς, μετὰ τὴν συνεχῆ ὑψωτικὴν τάσιν τοῦ προηγουμένου μηνός. Ἐκ τῶν δημοσίων χρεωγράφων σταθερώτεραι ἦσαν αἱ ὁμολογιαι τῶν εἰς χρυσὸν δανείων, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἀξιων αἱ βιομηχανικαί.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΖΩΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ τιμάριθμος κόστους ζωῆς, τοῦ κράτους κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἀνῆλθεν εἰς 1983.7 ἔναντι 1955,4 τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἡ ὕψωσις αὕτη ὠφείλετο εἰς ἀνατίμησιν τῶν εἰδῶν διατροφῆς—πλὴν τοῦ οἴνου,—τῶν εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ ἱματισμοῦ.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὁ γενικὸς τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἀνῆλθεν εἰς 2040, ἔναντι 2008 τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἡ κατὰ 1.6 ο)ο ὕψωσις τοῦ τιμαρίθμου δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς ἀνατίμησιν τῶν περισσοτέρων προϊόντων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων. Τὴν μεγαλειτέραν ὕψωσιν (2.3 ο)ο) ἐσημείωσαν τὰ γεωργικὰ προϊόντα—ἀραβόσιτος, κριθή, ἔλαιον, ὄρυζα, καφές, τέϊον, ζάκχαρις κ.λ.π.—ὡς καὶ αἱ καύσιμοι ὕλαι. Μικροτέραν ὕψωσιν (1.4 ο)ο) ἐσημείωσαν τὰ βιομηχανικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα—σίδηρος, μόλυβδος, λινέλαιον, βάμβαξ, θειϊκὸν ὀξύ, θειϊκὸς χαλκὸς κ.λ.π.

ΚΙΝΗΣΙΣ CLEARINGς

Τὰ ὑπόλοιπα clearings καὶ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ bons de caisse τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1935 ἐμφανίζονται ὡς ἀκολούθως:

Γερμανίας	Stock	R.M.	17.251.123.—
Φινλανδίας	»	F.S.	794.256.—
Σουηδίας	»	»	644.062.—
Ἰταλίας	»	Lits	10.250.577.—
Τσεχοσλοβακίας	Ἄνοιγμα	K.C.	53.582.215.—
Αὐστρίας	»	F.F.	5.186.053.—
Νορβηγίας	»	E.	14.823.—
Βελγίου	»	F.B.	18.411.663.—
Ἑλβετίας	»	F.S.	699.965.—
Γαλλίας	»	F.F.	62.216.784.—
Οὐγγαρίας	»	Δρχ.	2.132.430.—
Γιουγκοσλαυΐας:			
Bons de Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ		»	48.055.034.—
Ὑπόλοιπον τοῦ παρ' ἡμῖν λ)σμοῦ ἐπ' ὀνόματι Ἐθνικῆς Τραπέζης Γιουγκοσλαυΐας (τριμερεῖς συμ)σμοί).		Δην.	46.358.819.—
Ρουμανίας:			
Bons be Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ Δρχ.	117.154.65		
Ὑπόλοιπον λ)σμοῦ No 1 ἐπ' ὀνόματι Ἐθν. Τραπ.Ρουμανίας »	165.963.548.35		
Ὑπόλοιπον λ)σμοῦ No 2 (τριμερεῖς συμ)σμοί). »	88.491.275.75	Δρχ.	254.571.978.75
Τουρκίας:			
Bons de Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ		»	6.712.844.—
λ)σμὸς Speciat (τριμερεῖς λ)σμοί)		Ltqs	12.998.—
» Γ΄. » »		»	21.483.—
» Α΄. » »		»	22.845.—
» Β΄. » »		F.F.	276.637.—

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 31ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαὶ
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ τραπέζαις	50.610.985.45	Κεφάλαιον Μετοχικὸν	80.000.000.—
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων	5.535.916.15	Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ	25.000.000.—
Ὁμολογίαι δανείων Ἐθνικῶν καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ Μετοχαὶ	65.794 244.—	Πρόβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς Λίρας	20.561.069.—
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας	139.290.886.25	Καταθέσεις	
Ἀδιάθετοι ὁμολοβίαι μεταβιβασθέντων λαχειοφόρων δανείων Ἐθνικ. Τραπ.	34.151.676.79	α) Ἐν ὄψει	3.559.577.35
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων	148.641.839.90	β) Δεσμευμέναι	77.158.890.30
Ἀπαιτήσεις ἀπαρτίζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογίων εἰς £:		γ) Ἐπὶ προθεσμίᾳ	14.874.696.10
α) Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ £ 2.048.380.17.9		Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ παρὰ Τραπέζαις ἐν Ἑλλάδι	48.818.410.64
β) Δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων » 1.385.444.14.3		Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς £:	
Ληξασαι τοκοχρεολυτικαὶ δόσεις » 721.806.5.0		Ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἐν κυκλοφ.ὁμολογιῶν £ 4.766.940 0.0	1.628.844.187.50
Ὁμοῦ £ 4.155.631.17.0	1.558.361.943.73	Μεῖον διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως » 423.355-10 0	
		Ὑπόλοιπον £ 4.343.584-10-0	
Ἀπαιτήσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	369.206.445.20	Ὑποχρεώσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	424.196.118.—
Κατάστημα Τραπέζης, ἐγκατασταίσεις καὶ Κτήματα Τραπέζης	35.269.839.60	Ληξιπρόθεσμοι ὑοχρεώσεις καὶ τόκοι	56.320.124.15
		Διάφοροι λογαριασμοὶ	27.530.704.05
	2.406.863.777.09		2.406.863.777.09

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
Γ. ΙΑΤΡΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου
Κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ (τῆς 7ης Νοεμβρίου 1935)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
1. Χρυσὸς καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα			Δρ. 3.620.961.405.94
2. Δάνεια δημοσίου εἰς χρυσὸν			» 567.168.789.80
3. Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα			» 712.313.55
4. Κερματικὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα			» 177.334.542.40
5. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ:			
Ι Ἐμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια	Δρχ. 325.562.806.25		
ΙΙ Γραμμάτια Δημοσίου	»		» 355.562.806.25
6. Πιστώσεις:			
Ι Πληρωτέαι εἰς δραχμάς:			
α΄ Δημοσίου Δρχ. 2.540.081.982.67			
β΄ Ἕτεραι » 1.451.541.593.86	» 3.991.623.476.53		
ΙΙ Πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 1.342.213.25		» 3.992.965.689.78
7. Χρέος τοῦ Δημοσίου			» 2.714·111.162.45
8. Ἐπενδύσεις			» 276.211.302.05
9. Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις			» 180.073.241.94
10. Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ			» 667.670.344.06
			Δρ. 12.522.771.598.22

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
11. Κεφάλαιον καταβεβλημένον			Δχ. 400.000.000.—
12. Ἀποθεματικά:			
Ι Πρόβλεψις συμφ. ἄρθ. 71 Καταστ.	Δρχ. 19.226.607.05		
ΙΙ Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	» 51.900.00.—	»	71.126.607·05
13. Τμῆμα Τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ εἰς ἀντίκρυσμα ἀποσβεννυμένου μέρους τῆς ἐκ £ ζημίας συμφώνως Ν. 5305		»	30.000.000.—
		»	6.148.195350.—
14. Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ.			
15. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς:			
Ι Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων			
α΄ Δημοσίου Δρχ. 208.067.832.43			
β΄ Τραπεζῶν » 168.521.407.46			
γ΄ Ἕτεροι Λ)σμοὶ » 3.816.575.171.—	Δρχ. 4.193.164.410.89		
ΙΙ Γραμμάτια καὶ ταβηκτικαὶ ὄψεως	» 106.034.146.70	»	4.299.198.557.59
16. Καταθέσεις εἰς δραχμὰς ὑπὸ προθεσμίαν:			
Ι Δημοσίου	»		
ΙΙ Τραπεζῶν	»		
ΙΙΙ Ἕτεροι Λογαριασμοὶ	»		
17. Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρυσόν:			
Ι Ἐξωτ. συν)μα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ. 62)	Δρχ. 157.382.065,94		
ΙΙ Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 712.313.55	»	158.094.379.49
18. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις		»	1·419.156·704.09
		Δρ.	12.522.771.598 22

Προεξοφλητικὸς τόκος 7 ο)ο

(Ἡ παροῦσα δημοσίευσις γίνεται διὰ λ)σμὸν τῆς Τραπέζης μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς αὐτῆς).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1935

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γεν. Λογιστηρίου
Γ. ΡΕΜΒΙΚΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

22 Ὀκτωβρίου

Ὁλλανδία.—Αἱ τράπεζαι προβαίνουν εἰς νέαν μείωσιν τῶν ἐπιτοκίων καταθέσεων ὕψεως ἀπὸ $2^1/_2$ εἰς $2^0/_0$.

23 Ὀκτωβρίου

Ἰταλία-Ἀβησσυνία.—Ἡ Ἰταλία ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἀγγλίαν προτάσεις συμβιβασμοῦ μὲ τὴν Ἀβησσυνίαν, αἵτινες ὅμως κρίνονται ἀπαράδεκτοι.

29 Ὀκτωβρίου

Ἀγγλία.—Ἀνακοινοῦται ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας πιστωτικῶν κυρώσεων.

Ἰταλία.—Λόγῳ τῆς παρατηρουμένης μεγάλης ζητήσεως τροφίμων ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ κοινοῦ, ἐπὶ τῷ προόψει προσεχοῦς οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἰταλίας, ἡ κυβέρνησις προβαίνει εἰς τὴν λῆψιν αὐστηρῶν μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως ὡρισμένων εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν.

31 Ὀκτωβρίου

Ἡν. Πολιτεῖαι.—Ὑψωσις τοῦ call money ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ $^1/_4$ εἰς $^3/_4$ $^0/_0$.

2 Νοεμβρίου.

Κ.Τ.Ε.—Ἡ Ἐπιτροπὴ Συντονισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀποφασίζει ὅπως αἱ οἰκονομικαὶ κατὰ τῆς Ἰταλίας κυρώσεις ἐφαρμοσθῶσιν ἀπὸ τῆς 18ης τρέχοντος. Ἡ Ἀβησσυνία ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κ.Τ.Ε.

4 Νοεμβρίου.

Κίνα—.Καταργεῖται ἡ «ἀργυρᾶ βάσις», καθιερουμένης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Οἱ ἰδιῶται κάτοχοι ἀργύρου ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν τῆς Κίνας, λαμβάνοντες ἀντὶ αὐτοῦ χαρτονομίσματα. Αἱ ὑποχρεώσεις ἐκ συμβολαίων ναγραφόντων τὴν ρήτραν τῆς πληρωμῆς εἰς ἄργυρον θὰ ἐξοφλοῦνται εἰς χαρτονομίσματα. Ἐπίσημος τιμὴ τοῦ χαρτίνου δολλαρίου ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς λίρας ὡρίσθη 1 σελ. καὶ 2 1\2 πέννα. Οἱ παρανόμως κατέχοντες ἄργυρον θὰ διώκωνται εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ

Βουλγαρία. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἄγγλων κατόχων ὁμολογιῶν βουλγαρικῶν δανείων δέχονται τὴν πρότασιν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως αὕτη καταβάλῃ 15 ο)ο τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη δὲν θὰ θεωρῆται ὡς ὁριστικὴ ἐξόφλησις τῶν τοκομεριδίων.

Ἰταλία.—Δημοσιεύεται διάταγμα ἀπαγορεῦον τὴν ἀναγραφὴν γεγονότων ἢ τὴν δημοσίευσιν στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

7 Νοεμβρίου

Κ.Τ.Ε.— Ἀποφασίζεται ἡ ἀνάθεσις εἰς εἰδικὴν ὑποεπιτροπὴν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν ἐκτελέσει ἐμπορικῶν συμβολαίων μετὰ τῆς Ἰταλίας, πρὸς καθορισμὸν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς θὰ ἐπιτρέπεται ἢ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν οἰκονομικῶν κυρώσεων.

8 Νοεμβρίου

Οὐγγαρία.—Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Οὐγγαρίας ἀποφασίζει τὴν διαγραφὴν τοῦ γερμανικοῦ μάρκου ἐκ τοῦ ἐπισήμου δελτίου τῶν τιμῶν συναλλάγματος.

9 Νοεμβρίου

Χόγκ—κόγκ. — Ἡ κυβέρνησις μιμουμένη τὸ παράδειγμα τῆς Κίνας προβαίνει εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς ἀργύρου.

11 Νοεμβρίου

Ἰταλία.—Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐπιδίδει διακοίνωσιν διαμαρτυρίας πρὸς τὰς χώρας, αἵτινες ἀπεφάσισαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατ' αὐτῆς οἰκονομικῶν κυρώσεων.

14 Νοεμβρίου

Μ. Βρεττανία. — Διεξαγωγὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Αἴγυπτος. — Σημειοῦνται αἱματηραὶ ταραχαὶ ἐν Καΐρῳ, κατόπιν τῆς κηρύξεως ἀπεργίας ὑπὸ τῶν φοιτητῶν.

Ὁλλανδία.— Ἡ τράπεζα τῆς Ὁλλανδίας προβαίνει εἰς νέαν μείωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ αὐτῆς τόκου ἀπὸ 4 ο)ο εἰς 3 1)2 ο)ο.

Γαλλία — Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας προβαίνει εἰς ὕψωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ αὐτῆς τόκου ἀπὸ 3 ο)ο εἰς 4 ο)ο.

15 Νοεμβρίου

Μ. Βρεττανία.— Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν φέρουν ἐπικρατοῦντας τοὺς συντηρητικούς.

Τὰ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας συνιστᾷ εἰς τοὺς μετόχους τὴν ἐπανεκλογὴν τοῦ κ. M. Norman ὡς διοικητοῦ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης.

Ρωσσία.— Τὸ συμβούλιον τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ ἀποφασίζει τὸν ὑποβιβασμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ρουβλίου κατὰ 7.15 ο)ο ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παλαιὰν ἰσοτιμίαν καὶ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ρωσσικοῦ νομίσματος εἰς τὴν τιμὴν τῶν 3 γαλ. φράγκων κατὰ ρούβλιον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

28 Ὀκτωβρίου

Ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

3 Νοεμβρίου

Διενεργεῖται δημοψήφισμα κυρωτικὸν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς Βασιλείας.

4 Νοεμβρίου

Ἡ κυβέρνησις ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὸ δημοψήφισμα ἄνω τῶν 95 ο)ο τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας.

6 Νοεμβρίου

Δημοσιεύεται διάταγμα καθορίζον τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας κυρώσεων καὶ ἐπιβάλλον ποινὰς φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 50.000 μέχρι 1.000.000 δραχμῶν διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

7 Νοεμβρίου

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐξεχώρησεν εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ τὰς ὑπὸ τὴν κατοχήν της μετοχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν.

8 Νοεμβρίου

Ἀποφασίζεται ἡ παράτασις τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῶν εἰσαγωγῶν καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

16 Νοεμβρίου

Δημοσιεύεται τὸ Διάταγμα περὶ πολυθεσίας μὲ ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1936.

18 Νοεμβρίου

Ἄρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας οἰκονομικῶν κυρώσεων ἐν μέρους τῆς Ἑλλάδος.

25 Νοεμβρίου

Ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Βασιλεύς.

ΠΙΝΑΞ ΙΣΧΥΟΝΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ

Δυνάμει Νόμου 5108

Ἐπίσημος προεξοφλητ. τόκος		7 ο)ο
Συμβατικὸς τόκος (ἀνώτατον ὅριον)	ἀπὸ 14—10—33	10 ο)ο
Νόμιμος τόκος		9 ο)ο
Τόκος ὑπερημερίας		9 ο)ο

Ἐπιτόκια καταθέσεων εἰς δραχμὰς

(Ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς συμφωνίας τῶν κυριωτέρων Τραπεζῶν τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν.)

Καταθέσεων ὄψεως	ἀπὸ 1—12—33	2 ο)ο
Καταθέσεων Ταμιευτηρίου (ἀνώτατον ὅριον ποσοῦ: Δραχμ. 100.000	ἀπὸ 14—6—33	3 ο)ο
Καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ		
Διαρκείας 6 μηνῶν	ἀπὸ 1—1—34	2 1)2 ο)ο
» 1 ἔτους	» » » »	3 ο)ο
» 2 ἐτῶν	» » » »	3 1)2 ο)ο
» 4 » καὶ πλέον	» » » »	4 ο)ο

ΚΙΝΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΗΝ	Ἐργάσιμοι ἡμέραι	Ἀριθμὸς παρουσιασθ. ἐπιταγῶν	Ποσὸν εἰς δραχμὰς παρουσιασθ. ἐπιταγῶν πρὸς συμψηφισμὸν
Σεπτέμβριος 1935	24	28.791	932.542.955,07
Αὔγουστος 1935	26	30.033	984.909.354,66
Σεπτέμβριος 1934	24	25.014	689.565.990,67

ΤΙΜΑΙ ΤΙΝ ΚΑΤΩΘΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΙΜΩΝ)

ΕΙΔΟΣ	Ὀνομαστικὴ ἀξία κατὰ τίτλον	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1935 Ἀνωτάτη	Κατωτάτη	Τιμὴ τῆς 31-10 35
Α') ΜΕΤΟΧΑΙ				
1. Τραπεζῶν				
Τραπέζης Ἑλλάδος	5.000.—	7.400.—	7.150.—	7.350—
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	1.000.—	57.500.—	56.700.—	57.100.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	100.—	190.—	170.—	188.—
» Ἑλλ. Ἐμπορ. Πίστεως	100.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	105.—
Ἐμπορικῆς Τραπ. τῆς Ἑλλάδος	100.—	380.—	340.—	370.—
Καπνοβιομηχανίας καὶ Τραπ. Καραβασίλη	1.000.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	8.500.—
Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	1.000.—	1.600.—	1.450.—	1.500.—
Λαϊκῆς Τραπέζης	700.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	6.100—
Τραπέζης Λακωνίας	100.—	»	»	75.—
Τραπέζης Πειραιῶς	100.—	»	»	220.—
Τραπέζης Χίου	100.—	»	»	220.—
2. Τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν				
Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Σιδηροδρόμων	£. 1 —)—	520.—	505.—	514.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος	Φ. Χρ. 25.027	270.—	240.—	260.—
Ἑταιρ. Χημ. Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων	Δρ. 100.—	1.210.—	1.130.—	1.180.—
Ἑταιρ. Ἑλλην. Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου	100.—	2.220.—	2.190.—	2.280.—
Ἑταιρ. Χρωματουργείων Πειραιῶς	100.—	920 —	890.—	900.—
Ἑταιρ. «Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας»	250.—	341.—	313.—	338.—
Ἀν' Ἑτ. «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» Βιομηχανία Βάμβακος	500.—	980.—	930.—	970.—
Μεταξοϋφαντ. «ἡ Χρυσαλλὶς» Στ. Παπαδοπούλου	100.—	215.—	200.—	209.—
Ἀνων. Γεν. Ἑταιρ. Τσιμέντων «Ἡρακλῆς»	100.—	1.290.—	1.205.—	1.235.—
Ἑλλ. Ἑταιρ. Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	100.—	1.195.—	1.160.—	1.170.—
Β') ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ				
Εἰς χρυσὸν				
ΕθνικὸνΔάνειον 120.000.000 5ο)ο 1881	Φ. Χρ. 500.—	2.740.—	2610.—	2.740.—
» » 500.000 000 5ο)ο 1914	» » 500.—	2.810.—	2500.—	2.800.—
» » Προσφυγικ. 7ο)ο 1924	£ 20.—)—	3.790.—	3.550.—	3.780.—
» » Σταθεροπ. 6ο)ο 1928	» 20.—)—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	3.000.—
» » Παραγωγ. 6ο)ο 1928	» 20.—)—	»	» »	3.700.—
» » » 6ο)ο 1931	» 20. —)—	4.200.—	3.925.—	4.150.—
2. Εἰς τραπεζογραμμάτια				
Ἐθν. Δαν. 750.000.000 Ἐντοκ. 8ο)ο 1926		100.—	64.50.—	62.—	64.—
» » 800.000.000 Ἑλλ. Ὑπηκ. 8ο)ο 1927		500.—	314.—	302.—	308.—
» » 6.000 000.000 Ἀνταλλάξ. 8ο)ο 1926		1.000.—	688.—	664.—	684.—
» » 1.650.000.000 Ἀνταλλάξ. 6ο)ο 1928		1.000.—	670.—	610.—	680.—
» » 300.000.000 5ο)ο 1920		200.—	121.—	110.—	121.—
» » 1.570.000.000 Α' Ἀναγκ. 6 1)2ο)ο 1922		100.—	66.—	56.—	65.—
» » 1.230.000.000 Β' Ἀναγκ. 9ο)ο 1926		100.—	62.50.—	58.—	60.50—
Ἐθν. Κτηματικ. Τρ. 200.000.000 7ο)ο 1925		250.—	380.—	290.—	310.—
Ἐθν. Κτηματικ. Τρ. 200.000.000 7ο)ο 1926		250.—	260.—	240.—	250.—

ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ. ΛΟΝΔΙΝΟΥ. ΖΥΡΙΧΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ 1935

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ	ΑΘΗΝΩΝ Parité Εἰς χρυσὸν	ΑΘΗΝΩΝ Τιμὴ τῆς 31)10)35	ΛΟΝΔΙΝΟΥ Parité εἰς χρυσὸν	ΛΟΝΔΙΝΟΥ Τιμὴ τῆς 31)10)35	ΖΥΡΙΧΗΣ Parité εἰς χρυσὸν	ΖΥΡΙΧΗΣ Ἀνωτάτη	ΖΥΡΙΧΗΣ Κατωτάτη	ΖΥΡΙΧΗΣ Τιμὴ τῆς 31)10)35
Ἀγγλία Λίρα	1 £. = 375.—	522.—	1 £ = —	—	1 £, = 25,22	15,135	15,02	15,135
Αἰγύπτου Λίρα	1 *LEg* = 348.—	535.—	» 0,975	0,975	1 *LEg*, = 25.62	15,52308	15,40513	15,52308
Αὐστρίας Σελλήνιον	1 *Sh.* = 10.842	—	» 34,58	26,25	1 *Sh*, = 0,7292	0,5755	0,574	0,574
Βελγίου Φράγκον	1 *FrsB.* = 2 143	3,58	» 175.—	146,125	1 *FrsB* = 0,14412	0,51825	0,5165	0,518
Βουλγαρίας Λέβα	1 *Leva* = 0.5567	—	» 673,659	395.—	1 *Leva* = 0,0374	0,035	0,035	0,035
Γαλλίας Φράγκον	1 *Frs F.* = 3.019	7.—	» 124.21	74,62	1 *Frs F* = 0,203	0,2028	0,2023	0,2028
Γερμανίας Μάρκον	1 *Rm.* = 18.355	—	» 20,43	12,23	1 *Rm*, = 1,2345	1,2375	1,234	1,2375
Γιουγκοσλαυΐας Δινάριον	1 *Din.* = 1.3571	—	» 276,316	216,—	1 *Din*, = 0,0918	0,0698	0,0698	0,0698
Ἑλβετίας Φράγκον	1 *FrsS.* = 14 868	34 55	» 25,22	15,135				
Ἑλλάδος Δραχμὴ	— —	—	» 375.—	516,—	1 Δρχ. = 0,0672			
Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς Δολλάριον	1 $. = 77.056	106.—	» 4,867	4.9181	1 $, = 5,18	3,0775	3,07	3,0775
Ἰταλίας Λιρέττα	1 *Lit.* = 4.055	—	» 92,46	60,46	1 *Lit*, = 0,2727	0,2504	0,24875	0,2498
Καναδᾶ Δολλάριον	1 $C. = 77056	103.—	» 4,867	4,9875	1 £C, = 5,18			
Ὁλλανδίας Φλορίνιον	1 *Fl.* = 30973	72.—	» 12,107	7,2475	1 *El*, = 2,0832	2,089	2,0755	2,088
Πολωνίας Σλότυ	1 *Zloty* = 8.644	19,85	» 43,38	26,125		0,5795	0,5775	0,5785
Ρουμανίας Λέϊ	1 *Lei* = 0.4609	—	» 813,588	530,—	1 *Lei* = 0,031	0,0306	0,0235	0,0235
Σουηδίας Κορώνα	1 *K.S*, = 20.64	26.85	» 18,16	19,395	1 *K,S*, = 1,3888	0,78	0,774	0,78
Τουρκίας Λίρα	1 *Ltqs* = 338.78	—	» 1,10	6,12	1 *Ltds* = 2.27,	2,45	2.45	2,45
Τσεχοσλοβακίας Κορώνα	1 *K.C.* = 2 08	—	» 164,25	118,87	1 *KS*, = 0,11279	0,1273	0,1270	0,1272

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤ. ΤΟΚΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΧΩΡΑΙ	ΕΠΙ ΤΟΙΣ Ο)Ο ΙΣΧΥΕ ΑΠΟ
Ἑλλὰς	7 14-10-33
Ἀγγλία	2 30- 6-32
Ἀλβανία	7 1]2 16-11-33
Αὐστρία	3 1]2 10- 7-35
Βέλγιον	2 14- 5-33
Βουλγαρία	6 15- 8-35
Γαλλία	3 8- 8-35
Γερμανία	4 22- 9-32
Γιουγκοσλαυΐα	5 1- 2-35
Δανία	3 1]2 21- 8-35
Ἑλβετία	2 1]2 21- 8-35
Ἐσθονία	5 1-10-34
Ἡν. Πολιτεῖαι	1 1]2 1- 2-34
Ἰαπωνία	3.65 2- 7-33
Ἰταλία	5 9- 9-35
Ἰσπανία	5 15- 7-35
Λεττονία	5 1]2 1- 1-33
Λιθουανία	6 1- 1-34
Νορβηγία	3 1]2 24- 5-33
Οὐγγαρία	4 28- 8-35
Ὁλλανδία	4 1]2 21-10-35
Πολωνία	5 26-10-33
Πορτογαλία	5 13-12-34
Ρουμανία	4 1]2 15-12 34
Ρωσσία	8 22- 3-27
Σουηδία	2 1]2 1-12-33
Τουρκία	5 1]2 2- 3-33
Τσεχοσλοβακία	3 1]2 25- 1-33
Φινλανδία	4 8-12-34